

MŮJ ŽIVOT DNES

Ellen G. Whiteová

Obsah

1. ledna.....6	18. února.....54	7. dubna.....102	25. května.....150
2. ledna.....7	19. února.....55	8. dubna.....103	26. května.....151
3. ledna.....8	20. února.....56	9. dubna.....104	27. května.....152
4. ledna.....9	21. února.....57	10. dubna.....105	28. května.....153
5. ledna.....10	22. února.....58	11. dubna.....106	29. května.....154
6. ledna.....11	23. února.....59	12. dubna.....107	30. května.....155
7. ledna.....12	24. února.....60	13. dubna.....108	31. května.....156
8. ledna.....13	25. února.....61	14. dubna.....109	1. června.....157
9. ledna.....14	26. února.....62	15. dubna.....110	2. června.....158
10. ledna.....15	27. února.....63	16. dubna.....111	3. června.....159
11. ledna.....16	28. února.....64	17. dubna.....112	4. června.....160
12. ledna.....17	1. března.....65	18. dubna.....113	5. června.....161
13. ledna.....18	2. března.....66	19. dubna.....114	6. června.....162
14. ledna.....19	3. března.....67	20. dubna.....115	7. června.....163
15. ledna.....20	4. března.....68	21. dubna.....116	8. června.....164
16. ledna.....21	5. března.....69	22. dubna.....117	9. června.....165
17. ledna.....22	6. března.....70	23. dubna.....118	10. června.....166
18. ledna.....23	7. března.....71	24. dubna.....119	11. června.....167
19. ledna.....24	8. března.....72	25. dubna.....120	12. června.....168
20. ledna.....25	9. března.....73	26. dubna.....121	13. června.....169
21. ledna.....26	10. března.....74	27. dubna.....122	14. června.....170
22. ledna.....27	11. března.....75	28. dubna.....123	15. června.....171
23. ledna.....28	12. března.....76	29. dubna.....124	16. června.....172
24. ledna.....29	13. března.....77	30. dubna.....125	17. června.....173
25. ledna.....30	14. března.....78	1. května.....126	18. června.....174
26. ledna.....31	15. března.....79	2. května.....127	19. června.....175
27. ledna.....32	16. března.....80	3. května.....128	20. června.....176
28. ledna.....33	17. března.....81	4. května.....129	21. června.....177
29. ledna.....34	18. března.....82	5. května.....130	22. června.....178
30. ledna.....35	19. března.....83	6. května.....131	23. června.....179
31. ledna.....36	20. března.....84	7. května.....132	24. června.....180
1. února.....37	21. března.....85	8. května.....133	25. června.....181
2. února.....38	22. března.....86	9. května.....134	26. června.....182
3. února.....39	23. března.....87	10. května.....135	27. června.....183
4. února.....40	24. března.....88	11. května.....136	28. června.....184
5. února.....41	25. března.....89	12. května.....137	29. června.....185
6. února.....42	26. března.....90	13. května.....138	30. června.....186
7. února.....43	27. března.....91	14. května.....139	1. července.....187
8. února.....44	28. března.....92	15. května.....140	2. července.....188
9. února.....45	29. března.....93	16. května.....141	3. července.....189
10. února.....46	30. března.....94	17. května.....142	4. července.....190
11. února.....47	31. března.....95	18. května.....143	5. července.....191
12. února.....48	1. dubna.....96	19. května.....144	6. července.....192
13. února.....49	2. dubna.....97	20. května.....145	7. července.....193
14. února.....50	3. dubna.....98	21. května.....146	8. července.....194
15. února.....51	4. dubna.....99	22. května.....147	9. července.....195
16. února.....52	5. dubna.....100	23. května.....148	10. července.....196
17. února.....53	6. dubna.....101	24. května.....149	11. července.....197

12. července.....	198	25. srpna.....	242	8. října.....	286	21. listopadu.....	330
13. července.....	199	26. srpna.....	243	9. října.....	287	22. listopadu.....	331
14. července.....	200	27. srpna.....	244	10. října.....	288	23. listopadu.....	332
15. července.....	201	28. srpna.....	245	11. října.....	289	24. listopadu.....	333
16. července.....	202	29. srpna.....	246	12. října.....	290	25. listopadu.....	334
17. července.....	203	30. srpna.....	247	13. října.....	291	26. listopadu.....	335
18. července.....	204	31. srpna.....	248	14. října.....	292	27. listopadu.....	336
19. července.....	205	1. září.....	249	15. října.....	293	28. listopadu.....	337
20. července.....	206	2. září.....	250	16. října.....	294	29. listopadu.....	338
21. července.....	207	3. září.....	251	17. října.....	295	30. listopadu.....	339
22. července.....	208	4. září.....	252	18. října.....	296	1. prosince.....	340
23. července.....	209	5. září.....	253	19. října.....	297	2. prosince.....	341
24. července.....	210	6. září.....	254	20. října.....	298	3. prosince.....	342
25. července.....	211	7. září.....	255	21. října.....	299	4. prosince.....	343
26. července.....	212	8. září.....	256	22. října.....	300	5. prosince.....	344
27. července.....	213	9. září.....	257	23. října.....	301	6. prosince.....	345
28. července.....	214	10. září.....	258	24. října.....	302	7. prosince.....	346
29. července.....	215	11. září.....	259	25. října.....	303	8. prosince.....	347
30. července.....	216	12. září.....	260	26. října.....	304	9. prosince.....	348
31. července.....	217	13. září.....	261	27. října.....	305	10. prosince.....	349
1. srpna.....	218	14. září.....	262	28. října.....	306	11. prosince.....	350
2. srpna.....	219	15. září.....	263	29. října.....	307	12. prosince.....	351
3. srpna.....	220	16. září.....	264	30. října.....	308	13. prosince.....	352
4. srpna.....	221	17. září.....	265	31. října.....	309	14. prosince.....	353
5. srpna.....	222	18. září.....	266	1. listopadu.....	310	15. prosince.....	354
6. srpna.....	223	19. září.....	267	2. listopadu.....	311	16. prosince.....	355
7. srpna.....	224	20. září.....	268	3. listopadu.....	312	17. prosince.....	356
8. srpna.....	225	21. září.....	269	4. listopadu.....	313	18. prosince.....	357
9. srpna.....	226	22. září.....	270	5. listopadu.....	314	19. prosince.....	358
10. srpna.....	227	23. září.....	271	6. listopadu.....	315	20. prosince.....	359
11. srpna.....	228	24. září.....	272	7. listopadu.....	316	21. prosince.....	360
12. srpna.....	229	25. září.....	273	8. listopadu.....	317	22. prosince.....	361
13. srpna.....	230	26. září.....	274	9. listopadu.....	318	23. prosince.....	362
14. srpna.....	231	27. září.....	275	10. listopadu.....	319	24. prosince.....	363
15. srpna.....	232	28. září.....	276	11. listopadu.....	320	25. prosince.....	364
16. srpna.....	233	29. září.....	277	12. listopadu.....	321	26. prosince.....	365
17. srpna.....	234	30. září.....	278	13. listopadu.....	322	27. prosince.....	366
18. srpna.....	235	1. října.....	279	14. listopadu.....	323	28. prosince.....	367
19. srpna.....	236	2. října.....	280	15. listopadu.....	324	29. prosince.....	368
20. srpna.....	237	3. října.....	281	16. listopadu.....	325	30. prosince.....	369
21. srpna.....	238	4. října.....	282	17. listopadu.....	326	31. prosince.....	370
22. srpna.....	239	5. října.....	283	18. listopadu.....	327		
23. srpna.....	240	6. října.....	284	19. listopadu.....	328		
24. srpna.....	241	7. října.....	285	20. listopadu.....	329		

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)

Název anglického originálu: *MY LIFE TODAY* (1952) – *ML*

Předmluva

Zvolená duchovní zamyšlení, která se nacházejí v tomto svazku, doplňující verše na každý den, byla vybrána z početných spisů Ellen G. Whiteové, která přes sedmdesát let sloužila duchovním potřebám všech kolem sebe. Zásady křesťanského života pro ni nebyly pouze námětem ke psaní nebo veřejným projevům, ale ilustrovala je svým vlastním životem jako dospívající dívka, mladá žena, matka, sousedka ochotná pomoci, přední postava ve společnosti a cestovatelka po celém světě. Zvláštností tohoto svazku, který bude zvláště oceňován, je výskyt mnoha statí z pera Ellen Whiteové, které předtím nebyly zpřístupněny v jejích doposud publikovaných dílech, protože tato kniha obsahuje texty z tisíců článků E. G. Whiteové, publikovaných v časopisech jako *Youth's Instructor*, *Review and Herald*, *Sings of the Times* atd. a z rukopisů. ML 1.1

Protože čtení na každý den je omezeno pouze na jednu tištěnou stránku, nemohli jsme k danému tématu využít všechny úžasné citáty a často jsme museli v jednotlivých úryvcích dělat vynechávky. Všechny vynechávky jsou vyznačeny obvyklým způsobem. V některých případech obsahuje čtení na určitý den několik vybraných výroků seskupených dohromady jako jeden celek. V závěru svazku je možno nalézt jednotlivé prameny. ML 1.2

Některá slova pokárání, které tento malý svazek obsahuje, byla původně adresována rodině jako celku, jiná jen rodičům, dětem, nebo mládeži. Mnoho statí má spíše všeobecný ráz. V každém případě poselství zřetelně promlouvá do srdce čtenáře každého věku, postavení i profese. ML 1.3

Můj život dnes byl sestaven pod vedením Správců pozůstalosti Ellen G. Whiteové, kteří nesou zodpovědnost za spravování a vydávání spisů E. G. Whiteové. Dílo bylo učiněno v souladu s pokynem E. G. Whiteové, týkající se vydávání kompilací z jejích spisů. ML 1.4

Je upřímným přáním vydavatelů a také Správců pozůstalosti Ellen G. Whiteové, aby stručné každodenní poselství týkající se vašeho dnešního života sloužilo jako průvodce a povzbuzení na křesťanské cestě. ML 1.5

SPRÁVCI POZŮSTALOSTI EGW

Cesta spravedlnosti je život

„Na stezce spravedlnosti jest život, a cesta stezky její nesmrtelná jest.“ (Př 12,28) ML 5.1

Další rok před vámi nyní otvírá své čisté nepopsané stránky. Zaznamenávající anděl je připraven zapisovat. Nasměrování vaší činnosti určí, co bude sledovat. Můžeš svůj budoucí život učinit dobrým, nebo špatným; a tím bude také určeno, zda bude rok, do kterého jsi právě vstoupil, pro tebe šťastným novým rokem. Je ve tvé moci, aby sis ho takovým učinil pro sebe i pro všechny okolo sebe. – YI Jan. 5, 1881 *ML 5.2*

Ať se součástí tvé samotné bytosti stane trpělivost, vytrvalost, laskavost a láska; potom kterékoliv věci jsou čisté a milé a dobropověstné budou zrát ve tvé zkušenosti. – ST Jan. 4, 1883 *ML 5.3*

Boží andělé čekají, aby ti mohli ukázat stezku života. ... Rozhodni se nyní, na začátku roku, že si zvolíš stezku spravedlnosti, že budeš horlivý a že budeš mít upřímné srdce, a že se neukáže, že tvůj život je chybou. Jdi vpřed, veden nebeskými anděly; buď odvážný; buď podnikavý; nech své světlo zářit; a necht' o tobě platí inspirovaná slova: *„Psal jsem vám, mládenci, že silní jste a že jste zvítězili nad zlým.“* (1 J 2,14) – YI Jan. 5, 1881 *ML 5.4*

Jestliže ses... odevzdal Kristu, jsi členem Boží rodiny a všechno v Otcově domě je pro tebe. Všechny Boží poklady jsou ti otevřeny, jak svět, který existuje nyní, tak i ten, který má přijít. Služba andělů, dar Božího Ducha, práce Božích služebníků – všechno je pro tebe. Svět se vším, co je v něm, je do té míry tvůj, dokud ti může sloužit k dobrému. Dokonce nepřátelství bezbožných se projeví jako požehnání tím, že tě ukázní pro nebe. Pokud *„jste Kristovi“*, *„všechny věci jsou vaše“* (1 K 3,23.22). – MB 110 *ML 5.5*

Cele se zasvěcuji

„Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu vaši.“ (Ř 12,1) ML 6.1

Bůh nás vyzývá, abychom se celou svou duší odevzdali jeho cestám. Naše nejvyšší schopnosti se musí pečlivě zušlechtovat. Naše hřivny nám Bůh propůjčil, abychom je používali, ne abychom je ubíjeli nebo zneužívali. Používáním se mají zdokonalovat, aby mohly konat Boží dílo. – YI June 30, 1898 ML 6.2

Máme své „já“ dát do Boží služby a měli bychom se snažit udělat tuto obět co možná nejdokonalější. Bůh se nespokojí s ničím, než s tím nejlepším, co můžeme nabídnout. Lidé, kteří Ho milují celým svým srdcem, budou toužit Mu svým životem sloužit co nejlépe a budou se neustále snažit přivádět každou schopnost své bytosti do souladu se zákony, které podpoří jejich schopnost konat jeho vůli. – PP 352-353 ML 6.3

Osobní zasvěcení se je nutné a nemůžeme ho dosáhnout, dokud nebudeme zušlechtovat a pěstovat svatost srdce. – RH Oct. 2, 1900 ML 6.4

Ať je tvou modlitbou: „Přijmi mě, Pane, celého jako své vlastnictví. Kladu všechny své plány ke tvým nohám. Použij mne dnes ve své službě. Zůstaň se mnou a ať se veškerá má práce koná v tobě.“ Toto je záležitost každého dne. – SC 74 ML 6.5

Odevzdání všech našich sil Bohu velice zjednodušuje problém života. Oslabuje a zkracuje tisíce zápasů s vášněmi přirozeného srdce. Náboženství je jako zlaté lano, které poutá duše mladých i starých ke Kristu. Jeho pomocí jsou ochotní a poslušní lidé bezpečně prováděni temnými a spletitými cestami do města Božího. ... ML 6.6

Kolikrát nám byly odhaleny hluboké věci Boží a jak vysoce bychom si měli cenit těchto vzácných předností! ... Zářivé paprsky nebeského světla osvěcují naši stezku. ... Přijmi a opatruj každý paprsek seslaný z nebe a tvoje stezka bude čím dál jasnější až do dne dokonalosti. – YI Feb. 2, 1893 ML 6.7

Dávám své srdce

„Dej mi, synu můj, srdce své, a oči tvé cest mých ať ostříhají.“ (Př 23,26) ML 7.1

Hospodin každému z vás říká: „Můj synu, dej mi své srdce.“ Vidí tvoje nedostatky. Ví, že tvoje duše je nemocná hříchem, a touží ti říct: „Tvoje hříchy jsou odpuštěny.“ Velký Lékař má lék pro každého nemocného. Rozumí tvému případu. Ať jsou tvé omyly jakékoliv, On ví, jak se s nimi vy-
pořádat. Nesvěříš se mu? – YI Feb. 13, 1902 ML 7.2

Boží požehnání spočine na každé duši, která se mu plně zasvětí. Když hledáme Boha celým svým srdcem, nalezneme Ho. Bůh to s námi myslí vážně a chce, abychom udělali důkladné dílo pro věčnost. Vylil celé nebe v jednom daru a neexistuje žádný důvod, proč bychom měli pochybovat o jeho lásce. Podívej se na Golgotu. ... ML 7.3

Bůh tě žádá, abys Mu dal své srdce. Tvoje síly, tvoje hřivny, tvoje záliby by všechny měly být odevzdány Jemu, aby v tobě mohl působit chtění i činění podle své dobré vůle a uzpůsobit tě pro věčný život. – RH June 5, 1891 ML 7.4

Když bude v srdci přebývat Kristus, bude duše tak přeplněna jeho láskou a radostí ze společenství s Ním, že se k Němu přimkne; a při rozjímání o Něm zapomene na vlastní já. Láska ke Kristu bude pramenem činů. Ti, kteří cítí hnací Boží lásku, se neptají, kolik stačí dát ke splnění Božích požadavků; neptají se na co nejnížší míru, ale zaměřují se na to, aby se dokonale podrobili vůli svého Vykupitele. S upřímnou touhou se vzdávají všeho a prokazují zájem úměrný hodnotě předmětu, který hledají. – SC 49 ML 7.5

Bůh chce právě poddajného a vzdělavatelného ducha. Výjimečnosti se modlitbě dostává tím, že ji vydechuje milující, poslušné srdce. – TM 419 ML 7.6

Žádej ve víře

„Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje. Nebo kdož pochybuje, podoben jest vlnám mořským, kteréž vítr sem i tam žene, a jimi zmítá.“ (Jk 1,6) ML 8.1

Je naší předností, naší povinností, přijmout světlo z nebe, abychom mohli chápat a vidět satanovy svody a získávat tak sílu, abychom odolali jeho moci. Bylo pro nás učiněno opatření, abychom vstoupili do úzkého spojení s Kristem a radovali se ze stálé ochrany Božích andělů. Naše víra musí sahat až za oponu, kam pro nás vstoupil Ježíš. Musíme se pevně chopit neomylných Božích zaslíbení. Musíme mít víru, která nebude odmítána. Víru, která se bude držet neviditelného. Víru, která je nezlomná a neochvějná. Takováto víra přinese nebeské požehnání do našich duší. Světlo Boží slávy, které září v Kristově tváři, může zářit na nás a může se odrážet na všechny kolem tak, že se bude moci o nás popravdě říkat: *„Vy jste světlo světa.“* (Mt 5,14) Právě toto spojení duše s Kristem a jedině ono může přinášet světlo světu. Kdyby nebylo tohoto spojení, země by byla ponechána v naprosté temnotě. ... Čím více zatemňuje okolí, tím více by mělo zářit světlo Kristovy víry a Kristova příkladu. ML 8.2

Skutečnost, že nevěra vítězí a že se všude kolem nás rozšiřuje nepravost, by neměla kalit naši víru ani otřásat naší odvahou. ... Pokud totiž budeme Boha hledat celým svým srdcem, pokud budeme pracovat se stejnou rozhodnou horlivostí a věřit se stejně neústupnou vírou, bude nad námi nebeské světlo zářit tak, jak zářilo nad věrným Enochem. – RH Oct. 23, 1888 ML 8.3

Ó, kéž bych mohla všem vštípit, jak je důležité cvičit víru chvílku po chvílce a hodinu po hodině! Máme žít životem víry; protože *„bez víry nemožné jest líbiti se Jemu“* (Žd 11,6). Naše duchovní síla závisí na naší víře. – HS 130, 131 ML 8.4

Všechny věci jsou možné

„Všeckoť jest možné věřícímu.“ (Mk 9,23) ML 9.1

Právě víra nás spojuje s nebesy a přináší nám sílu vypořádat se z mocnostmi temna. Bůh nám v Kristu zajistil možnosti, jak překonat každou špatnou vlastnost a jak odolat každému pokušení, a to jakkoli silnému. – MH 65, 66 ML 9.2

Spravedliví vždy dostávali pomoc shora. Kolikrát sjednotili Boží nepřátelé své síly a moudrost, aby zničili charakter a vliv několika obyčejných lidí, kteří věřili v Boha. Ale protože Hospodin byl s nimi, nikdo je nemohl porazit. ... Ať se oddělí od svých model a od světa a svět je nebude oddělovat od Boha. Kristus je náš přítomný, na vše postačující Spasitel. V něm přebývá veškerá plnost. Předností křesťanů je s jistotou vědět, že Kristus je v těch, kteří věří. *„Tot' jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše.“* (1 J 5,4) Všecko jest možné věřícímu a když se modlíme a toužíme po čemkoliv, pokud věříme, že to obdržíme, budeme to mít. Tato víra pronikne nejtemnějším oblakem a přinese paprsky světla a naděje skleslé a malomyslné duši. Právě nepřítomnost této víry a důvěry přináší zmatek, úzkostné obavy a zlé podezřívání. Bůh pro svůj lid udělá velké věci, když v Něj složí veškerou svoji důvěru. – 2T 139, 140 ML 9.3

Vírou Boží děti *„vybojovávali království, činili spravedlnost, docházeli zaslíbení, zacpávali ústa lvům, uhašovali moc ohně, utekli ostrosti meče, zmocnění bývali v mdlobách, silní učinění v boji, vojska cizozemců zaháněli“* (Žd 11,33.34). A dnes máme vírou dosáhnout výšin, jaké pro nás zamýšlí Bůh. – PK 157 ML 9.4

Věř v Boha

„Doufejte v Hospodina až na věky; nebo v Hospodinu, v Hospodinu jest skála (síla – KJV) věčná.“ (Iz 26,4) ML 10.1

Jeho je velikost, moc, sláva, vítězství a majestátnost. Neomezujme Svatého Izraelského. ... ML 10.2

Máme úžasný pramen, ke kterému můžeme vzhlížet ve všech dobách soužení; srdce může být bez obav. Člověk je chybný, tvrdohlavý, odbojný a vzdorovitý dokonce i proti Bohu; ale Hospodin je laskavý a trpělivý a plný láskyplného slitování. Má nebesa i Zemi pod svou vládou a přesně ví, co potřebujeme ještě dříve, než před něj své potřeby a touhy předložíme. ML 10.3

My vidíme jenom na kousek cesty před sebou; *„nýbrž všechny věci jsou nahé a odkryté očima toho, o kterémž jest řeč naše“* (Žd 4,13). On nikdy neznejistí. Je vysoko nad zmatkem a bláznovstvím země a všechny věci jsou otevřeny jeho božskému pozorování; a ze své velké a klidné věčnosti, může nařídit, že to, co ve své prozíravosti vidí, je nejlepší. ML 10.4

Kdyby bylo ponecháno na nás, abychom činili své plány, dělali bychom chyby. Naše předsudky, naše slabosti, naše sebeklamy a naše nevědomost by se projeví mnoha způsoby. Ale práce je Hospodinova, dílo je jeho; nikdy nenechá své pracovníky bez božských směrnic. ... ML 10.5

Vlož na Hospodina všechno, co tě tíží. Ten, kdo se stará o Izrael, nedřímá ani nespí. Podříd se Bohu. Ten, jehož mysl spočívá v Bohu, zůstává v dokonalém pokoji. ML 10.6

Občas to bude vypadat, že nemůžeš udělat další krok. Tak čekej a věz, že „Já jsem Bůh“. *„Posilni se a zmužile se měj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.“* (Joz 1,9) ... Musíme pěstovat víru. – Letter 19e, 1892 ML 10.7

Musíš se naučit jednoduchému umění brát Boha za slovo; potom budeš mít pevnou půdu pod nohama. – YI Aug. 18, 1886 ML 10.8

Jedno s Bohem skrze víru

„Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.“ (J 17,21) ML 11.1

„Já jsem vinný kmen a vy ratolesti.“ (J 15,5) Můžeme si představit intimnější vztah ke Kristu než tento? Vlákna větve jsou téměř totožná s vlákny vinného kmene. Život, síla a plodnost přechází ze kmene do větví bez překážek a plynule. Kořeny vysílají výživu prostřednictvím větví. Takový je vztah opravdového věřícího ke Kristu. Přebývá v Kristu a přijímá od něj výživu. ML 11.2

Tento duchovní vztah může být založen pouze na cvičení osobní víry. Tato víra musí vyjadřovat, že z naší strany Mu dáváme nejvyšší přednost, dokonalou důvěru, naprosté posvěcení. Naše vůle musí být cele poddána božské vůli; naše pocity, touhy, zájmy a čest se musí ztotožnit s úspěchem Kristova království a s úctou k jeho dílu. Neustále od Něj přijímáme milost a Kristus od nás přijímá vděčnost. ML 11.3

Když se vytvoří důvěrné spojení a společenství, naše hříchy jsou vloženy na Krista, je nám přičtena jeho spravedlnost. Byl pro nás učiněn hříchem, abychom mohli být v Něm spravedlivými Božími. Skrze Něho máme přístup k Bohu; jsme přijímáni skrze Milovaného. Kdokoliv slovem nebo skutkem ublíží věřícímu, zraňuje tím Ježíše. Kdokoliv podá pohár chladné vody učedníkovi, protože je Božím dítětem, bude brán Kristem, jako by to dal jemu samému. ML 11.4

Právě v době, kdy se Kristus chystal opustit své učedníky, jim dal nádherný symbol svého vztahu k věřícím. ... Jednota s Kristem skrze živou víru je trvalá; každé jiné sjednocení musí pominout. ... Opravdový věřící si volí Krista jako prvního a posledního a nejlepšího ve všem. – RH Dec. 13, 1887 ML 11.5

Nic nezpochybňuj

„Ó malé víry, pročžeš pochyboval?“ (Mt 14,31) ML 12.1

Celý život se neskládá z příjemných pastvin a chladivých říček. Setkáváme se s utrpením a zklamáním; přichází nedostatek; jsme přiváděni na místa zkoušek. Když nás pronásledují výčitky svědomí, usuzujeme z toho, že jsme se určitě vzdálili Bohu, protože kdybychom s Ním chodili, tolik bychom netrpěli. Naše srdce se zaplní pochybováním a malomyslností a říkáme: Hospodin nás opustil a ubližuje se nám. Proč dovoluje, abychom takto trpěli? Nemůže nás milovat; kdyby nás miloval, tak by odstranil těžkosti z naší stezky. ... ML 12.2

Nepřivádí nás vždy na příjemná místa. Kdyby to dělal, zapomněli bychom ve své soběstačnosti, že je naším Pomocníkem. Touží se nám projevit a zjevit nám překypující zásoby, které jsou nám k dispozici, a dovoluje, aby na nás přicházely zkoušky a zklamání, abychom si uvědomovali svou bezmocnost a naučili se volat k Němu o pomoc. Může způsobit, aby z tvrdého kamene vytékaly chladivé potůčky. ML 12.3

Dokud nebudeme tváří v tvář Bohu, dokud neuvidíme, jak jsme viděni a nepoznáme, jak jsme známi, nikdy se nedozvíme, kolik břemen za nás nosí a kolik břemen by za nás rád nosil, kdybychom je s dětskou vírou k Němu přinášeli. ... ML 12.4

Boží láska se zjevuje v jeho veškerém jednání s jeho lidem. A se zřetelným, nezastíněným pohledem v protivenství, v nemoci, ve zklamání a v trápení máme hledět na světlo jeho slávy v Kristově tváři a svěřit se jeho usměrňující ruce. Příliš často však zraňujeme jeho srdce svou nedůvěrou. ... ML 12.5

Bůh miluje své děti a touží vidět, jak přemáhají skleslost, se kterou je satan zdolává. Nedejte průchod nevěře. Nezveličujte své těžkosti. Pamatujte na lásku a moc, kterou Bůh prokazoval v minulých dobách. – ST Dec. 14, 1906 (RH April 7, 1903) ML 12.6

Dotek víry

„Nebo řekla sama v sobě: Dotknu-li se jen toliko roucha jeho, uzdravena budu. Ježíš pak obrátiv se a uzřev ji, řekl: Doufěj, dcero, víra tvá tě uzdravila. A zdráva učiněna jest žena od té chvíle.“ (Mt 9,21.22) ML 13.1

Mluvit o náboženských věcech obyčejným způsobem, modlit se za duchovní požehnání bez skutečného hladu duše a živé víry je málo prospěšné. Zvědavý zástup, který se tlačil okolo Krista, z tohoto kontaktu nevnímal žádnou životodárnou moc. Ale když ubohá trpící žena ve své veliké bídě natáhla ruku a dotkla se lemu Ježíšova roucha, ucítila uzdravující sílu. Její dotek byl dotekem víry. Kristus dal najevo, že ten dotek vnímá, a rozhodl se zde, že dá naučení všem svým následovníkům až do konce času. Věděl, že z Něj vyšla moc. Otočil se v zástupu a řekl: *„Kdo se dotkl mého oděvu?“* Učedníci byli touto otázkou překvapení a odpověděli: *„Vidíš, že tě zástup tiskne, a pravíš: Kdo se mne dotekl?“* ML 13.2

Ježíš upřel své oči na ženu, která to učinila. Byla naplněna strachem. Její radost byla velká, ale nedopustila se nezdvořilosti? S vědomím, co se v ní odehrálo, celá roztřesená přišla a padla Ježíši k nohám a řekla Mu pravdu. Kristus jí nic nevyčítal. Jemně řekl: *„Jdiž u pokoji, a buď zproštěna od trápení svého.“* (Mk 5,34) ML 13.3

Byl zde rozlišen obyčejný kontakt od doteku víry. Modlitba a kázání bez uplatňování živé víry v Boha budou zbytečné. Ale dotek víry nám otvírá Božskou pokladnici moci a moudrosti; a tak skrze hliněné nádoby Bůh uskutečňuje zázraky své milosti. ML 13.4

Živá víra je pro nás dnes velmi potřebná. Musíme vědět, že Ježíš je skutečně náš; že jeho Duch očišťuje a zjemňuje naše srdce. Jaké dílo by mohli vykonat Kristovi následovníci, kdyby měli ryzí víru s pokorou a láskou! Jaké by bylo vidět ovoce k Boží slávě! – RH Dec. 13, 1887 ML 13.5

10. ledna

Bůh naplní mé potřeby

„Bůh pak můj naplníť všelikou potřebu vaši podle bohatství svého slavně v Kristu Ježíši.“ (Fp 4,19) ML 14.1

Je těžké uplatňovat živou víru, když jsme ve tmě a sklíčenosti. Ale právě tehdy je ta nejlepší doba, kdy bychom měli víru používat. „Ale,“ říká někdo, „mně se v takových chvílích nechce modlit ve víře.“ Dobrá tedy, necháte satana, aby dosáhl vítězství jednoduše proto, že zrovna nemáte chuť mu odporovat? Když vidí, že máte největší potřebu božské pomoci, bude se co nejvíce snažit vás odvrátit od Boha. Pokud se mu podaří odtrhnout vás od Pramene síly, ví, že budete chodit ve tmě a v hříchu. Neexistuje větší hřích než nevíra. A kde je nevíra v srdci, tam je nebezpečí, že se projeví. Rty by měly být ovládány jakoby uzdou, protože pokud dáte najevo svou nevíru, tak nejenže máte škodlivý vliv na ostatní, ale stavíte se sami na nepřátelskou půdu. ML 14.2

Pokud věříme v Boha, jsme vyzbrojeni Kristovou spravedlností. Uchopili jsme se jeho síly. ... Chceme mluvit se svým Spasitelem, jako by byl hned vedle nás. ... ML 14.3

Naší výsadou je nosit s sebou pověřovací listiny naší víry – lásku, radost a pokoj. Když to budeme dělat, budeme schopni představovat mocné argumenty Kristova kříže. Až se naučíme chodit vírou, a ne pocity, budeme mít pomoc od Boha právě tehdy, když ji budeme potřebovat, a jeho pokoj vejde do našich srdcí. Takovýmto jednoduchým životem poslušnosti a víry žil Enoch. Když zvládneme tuto lekci jednoduché důvěry, může být naším i svědectví, které obdržel, že se totiž líbil Bohu. – HS 132, 133 ML 14.4

Pokud Bohu svěříme péči o svou duši tím, že budeme uplatňovat živou víru, jeho zaslíbení nás nezklamou; protože jsou omezována pouze naší vírou. – ST Nov. 14, 1906 ML 14.5

Modli se ráno

15.1 „*Hospodine, v jitře vyslyšíš hlas můj, v jitře předložím tobě žádost, a šetřiti budu.*“ (Ž 5,4) *ML*

Úplně prvním vydechnutím duše by mělo být každé ráno volání po Ježíšově přítomnosti. „*Beze mne,*“ říká, „*nemůžete nic učinit.*“ (J 15,5) Potřebujeme Ježíše. Jeho světlo, jeho život, jeho duch musí být neustále náš. Potřebujeme Ho každou hodinu. A měli bychom se ráno modlit, aby tak, jako slunce osvětluje krajinu a naplňuje svět světlem, mohlo zářit Slunce spravedlnosti do koutků mysli a srdce a celé nás prosvítlo v Hospodinu. Ani chvíli nemůžeme dělat nic bez jeho přítomnosti. Nepřítel ví, kdy se do něčeho pouštíme bez našeho Hospodina a je připraven naplnit naše myšlení svými zlými radami, abychom odpadli od své neochvějnosti. Ale touhou Hospodina je, abychom chvíli co chvíli přebývali v Něm, a tak v Něm byli úplní. ... *ML 15.2*

Bůh plánuje, že každý z nás bude v Něm dokonalý, abychom mohli představit světu dokonalost jeho charakteru. Chce, abychom byli osvobozeni od hříchu, abychom nezklamali nebe a abychom nezarmucovali našeho Božského Vykupitele. Nepřeje si, abychom vyznávali křesťanství, ale přitom pro sebe nepoužívali tu milost, která je schopná nás učinit dokonalými, aby mohlo být shledáno, že nám nic nechybí. – BEcho Jan. 15, 1892 *ML 15.3*

Modlitba a víra vykoná to, co nemůže provést žádná moc na zemi. Zřídka kdy jsme postaveni, po všech stránkách, dvakrát do stejné situace. Pořád musíme procházet novými událostmi a novými zkouškami, ve kterých minulá zkušenost není dostačujícím průvodcem. Musíme mít ustavičné světlo, které pochází od Boha. Kristus neustále posílá poselství těm, kteří naslouchají jeho hlasu. – MH 509 *ML 15.4*

Součástí Božího plánu je udělit nám jako odpověď na modlitbu víry to, co by nám jinak neposkytl, kdybychom o to takto nepožádali. – GC 525 *ML 15.5*

Modlitba není nikdy nevhodná

„Na modlitbě buďtež ustaviční, bdíce v tom s díky činěním.“ (Ko 4,2) ML 16.1

Není chvilky ani místa, v nichž je nevhodné předkládat Bohu nějakou prosbu. Neexistuje nic, co nám může zabránit, abychom pozdvihovali svá srdce v duchu upřímné modlitby. V davech na ulici, uprostřed obchodního jednání můžeme vysílat prosbu k Bohu a žádat o božské vedení. – SC 103 *ML 16.2*

S Ježíšem můžeme mluvit, když jdeme po cestě. Říká: „Já jsem po tvé pravici.“ S Bohem můžeme být v kontaktu ve svých srdcích, můžeme chodit v Kristově společnosti. Když se zabýváme svou každodenní prací, můžeme vydechovat touhu svého srdce neslyšitelnou lidskému uchu; ale toto slovo se nemůže vytratit do ticha ani se nemůže ztratit. Nic nemůže potopit touhu duše. Stoupá nad pouliční hluk, nad hlomoz strojů. Hovoříme k Bohu a naše modlitba je vyslyšena. – GW 258 *ML 16.3*

Každá vroucí prosba o milost a sílu bude zodpovězena. ... Požádej Boha, aby pro tebe vykonal ty věci, které si nedokážeš udělat sám. Řekni Ježíši vše. Otevři Mu tajemství svého srdce; jeho oko zkoumá ty nejvnitřnější kouty duše a čte tvé myšlenky jako otevřenou knihu. Když jsi žádal o věci, které jsou nezbytné pro dobro tvé duše, věř, že je obdržíš, a budeš je mít. Přijmi jeho dary celým svým srdcem; neboť Ježíš zemřel, abys mohl mít drahocenné nebeské věci jako své vlastní a abys nakonec našel domov u nebeských andělů v Božím království. – YI July 7, 1892 *ML 16.4*

Jestliže najdeš hlas a čas k modlitbě, Bůh si najde čas a hlas k odpovědi. – RH April 1, 1890 *ML 16.5*

Modli se neustále

„Protož bděte všelikého času, modléce se, abyste hodni byli ujíti všech těch věcí, kteréž se budou děti, a postaviti se před Synem člověka.“ (L 21,36) ML 17.1

Pamatuj, že Ježíš se často modlil a jeho život byl neustále živen čerstvými inspiracemi Ducha svatého. Nechť jsou tvoje myšlenky a tvůj vnitřní život takové, aby ses ve dni Božím nestyděl setkat se s jejich záznamy. *ML 17.2*

Nebe není uzavřené vůči vroucím modlitbám spravedlivého. Eliáš byl člověk podléhající vášním stejně jako my, a přesto ho Hospodin slyšel a odpověděl na jeho prosby opravdu neobyčejným způsobem. Jediný důvod, proč máme nedostatek moci s Bohem, je třeba hledat v nás samých. Kdyby byl mnoha lidem, kteří se hlásí k pravdě, ukázán jejich vnitřní život, netvrdili by, že jsou křesťané. Nerostou v milosti. Tu a tam předkládají uspěchanou modlitbu, ale neexistuje skutečné společenství s Bohem. *ML 17.3*

Musíme být hodně na modlitbách, jestliže chceme dosáhnout pokroku ve zbožném životě. Jak moc jsme se modlili, když bylo poprvé hlášáno poselství pravdy. Jak často byl slyšet přímluvný hlas v komůrce, ve stodole, v sadu či v lese. Často jsme trávili vroucí modlitbou celé hodiny, dva nebo tři jsme se společně dovolávali zaslíbení; často byl slyšet nářek a potom díkyčinění a píseň chvály. Nyní je den Páně blíže, než když jsme poprvé uvěřili, a měli bychom být vroucnější, horlivější a vřelejší než v těch prvních dnech. Naše nebezpečí je nyní větší než dříve. Duše jsou zatvrzelejší. Nyní potřebujeme být prosyceni Kristovým Duchem a neměli bychom si odpočinout, dokud ho neobdržíme. – 5T 161, 162 *ML 17.4*

Pěstuj si zvyk rozmlouvat se Spasitelem. ... Ať je srdce stále pozvednuto v tiché prosbě o pomoc, světlo, sílu a poznání. Ať je každý dech modlitbou. – MH 511 *ML 17.5*

14. ledna

Moc v modlitbě

„A jestliže byste co prosili ve jménu mém, toť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu.“ (J 14,13)
ML 18.1

Bůh nebude opovrhovat prosbami pokorného srdce a kajícího ducha. Otevření našich srdcí našemu nebeskému Otci, uznání, že jsme na něm cele závislí, vyjádření našich tužeb, pocta vděčné lásky – to je pravá modlitba. – ST July 1, 1886 ML 18.2

Andělé zaznamenávají každou modlitbu, která je vroucí a upřímná. Raději bychom se měli obejít bez sobeckých potěšení než zanedbávat společenství s Bohem. Nejhlubší chudoba a největší sebezapření je s jeho uznáním lepší než bohatství, pocty, pohodlí a přátelství bez Něho. Musíme si najít čas k modlitbě. Když dovolíme, aby naši mysl pohltily světské zájmy, Hospodin nám může najít čas tím, že od nás odejme naše modly zlata, domů nebo úrodných polí. ML 18.3

Mladí by nebyli sváděni ke hříchu, kdyby odmítali vstupovat na jakoukoli stezku, protože v bezpečí jsou jen na té, na které mohou žádat Boží požehnání. Pokud by se poslové, kteří nesou světu poslední závažné varování, modlili za Boží požehnání, ne však chladným, lhostejným a líným způsobem, ale vřele a ve víře jako Jákob, našli by mnoho míst, kde by mohli říci: *„Nebo jsem viděl Boha tváří v tvář, a zachována jest duše má.“* (Gn 32,30) Nebe je bude pokládat za prince, kteří mají moc vítězit u Boha i u lidí. – GC 622 ML 18.4

Pravá modlitba, předkládaná ve víře, je pro prosebníka mocí. Modlitba, ať již předkládaná ve veřejném shromáždění, u rodinného oltáře či v soukromí, přivádí člověka přímo do Boží přítomnosti. Neustálou modlitbou mohou mladí lidé získat tak pevné zásady, že i ta nejsilnější pokušení je neodtrhnou od věrnosti Bohu. – YI Feb. 15, 1900 ML 18.5

Největší vítězství Kristovy církve nebo jednotlivých křesťanů... jsou ta, která jsou získána v přijímací síni u Boha, kdy se upřímná, zápasící víra opře o úžasné rameno moci. – PP 203 ML 18.6

Najdi Boha skrze modlitbu

„Když mne vzývati budete, a půjdete, a modliti se mně budete, tedy vyslyším vás. A hledající mne, naleznete, když mne hledati budete celým srdcem svým.“ (Jr 29,12) ML 19.1

Jsou dva druhy modlitby – modlitba formální a modlitba víry. Opakování předem připravených, navyklých frází, pokud srdce necítí potřebu Boha, je formální modlitbou. ... Ve všech našich modlitbách bychom měli dbát především na to, abychom vyjadřovali touhy srdce a říkali jen to, co opravdu myslíme. Všechna květnatá slova, která ovládáme, se nevyrovnají jediné svaté touze. Nejvýmluvnější modlitby jsou jen zbytečným opakováním, pokud nevyjadřují opravdové city srdce. Ale modlitba, která vychází z upřímného srdce, kdy jsou prosté žádosti duše vyjadřovány takovým způsobem, jakým bys žádal o nějakou laskavost pozemského přítele s očekáváním, že ti vyhoví – to je modlitba víry. Publikán, který šel do chrámu, aby se modlil, je dobrým příkladem upřímného, odevzdaného věřícího člověka. Cítil, že je hříšníkem, a jeho velká potřeba vedla ke vzplanutí jeho hluboké touhy: *„Bože, bud' milostiv mně hříšnému.“* (L 18,13) ... ML 19.2

Poté, co jsme předložili své prosby, na ně máme co možná nejvíce reagovat sami a nečekat na Boha, aby udělal to, co pro sebe můžeme udělat my sami. Pomoc Boží je v záloze pro každého, kdo se jí dožaduje. Božská pomoc se má skloubit s lidským úsilím, touhou a energií. Ale nebeských hra-
deb nemůžeme dosáhnout, pokud nebudeme sami šplhat. Nemůžeme tam být vyneseni modlitbami druhých, když se sami zapomínáme modlit; Bůh pro nás neučinil žádné takové opatření. ... Ne-
pěkné rysy našeho charakteru se neodstraňují a nenahrazují rysy, které jsou čisté a milé, bez urči-
tého úsilí z naší strany. ... ML 19.3

Ve svém vlastním úsilí následovat příklad, který nám dal náš Pán, budeme jednou dole, jednou nahoře. ... Přesto však neustávejme ve svém úsilí. ... Občasný nezdar by nás měl přimět k tomu, abychom se ještě více opřeli o Krista. – BEcho November, 1887 ML 19.4

Příklady modlitebního života

„Zůstanete-li ve mně, a slova má zůstanou-liť v vás, což byste koli chtěli, prostě, a stanet' se vám.“ (J 15,7) ML 20.1

Patriarchové byli mužové modlitby a Bůh pro ně konal velké věci. Když Jákob odešel z otcova domu do cizí země, pokorně a kajícně se modlil a v noci mu Hospodin odpověděl skrze vidění. ... Hospodin osamocенého poutníka potěšil vzácnými zaslíbeními a bylo mu ukázáno, že chránící andělé jsou rozmístěni po všech stranách jeho stezky. ... ML 20.2

Josef se modlil a byl uchráněn před hříchem uprostřed vlivů, jejichž záměrem bylo odvést ho od Boha. Když byl pokoušen, aby opustil stezku čistoty a spravedlnosti, odmítl tuto nabídku slovy: *„Jak bych tedy učinil takovou nešlechtnost, a hřešil i proti Bohu?“ (Gn 39,9) ML 20.3*

Mojžíš, který byl hodně na modlitbách, byl znám jako nejtišší muž na tváři země. ... Zatímco vedl přes poušť děti Izraele, znovu a znovu se zdálo, že musí být vyhubení za své reptání a vzpouru. Ale Mojžíš šel k pravému Prameni moci; předložil tuto věc Bohu. ... A Hospodin řekl: *„Odpustil jsem vedlé slova tvého.“ (Nu 14,20) ... ML 20.4*

Daniel byl mužem modlitby a Bůh mu dal moudrost a pevnost, aby odolal každému vlivu, který byl zosnován proto, aby ho vtáhl do léčky nestřídmosti. Dokonce i ve svém mládí byl morálním obrem v síle Mocného. ... ML 20.5

Když Pavel a Síla trpěli ve vězení ve Filipis po krutém bičování, kterého se jim dostalo, a když měli nohy upevněny v kládách, modlili se a zpívali chválu Bohu a z nebe byli sesláni andělé, aby je vysvobodili. Země se otřásala pod kroky těchto nebeských poslů. Dveře vězení se otevřely a vězni byli svobodní. – BEcho November, 1887 ML 20.6

Modlitba se přidržuje Všemohoucnosti a dává nám vítězství. – BEcho Oct. 1, 1889 ML 20.7

17. ledna

Modlitba matky

„Nebo s tím, kterýž se s tebou nesnadní, já se nesnadniti budu, a syny tvé já vysvobodím.“ (Iz 49,25) ML 21.1

Ti, kteří zachovávají Boží zákon, pohlíží na své děti s nedefinovatelnými pocity naděje a strachu, uvažují, jakou roli sehrají ve velkém konfliktu, který je právě před nimi. Starostlivá matka se ptá: „Jaký postoj zaujmou? Co mohu udělat, abych je připravila, aby svou roli zahrály správně, tak, aby mohly obdržet věčnou slávu?“ ML 21.2

Matky, spočívá na vás velká zodpovědnost. ... Můžete jim pomoci rozvíjet povahy, které neza-
kolísají ani se nedají ovlivnit, aby činily zlo, ale budou strhávat druhé a ovlivňovat je, aby konali
dobro. Svými vroucími modlitbami víry můžete pohnout ramenem, které hýbá světem. ... ML 21.3

Modlitby křesťanských matek Otec všeho nepřehlíží. ... Neodvrátí se od vašich proseb a nepo-
nechá vás a vaše milé satanovu bičování ve velkém dni závěrečného konfliktu. Na vás je, abyste
pracovaly s prostotou a svědomitostí a Bůh upevní dílo vašich rukou. – RH April 23, 1889 ML 21.4

Životní dílo vykonané na Zemi je v nebeských dvorech uznáváno jako dobře vykonaná práce.
S nevýslovnou radostí vidí rodiče koruny, roucha a harfy dané jejich dětem. ... Mohlo se zdát, že
semeno zasévané se slzami a modlitbami, bylo zaseto zbytečně, ale jejich žeň je nakonec požnutá s
radostí. Jejich děti byly vykoupeny. – ST July 1, 1886 ML 21.5

Až velký Soudce pronese: „Dobře učiněno“ a koruna nesmrtelné slávy bude vložena na čelo ví-
těze, mnozí vyzdvihnou své koruny před zrakem shromážděného vesmíru, ukážou na své matky a
řeknou: „Ona mne učinila vším, čím jsem, skrze Boží milost. Její rady, její modlitby byly požehná-
ny pro mé věčné spasení.“ – MYP 330 ML 21.6

Zkoumej Písma

„Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího! Jak jsou nezpytatelní soudové jeho a nevystižitelné cesty jeho!“ (Ř 11,33) ML 22.1

V Písmech leží před člověkem, který hledá jen povrchně, ukryty tisíce drahokamů. Důl pravdy není nikdy vyčerpán. Čím více zkoumáš Písma s pokorným srdcem, tím větší bude tvůj zájem a tím víc budeš chtít volat spolu s Pavlem: *„Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího! ...“* ML 22.2

Každý den by ses měl naučit z Písem něco nového. Pátrej po nich jako po skrytých pokladech, protože obsahují slova věčného života. Modli se za moudrost a porozumění, abys tyto svaté spisy pochopil. Pokud to budeš činit, budeš ve Slově Božím nalézat nové krásy; budeš cítit, že jsi obdržel nové a vzácné světlo v otázkách spojených s pravdou, a Písma budou ve tvém mínění neustále nabývat nové hodnoty. – 5T 266 ML 22.3

Velké pravdy nezbytné pro spasení jsou tak zřetelné jako poledne. ... Potvrdilo se v minulosti a potvrdí se to i v budoucnosti, že jediný text je pro mnohou duši vůní života k životu. Když lidé pilně pátrají, otvírá Bible nové poklady pravdy, které jsou pro mysl jako zářivé klenoty. – ST July 11, 1906 ML 22.4

Musíš kopat hluboko v dole pravdy, jestliže chceš najít její nejbohatší poklady. Srovnáváním písma s písmem můžeš najít opravdový význam textu; ale pokud neučiníš svatá naučení Božího Slova pravidlem a průvodcem svého života, nebude pro tebe pravda ničím. ... Pokud některá část Božího Slova odsuzuje nějaký zvyk, který si pěstuješ, nějaký pocit, který chováš, nějakého ducha, kterého projevuješ, neodvrát se od Slova Božího; ale odvrát se od zla, které děláš, a nech Ježíše, aby vyčistil a posvětil tvé srdce. – YI July 28, 1892 ML 22.5

Bibli se nic nevyrovná

„Volej ke mně, a ohlásím se, a oznámím věci veliké a tajné, o nichž nevíš.“ (Jr 33,3) ML 23.1

Žádné jiné studium tolik nezušlechťí každou myšlenku, pocit a snahu jako studium Písem. Žádná jiná kniha nemůže uspokojit zvědavost mysli a touhu srdce. Když lidé poznávají Boží Slovo a věnují mu pozornost, mohou se vyzdvihnout z nejnižších hloubek nevědomosti a ponížení tak, že se stanou syny Božími, společníky bezhříšných andělů. ... ML 23.2

Jako vzdělávací moc je Bible bez konkurence. Nic neposkytne všem schopnostem tolik svěžesti jako snaha pochopit překvapivé pravdy zjevení. Mysl se pozvolna přizpůsobuje tématům, kterými je jí dovoleno se zabývat. Pokud se zabývá pouze všedními záležitostmi, zakrňuje a slábne. ... ML 23.3

Ve svém širokém rozsahu stylů a předmětů má Bible něco, co zaujme každou mysl a co zapůsobí na každé srdce. ... Jsou v ní obsaženy i nejjednodušeji vyjádřené pravdy – zásady, které jsou vysoké jako nebe a které zahrnují věčnost. – ST April 11, 1906 ML 23.4

Neexistuje životní postoj ani etapa lidské zkušenosti, pro kterou Bible neobsahuje hodnotné instrukce. Vládce a poddaný, pán a sluha, prodáváč a zákazník, dlužník a věřitel, rodič a dítě, učitel a student – všichni zde mohou najít naučení nedocenitelné hodnoty. ML 23.5

Ale nade všechno ostatní staví Boží Slovo plán spasení: ukazuje, jak může být hříšný člověk usmířen s Bohem, stanovuje velké zásady pravdy a povinnosti, které by měly řídit naše životy, a zaslubuje nám božskou pomoc při jejich plnění. Přesahuje tento pomíjivý život i krátkou a strastiplnou historii našeho rodu. Otevírá našemu pohledu dlouhou perspektivu na věčné věky – věky nezatměné hříchem, nezkalené trápením. – RH Aug. 22, 1912 ML 23.6

Bible plodí nový život

„Znovu zrození jsouce, ... skrze živé slovo Boží a zůstávající na věky.“ (1 Pt 1,23) ML 24.1

V Bibli je zjevena Boží vůle. Pravdy Božího Slova jsou projevem Nejvyššího. Ten, kdo činí tyto pravdy součástí svého života, se stává po všech stránkách novým stvořením. Nejsou mu dány nové duševní schopnosti, ale je odstraněna tma, která pomocí nevědomosti a hříchu zastiňovala chápání. Slova „*A dám vám srdce nové,*“ znamenají, „*ducha nového dám*“ (Ez 36,26). Změna srdce je vždycky doprovázena jasným přesvědčením o křesťanské povinnosti, pochopením pravdy. Ten, kdo se Písmu věnuje důkladně a s modlitbou, obdrží zřetelné chápání a zdravý úsudek, jako by tím, že se obrátil k Bohu, dosáhl vyšší úrovně inteligence. ML 24.2

Bible obsahuje zásady, které leží u základu veškeré pravé velikosti, veškerého pravého blahobytu, ať už pro jednotlivce nebo pro národ. Národ, který uvolňuje prostor, aby se v něm šířila Písma, otevírá cestu pro rozvíjení a rozšiřování myšlení lidí. Čtení Písem způsobí, že světlo zazáří do tmy. Když se zkoumá Boží Slovo, nacházejí se životodárné pravdy. Životy těch, kteří věnují pozornost jeho učení, bude proudit spodní proud štěstí, které bude požehnáním pro všechny, se kterými se dostanou do kontaktu. – RH Dec. 18, 1913 ML 24.3

Tisíce lidí čerpají vodu z těchto studnic života. Přesto se zásoba nezmenšuje. Tisíce kladou před sebe Hospodina a hledáním na něj se mění ve stejnou podobu. Jejich duch v nich hoří, když mluví o jeho charakteru, když vyprávějí, čím je pro ně Kristus a čím jsou oni pro Krista. ... Tisíce dalších se mohou zapojit do tohoto díla a prozkoumávat záhady spasení. ... Každé nové zkoumání odhalí něco ještě mnohem zajímavějšího, než co bylo dosud odkryto. – ST April 18, 1906 ML 24.4

Můj rádce a vůdce

„Podlé rady své ved' mne, a potom v slávu přijmeš mne.“ (Ž 73,24) ML 25.1

Křesťanské důkazy, které potřebujeme, se nenalézají ve zkušenostech lidí, ale v našich Biblích. Boží Slovo je naším rádcem; neboť nás provází od jednoho věku ke druhému a nese své svědectví o nezměnitelnosti pravdy. Ani jedna z pradávných obran Božího Slova, která se hodila pro určité období, se nevyčerpala. Žádná část Bible nezemřela stářím. Všechnu minulou historii Božího lidu máme dnes studovat, abychom ze zaznamenaných zkušeností měli užitek. – Letter 117, 1897 ML 25.2

Lidé porušují své slovo a tím dokazují, že jsou nedůvěryhodní, ale Bůh se nemění. Jeho slovo zůstává stejné navěky. – RH Feb. 6, 1900 ML 25.3

Dejte Slovu jeho čestné místo jako Vůdci domova. Nechť je považováno za Rádce v každé těžkosti, za normu při každém jednání. ... V rodinném kruhu nemůže žádná duše nikdy zažívat pravý blahobyť, dokud mu nevládne Boží pravda, moudrost Spravedlnosti. – Letter 107, 1898 ML 25.4

Všichni potřebujeme nějakého průvodce, který by nás provedl strmými místy našeho života, stejně jako námořník potřebuje lodivoda, aby ho převedl přes písčinu či skalistou řeku. ... ML 25.5

Námořník, který vlastní lodní mapu a kompas, ale přesto na ně nedbá a nepoužívá je, je zodpovědný za to, že ohrožuje životy lidí na palubě své lodi. Loď může jeho nedbalostí ztroskotat. My máme cestovního průvodce, Boží Slovo, a je neomluvitelné, pokud mineme cestu do nebe, protože nám byly dány jednoduché směrnice. – ST March 21, 1906 ML 25.6

Bible představuje dokonalý vzor charakteru; je to neselhávající průvodce za všech okolností, dokonce až do konce naší cesty životem. – ST March 21, 1906 ML 25.7

Pokrm pro mou duši

„Když se naskytly řeči tvé, snědl jsem je, a měl jsem slovo tvé za radost a potěšení srdce svého.“ (Jr 15,16) ML 26.1

Je nemožné, aby nějaká lidská mysl vyčerpala jedinou pravdu nebo zaslíbení Bible. Někdo pochytí slávu z jednoho pohledu, druhý zase z jiného, přesto můžeme rozeznávat pouze záblesky. Plná zář je pro nás nespátřitelná. Když rozjímáme o závažných tématech Božího Slova, hledíme do fontány, která se pod naším zrakem rozšiřuje a prohlubuje. Její šířka a hloubka přesahuje naše poznání. Když se upřeně díváme, výhled se rozšiřuje; rozprostřeně před sebou vidíme neomezené, bezbřehé moře. Takovéto studium má oživující moc. Mysl a srdce nabývá nové síly, nového života.

ML 26.2

Tato zkušenost je nejvyšším důkazem božského autorství Bible. Když přijímáme Boží Slovo jako potravu pro duši, je to stejně patrné, jako když přijímáme chléb jako stravu pro tělo. Chléb uspokojuje potřeby naší přirozenosti; ze zkušenosti víme, že vytváří krev, kosti a mozek. Totéž si vyzkoušejte i na Bibli. Když se její zásady skutečně stanou součástími charakteru, jaký je výsledek? – *„Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest.“ (2 K 5,17)* V její moci lámou muži a ženy řetězy hříšných návyků. Vzdávají se sobectví. Rouhavý člověk se stává uctivým, opilý střízlivým, rozhazovačný čistým. Duše, které nesly podobu satana, se proměňují k obrazu Boha. Změna sama o sobě je zázrak nad zázraky. Změna způsobená Slovem je jedním z nejhlubších tajemství Slova. Nemůžeme to pochopit; můžeme jen věřit, že tak, jak tvrdí Písma, je to *„Kristus v vás, ta naděje slávy“ (Ko 1,27)*. Znalost tohoto tajemství poskytuje klíč ke všem ostatním. Otvírá duši poklady vesmíru, možnosti nekonečného rozvoje. – ST April 25, 1906 ML 26.3

Moje světlo

„Začátek učení tvého osvětluje, a vyučuje sprostné rozumnosti.“ (Ž 119,130) ML 27.1

Slovo Boží je světlo zářící v temnotě. Když zkoumáme jeho stránky, vstupuje do našeho srdce světlo, ozařující mysl. Pomocí tohoto světla vidíme, jací bychom měli být. ML 27.2

Ve Slově vidíme varování a zaslíbení, za nimiž za všemi je Bůh. Jsme vyzýváni zkoumat toto Slovo, abychom měli pomoc, až se dostaneme do těžkostí. Pokud se na každém kroku nebudeme radit s Průvodcem a ptát se: „Je toto cesta Boží?“, budou naše slova a činy pošpiněny sobectvím. Zapomeneme na Boha a budeme kráčet po stezkách, které nám nevybral. ML 27.3

Boží Slovo je plné vzácných zaslíbení a užitečných rad. Je neomylné, protože Bůh nemůže chybovat. Má pomoc pro každou životní situaci a okolnost a Bůh se zármutkem sleduje, když se jeho děti od něj odvrací k lidské pomoci. ML 27.4

Ten, kdo prostřednictvím Písem udržuje společenství s Bohem, bude zušlechtěný a posvěcený. Když bude čist inspirovaný záznam Spasitelovy lásky, bude jeho srdce roztávat něžností a lítostí. Bude naplněn touhou podobat se svému Mistru, žít životem láskyplné služby. ... Zázrakem své moci uchovává (Bůh) své Psané Slovo po celé věky. – ST March 28, 1906 ML 27.5

Tato kniha je Božím velikým rádcem. ... Vyzařuje před sebe světlo, abychom mohli vidět stezku, po které kráčíme. A její paprsky vrhají světlo na uplynulou historii a přitom ukazují naprosto dokonalý soulad v tom, co zatemněné mysli připadá jako omyl a nesoulad. V tom, co obyvateli tohoto světa připadá jako nevysvětlitelná záhada, vidí Boží děti světlo a krásu. – RH Feb. 6, 1900 ML 27.6

Šťastný je ten člověk, který sám objevil, že Boží Slovo je světlem jeho nohám a lampou jeho stezce – světlem zářícím v temnotě. Je to nebeská příručka pro lidi. – Letter 207, 1904 ML 27.7

24. ledna

Poklad v mém srdci

„Přijmi, prosím, z úst jeho zákon, a slož řeči jeho v srdci svém.“ (Jb 22,22) ML 28.1

Je nanejvýš důležité, abys neustále zkoumal Písma a tím plnil mysl Božími pravdami. Můžeš být oddělen od společenství křesťanů a postaven tam, kde nebudeš mít tu přednost setkávat se s Božími dětmi. Potřebuješ mít v srdci skryté poklady Božího Slova. – BEcho Oct. 15, 1892 ML 28.2

Po celém poli zjevení jsou roztroušena zrnka zlata – výroky Boží moudrosti. Pokud jsi moudrý, budeš shromažďovat tato vzácná zrna pravdy. Přivlastni si Boží zaslíbení. Potom, až přijde zkouška a utrpení, budou ti tato zaslíbení radostnými prameny nebeské útěchy. – Letter 25, 1903 ML 28.3

Často se zdá, že jsou pokušení neodolatelná, protože si pokoušený člověk kvůli tomu, že zanedbával modlitbu a studium Bible, nemůže pohotově vzpomenout na Boží zaslíbení a nemůže čelit satanovi se zbraněmi Písma. Ale andělé jsou kolem těch, kteří se ochotně nechávají vyučovat božským věcem; a v době největší nouze jim přivedou na mysl právě ty pravdy, které jsou potřeba. Tak *„když se přivalí jako řeka nepřítel, duch Hospodinův ho zažene pryč“* (Iz 59,19). – GC 600 ML 28.4

Srdce, které je naplněno vzácnými pravdami Božího Slova, je opevněním proti satanovu pokušení, proti nečistým myšlenkám a nesvatým činům. – YI July 28, 1892 ML 28.5

Věrně se drž Písem. Čím více zkoumáš a vysvětluješ Slovo, tím více budou tvoje mysl a srdce opevněny požehnanými slovy povzbuzení a zaslíbení. – Letter 76, 1901 ML 28.6

Zapišme si tato vzácná zaslíbení do paměti, abychom, až budeme připraveni o své Bible, mohli stále vlastnit Boží Slovo. – RH Jan. 6, 1910 ML 28.7

25. ledna

Ranní a večerní pobožnost

„Pojďte, sklánějme se, a padněme před ním, klekejme před Hospodinem stvořitelem naším.“ (Ž 95,6) ML 29.1

Bůh má zvláštní zájem o rodiny svých dětí zde dole. Andělé předkládají dým vonného kadidla za modlící se svaté. Necht' tedy v každé rodině stoupá k nebi modlitba ráno i v hodině chladivého západu slunce a necht' v náš prospěch předkládá Bohu Spasitelovy zásluhy. Ráno i večer si nebeský vesmír všímá každé modlící se domácnosti. – Manuscript 19, 1900 ML 29.2

Přijď v pokoře se srdcem plným kajícího pokání a s vědomím pokušení a nebezpečí před sebou a před svými dětmi. Vírou je přivaž na oltář a vyprošuj pro ně Boží péči. Sloužící andělé budou střežit děti, které jsou takto zasvěceny Bohu. – 1T 397, 398 ML 29.3

Rodinnou pobožnost by neměly řídit okolnosti. Nemáš se modlit jen příležitostně, a když máš den plný povinností, tak modlitbu zanedbávat. Takovým jednáním vedeš své děti, aby se na modlitbu dívali tak, jako že na ní nějak zvlášť nezáleží. Modlitba znamená pro Boží děti velmi mnoho. Díkuvzdání by mělo přicházet před Boha ráno i večer. Žalmista říká: *„Pojďte, zpívejme Hospodinu, prokřikujme skále spasení našeho.“* (Ž 95,1) – Manuscript 12, 1898 ML 29.4

Uctívat Hospodina by mělo být radostí. ... On touží, aby lidé, kteří Ho přicházejí uctívat, si s sebou odnášeli vzácné myšlenky o jeho péči a lásce, aby mohli být posilováni při veškerém každodenním zaměstnání, aby měli schopnost jednat ve všech věcech čestně a věrně. – SC 103 ML 29.5

Doma je možné mít malý sbor, který bude uctívat a oslavovat Vykupitele. – Manuscript 102, 1901 ML 29.6

Když prožíváme dobré náboženství doma, budeme prožívat úžasné náboženství i ve shromáždění. – Undated Manuscript 70 ML 29.7

26. ledna

Pilně je uč

„A budou slova tato, kteráž já přikazuji tobě dnes, v srdci tvém. A budeš je často opětovat synům svým.“ (Dt 6,6.7) ML 30.1

Ve svém dětství byl Josef vyučován lásce a bázni Boží. Často mu v otcově stanu pod syrskými hvězdami vyprávěli o nočním vidění v Betelu, o žebříku z nebe na zem a sestupujících a vystupujících andělích a o tom, kdo se z trůnu shůry zjevil Jákobovi. Vyprávěli mu příběh o sporu u potoka Jábok, když při vyznávání milovaných hříchů vydržel Jákob rozhodující boj a obdržel titul prince Božího. ML 30.2

Josefův čistý a prostý život pasáčka, dohlížejíciho na otcova stáda, napomáhal rozvoji jak tělesné, tak duševní síly. Sílu mysli a zásadovou pevnost získával společenstvím s Bohem a prostřednictvím přírody a studia velkých pravd, které se jako posvátné dědictví předávaly z otce na syna. – Ed 52 ML 30.3

Mojžiš byl mladší než Josef nebo Daniel, když byl vzat z ochranné péče svého rodného domova; přesto jeho život utvářeli stejní činitelé, jací formovali jejich životy. Se svými hebrejskými příbuznými strávil pouze dvanáct let; ale během těchto let byly položeny základy jeho velikosti; bylo to položeno rukou jedné málo známé. ... ML 30.4

Skrze žádnou jinou ženu, kromě Marie Nazaretské, neobdržel svět větší požehnání. Protože věděla, že její dítě musí již brzy opustit její péči, ... snažila se vstřípit do jeho srdce lásku a věnost Bohu. A věrně byla práce dokonána. – Ed 61 ML 30.5

Když chceme vyvolat a posilovat lásku k biblickému studiu, závisí hodně na tom, jak je využita hodina pobožnosti. Hodiny ranní a večerní pobožnosti by měly být ty nejpříjemnější a nejužitečnější hodiny dne. Ať je zřejmé, že do těchto hodin nemají zasahovat žádné tíživé, nemilé myšlenky; že rodiče a děti se shromažďují proto, aby se setkali s Ježíšem a aby do svého domova pozvali přítomnost svatých andělů. – ST Sep. 26, 1906 ML 30.6

Skloň se před Bohem

„Ponižte se před obličejem Páně, a povýšit’ vás.“ (Jk 4,10) ML 31.1

Pokud byl někdy čas, kdy by každý dům měl být domem modlitby, je to nyní. Nevěra a pochybovačnost převládají. Narůstá nepravost. Zkaženost proudí životadárnými proudy duše a do života proniká vzpoura proti Bohu. Morální síly zotročené hříchem jsou pod tyranií satana. Z duše se stává hříčka jeho pokoušení; a dokud se nenatáhne nějaké mocné rameno, aby ho zachránilo, půjde člověk cestou, kam ho vede ten největší odbojník. *ML 31.2*

A přesto v této době strašlivého ohrožení někteří lidé, kteří tvrdí, že jsou křesťané, nemají rodné modlitby. ... *ML 31.3*

Myšlenka, že modlitba není podstatná, je jedním ze satanových nejúspěšnějších opatření, jak zničit duše. Modlitba je společenstvím s Bohem, zdrojem moudrosti, pramenem síly, pokoje a štěstí. Ježíš se k Otci modlil *„s křikem velikým a slzami“* (Žd 5,7). ... *„Modlte se jedni za druhé“* říká Jakub; *„mnohoť může modlitba spravedlivého opravdová.“* (Jk 5,16) *ML 31.4*

Upřímnou, vřelou modlitbou by měli rodiče vytvořit kolem svých dětí hradbu. Měli by se modlit s plnou vírou, aby Bůh s nimi přebýval a aby je a jejich děti chránili svatí andělé před satanovou krutou mocí. ... *ML 31.5*

Rodičům přináležejí, aby kolem sebe shromáždili své děti, než se ukončí půst a poukazovali jim na nebeského Otce, který jim velkomyslně udělí dary své prozřetelnosti! Sluší se, aby Mu děkovali za jeho ochranu během noci a aby Ho žádali o pomoc, milost a ochranu jeho andělů během dne! Sluší se také, aby když přijde večer, znovu se před Ním shromáždili a chválili Ho za milosrdenství a požehnání dne, který uplynul! – PUR May 22, 1902 *ML 31.6*

Vyznávejte své hříchy jeden druhému

„Vyznávejte se pak jedni druhým z hříchů svých, a modlte se jedni za druhé, abyste uzdraveni byli. Mnohoť zajisté může modlitba spravedlivého opravdová.“ (Jk 5,16) ML 32.1

Bylo mi nařízeno, abych co nejhorlivěji nabádala náš lid k nutnosti náboženství doma. Mezi členy domácnosti má být neustále laskavá a uvážlivá ohleduplnost. Ať se každé ráno a večer spojí všechna srdce v uctivé bohoslužbě. Ať každý člen rodiny zkoumá v době večerní pobožnosti své vlastní srdce. Ať je napravena každá spáchaná špatnost. Jestliže během dne někdo ublížil někomu jinému nebo mluvil nelaskavě, ať viník hledá odpuštění u toho, koho zranil. Často si mysl uchovává zlost a vznikají tak nedorozumění a starosti, ke kterým by nemuselo dojít. Kdyby člověku, který je podezříván ze špatnosti, byla dána příležitost, dokázal by možná podat vysvětlení, která by přinesla úlevu ostatním členům rodiny. ML 32.2

„Vyznávejte se pak jedni druhým z hříchů svých a modlete se jedni za druhé,“ abyste mohli být uzdraveni ze všech duchovních slabostí, aby se mohly změnit hříšné sklony. Pracujte pilně pro věčnost. Modlete se co nejupřímněji k Hospodinu a pevně se držte víry. Nevěřte paži z masa, ale věřte bezvýhradně v Hospodinovo vedení. Ať nyní každý řekne: „Pokud jde o mě, vyjdu a oddělím se od světa. Budu sloužit Hospodinu celým srdcem.“ ... ML 32.3

Hospodin ukáže svou milující přízeň těm, kteří budou zachovávat jeho přikázání. Slovo, živé Slovo, přijaté a uposlechnuté bude chutí života k životu. Přijetí pravdy přetvoří a očistí hříšné srdce. ML 32.4

Toto dílo individuálního očištění charakteru nelze bezpečně oddalovat. ... Svým vyznáním a modlitbou se rozhodni, že od nynějška až na věky budeš cele Hospodinův. ... Nemůžeme si dovolit odkládat toto dílo – vyznání a pokoření duše, aby naše oběti mohly být pro Boha přijatelné. Plnost radosti je možné najít v plném odevzdání se Bohu. – RH Nov. 8, 1906 ML 32.5

Uctívej boha a buď v pokoji

„Synové pak tvoji všickni vyučení budou od Hospodina, a hojnost pokoje budou míti synové tvoji.“ (Iz 54,13) ML 33.1

Váš domov je sám o sobě malým světem. ... Vy jste těmi, kteří se musí rozhodnout, jestli si vaše děti zvolí službu Bohu, nebo službu mamonu, věčný život, nebo věčnou smrt. ... ML 33.2

Podobně jako patriarchové starých dob měli by i ti, kteří tvrdí, že milují Boha, Mu stavět oltář všude, kde rozbijí svůj stan. ... Ať otec, jako kněz rodiny, pokládá na Boží oltář ranní a večerní oběť, zatímco žena a děti se spojí v modlitbě a chvále. V takové domácnosti bude Ježíš rád přebývat. ML 33.3

Z každého křesťanského domova by mělo vyzařovat svaté světlo. Láska by se měla projevovat v každém činu. Měla by protékat všemi styky v domově, měla by se projevovat ohleduplnou laskavostí, něžnou a nesobeckou zdvořilostí. Existují domovy, kde se tato zásada dodržuje – domovy, kde je uctíván Bůh a kde vládne opravdová láska. Z těchto domovů stoupá každé ráno a večer k Bohu jako sladké kadidlo modlitba a jeho milosrdenství a požehnání sestupují na prosebníky jako ranní rosa. – RH Dec. 23, 1902 ML 33.4

Pozdvihněme své oči k otevřeným dveřím nebeské svatyně, kde světlo Boží slávy září ve tváři Krista, který *„dokonale spasiti může všechny přistupující skrze něj k Bohu“* (Žd 7,25). ... ML 33.5

Duše může na křídlech chvály vystupovat blíže k nebesům. Bůh je ve dvorech, které jsou nad námi, uctíván písní a hudbou, a když vyjadřujeme svou vděčnost, přibližujeme se k pobožnosti nebeských zástupů. *„Kdož obětuje oběť chvály“* (Ž 50,23), uctívá Boha. Přicházejme před svého Stvořitele s uctívou radostí, s *„díkůčiněním, a hlasem žalmů zpíváním“* (Iz 51,3). – SC 107-109 ML 33.6

Timoteův život – výsledek rodinné víry

„Ale ty zůstávej v tom, čemužs se naučil a cožť jest svěřeno, věda, od kohos se naučil. A že hned od dětinství svatá Písma znáš, kteráž tě mohou moudrého učiniti k spasení skrze víru, kteráž jest v Kristu Ježíši.“ (2 Tm 3,14.15) ML 34.1

Ti, kteří vyznávají Kristovo jméno, by neměli opomenout založit rodinný oltář, kde mohou denně hledat Boha se vši upřímností, se kterou by Ho hledali v náboženském shromáždění. – RH Oct. 22, 1889 ML 34.2

Z Timoteova života a charakteru si můžeme vzít vzácná ponaučení. Od dětství znal Timoteus Písma. Atmosférou jeho domova bylo náboženství. Zbožnost jeho domácího života byla ... čistá, účelná a nezkažená falešnými názory. ... Slovo Boží bylo směrnicí, která řídila Timotea. Své pokyny získával řádek po řádku, naučení za naučením, trošku odtud, trošku odjinud. A duchovní moc těchto lekcí ho udržovala čistým v řeči a svobodným ode všech nakažlivých názorů. Jeho domácí učitelé ve výchově tohoto mladého muže spolupracovali s Bohem, aby snesl břímě, která na něho v raném věku přijdou. ... ML 34.3

Biblická naučení mají morální a náboženský vliv na charakter tak, jak se uplatňují v praktickém životě. Timoteus tato naučení poznal a prožíval. Neměl žádné zvláště podivuhodné nadání, ale jeho práce byla hodnotná, protože používal v Boží službě své Bohem dané schopnosti jako posvěcené dary. Jeho moudré poznání pravdy a zbožnost ověřená zkušenostmi mu daly proslulost a vliv. Duch svatý našel v Timoteovi mysl, která mohla být formována a tvarována, aby se stala chrámem pro trvalou přítomnost Ducha svatého. ... ML 34.4

Mladí lidé by se měli podvolit učení svatých Písem a vetkat je do svých každodenních myšlenek a do praktického života. Poté získají vlastnosti, které jsou na nebeských dvorech uznávány za nejvyšší. Skryjí se v Bohu a jejich životy budou vypovídat o jeho slávě. – YI May 5, 1898 ML 34.5

Abrahám postavil oltář všude, kam přišel

„I ukázal se Hospodin Abramovi a řekl: Semení tvému dám zemi tuto. Tedy vzdělal tu oltář Hospodinu, kterýž se byl ukázal jemu. A odtud podal se k hoře, kteráž leží na východ od Bethel, kdežto rozbil stan svůj, ... i vzdělal tam oltář Hospodinu, a vzýval jméno Hospodinovo.“ (Gn 12,7)
ML 35.1

Život Abraháma, Božího přítele, byl životem modlitby. Všude, kde vztyčil svůj stan, postavil blízko Něj oltář, na kterém obětovali ranní a večerní oběť. Když se jeho stan přestěhoval, oltář tam zůstal. A když přišel k oltáři kočovný Kananejský, věděl, kdo tam byl; a když si postavil svůj stan, opravil oltář a uctíval živého Boha. *ML 35.2*

Tak by i domovy křesťanů měly být světlé ve světě. ... Otcové a matky, shromáždíte k sobě každé ráno a každý večer své děti a v pokorné prosbě pozvedněte svá srdce k Bohu, aby vám pomáhal. Vaši milí jsou vystaveni pokušením a zkouškám. Denně zatarasují nepříjemnosti stezku mladých i starých. Ti, kteří chtějí žít životem trpělivosti, lásky a radosti, se musí modlit. Vítězství může být dosaženo jen odhodlaným a neochvějným záměrem, pohotovou bdělostí a neustálou pomocí od Boha. *ML 35.3*

Rodiče, každé ráno posvěťte sebe i svou rodinu pro tento den Bohu. Nekalkulujte na měsíce a roky; ty nejsou vaše. Vám je dán jeden krátký den. Pracujte v jeho hodinách pro svého mistra, jako by to byl váš poslední den na Zemi. Předložte všechny své plány Bohu, aby se mohly provést, nebo aby byly zavrženy podle toho, jak naznačí jeho prozřetelnost. Přijměte jeho plány místo svých vlastních, i když jejich přijetí vyžaduje, abyste se vzdali milovaných záměrů. Tak se bude život stále víc utvářet podle Božského Příkladu. – PUR May 22, 1902 *ML 35.4*

Věčnost sama odhalí dobré výsledky, kterými jsou takové bohoslužebné chvíle naplněny. – PUR May 22, 1902 *ML 35.5*

1. února

Boží dary Ducha

„A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, neboť u vás přebývá a v vás bude.“ (J 14,16.17) ML 36.1

V židovském systému byl vliv Ducha Božího vidět výrazným způsobem, ne však úplně. Celé věky byly předkládány modlitby, aby se naplnilo Boží zaslíbení o seslání Božího Ducha a ani jedna z těchto naléhavých proseb nebyla opomenuta. ML 36.2

Kristus určil, že, až bude vzat z této země, sešle dar na ty, kteří Mu věřili a na ty, kteří Mu uvěří. Jaký by mohl udělit dostatečně bohatý dar, aby oznámil a uctil své nanebevstoupení na prostřednický trůn? Musí být hoden jeho velikosti a vznešenosti. Rozhodl se dát svého zástupce, třetí osobu Božství. Tento dar nemohlo nic předčit. Dal všechny dary v jednom, a proto božský Duch, ta obracející, ozařující a posvěcující moc, byl jeho obdarováním. ... Přišel s plností a mocí, jakoby po celé věky zadržovanou, ale nyní byl vylit na církev. ... ML 36.3

Věřící se znovu obraceli. Hříšníci spolu s křesťany hledali perlu velké ceny. ... Každý křesťan viděl ve svém bratru božskou podobu dobroty a lásky. Převažoval jeden zájem. Jedna věc pohltila všechno ostatní. Každý tep pulsoval ve zdravém souladu. Jediným cílem věřících bylo vidět toho, kdo dokáže co nejdokonaleji zjevovat podobu Kristova charakteru, kdo může udělat co nejvíc pro rozšiřování jeho království. – BEcho Feb. 27, 1899 ML 36.4

Duch svatý byl poslán jako nanejvýš nedocenitelný poklad, který mohl člověk přijmout. – BEcho May 22, 1899 ML 36.5

Každému je dán dar

„Jednomu pak každému z nás dána jest milost podle míry obdarování Kristova.“ (Ef 4,7) ML 37.1

Hřivny, které Kristus svěřuje své církvi, představují zejména dary a požehnání udělené Duchem svatým. *„Nebo někomu dána bývá skrze Ducha řeč moudrosti, jinému pak řeč umění podle téhož Ducha. Jinému pak víra v témž Duchu, jinému darové uzdravování v jednotném Duchu. Někomu pak divů činění, jinému pak proroctví, jinému pak rozeznání duchů, jinému pak rozličnost jazyků, jinému pak vykládání jazyků. Ale to vše působí jeden a týž Duch, rozděluje jednomu každému obzvláště, jakž ráčí.“ (1 K 12,8-11)* Všichni lidé nedostávají stejné dary, ale každému Mistrovu služebníku je zaslíben nějaký dar Ducha. ML 37.2

Dříve než Kristus opustil své učedníky, *„dechl, a řekl jim: Přijměte Ducha svatého“ (J 20,22).* Dále řekl: *„A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás.“ (L 24,49) ... „Ale jednomu každému z nás dána jest milost podle míry obdarování Kristova,“* a Duch, který *„rozděluje jednomu každému obzvláště, jakž ráčí“ (Ef 4,7; 1 K 12,11).* Dary v Kristu jsou již naše, ale jejich skutečné vlastnictví záleží na našem přijetí Ducha Božího. – COL 327 ML 37.3

Bůh po nás nežádá, abychom dělali ve vlastní síle práci, která je před námi. Zajistil pro všechny naléhavé případy božskou pomoc, které se naše lidské zdroje nevyrovnají. Dává Ducha svatého, aby nám pomáhal v každé tísní, aby posiloval naši naději a jistotu, aby osvěcoval naši mysl a očisťoval naše srdce. ... Neexistuje omezení, aby byl užitečný člověk, který odloží své já, udělá ve svém srdci místo pro působení Ducha svatého a žije životem plně zasvěceným Bohu. ... Kristus prohlásil, že Božský vliv Ducha bude s jeho následovníky až do konce. – 8T 19-21 ML 37.4

Ke zdokonalení svatých

„A onť jest dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, pro spořádání svatých, k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova, až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.“ (Ef 4,11-13) ML 38.1

Všechny tyto dary se musí cvičit. Každý věrný pracovník bude sloužit ke zdokonalení svatých. ... Pro každého je něco, co má udělat. Každá duše, která věří pravdě, se má postavit na své místo a říci: „Tady jsem; pošli mne.“ ... Dejte každému něco, co by mohl dělat pro ostatní. Pomáhejte všem, aby pochopili, že jako příjemci Kristovy milosti jsou povinni pro Něj pracovat. A ať jsou všichni vyučeni, jak mají pracovat. Zvláště ti, kteří nově přišli k víře, by měli být poučeni, jak se stát spolupracovníky Boha. Pokud dostane zoufalý člověk práci, zapomene na své zoufalství; slabý zesílí, nevzdělaný člověk se stane inteligentním a všichni budou připraveni, aby představovali pravdu takovou, jaká je v Ježíši. V Něm naleznou neomylného pomocníka, který zaslíbil, že zachrání všechny, kteří k Němu přijdou. – 6T 48-50 ML 38.2

Vliv Ducha svatého je třeba proto, aby bylo dílo správně vyváženo a aby mohlo řádně postupovat kupředu po všech stránkách. – 6T 291 ML 38.3

Pravda pro tuto dobu zahrnuje celé evangelium. Jestliže bude správně představena, bude v člověku působit právě ty změny, které prokáží moc Boží milosti na srdce. Bude konat dokonalé dílo a vytvářet dokonalého člověka. – 6T 291 ML 38.4

(Bůh) nám říká, abychom byli dokonalí, jako je On – stejným způsobem. Máme být středem světla a požehnání našemu malému kruhu tak, jako je On vesmíru. Nemáme nic sami ze sebe, ale září na nás světlo jeho lásky a my máme odrážet jeho třpyt. ... Můžeme být ve svém prostředí dokonalí tak, jako je Bůh dokonalý ve svém. – MB 117, 118 ML 38.5

Pro jednotu svatých

„Protož prosím vás, já vězeň v Pánu, abyste hodně chodili, jakž sluší na povolání vaše, kterýmž povolání jste, se vši pokorou, tichostí, i s snášelivostí, snášejíce se vespolek v lásce, usilující zachovávat jednotu Ducha v svazku pokoje.“ (Ef 4,1-3) ML 39.1

Nebeské hvězdy jsou všechny pod zákonem, každá ovlivňuje jinou, aby konala Boží vůli, podávají se své přirozené poslušnosti vůči zákonu, který řídí jejich činnost. A aby mohlo Boží dílo zdravě a zdárně postupovat vpřed, musí se jeho lid semknout dohromady. ML 39.2

Křečovitou, nárazovou činnost některých lidí, kteří tvrdí, že jsou křesťany, výstižně představuje práce silných, ale netrénovaných koní. Když jeden táhne dopředu, druhý táhne dozadu a na zvolání svého pána jeden zabere, ale druhý nehybně stojí. Pokud se lidé nebudou v této úžasné a velké práci pro tuto dobu pohybovat v souladu, nastane zmatek. ... Pokud lidé nosí Kristovo brímě, nemohou se odtrhovat; potáhnou s Kristem. ... ML 39.3

Kolo v kole, podoba živých tvorů s nimi spojených, to vše se prorokovi zdálo složité a nevysvětlitelné. Ale mezi koly je vidět ruka nekonečné moudrosti a výsledkem této práce je dokonalý pořádek. Každé kolo řízené Boží rukou, pracuje v dokonalé harmonii se všemi ostatními koly. – GCB May 31, 1909 ML 39.4

Vlivem Ducha mohou být uvedeni do souladu i ti nejhádavější lidé. Nesobeckost má spojoval Boží lid pevnými, láskyplnými pouty. V církvi je obrovská moc, jestliže jsou síly členů pod kontrolou Ducha, jestliže shromažďují dobro ze všech zdrojů a jestliže se vzdělávají, vychovávají a ukáznují. Takto je Bohu předkládána mocná organizace, skrze niž může pracovat na obrácení hříšníků. Takto jsou nebe a země spojeny a všechny nebeské bytosti spolupracují s lidskými prostředníky. – ST Dec. 19, 1906 (ST Feb. 7, 1900) ML 39.5

Pravda zjevená Božími proroky

„Nečinít’ zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“ (Am 3,7) ML 40.1

Před vpádem hříchu se Adam radoval z otevřeného společenství se svým Učinitelem; ale od té doby, kdy se člověk přestoupením oddělil od Boha, je lidská rasa této vysoké přednosti zbavena. Avšak plánem vykoupení byla otevřena cesta, skrze kterou mohou mít obyvatelé Země stálé spojení s nebesy. Bůh komunikuje s lidmi pomocí svého Ducha a Božské světlo je světu předáváno prostřednictvím zjevení jeho vyvoleným služebníkům. *„Duchem svatým puzeň jsou, mluvili svatí Boží lidé.“ (2 Pt 1,21) ... ML 40.2*

Nekonečný vlévá skrze svého svatého Ducha světlo do myslí a srdcí svých služebníků. Dává sny a vidění, symboly a obrazy; a lidé, kterým byla pravda takto zjevena, sami převádějí danou myšlenku do lidského jazyka. – GC v, vi ML 40.3

„Nečinít’ zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“ (Am 3,7) ML 40.4

Ve své prozřetelnosti Hospodin uznává za vhodné vyučovat a napomínat svůj lid různými způsoby. Svou vůli mu dává znát přímým rozkazem, svatými spisy a duchem proroctví. – 4T 12, 16 ML 40.5

Za starých časů Bůh hovořil k lidem ústy proroků a apoštolů. V těchto dnech k nim promlouvá Svědectvími svého Ducha. Nikdy nebyla taková doba, kdy Bůh poučoval svůj lid vážněji, než jak ho poučuje nyní o své vůli a o tom, jakým způsobem by měli pokračovat. – 4T 147, 148 ML 40.6

Obzvláštní hodnotu mají dnes pro Boží lid na zemi – pro opatrovníky jeho vinice – poselství rad a napomenutí daná skrze proroky, kteří objasňují jeho věčné záměry v zájmu lidstva. V učení proroků se jasně zjevuje jeho láska ke ztracenému pokolení a jeho plán pro jejich spasení. – PK 22 ML 40.7

Duch prorocký – dar pro mne

„Svědectví pak Ježíšovo jesti' duch prorockví.“ (Zj 19,10) ML 41.1

Bohu se zalíbilo sdělovat svou pravdu světu skrze lidské prostředníky a On sám svým Duchem svatým oprávnil lidi a uschoptil je toto dílo konat. Vedl jejich mysl při výběru toho, co mají mluvit a co mají psát. Poklad byl svěřen hliněným nádobám, přesto však je z Nebe. Svědectví je předáváno nedokonalým výrazem lidského jazyka, přesto je to svědectví Boží; a poslušné, věřící Boží dítě v něm spatřuje slávu Božské moci, plnou milosti a pravdy. ML 41.2

Ve svém Slově svěřuje Bůh lidem vědomosti potřebné ke spasení. Svatá Písma se mají přijímat jako směrodatné, neomylné zjevení Boží vůle. – GC vi, vii ML 41.3

Protože pravdu představují rozdílní jednotlivci, je odhalována z různých stránek. Na jednoho pisatele silněji zapůsobila jedna stránka věci a všímá si těch okolností, jež odpovídají jeho zkušenostem nebo jeho schopnosti vnímání a usuzování. Druhý si všímá jiné stránky věci, ale každý z nich pod vedením Ducha svatého líčí to, co nejmocněji zapůsobilo na jeho mysl – v každém je jiná stránka pravdy, avšak ve všech je dokonalý soulad. A pravdy takto zjevené se spojují, aby vytvořily dokonalý celek, který je přizpůsoben tak, aby odpovídal potřebám lidí za všech okolností a ve všech životních situacích. ... ML 41.4

Přestože Bůh zjevil lidem svou vůli skrze své Slovo, nezpůsobilo to, že by byla stálá přítomnost a pomoc Ducha svatého zbytečná. Naopak náš Spasitel přislíbil Ducha, aby otvíral Slovo jeho služebníkům, aby objasňoval a používal jeho učení v praxi. A protože právě Duch Boží inspiroval Bibli, je nemožné, aby učení Ducha bylo někdy v rozporu s učením Slova. – GC vi ML 41.5

7. února

Věř a vzkvétej

„Věřte v Hospodina Boha svého, a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho, a šťastně se vám povede.“ (2 Pa 20,20) ML 42.1

Světlo proroctví stále hoří, aby vedlo duše, a říká: *„Toto je ta cesta, chodte v ní.“* Svítí na stezku spravedlivého, aby se svěřil Kristu, a na cestu nespravedlivého, aby ho přivedlo k pokání a obrácení. Jeho působením se pokára hřích a odhalí nepravost. Při konání své povinnosti narůstá, aby odráželo světlo na minulost, přítomnost a budoucnost. – Manuscript 17, 1908 ML 42.2

Pokud lidé, kteří světlo přijímají, si ho budou vážit a budou respektovat svědectví Hospodina, uvidí náboženský život v novém světle. Budou přesvědčení. Pochopí klíč, který odemyká tajemství, kterým nikdy nerozuměli. Zmocní se drahocenností, které jim Bůh dává k užítku, a budou přeneseni z království temnosti do Božího úžasného světla. – Letter 71, 1903 ML 42.3

Ti, kteří pohrdají varováním, budou ponechání v zaslepenosti, aby podlehlí sebeklamu. Ti však, kteří si napomenutí vezmou k srdci a horlivě se pustí do práce zbavit se svých hříchů, aby měli potřebné ctnosti, otevrou dveře svých srdcí, aby drahý Spasitel mohl vstoupit a přebývat s nimi. – 3T 257 ML 42.4

(Bůh) činí opatření pro to, aby všichni mohli být svatí a šťastní, pokud se pro to rozhodnou. Této generaci bylo dáno dost světla, abychom mohli poznat, jaké jsou naše povinnosti a přednosti, a těšit se ze vzácných a důležitých pravd v jejich jednoduchosti a moci. ML 42.5

Jsme odpovědni jen za to světlo, které nás osvětluje. Prověřují nás přikázání Boží a svědectví Ježíšovo. Jestliže budeme věrní a poslušní, Bůh z nás bude mít radost a požehná nám jako svému vyvolenému, zvláštnímu lidu. Až se rozhojní dokonalá víra a dokonalá láska a poslušnost, až bude působit v srdcích těch, kteří jsou Kristovými následovníky, tak potom tito následovníci budou mít mocný vliv. – 2T 693, 694 ML 42.6

Obvinít mne z hříchu

„A onť přijda, obviňovati bude svět z hříchu, a z spravedlnosti, a z soudu. Z hříchu zajisté, že nevěří ve mne.“ (J 16,8) ML 43.1

V těchto Kristových slovech je jasně popsáno působení Ducha svatého: *„Až přijde, usvědčí svět z hříchu, a z spravedlnost a z soudu.“* Je to Duch svatý, kdo usvědčuje z hříchu. Jestliže hříšník zareaguje na oživující vliv Ducha, bude přiveden k pokání a probuzen k poznání, jak je důležité být poslušný božských požadavků. – AA 52 *ML 43.2*

Když se Saul zcela sám poddal usvědčující moci Ducha svatého, pochopil chyby svého života a uznal dalekosáhlé požadavky Božího zákona. Člověk, který býval pyšným farizeem a který byl přesvědčen, že ho ospravedlňují jeho dobré skutky, se nyní skláněl před Bohem s pokorou a prostotou malého dítěte, vyznával svou vlastní nehodnost a dovolával se zásluh ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. Saul zatoužil vejít do plného souladu a společenství s Otcem a Synem; ve své usilovné touze po odpuštění a přijetí vysílal k trůnu milosti vroucí prosby. *ML 43.3*

Modlitby kajícího farizea nezůstaly bez ohlasu. Jeho nejvnitřnější myšlenky a hnutí jeho srdce se změnily vlivem božské milosti. Jeho ušlechtlejší schopnosti začaly být v souladu s věčnými úmysly Božími. Kristus a Jeho spravedlnost se Saulovi stali dražšími než celý svět. Obrácení Saulovo je pádným důkazem zázračné moci Ducha svatého: usvědčovat lidi z hříchu. – AA 119, 120 *ML 43.4*

Skrze mocné působení Ducha svatého je vláda Satana potlačena a podmaněna. Je to Duch svatý, který obviňuje z hříchu a vypuzuje jej z duše se souhlasem lidské bytosti. ... Skrze zásluhy Krista je člověk schopen cvičit ty nejvznešenější síly jeho bytosti a vypudit hřích ze své duše. – RH April 25, 1893 *ML 43.5*

Osvítit mé chápání

„Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal vám Ducha moudrosti a zjevení, v poznání jeho, a tak osvěcené oči mysli vaší, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho a jaké bohatství slávy dědictví jeho v svatých.“ (Ef 1,17) ML 44.1

Pro mysl, která je obnovena Duchem svatým, září ze svatých stránek božská krása a nebeské světlo. To, co je pro pozemskou mysl pustou pouští, se pro duchovní mysl stává zemí řek života. – ST Oct. 10, 1906 ML 44.2

Duch svatý nám může vštípit důležitost věcí, jež jsou snadné k pochopení, a zabránit tomu, abychom nepřekroutili pravdy nesnadno pochopitelné. Ke službě nebeských andělů patří připravit srdce lidí k tomu, aby pochopili slovo Boží, abychom byli uchvázeni jeho krásou, aby na nás zapůsobily jeho výstrahy, aby nás jeho zaslíbení povzbudila a posílila. Měli bychom vzít za svou prosbu žalmisty: *„Otevři oči mé, abych spatřoval divné věci z zákona tvého.“* (Ž 119,18) – GC 599, 600 ML 44.3

Bůh má ve svém Slově svatého a vzdělávajícího Ducha. Z každé nové stránky vyzařuje nové a vzácné světlo. V něm je zjevena pravda a obsahuje zřetelná slova a věty, jenž jsou vhodná k určité události, jako by hovořil k lidem sám Bůh. ML 44.4

Musíme rozpoznat Ducha svatého jako svého osvěcovatele. Tento Duch rád oslovuje děti a odhaluje jim poklady a krásy Slova. Zaslíbení, která jsou vyřčena naším Velkým Učitelem, zajmou smysly a ožíví duši dítěte s duchovní mocí, která je božská. Ve vnímavé mysli bude růst známost božských věcí, které budou jako barikáda proti pokušením nepřítele. ... Plameny nebeské lásky dopadnou na dětská srdéčka jako vnuknutí. – CT 171, 172 ML 44.5

10. února

Vše mi připomenout

„Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu a připomenet' vám všecko, což jsem koli mluvil vám.“ (J 14,26) ML 45.1

Kristus vstal z mrtvých a nad rozsedlinou hrobu prohlásil: „*Já jsem vzkříšení i život.*“ (J 11,25) Poslal svého Ducha do našeho světa, aby nám připomněl všechny věci. Zázrakem jeho moci ochránil své psané Slovo přes všechny věky. Neměli bychom tedy jeho Slovo učinit předmětem našeho neustálého studia, učíte se z toho Boží záměr s námi? – ST March 28, 1906 ML 45.2

Služebníci Kristovi si neměli připravovat žádný projev, který by přednesli v případě, že by byli postaveni před soud. Jejich příprava měla spočívat v každodenním shromažďování vzácných pravd slova Božího a v modlitbě posilující jejich víru. Když budou předvedeni před soud, připomene jim Duch svatý právě ty pravdy, které budou nejvíce potřebovat. ... ML 45.3

Každodenní opravdové úsilí po poznání Boha a Ježíše Krista, jehož Bůh poslal, přinese duši sílu a výkonnost. Znalost, získaná pilným bádáním v Písmu, se vynoří z paměti v pravý okamžik. Jestliže však někdo zanedbá možnost seznámit se se slovy Kristovými, jestliže někdo neokusil moc milosti ve zkouškách, nemůže očekávat, že mu Duch svatý připomene slova Kristova. – DA 355 ML 45.4

Kristus učinil veškeré zaopatření, abychom mohli být silní. Dal nám svého Ducha svatého, jehož úkolem je připomenout nám všechna zaslíbení, které Kristus zaslíbil, abychom měli mír a sladký pocit odpuštění. Když budeme mít své zraky upřeny na Spasitele a věřit jeho moci, budeme naplnění pocitem bezpečí; protože spravedlnost Kristova se stane naší spravedlností. – RH Oct. 1, 1908 ML 45.5

Přeměnit můj charakter

„My pak všickni odkrytou tváří slávu Páně jakožto v zrcadle spatřující, v též obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.“ (2 K 3,18) ML 46.1

Srdce je očištěno Duchem. Skrze Ducha se stává věřící spoluúčastníkem božské přirozenosti. Kristus dal svého Ducha jako božskou moc k překonání všech zděděných a vypěstovaných tendencí ke zlému a k vstípení svého vlastního charakteru své církvi. ... ML 46.2

Když Duch Boží ovládne srdce, přetváří to život. Hříšné myšlenky jsou dány pryč, zlé skutky jsou vyznány; láska, pokora a pokoj zaujmou místo hněvu, žárlivosti a sváru. Radost zaujme místo smutku a tvář bude odrážet radost nebes. Nikdo nevidí ruku, která nadzdvihává břímě ani světlo, které září z nádvoří nad námi. Požehnání přichází, když se duše vírou odevzdá Bohu. Potom ta moc, kterou lidské oko nemůže vidět, stvoří k obrazu Božímu novou bytost. ML 46.3

Duch svatý je v duši dechem duchovního života. Nestrannost Ducha je nestranností života Kristova. Příjemce bude prostoupen zásluhami Kristovými. ... ML 46.4

Náboženství, které pochází od Boha, je jediným náboženstvím, které k Bohu povede. Abychom správně sloužili Bohu, musíme být narození z božského Ducha. To očistí srdce a obnoví mysl, dávající nám novou kapacitu pro poznání a milování Boha. Obdržíme ochotnou poslušnost jeho požadavků. To je pravá úcta. To je ovoce působení Ducha svatého. Každá upřímná modlitba je sestavena Duchem; a taková modlitba je přijatelná pro Boha. Kdykoliv duše hledá Boha, je očividná práce Ducha a Bůh se této duši zjeví. Bůh hledá takové věřící. Čeká, aby je získal a učinil je svými syny a dcerami. – RH Nov. 19, 1908 ML 46.5

Obdařit mě mocí shora

„Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaří, a až do posledních končin země.“ (Sk 1,8) ML 47.1

Duch svatý má sestoupit na ty, kteří milují Krista. Skrze toto budou schopni v oslavení jejich Nejvyššího obdržet každý nezbytný talent k naplnění svého poslání. Dárce života nedrží ve svých rukou pouze klíče smrti, ale celé nebe plné bohatého požehnání. Byla Mu dána veškerá moc na nebi i na Zemi a když přijal své místo v nebeských dvorech, může každému, kdo Jej přijme, udělit své požehnání. Církev byla pokřtěna mocí Ducha. Učedníci byly způsobilí jít vpřed a hlásat Krista nejprve do Jeruzaléma, kde byla vykonána ta zahanbující práce zneuctění spravedlivého Krále, a potom do všech částí Země. Byl dán důkaz o dosazení Krista na trůn v jeho království prostředníka. – BEcho May 22, 1899 ML 47.2

Bůh chce, aby ti, kdož přijímají jeho milost, pocítili její moc. Ochotně přijímá i ty, kteří se dopustili nejohavnějších činů; činí-li pokání, obdařuje je svým božským Duchem, svěřuje jim nejvyšší místa a posílá je do davu nevěřících, aby tam zvěstovali nekonečnou milost Boží. – DA 826 ML 47.3

Samotným Bohem je pro každou duši, která se obrátí k Bohu, učiněno zaopatření, aby obdržela jeho okamžitou spolupráci. Ducha svatý se stane jeho Vykonavatelem. – RH March 22, 1898 ML 47.4

Potřebujeme moc Ducha. Může to pro nás během chvilky udělat více, než bychom kdy mohli vykonat mluvením. – Manuscript 71, 1903 ML 47.5

Duch je dán pouze těm, kteří pokorně čekají na Boha a kteří hledají Jeho vedení a milost. Moc Boží probudí jejich vnímavost a zájem. Toto zaslíbené požehnání, žádané vírou, přinese s sebou všechna ostatní požehnání. – RH Nov. 19, 1908 ML 47.6

13. února

Pozdvihnout proti nepříteli korouhev

„Když se přivalí jako řeka nepřítel, jež duch Hospodinův přeč zažene (pozdvihne proti nim korouhev – KJV).“ (Iz 59,19) ML 48.1

Ježíš dává Ducha svatého ve velké míře pro naléhavé případy, aby pomohl našim slabostem a dal nám silnou útěchu. – RH June 26, 1894 ML 48.2

Ti, kteří se neustále učí ve škole Kristově, mohou kráčet svou nezměnitelnou cestou a satanova snaha vyvést je z rovnováhy bude naprosto zmařena. Pokušení není hřích. Ježíš byl svatý a čistý; přece byl pokoušen ve všem jako my, ale takovou mocí, které by lidé neodolali. Ve svém úspěšném odporu nám zanechal zářící příklad, abychom následovali jeho kroky. Důvěřujeme-li sami sobě a jsme-li samospravedliví, padneme za oběť moci pokušení. Jestliže však hledíme na Krista a důvěřujeme Mu, pak voláme ku pomoci sílu, která na bojišti zvítězila nad nepřítelem a která ví o východisku z každého pokušení. Útočí-li satan s celým houfem, musíme mečem Ducha bojovat s jeho pokušeními a Ježíš bude naším pomocníkem a vztyčí proti němu svou korouhev. – 5T 426 ML 48.3

Těm, kteří bojovali o vítězství, je zaslíben Duch svatý jako důkaz všemohoucnosti, obdařující lidskou bytost nadpřirozenou mocí a radice neznalým v mystériích Božího království. To, že Duch svatý bude velkým pomocníkem, je úžasným zaslíbením. ... Seslaný Duch svatý uschopnil Kristovy učedníky, apoštoly, stát pevně proti každému druhu modloslužby a velebit pouze samotného Hospodina. – Manuscript 1, 1892 ML 48.4

Skrze svého Ducha je přítomen všude. Skrze působení svého Ducha a andělů slouží lidským dětem. – MH 417 ML 48.5

14. února

Oslavit ve mne Krista

„Onť mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám.“ (J 16,14) ML 49.1

V těchto slovech Kristus prohlašuje korunující dílo Ducha svatého. Duch oslavuje Krista tím, že Jej činí středem nejvyšší pozornosti a Spasitel se stává půvabem a radostí lidské bytosti, v jejíchž srdcích je vpečetěná přeměna. ... ML 49.2

Pokání před Bohem a víra v Ježíše Krista jsou ovocem obnovující moci milosti Ducha. Pokání reprezentuje proces, kterým duše touží odrážet obraz Krista světu. – Letter 155, 1902 ML 49.3

Kristus obdařuje dechem svého Ducha a životem svého života. Duch svatý vzbuzuje v srdcích a myslích nejvyšší činnost. Milost Boží znásobuje schopnosti lidí a všechny božské znamenitosti jim přicházejí na pomoc v díle pro spásu duší. Účast na Kristově díle je činí dokonalými v Kristu, takže přes svou lidskou slabost mohou konat skutky Všemohoucího. – DA 827 ML 49.4

Křesťanovým úkolem by mělo být obléci na sebe Krista a stát se dokonalejším k podobnosti Ježíše. Synové a dcery Boží by se měli zdokonalovat ve své podobnosti Kristu, našemu Vzor. Denně musí vidět jeho slávu a přemýšlet o jeho nesrovnatelné vznešenosti. – TM 122 ML 49.5

Kéž by mohl na vás sestoupit křest Ducha svatého, abyste mohli být prodchnuti Duchem Božím! Poté se den za dnem stanete více a více podřízeni podobnosti Krista a v každém skutku vašeho života bude znít otázka: „Oslaví to mého Mistra?“ Trpělivým pokračováním činění dobra budete hledat slávu a čest a obdržíte dar nesmrtelnosti. – RH May 10, 1892 ML 49.6

15. února

Láska

„Ovoce pak Ducha jestiž: Láska, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost, středmost. Proti takovýmť není Zákon.“ (Ga 5,22) ML 50.1

Všem, kteří věří, je (Kristus) jako strom života uprostřed ráje Božího. Jeho větve dosahují na tento svět, takže požehnání, která nám nabízí, mohou být dosaženy naší snahou. ... Dal nám Utěšitele, Ducha svatého, který nám představí vzácné ovoce stromu života. Z tohoto stromu můžeme trhat a jíst a poté můžeme vést k němu ostatní, aby také mohli jíst. – ST Oct. 22, 1896 ML 50.2

Člověk, který miluje Boha, přemýšlí o zákoně Božím dnem i nocí. Je stálý v čase i nečase. Nese ovoce na větvi, která je živě spojena s révou. Pokud má příležitost, koná dobro; a všude, v každém čas a na všech místech, hledá možnost pracovat pro Boha. Je jedním z Božích věčně zelených stromů; a nese s sebou vůni, kamkoliv jde. Jeho duši obklopuje léčivá atmosféra. Krása jeho dobře zorganizovaného života a bohabojná řeč vzbuzuje v druhých víru, naději a odvahu. Toto je křesťanství v praxi. Snažte se stát věčně zeleným jehličnatým stromem. Noste ornament pokorného a tichého ducha, který je v očích Božích vysoce ceněn. Pěstujte dar lásky, radosti, pokoje, trpělivosti a dobroty. Toto je ovoce stromu křesťana. Vyrůstající podél řek, vždy přináší své ovoce v očekávaném období. – RH Aug. 24, 1897 ML 50.3

Pokud máme ve svých duších Kristovu lásku, bude pro nás přirozeným důsledkem mít další dary – radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost, sebeovládání. ... ML 50.4

Když je v srdci chována Kristova láska, ... bude pocítěna jeho přítomnost. – RH Jan. 4, 1887 ML 50.5

16. února

Láska a pokoj

„Bůh pak naděje naplňujž vás všelikou radostí a pokojem u víře, tak abyste se rozhojnili v naději skrze moc Ducha svatého.“ (Ř 15,13) ML 51.1

Bůh stanovil, že každá duše, která poslouchá jeho slovo, bude mít jeho radost, pokoj a jeho stále držící moc. Takoví mužové a ženy jsou vždy blízko Něho, nejen když před ním poklekají v modlitbě, ale také když berou na sebe povinnosti svého života. Připravil pro ně místo, kde mohou přebývat s Ním a kde je život očištěn od všech hrubostí a nepěkností. Tímto nezlomným společenstvím s Ním jsou učiněni jeho spolupracovníky v jejich životní práci. – RH Oct. 23, 1900 ML 51.2

Slova nemohou popsat pokoj a radost toho, kdo bere Boha za slovo. Zkoušky ho neznepokojují a pohrdání netrápí. Vlastní já je ukřižováno. Den za den se mohou jeho povinnosti být namáhavější, jeho pokušení silnější a jeho zkoušky krutější, ale on neklopýtá, protože přijímá tolik síly, kolik potřebuje. – YI June 26, 1902 ML 51.3

Ti, kteří se učí u nohou Ježíšových, budou jistě prokazovat svým chováním a jednáním Kristův charakter. ... Jejich zkušenost se méně vyznačuje chvatem a vzrušením jako spíše jemnou a uctivou radostí. Jejich láska pro Krista je tichá, klidná ale přesto je to moc, schopna vše ovládnout. Světlo a láska uvnitř přebývajícího Spasitele je zjevována v každém slově a v každém skutku. – RH May 30, 1882 ML 51.4

Byly doby, že když bylo sesláno požehnání Boží jako odpověď na modlitbu a pak do místnosti přišli ostatní, tak ještě než překročili práh, volali: „Tady je Hospodin!“ Ani slovo nebylo vyřčeno, ale požehnaný vliv Boží svaté přítomnosti byl citlivě vnímatelný. Byla tam radost, která přichází od Ježíše a v tomto smyslu byl Hospodin v pokoji právě tak přítomen, jako když se procházel ulicemi Jeruzaléma nebo se zjevil učedníkům, když byli v horní místnosti a řekl: *„Pokoj vám.“* (J 20,26) – RH Jan. 4, 1887 ML 51.5

17. února

Trpělivost

„Všelikou mocí zmocnění jsouce, podle síly slávy jeho, ke vší trpělivosti a dobrotivosti s radostí.“ (Ko 1,11) ML 52.1

Láska je zákon Kristova království. Hospodin vyzývá každého, aby dosáhl vysoké úrovně. Životy jeho lidí mají zjevovat lásku, pokoru a trpělivost. Trpělivost nese něco, ba hodně věcí, bez toho, aby člověk toužil být pomstěn slovem nebo skutkem. – Letter 185, 1905 ML 52.2

Pravá trpělivost je trpělivostí bez útoku; dlouhá snášenlivost. Pokud jste trpěliví, nebudete vštěpovat druhým své domnělé poznání bratrových chyb a omylů. Budete se snažit mu pomoci a zachránit ho, protože byl koupen za Kristovu krev. *„Jdi a potresci ho mezi sebou a jím samým. Uposlechl-li by tebe, získal jsi bratra svého.“ (Mt 18,15) „Bratří, by pak byl zachvácen člověk v nějakém pádu, vy duchovní napravte takového v duchu tichosti, prohlédaje sám k sobě, abys i ty nebyl pokoušín.“ (Ga 6,1)* Být trpělivý neznamená být sklíčený a smutný, zahořklý a necitelný; znamená to být přesně to opačné. – RH Nov. 16, 1886 ML 52.3

Snažte se žít se všemi lidmi v pokoji a ať atmosféra, která obklopuje vaše srdce je sladká a vonící. Hospodin slyší každé promluvené nemoudré slovo. Pokud budete bojovat proti sobecké lidské přirozenosti, budete pevně kráčet vpřed v překonávání zděděných a vypěstovaných tendencí k špatnému. Trpělivostí, vytrvalostí a shovívavostí dosáhnete mnoho. Nezapomeňte, že nemůžete být pokořeni nemoudrými řečmi jiných, ale když nemoudře odpovíte vy, ztrácíte vítězství, které jste mohli obdržet. Buďte opatrní na svá slova. – Letter 2, 1903 ML 52.4

Tolerance a nesobeckost charakterizují slova a skutky těch, kteří jsou narození znovu, aby žili nový život v Kristu. – YI April 9, 1903 ML 52.5

Dobrotivost

„Nebo dal mi štít spasení svého, a dobrotivost jeho zvelebila mne.“ (2 S 22,36) ML 53.1

V tichosti, laskavosti a lásce máte reprezentovat Krista. – GW 372 ML 53.2

Pravá laskavost je v Božích očích drahokam velké hodnoty. – 3T 536 ML 53.3

Chceme ducha laskavosti. Nemůžeme bez něho žít ani v rodinném kruhu. Abychom dobře vedli své děti, musíme prokazovat ducha laskavosti, pokory a trpělivosti. Nechceme mít hanlivého, podrážděného a kárajícího ducha. Pokud je učíme mít ducha laskavosti, musíme my sami mít ducha laskavosti; ... jestliže chceme, aby prokazovali k nám ducha lásky, musíme jim my prokazovat mírného a milujícího ducha. Ale na druhé straně nesmí být na straně rodičů žádné slabosti nebo nemoudrá shovívavost. Matka musí mít pevnost a ráznost. Musí být pevná jako skála a neodchylovat se od správného. Její zákony a pravidla by měly být zachovávány vždy v jakémkoliv nebezpečí, ale může toho všeho dosáhnout s laskavostí a trpělivostí. ... Děti vyrostou v bohabojné muže a ženy. – RH Dec. 21, 1886 ML 53.4

Žádný člen rodiny se nemůže uzavírat do sebe, kde ostatní členové rodiny nepocítují jeho vliv a jeho ducha. Výraz tváře má vliv dobra nebo zla. Jeho duch, jeho slova, jeho skutky, jeho postoj k druhým jsou neomylné. ... Pokud je naplněn láskou Kristovou, bude zjevovat zdvořilost, laskavost, upřímnou pozornost k citům druhých a bude komunikovat se svými bližními svými skutky lásky – upřímným, vděčným a šťastným pocitem. Bude to prokazatelné, že žije pro Ježíše. ... Bude schopen říct: *„Dobrotivost jeho zvelebila mne.“* – YI June 22, 1893 ML 53.5

Dobrotivost

„Dobrý nalézá lásku u Hospodina.“ (Př 12,2) ML 54.1

Pravá dobrotivost člověka je nebesy hodnocena jako opravdová hodnota. Hodnotu člověka určuje stav jeho morálních pohnutek. Člověk může mít bohatství a rozum, a přesto nemusí mít žádnou cenu, protože na oltáři jeho srdce nikdy nehořel oheň dobrotivosti. – 2T 305 ML 54.2

Dobrota je výsledkem božské moci, která přetváří lidskou přirozenost. Vírou v Krista může padlá lidská rasa, která byla vykoupěna, obdržet tu víru, která pracuje láskou a očišťuje duši od všech poskvrn. Potom se objeví Kristu podobné rysy, protože patřením na Krista je člověk přetvářen ke stejnému podobenství od slávy k slávě, od charakteru k charakteru. Je plozeno dobré ovoce. Charakter je tvarován podle božské podobnosti a hříšné rase je zjevena bezúhonnost, spravedlnost a pravá laskavost. – Manuscript 42, 1900 ML 54.3

Hospodin postavil každého člověka do zkoušek a prověření. Touží nás přezkoušet a vyzkoušet, aby viděl, jestli budeme správní a zda budeme v tomto životě dělat dobro, a aby viděl, jestli nás může obdařit věčným bohatstvím a učinit nás královským kněžstvem, dětmi nebeského krále. – Letter 15, 1899 ML 54.4

Dobro nemá hranic. Jestliže svůj život zařídíš podle Slova Božího a dle jeho pravidla plníš své povinnosti a jestli tvé úmysly a snahy směřují k jednomu cíli – konat dobro, budou tvé snahy korunovány úspěchem. Navázal jsi styky s Bohem – zprostředkováváš světlo pro druhé. Máš přednost být účasten spolupráce s Ježíšem a nemůžeš být ničím jiným více poctěn, než požehnáním, plynoucím ze rtů Spasitele: *„To dobře služebníče dobrý a věrný.“* (Mt 25,21) – MYP 125 ML 54.5

Víra

„Spravedlivý z víry své živ bude.“ (Abk 2,4) ML 55.1

Při jedné příležitosti, když přemýšlel o své budoucnosti, pravil (Abakuk): *„Na stráži své státi budu, a postavím se na baště, vyhlédaje, abych viděti mohl, co mluvíti bude ke mně Bůh.“* (Abk 2,1) Hospodin mu laskavě odpověděl: *„Napiš vidění, a to zřetelně na deskách, aby je přečetl čtenář. ... Spravedlivý z víry své živ bude.“* (Abk 2,2) ML 55.2

Víra, která posilovala Abakuka a všechny čisté a spravedlivé v oněch dnech těžké zkoušky, je táž víra, která pomáhá lidu Božímu i dnes. V nejchmurnějších hodinách a za nejhorších okolností se má věřící křesťan upnout svou duší ke zdroji všeho světla a moci. Skrze víru v Boha se může každý den obnovovat jeho víra a odvaha. *„Spravedlivý z víry živ bude.“* Slouží-li člověk Bohu, nemusí být malomyslný, nemusí mít strach, nemusí kolísat. Hospodin splní na nejvyšší míru očekávání těch, kdož v Něho věří. Dá jim moudrost, kterou právě potřebují. ... ML 55.3

Musíme v sobě živit a posilovat víru, o níž svědčili proroci a apoštolé, víru, jež se chápe zaslíbení Božích a čeká na vysvobození v době, kterou určí Bůh a způsobem, který sám stanoví. Jisté slovo proroctví se nakonec splní ve slavném příchodu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista jako Krále králů a Pána pánů. Doba čekání se snad může zdát dlouhá, duše snad může být sklíčena neblahými okolnostmi, mnozí, v něž byla vložena důvěra, snad mohou cestou klesnout; my však prohlašujeme ve víře jako prorok, který se snažil povzbudit Judu v době nevídaného odpadlictví: *„Hospodin v chrámě svatosti své jest, umlkniž před obličejem jeho všecka země.“* (Abk 2,20) Mějme vždy na paměti potěšující poselství: *„Ještě do jistého času bude vidění...; jestliže by se pak opozdilo, posečkej na ně, neboť jistotně dojde, aniž bude meškati. ... Spravedlivý pak z víry své živ bude.“* (Abk 2,3.4) – PK 386-388 ML 55.4

21. února

Tichost

„Působí to, aby tiší chodili v soudu, a vyučuje tiché cestě své.“ (Ž 25,9) ML 56.1

Ježíš miluje mladé lidi. ... Vyzývá je k učení se tichosti a pokoře srdce. Tento vzácný dar je v současné době u mladých lidí i u těch, kteří se prohlašují za křesťany, spatřen zřídka. Jejich vlastní cesty jim připadají správné. V přijetí jména Kristova nepřijímají jeho charakter nebo odmítají nést jeho břemeno. Proto nic neví o radosti a pokoji, který se nalézá v jeho službě. – YI Nov. 21, 1883

ML 56.2

Tichost je vzácný dar, který je ochotný tiše trpět a zakoušet zkoušky. Tichost je trpělivá a usiluje být za každých podmínek šťastná. Tichost je vždy vděčná a rozeznává vlastní písně vznášející se k Bohu. Tichost snese zklamání a bezpráví bez pomýšlení na odvetu. – 3T 335 ML 56.3

Tichý a mírný duch nikdy nebude vyhledávat štěstí jen sám pro sebe, ale bude toužit zapomenout sám na sebe a najde uspokojující a pravé uspokojení v tom, že bude obšťastňovat druhé. – 3T 536 ML 56.4

V Božích očích vás nepovýší touha po věhlasu, ale právě pokorný život dobroty a věrnosti vás učiní předmětem zvláštní péče nebeských andělů. Muž vzoru. ... Žil skoro třicet let v zapadlém Galilejském městečku, schovaném mezi kopci. Všechny zástupy andělů byly pod jeho vedením. Přesto netvrdil, že je něco většího nebo vznešenějšího. ... Byl tesařem pracujícím za mzdu. Sluha těm, pro které pracoval, ukazující, že nebe nám může být v každodenním kráčení životem velice blízko a že andělé z nebeských dvoran převezmou stráž nad kroky těch, kteří jdou podle Božích přikázání. – NL č. 24, ods. 1, 2 ML 56.5

Dokonalé ovoce víry, tichosti a lásky často nejlépe dospěje uprostřed bouřkových mraků a temnoty. – COL 61 ML 56.6

Zaslíbení moci

„Nebo Jan zajisté křtil vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým.“ (Sk 1,5) ML 57.1

Není to nějaké omezení na Boží straně, že bohatství jeho darů se na lidi nevylévají. Jeho dar je dokonalý. Dává k tomu svobodu, kterou lidé neoceňují, protože neradi přijímají. Kdyby si všichni přáli přijmout, byli by všichni naplněni duchem. ... Jsme příliš lehce spokojeni s vlnkami na povrchu, i když našim privilegiem je očekávat hluboký pohyb Ducha Božího. – RH June 10, 1902 ML 57.2

S přijmutím tohoto daru, se stanou našimi i ostatní dary, protože máme tento dar mít vzhledem k množství bohatství darů Kristových a je připraven naplnit každou duši ve shodě s obsahem pro přijetí. Nebuďme tedy spokojeni jen s málem tohoto požehnání, jen s takovým množstvím, které by nás zachránilo od spánku smrti, ale hledejme pilně hojnost milosti Boží. – RH March 29, 1892 ML 57.3

Je dáno zaslíbení za zaslíbením, které nás ujišťuje o plnosti moci, jenž má Bůh, a my jsme stále tak slabí ve víře, že se této moci nechytíme. O jak mnoho potřebujeme živou, upřímnou víru v pravdy Slova Božího! Tato velká potřeba lidu Božího je stále přede mnou. ... Co můžeme udělat, abychom je probudili, aby viděli, že žijeme v podvečeru historie této země? ... Musíme hledat víru, která se uchopí Hospodinovy ruky. – RH April 1, 1909 ML 57.4

Jen těm, kteří pokorně očekávají na Boha, kteří vyhlíží jeho vedení a milost, je dán Duch svatý. Moc Boží probouzí jejich touhy a vnímavost. Toto zaslíbené požehnání, žádané vírou, přináší v závěsu všechna ostatní požehnání. Je dáno ve shodě s bohatstvím Kristovy milosti a On je připraven naplnit každou duši v souladu s možností přijetí. – DA 672 ML 57.5

Příprava na moc

„Protož číňte pokání, a obraťte se, aby byli shlazeni hříchové vaši, když by přišli časové rozvložení od tváři Páně.“ (Sk 3,19) ML 58.1

Místo aby byli utvářeni Duchem svatým zatarasují mnozí, dokonce i mezi těmi, kteří jsou zapojeni do vážné Boží práce, cestu spolu s jejími svatými a životodárnými vlivy. Volně kritizují a soudí své bratry a přesto si neuvědomují nutnost upřímného shlížení se v božském zrcadle, aby poznali, jakého představují ducha. Defekty jejich charakteru vidí jako ctnosti a upínají se na ně. ... ML 58.2

Ať je učiněna reformace a pokání. Ať všichni hledají vylití Ducha svatého. Stejně jako učedníkům po nanebevzetí Krista to může i nyní vyžadovat několik dnů upřímného hledání Boha a odstranění hříchu. ML 58.3

Když je Boží lid utvářen Duchem svatým, bude zjevovat horlivost, která je ve shodě s poznáním. ... Budou odrážet světlo, které Bůh již po léta dával. Bude odňat duch kritiky. Naplnění duchem pokory budou jedné mysli, spojení jeden s druhým a s Kristem. – Manuscript 107, 1903 ML 58.4

Když je člověk naplněn Duchem, tak čím krutěji je zkoušen a testován, tím zřetelněji prokazuje, že je reprezentant Krista. Pokoj, který přebývá v duši, se zračí v tváři. Slova a skutky vyjadřují lásku Spasitele. Neexistuje honba ze vysokým postavením. Já je zapřeno. Ježíšovo jméno je napsáno na všem, co je řečeno a vykonáno. – RH June 10, 1902 ML 58.5

Když je pravda ve své jednoduchosti na každém místě prožívána, potom bude Bůh pracovat skrze své anděly tak, jako pracoval ve dni letnic. Srdce budou změněna tak rozhodně, že bude zjevený vliv ryzí pravdy, tak jak to bylo představeno při sestupu Ducha svatého. – Sp.T s. B, n. 7, p. 64 ML 58.6

24. února

Čekejte na moc

*„A aj, já pošli zaslíbení Otce svého na vás. Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebude-
te oblečeni mocí s výsosti.“ (L 24,49) ML 59.1*

Každá opravdově obrácená duše bude intenzivně toužit přivést druhé z temnoty omylu do krásného světla spravedlnosti Ježíše Krista. Velké vylití Ducha Božího, které ozařuje celou zemi svou slávou, nepřijde, dokud nebudeme mít osvěcené lidi, kteří budou ze své vlastní zkušenosti vědět, co to znamená být pracovníkem spolu s Bohem. Pokud jsme úplně celým srdcem odevzdáni do služby Kristovy, Bůh tuto skutečnost uzná neomezeným vylitím svého Ducha. Ale to se nestane, dokud nebude větší část církve spolupracovat s Bohem. Bůh nemůže vylít svého Ducha, pokud je zjevováno sobectví a požitkářství, pokud bude zjevován duch, který by odpovídal stejně jako Kain: *„Zdaliž jsem já strážným bratra svého?“ (Gn 4,9) ... ML 59.2*

Když jsou srdce věřících rozechřátá láskou k Bohu, tak budou neustále pracovat pro Krista. Budou představovat Kristovu tichost a budou zobrazovat stálý cíl, který nepadne ani nebude sražen. Bůh použije pokorné muže ke konání svého díla, protože existuje velká vinice, která volá po pracovnících. – RH July 21, 1896 ML 59.3

Zaslíbení Ducha svatého není určeno jen lidem určitého věku nebo určité rasy. Kristus prohlásil, že božský vliv jeho Ducha bude působit na jeho následovníky až do konce. Od oněch památných letnic až po současnou dobu je Utěšitel poslán ke všem, kdož se plně oddali Hospodinu a jeho službě. ... Čím blíže krácejí věřící s Bohem, tím jasněji a mocněji svědčí o lásce svého Vykupitele a o jeho spásné milosti. Za dlouhých staletí pronásledování a zkoušek se vyskytli mužové a ženy, kteří za svého života pocítili ve značné míře přítomnost Ducha; ti pak byli ostatním na světě jako znamení a div. – AA 49 ML 59.4

25. února

Obdržení moci

„I stal se rychle zvuk s nebe, jako přicházejícího větru prudkého, a naplnil všecken dům, kdež seděli. ... I naplnění jsou všickni Duchem svatým.“ (Sk 2,2-4) ML 60.1

Duch sestoupil na čekající a modlící se učedníky v takové plnosti, že naplnil všechna srdce. Věčný (Bůh) se své církvi projevil v noci. Bylo to, jakoby po staletí byl tento vliv zadržován a jako- by nyní se nebe zaradovalo, že může vylít na církve bohatství milosti Ducha. – AA 38 ML 60.2

Vylití Ducha za dnů apoštolů byl „raný déšť“ a výsledek byl nádherný. Ale pozdní déšť bude ještě bohatší. – ST Feb. 17, 1914 ML 60.3

Až do konce času bude Duch přebývat v pravé církvi. ML 60.4

Době pře ukončením žní na zemi je však zaslíbeno zvláštní udělení duchovní milosti, která má připravit církve na příchod Syna člověka. Toto vylití Ducha je zpodobeno padáním pozdního deště; a právě o tuto rozmnoženou moc mají křesťané vysílat své prosby k Hospodinu žní *„v čas pří- hodný“*. Na to *„způsobí Hospodin pršku a dá vám déšť hojný“* (Za 10,1). ... ML 60.5

Jen ti, kteří dostávají stále novou a novou milost, budou mít dost síly pro svou denní potřebu a pro to, aby mohli této síly použít. Nečekají, až přijde doba, kdy zvláštním darem duchovní moci nabudou zázračné schopnosti získávat duše, nýbrž nabízejí se denně Bohu, aby je použil jako prostředků pro své cíle. Denně se zdokonalují pro vykonávání služby v dosahu své působnosti. Denně vydávají svědectví o Mistru, ať jsou kdekoli, ve skromném okruhu působnosti, ve vlastní ro- dině nebo při veřejné činnosti. – AA 55 ML 60.6

Vydávání svědectví s mocí

„A mocí velikou vydávali apoštolé svědectví o vzkříšení Pána Ježíše, a milost veliká přítomná byla všechněm jim.“ (Sk 4,33) ML 61.1

Jaký byl výsledek vylití Ducha? (Za jeden den byly obráceny tisíce. Meč Ducha nově naostřen mocí a omočen v bleších nebes se prořezával skrze nevěřící, překonávající Satanovo působení a vyvyšující Hospodina jako Toho, jenž drží nejvyšší moc. ML 61.2

Všude bylo vyhlášováno evangelium. Ti, kteří jej prohlašovali, si bolestně nestěžovali, že to činí. Srdce učedníků byla tak hluboce, působivě a dalekosáhle přeplněna laskavostí, že je to pohánělo jít na konec země, zvěstující, že Bůh zakázal: Neměli byste oslavovat sebe, jsouce, zachránění v kříži našeho Pána Ježíše Krista. Když rozhlašovali evangelium jako moc Boží nad spasením, srdce se odevzdávala moci Ducha svatého. Každý den byla k církvi připojena nová oblast. Na každém místě vyznávali obrácení Krista. Ti, kteří byli nejzahořklejšími protivníky pravdy, se stali jejími zastánci. ... ML 61.3

Učedníci ... byli obtěžkáni břemenem pro spasení duší. Evangelium mělo být nesené na nejdolejší části země a oni zvěstovali obdaření moci, kterou Kristus zaslíbil. Tehdy byl vylit Duch svatý a během jednoho dne se obrátily tisíce. ML 61.4

Kéž by to bylo dnes. Místo lidských spekulací, ať je kázáno Slovo Boží. Ať křesťané odvrhnou své rozbroje a odevzdají se Bohu pro záchranu ztracených. Ať žádají ve víře o požehnání a ono přijde. – Letter 213, 1903 ML 61.5

Horlivost pro Boha pohnula učedníky, aby nesli svědectví pravdy s úžasnou mocí. Neměla by tato horlivost rozzehnout naše srdce s odhodlaností vyprávět příběh o vykupující lásce, Kristu a jeho ukřižování? – SW May 22, 1906 (8T 22) ML 61.6

Já toužím mít tuto moc

„I stane se potom, že vyleji Ducha svého na všeliké tělo, a budou prorokovati synové vaši i dcery vaše; starci vaši sny mívati budou, mládenci vaši vidění vídati budou.“ (Jl 2,28) ML 62.1

Žijeme v posledních dnech, v čase, kdy od Boha můžeme hodně očekávat. Tato slova by nás měla přinést k trůnu milosti, abychom žádali od Něho velké věci. Zde je dáno zaslíbení, že na muže a ženy a na naše syny a dcery přijde Duch svatý a „kdokoliv bude vzývat mé jméno, bude spasen“. Toto přináší do našeho pohledu překrásnou práci, která má být učiněna a pro kterou potřebujeme obračející moc Boží na každý den v našich srdcích. Je naším privilegiem to zakusit. Nebe je plné požehnání a je naší předností dožadovat se bohatých zaslíbení Božích pro nás samé. Musíme hledat Hospodina ve dne v noci, abychom věděli, jaký krok a co bychom měli udělat. ML 62.2

Bůh má pro nás speciální individuální práci. Když vidíme zlobu světa přinesenou do světla soudního dvora a publikovanou v novinách, přitáhneme se blíže k Bohu a živou vírou se uchopme jeho zaslíbení, aby v nás mohla být zjevena milost Boží. Můžeme mít vliv, velmi silný vliv v tomto světě. Pokud je v nás usvědčující moc Boží, budeme schopni vést duše, které jsou v hříchu, k obrácení. – RH April 1, 1909 ML 62.3

V závěrečných scénách historie této Země mnoho... dětí a mladých (kteří obdrží pravé křesťanské vzdělání) udiví lidi svým svědectvím k pravdě, která bude zrozena v jednoduchosti, přesto s duchem a mocí. Jsou naučeni bázní Boží a jejich srdce jsou obměkčena pečlivým a modlitebním studiem Bible. V blízké budoucnosti bude naplněno mnoho dětí Duchem Božím a budou konat dílo hlásání pravdy světu. ... Ve světě budou dělat dílo, které nemůžou porušit žádné moci zla. – CT 166, 167 ML 62.4

Celá země bude osvícena

„Potom pak viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země osvícena byla od slávy jeho.“ (Zj 18,1) ML 63.1

Konec všech věcí je po ruce. Bůh se pohybuje v každé mysli, která je otevřená k obdržení vlivu jeho svatého Ducha. Vysílá posly, aby mohli varovat každou oblast. Bůh zkouší oddanost svých sborů a jejich ochotu vyjádřit poslušnost vedení Ducha. Poznání se bude rozšiřovat. Poslové nebes budou spatřováni, jak pobíhají sem a tam, hledající každý možný způsob varovat lidi na přicházející soud a představovat radostné poselství o spasení skrze našeho Pána Ježíše Krista. Korouhev Kristova musí být pozdvižena. Duch Boží se pohybuje nad lidskými srdci a ti, kteří zareagují na jeho vliv, se stanou ve světě světly. Všude jsou spatřeni, jak vycházejí, aby hovořili s ostatními o světle, které obdrželi, tak jak to kdysi dělali jiní po sestoupení Ducha svatého ve dni letnic. A když nechávají své světlo zářit, přijímají tak víc a více moci Ducha. Země je osvícena Boží slávou. – RH July 16, 1895 ML 63.2

Toto poselství se ukončí s mocí a silou dalece překonávajícíce půlnoční volání. Služebníci Boží, naplnění mocí z výšin, šli dopředu se svými obličejí ozářenými svatým posvěcením, aby zvěstovali poselství z nebes. – EW 278, 279 ML 63.3

Mnozí chválili Boha. Nemocní byli uzdraveni a děli se jiné zázraky. Byl viděn duch přímluvy, dokonce jak byl představen před velkým Dnem Letnic. Bylo možno vidět stovky a tisíce, jak navštěvují rodiny a otvírají před nimi Slovo Boží. Srdce byla usvědčena mocí Ducha svatého a byl zjeven duch upřímného obrácení. Na každé straně byly otevřené dveře pro zvěstování pravdy. Svět se zdál být osvícen nebeským vlivem. – 9T 126 ML 63.4

1. března

Ester

„A kdo ví, ne pro tento-lis čas přišla k tomu království?“ (Est 4,14) ML 64.1

Byl ustanoven den, kdy Židé měli být vybiti a jejich majetek zabaven. Stěží si král uvědomoval, jaké dalekosáhlé následky by mělo důsledné provedení tohoto nařízení. Sám satan, skrytý strůjce plánu, se takto pokoušel zbavit zemi těch, kdož si zachovali známost pravého Boha. ... ML 64.2

Avšak plány nepřítele potřela Moc, která vládne nad lidem. Prozřetelností Boží se královnou Médo-Perské říše stala Židovka Ester, která se bála Nejvyššího. Mardocheus byl její blízký příbuzný. Ve chvíli své nejvyšší nouze se rozhodli, že se obrátí na Xerxa a budou prosit za svůj lid. Ester se musela odvážit předstoupit před něho jako přímluvkyně. *„A kdo ví,“* pravil Mardocheus, *„ne pro tento-lis čas přišla k tomu království?“* ML 64.3

Vážná chvíle, v níž se Ester octla, žádala rychlý a rozhodný čin; jak ona, tak Mardocheus si však uvědomovali, že nepřijde-li jim Bůh mocně na pomoc, jejich úsilí bude k ničemu. Proto se Ester uchýlila k Bohu, zdroji síly. *„Jdi,“* přikázala Mardocheovi, *„a shromažďte všechny Židy, což jest jich v Susan, a postěte se za mne, a nejezte ani nepijte za tři dny, v noci ani ve dne. Já podobně, i panny mé postiti se budou, a teprv vejdu ke králi, což však neobyčejné jest, a jestliže zahynu, nechť zahynu.“* (Est 4,16) – PK 600, 601 ML 64.4

Do každé domácnosti a školy, ke každému rodiči, učiteli a dítěti, nad kterým září světlo evangelia, přichází v této těžké době otázka položená královně Ester ve významné krizi Izraelské historie: *„A kdo ví, ne pro tento-lis čas přišla k tomu království?“* – Ed 263 ML 64.5

2. března

Pavel

„Při prvním mém odpovídání žádný se mnou nebyl, ale všickni mne opustili. Hospodin pak byl se mnou a posilnil mne, aby skrze mne utvrzeno bylo kázání o Kristu, a aby je slyšeli všickni národové. I vytržen jsem byl z úst lva.“ (2 Tm 4,16) ML 65.1

Pavel před Nerem – jaký zarážející kontrast! ... V moci a velikosti stál Nero jako bez konkurence. ... Bez peněz, bez přátel, bez poradce byl Pavel přiveden s vězení, aby byl vyslýchán na záchranu života. ... ML 65.2

Vzezření monarchy nesoucí zahanbující záznamy o vášních, které zuřili uvnitř; vzezření vězně vyprávějícího příběh o srdci v pokoji s Bohem a člověkem. Tento den stály v kontrastu výsledky opačných systémů vzdělání – život nespoutaného požitkářství a život celkového sebezapření. Byli zde reprezentanti dvou teorií života – všechno pohlcující sobectví, které nepovažuje nic příliš hodnotné k obětování pro momentální uspokojení a sebeobětující trpělivost, připravena odevzdat samotný život, pokud by to bylo třeba, pro dobro druhých. ... ML 65.3

Lidé i soudci... byli přítomni na mnohých přelíčeních a viděli mnoho zločinců, ale nikdy nepatřili muži, kterému by se ve tváři zračil takový svatý klid. ... Jeho slova rozehrála akord, který rozechvíval srdce i těch nejtvrděších. zřetelná a přesvědčivá pravda svrhla blud. Světlo zazářilo do mysli mnohých, kteří potom radostně následovali jeho paprsky. ... Ukázal svým posluchačům obět', která byla učiněna pro padlou rasu... ML 65.4

Takto obhajuje obhájce pravdy; věrný mezi nevěrnými, poctivý mezi nepoctivými, stojí jako Boží reprezentant a jeho hlas je hlasem z nebes. Ve slově nebo pohledu není strach ani smutek či odrazení. ... Jeho slova jsou jako výkřik vítězství nad burácením boje. – ST Dec. 5, 1906 ML 65.5

Ať tento hrdina víry mluví sám za sebe. On praví: *„Protož libost mám v nemocech, v pohaněních, v nedostacích, v protivenstvích, a v úzkostech, pro Krista.“ (2 K 12,10) – RH May 20, 1884 ML 65.6*

Josef

„Tedy řekl Farao služebníkům svým: Najdeme-liž podobného tomuto muži, v němž by byl Duch Boží? Jozefovi pak řekl: Poněvadž Bůh dal znáti tobě všechno toto, není žádného tak rozumného a moudrého, jako ty jsi. Ty budeš nad domem mým, a libati bude tvář tvou všecken lid můj; stolicí toliko královskou vyšší nad tebe budu.“ (Gn 41,38) ML 66.1

Ze žaláře byl Josef povýšen na vládce celé země egyptské. Bylo to velmi vysoké postavení, bylo však spojeno s potížemi a nebezpečím. Nikdo totiž nemůže stát ve velké výšce bez nebezpečí. Tak jako bouře ušetří skromnou květinu v údolí, kdežto mohutný strom na vrcholu vyrve z kořenů, tak ty, kdož si zachovávají svou počestnost ve skrovných podmínkách, může do propasti svrhnout pokušení, které provází světský úspěch a pocty. Povaha Josefova však obstála ve všech zkouškách, ať byl v neštěstí, anebo žil v blahobytu. Byl stejně věrný Bohu, ať žil v paláci faraonově, anebo v žalářní kobce. Žil jako cizinec v pohanské zemi, daleko od svých příbuzných, vyznavačů Boha, nepozbyl však víry, že jeho kroky řídí božská ruka a všechny své povinnosti plnil věrně, opíraje se stále o Boha. Příklad Josefův způsobil, že král i významní Egyptané obrátili svou pozornost k pravému Bohu, ... naučili se respektovat zásady, které se projevovaly v životě i v povaze vyznavačů Hospodinových. ML 66.2

Jak mohl Josef dosáhnout takové povahové pevnosti, přímosti a moudrosti? Ve svých jinošských letech se věnoval spíše svým povinnostem než svým zálibám a poctivost, bezelstnost a ušlechtilost, jimiž se vyznačovalo jeho mládí, přinesly plody v jeho mužném věku. ... Poctivé plnění povinností na kterémkoli místě, od nejnižšího až po to nejvyšší, rozvine všechny schopnosti každého člověka k nejvyššímu bodu. Ten, kdo žije v souladu s vůlí Stvořitelovou, zajistí sám sobě nejpriznivější rozvoj své povahy. – PP 222 ML 66.3

Štěpán, první mučedník

„I kamenovali Štěpána vzývajícího Boha a řkoucího: Pane Ježíši, přijmi ducha mého. A poklek na kolena, zvolal hlasem velikým: Pane, nepokládej jim toho za hřích. A to pověděv, usnul v Pánu.“
(Sk 7,59) ML 67.1

Štěpán, muž, který byl milován Bohem a který pracoval, aby získal duše pro Krista, ztratil svůj život, protože nesl triumfální svědectví ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. ... Zášť, kterou nepřátelé pravdy ukázali Synu Božímu, zjevili i Jeho následovníkům. Nemohli snést poslouchání o Tom, kterého ukřižovali, a skutečnost, že Štěpán mohl nést takové smělé svědectví, je naplnila zuřivostí. ... ML 67.2

Ve světle, které viděli ve tváři Štěpána, měli muži s vysokou autoritou důkaz od Boha. Ale oni tímto důkazem pohrdli. O kéž by ho dbali! O kéž by činili pokání! Ale oni to neudělali. – Manuscript 11, 1900 ML 67.3

Když byl Štěpán vyvolán, aby trpěl pro věc Boží, neváhal. Přečetl si svůj osud v krutých tvářích svých pronásledovatelů a nezdráhal se dát jim poslední poselství, které nesl lidem. Vzhledl a pravil: *„Vidím nebesa otevřená a Syna člověka stojícího po pravici Boží.“* (Sk 7,56) Celé nebe se zajímalo o tento případ. Ježíš, pozvednuvši se z trůnu svého Otce, se nakláněl, dívající se do tváře svého služebníka a propůjčující jeho obličej paprsky své vlastní slávy a lidé byli udiveni, když viděli Štěpánovu tvář rozzářenou, jakoby to byla tvář anděla. Sláva Boží nad ním zářila a zatímco hleděl na tvář svého Pána, nepřátelé jej ukamenovali k smrti. Nenapadlo by nás jaká to byla těžká smrt? Ale strach smrti byl pryč a jeho poslední výdech byl stráven v prosbě Boha, aby odpustil jeho pronásledovatelům. ML 67.4

Ježíš to pro své děti učinil jednoduché, jak jen to bylo možné a chce, abychom následovali jeho šlépěje; protože když to učiníme, budeme spoluúčastníky Krista a jeho slávy. – RH April 29, 1890 ML 67.5

Tři hebrejští zasloužilci

„Nebo aj, buďto že Bůh, jehož my ctíme, (kterýž mocen jest vytrhnouti nás z peci ohnivé rozpálené, a tak z ruky tvé, ó králi), vytrhne nás. Bud' že nevytrhne, známo bud' tobě, ó králi, žeť bohů tvých ctíti a obrazu zlatému, kterýž jsi postavil, klaněti se nebudeme.“ (Da 3,17-18) ML 68.1

Na tyto mladé muž přišla krutá zkouška, když Nabuchodonozor vydal prohlášení, které vyzývalo všechny úředníky království účastnit se vysvěcení této velké modly a za zvuku hudebních nástrojů se poklonit a uctívat ji. Kdyby někdo v tomto selhal, okamžitě by byl vhozen doprostřed hořící pece. Uctívání této sochy bylo způsobeno moudrými babylonskými muži, aby donutili mladé Hebrejce účastnit se jejich modloslužebnictví. Byli nádhernými zpěváky a Kaldejští si přáli, aby zapomněli na svého Boha a přijali jejich uctívání babylonských model. ML 68.2

Určený den přišel a za zvuku hudby se obrovská společnost, která se shromáždila na příkaz krále „sklonila a uctívala zlatou sochu“. Ale tito věrní mladí mužové se nepokloní. ... ML 68.3

Potom král rozkázal rozpálit pec sedmkrát více než byla obvykle. A když to bylo učiněno, tři Hebrejci byli vhozeni dovnitř. Plameny byly tak divoké, že ti, kteří dovnitř Hebrejce vhazovali, byli spáleni k smrti. ML 68.4

Najednou tvář krále hrůzou zbledla. ... Hlasem chvějícím se vzrušením monarcha vykřikl: *„Aj, vidím čtyři muže rozvázané, procházející se u prostřed ohně, a není žádného porušení při nich, a čtvrtý na pohledění podobný jest synu Božímu.“ (Da 3,25) – YI April 7, 1908 ML 68.5*

Od věků po celá staletí byly hrdinové víry označeni svou věrností Bohu a byly viditelně postaveni před svět, aby jejich světlo mohlo zářit na ty, kteří jsou v temnotě. Daniel a jeho tři přátelé jsou vynikajícími příklady křesťanského hrdinství. ... Z jejich zkušenosti na babylonském dvoře se můžeme naučit, co Bůh vykoná pro ty, kteří mu slouží s plným záměrem srdce. – YI Oct. 29, 1907 ML 68.6

6. března

Mládí dnes

„Bděte, stůjte u víře, zmužile sobě číňte a buďtež silní.“ (1 K 16,13) ML 69.1

Kristus řekl svým učedníkům, že budou mít ve světě soužení. Budou předvedeni před krále a vládce pro jeho jméno. Budou proti nim falešně hovořeny všechny způsoby zla a ti, kteří zničí jejich životy, si budou myslet, že udělali Boží dílo. A všichni, v každém věku, kteří žili zbožným životem, trpěli nějakým způsobem pronásledování. ... Trpěli každé pokořování, potupu a krutost, které mohl satan dát myslím vymyslet. *ML 69.2*

Svět je dnes ve větší opozici k ryzímu náboženství než kdy byl. ... *ML 69.3*

Duch pronásledování bude... pozdvižen proti věrným, kteří nečiní světu ústupky a nebudou ukolébáni jeho názory, přízní nebo jeho opozicí. Náboženství, které nese žijící svědectví v přízni svatosti a které kárá pýchu, sobectví, lakomství a módní hříchy, bude nenáviděno světem a povrchními křesťany. Nedivte se tedy, moji mladí křesťanští přátelé, když vás svět nenávidí. Ježíš to všechno vydržel a dokonce i víc. Pokud jste Božími věrnými strážci, jsou tyto věci pro vás poctou. Je to hrdinská duše, která bude pravá, pokud bude stát sama, a která získá nesmrtelnou korunu. ...

ML 69.4

Cesta k věčnému životu je rovná a přímá a budete muset projít mnohými těžkostmi. Ale vytrvalým úsilím můžete dosáhnout věčného života – budoucí, nesmrtelné dědictví. A odpočinek, pokoj, sláva a konec pouti tisíckrát splatí každou námahu a oběť, kterou činíte. – YI May 28, 1884

ML 69.5

7. března

Novodobí hrdinové

„Lepší jest zpozdlý k hněvu než silný rek, a kdož panuje nad myslí svou nežli ten, kterýž dobyl města.“ (Př 16,32) ML 70.1

Zvítězit nad svým já – největším nepřítelem, se kterým se člověk musí setkat. Toto je nejvyšší důkaz ušlechtilosti v křesťanské sebekontrolě. Ten, který dokáže stát nepohnutelně v bouři nadávek, je jedním z Božích hrdinů. ... ML 70.2

Ten, kdo se naučil ovládat svého ducha, bude pozvednut nad pohrdání, odmítání a roztrpčení, kterým jsme denně vystavováni a toto přestane zatemňovat jeho ducha. ML 70.3

Božím záměrem je, aby královská moc posvěcené pohnutky, kontrolované božskou milostí, přinesla vliv do životů lidských bytostí. Ten, kdo ovládá svého ducha, vlastní tuto moc. – ST May 25, 1904 ML 70.4

Muž nebo žena, kteří si chrání rovnováhu mysli, když jsou pokoušeni k požitkářským touhám, stojí výše v očích Boha a nebeských andělů, než ten nejslavnější generál, který kdy vedl armádu do boje a k vítězství. – GH November, 1880 ML 70.5

Mladí mužové a ženy potřebují křesťanské hrdinství. Boží Slovo prohlašuje, že ten, který ovládá svého ducha, je lepší než ten, který dobyl města. Ovládat ducha znamená disciplinovat své já. ... Potřebují upřímně hledat, jak přinést do svého života dokonalost, která je vidět v životě Spasitele, takže když přijde Kristus, tak budou připraveni vejít branami do města Božího. Boží přetéající láska a přítomnost v srdci dá moc sebeovládání a vytvoří a zformuje mysl i charakter. Milost Kristova v životě bude řídit záměry, cíle a schopnosti ke korytům, které dají morální a duchovní moc – moc, kterou mladí nebudou muset zanechat v tomto světě, ale kterou mohou sebou vzít do budoucího života a ponechat si ji po věčné věky. – YI Nov. 12, 1907 ML 70.6

Nemilujte svět

„Nemilujtež světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Miluje-liť kdo svět, není lásky Otcovy v něm. Nebo všechno, což jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, toť není z Otce, ale jest z světa.“ (1 J 2,15.16) ML 71.1

Mladí žijící v této době budou muset bojovat vážný boj, pokud učiní správné zásady pravidlem svého chování. Nejvyšší snaha široké třídy společnosti je dělat to, co druzí – utvářet svůj směr života ve shodě se světskými normami. Jsou unášeni proudem stejně jako prázdná bublina nebo bezcenný plevel. Nemají žádnou osobnost, žádnou morální nezávislost. Uznání tohoto světa má pro ně větší hodnotu než uznání Boží nebo ocenění těch, kterých si váží On. Jejich jediným motivem nebo pravidlem je vychytralost. Když si neváží pravdy nebo zásadního činu, nemůže být na ně vložena žádná zodpovědnost. Jsou hříčkou satanových pokušení. Nemají k sobě opravdovou úctu a opravdové životní štěstí. Tato třída je k politování pro jejich slabosti a pošetilost a jejich příkladu by se měli ti, kteří touží po opravdové hodnotné účtě, vyhýbat. Ale místo toho je jejich společnost často velmi galantní a vypadají, jakoby používali fascinující moc, skoro nezlomitelnou. ... ML 71.2

Ať rozum a bázeň Boží je vaším Vůdcem ve formování vašich názorů a vybírání si společníků. Buďte ve svých záměrech věrní, nehledíce na úsudky, kterými se mohou jiní na váš účet bavit. Když vás Boží požadavky povedou opačným směrem než kterým se tlačí vaši společníci, běžte rozhodně vpřed, ať následujete mnoho nebo jen pár lidí. Ať Boží Slovo přikazuje cokoliv, co je odmítáno dokonce celým světem, přijměte to a obhajujte. ... ML 71.3

Ti, kteří jsou unášeni proudem, kteří milují zábavu a požitkářství a vybírají si nejjednodušší stezky, nedívajíce se na zásady, hlavně když je uspokojena jejich touha – tito nikdy nebudou stát s vítězi okolo bílého trůnu. – YI Oct. 10, 1883 ML 71.4

Čistota v této zkažené době

„Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho? Ten, kdož jest rukou nevinných, a srdce čistého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nepřisáhá lstivě.“ (Ž 24,3.4) ML 72.1

Strážcem naší čistoty musí být opatrnost a modlitba. – RH Feb. 22, 1906 ML 72.2

Žijeme v atmosféře satanova čarodějnictví. Nepřítel utká kouzlo nemravnosti kolem každé duše, která není ohrazena milostí Kristovou. Přijdou pokušení. Ale když si budeme dávat na nepřítele pozor a budeme udržovat rovnováhu sebeovládání a čistoty, nebudou mít svádějící duchové nad námi žádný vliv. Ti, kteří nedělají nic, aby povzbudili pokušení, budou, když přijde, mít sílu jej vystát. – CT 257 ML 72.3

Pokud se (mladí lidé) svéhlavě neřítí do nebezpečí a zbytečně se nevystavují způsobům pokušení, pokud se straní zlých vlivů a zkažené společnosti a potom jsou nevyhnutelně donuceni být v nebezpečné společnosti, tak budou mít takovou charakterovou sílu, že se postaví za pravdu, obhájí zásady a vystoupí v síle Boží s neposkvrněnou myslí. Pokud mladí, kteří byli dobře vzděláni, učiní Boha svou důvěrou, jejich morální síly obstojí v té nejmocnější zkoušce. – CT 85 ML 72.4

Boží vyvolenec musí stát neposkvrněný mezi zkaženostmi, které se kolem něho hemží v těchto posledních dnech. ... Duch Boží by měl mít dokonalou kontrolu, která by ovlivňovala každý skutek. – CH 20 ML 72.5

Ti, kteří vstoupí do aktivního života s pevnými zásadami, budou připraveni stát nepodřízeně mezi morálními poskvrnami tohoto zkaženého věku. – CTBH 75 ML 72.6

„Kdo obstojí, Pane, když se zjevíš?“ Pouze ti, kteří mají čisté ruce a neposkvrněné srdce obstojí ve dni jeho příchodu. ... Když doufáš, že budeš nakonec vyzdvižen, aby ses radoval ve společnosti bezhříšných andělů a žil v atmosféře, kde není ani poskvrna hříchu, hledej čistotu. Protože nic jiného neobstojí v prozkoumávající zkoušce dne Božího a nic jiného nebude přijato do čistého a svatého nebe. – CTBH 130, 131 ML 72.7

Vyber si cestu pravdy

„Cestu pravou jsem vyvolil, soudy tvé sobě předkládám. Svědectví tvých se přidržím, Hospodine, nedejž mi zahanbenu býti.“ (Ž 119,30.31) ML 73.1

Jsou dvě velké zásady, jedna je o věrnosti a druhá o nevěrnosti. Všichni potřebujeme větší křesťanskou odvahu, abychom mohli pozdvihnout korouhev, na které jsou popsána přikázání Boží a víra Ježíšova. ... Hraniční čára mezi poslušným a neposlušným musí být zřetelná a jasná. Musíme mít pevné přesvědčení dělat Boží vůli v každém čase a na každém místě. ... ML 73.2

Křesťanská síla je obdržena věrnou službou Hospodinu. Mladí mužové a ženy by si měli uvědomit, že být jedno s Kristem je největší pocta, kterou můžou dosáhnout. Striktní poctivostí by měli usilovat o morální nezávislost a tato nezávislost by se měla zatvrdit před každým vlivem, který by se mohl snažit je odvrátit od správných zásad. Silnější mysle mohou, tedy spíše budou tvrdit tvrzení, které nemají základ v pravdě. Ať je nebeský pohled vložen do zraku vašeho pochopení, aby jste mohli rozlišit mezi pravdou a omylem. Zkoumejte Písma. A když najdete „*tak praví Hospodin*“, postavte se. ... ML 73.3

V „Poutníkově vývoji“ je postava nazvána Ohebný. Mladí, vyhýbejte se tomuto charakteru. Ti, kteří jsou takto reprezentováni, jsou velmi ochotní, ale jsou jako třtina zmítající se ve větru. Nevlastní žádnou sílu vůle. Každý mladý člověk potřebuje šlechtit svá rozhodnutí. Rozdělená vůle je léčkou a bude zkázou mnoha mladých lidí. Buďte pevní, jinak budete zanecháni se svým domem nebo charakterem vystaveným na písečném základě. – RH May 9, 1899 ML 73.4

Boží teorie je principem křesťanského života. Celá bytost by měla být prochnuta životodárnými zásadami nebes. Nicotnosti, které jen užívají mnohým čas, se krčí do té pravé pozice před zdravou, posvěcující Biblickou zbožností. – ST Oct. 10, 1906 ML 73.5

Boží věrnost zásadám

„Tehdy řekl jsem: Aj, jduť, jakož v knihách psáno jest o mně. Abych činil vůli tvou, Bože můj, líbost mám; nebo zákon tvůj jest u prostřed vnitřností mých.“ (Ž 40,8.9) ML 74.1

Kristův život byl odlišný od života většiny dětí. Jeho síla morální povahy a jeho pevnost Ho vždy vedla být opravdovým k smyslu jeho povinností a být věrný zásadám spravedlnosti, od čehož jej nemohla odtrhnout žádná sebesilnější pohnutka. Peníze nebo zábava, uznání nebo výtky Jej nemohli získat nebo Mu lichotit, aby souhlasil se špatným konáním. Byl silný, aby odolal pokušení, moudrý, aby odhalil zlo a pevný, aby zůstal věrný svému přesvědčení. ML 74.2

Zlí a nezásadoví Mu lichotili a líčili zábavu hříšného požitkářství, ale jeho síla zásad byla pevná, aby odolala návrhům satana. Jeho chápání bylo šlechtěno, takže mohl rozpoznat hlas pokušitele. Neodchýlil by se od povinnosti, aby obdržel nějakou výhodu. Neprodal by své zásady za lidskou chválu nebo aby se vyhnul výtkám, závidi a nenávisti těch, kteří byli nepřáteli spravedlnosti a pravé zbožnosti. – YI April, 1872 ML 74.3

Radoval se z odlehčování svých závazků jeho rodičům a společnosti, bez vzdání se svých zásad nebo znečištěním se poskvřeným vlivem, který jej v Nazaretu obklopoval. – YI September, 1873 ML 74.4

Kristus se nikdy neuchýlil od věrnosti zásadám Božího zákona. Nikdy neučinil nic v rozporu s Otcovou vůlí. – 8T 208 ML 74.5

Ježíš poté, co nám dal základní směrnice, nás nenechá hádat cestu mezi postranními cestičkami a nebezpečnými stezkami. Vede nás po rovné stezce a když Ho následujeme, naše nohy neuklouznou. – ST Nov. 7, 1906 ML 74.6

Každá duše musí žít v společenství s Kristem hodinu co hodinu. Protože On řekl: *„Beze mne nic nemůžete učiniti.“* (J 15,5) Jeho zásady musí být našimi zásadami, protože tyto zásady jsou věčnou pravdou, tvrzenou v spravedlnosti, dobrotě, milosti a lásce. – Letter 21, 1901 ML 74.7

Jeho zásady jsou jedinými stálými věcmi, které náš svět zná. – PK 548 ML 74.8

Daniel žil podle zásady

„Tedy hejtmané a úředníci hledali příčiny proti Danielovi s strany království, a však žádné příčiny ani vady nemohli najíti; nebo věrný byl, aniž jaký omyl neb vada nalézala se při něm.“ (Da 6,4) ML 75.1

Daniel byl vystaven nejkrutějším pokušením, které mohou dnes na mladé lidi útočit. Přesto byl věrný náboženským pokynům, které obdržel v raném životě. Byl obklopen vlivy, kteří počítaly se svrhnutím těch, kteří by kolísali mezi zásadami a sklony. Přesto jej Slovo Boží představuje jako věrnou postavu. Daniel se neodvažoval věřit své vlastní morální síle. Modlitba byla pro něho nezbytností. Učinil Boha svou silou a bázeň Boží byla neustále před ním ve všech jednáních života. ... Snažil se žít se všemi v míru, zatímco byl neochvějný jako vysoký cedr tam, kde to vyžadovaly jeho zásady. Ve všem, co nebylo v rozporu s jeho oddaností Bohu, byl uctivý a poslušný těch, kteří měli nad ním autoritu. ... ML 75.2

Ve zkušenosti Daniele a jeho přátel, máme příklad triumfu zásad nad pokušením vyhovět chuti. Ukazuje nám to, že opravdoví zbožní zásadoví mladí mužové mohou zvítězit nad touhami těla a zůstat věrnými Božím požadavkům. ... Co kdyby Daniel a jeho přátelé udělali kompromis s těmito pohanskými úředníky a podlehlí tomuto tlaku dané situace tím, že by jedli a pili s Babyloňany, jak bylo zvykem? Tento jednoduchý případ odchylky od zásady by oslabil jejich smysly ryzosti a jejich odmítání zlého. Holdování chuti by zahrnovalo i fyzickou ráznost, zřetelnost inteligenci a duchovní moc. Jeden chybný krok by pravděpodobně vedl k dalším, dokud by jejich spojení s nebem nebylo přerušeno a oni nebyli smetení pokušením. – ST Nov. 7, 1906 ML 75.3

Josef, muž zásad

„Jak bych tedy učinil takovou nešlechtnost, a hřešil i proti Bohu?“ (Gn 39,9) ML 76.1

Josef si svou ochotou a věností získal srdce Putifara, který ho po čase pokládal spíše za svého syna než za otroka. ... Přišly však ještě kruté zkoušky Josefovy víry a poctivosti. Manželka jeho pána se pokoušela svést jinocha, aby přestoupil zákon Boží. Až dosud byl neposkvrněn zkažeností, již byla tato pohanská země zaplavena. Jak měl však čelit tomuto pokušení, tak nenadálému, tak silnému a svůdnému? Josef si byl dobře vědom následků, kdyby se zpěchoval poslechnout. Na jedné straně ho čekal život plný předstírání a přetvářky, avšak také plný přízně a blahobytu, na druhé straně pak život v nemilosti, uvěznění nebo i smrt. Celý jeho další budoucí život závisel na okamžitém rozhodnutí. Zvítězí jeho zásada? Setrvá dále ve své věnosti k Bohu? S nevýslovnou úzkostí sledovali nebeští andělé tento výjev. ML 76.2

Josefova odpověď je důkazem síly náboženských zásad. Nezradí důvěru pozemského pána a za všech okolností zůstane věrný svému nebeskému Pánu. ... ML 76.3

Josef si zachoval svou počestnost, musel však za to trpět. Jeho pokušitelka se mu pomstila tím, že ho obvinila z ohavného zločinu a přivedla tak Josefa do vězení. Kdyby byl Putifar uvěřil žalobě své ženy proti Josefovi, byl by mladý Žid přišel o život; jeho skromnost a přímost, již se stále vyznačovalo jeho chování, byly však důkazem jeho nevinny. Aby však zachránil dobrou pověst svého domu, dal ho Putifar uvěznit. ... ML 76.4

Ryzí Josefova povaha však zářila i v temnu žaláře. Zůstal pevný ve víře a neztratil trpělivost. Za léta věrné služby se mu dostalo kruté odměny, nezviklalo ho to však ve víře, ani se pro to nemrzal. Měl v sobě klid, který pochází z vědomí nevinny a svěřil svůj osud do rukou Božích. – PP 217, 218 ML 76.5

Neobětovat zásadu pro mír

„Pokoj zůstavuji vám, pokoj můj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutiž se srdce vaše, ani strachuj.“ (J 14,27) ML 77.1

Na této zemi tu vždy byly a budou až do konce času dvě třídy – věřící v Ježíše a ti, kteří Ho odmítají. Hříšníci, jakkoliv zlí, odporní a zkažení budou skrze víru v Něj očištěni a přečištěni skrze konání jeho Slova. ... Ti, kteří odmítají Krista a víru v pravdu, budou naplněni hořkostí proti těm, kteří přijali Ježíše jako osobního Spasitele. Ale ti, kteří přijali Krista, jsou roztaveni a utlumeni projevováním jeho lásky a jeho pokory, utrpení a smrti za ně. ... ML 77.2

Pokoj, který dal Kristus svým učedníkům a za který se modlíme, je pokoj, který je zrozen z pravdy a pokoj, který nemůže být uhašen rozdělením. Venku mohou být války a boje, žárlivosti, závidění, nenávisti a svár, ale pokoj Kristův není ten, který svět dává nebo bere. Ten může vytrvat mezi slídícími zvědy a divokou opozicí nepřátel. ... Kristus nežádal pokoj pro okamžitý prospěch zradou svatých pravd. Pokoj nemohl být vytvořen kompromisem zásad. ... Je to vážný omyl na straně těch, kteří jsou dětmi Božími, hledat přemostění proudu, který odděluje děti světla od dětí tmy, vzdáváním se zásady nebo kompromisem s pravdou. Bylo by to zřeknutí se pokoje Kristova, aby byl učiněn pokoj nebo bratříčkování se se světem. Oběť je příliš cenná, než aby děti Boží učinili mír se světem vzdáním se zásad pravdy. ... Ať si následovníci Krista ve svých myslích navyknou, že nikdy neučiní kompromis s pravdou, nikdy se nevzdají ani jediného bodu zásady pro přízeň světa. Ať se přidrží pokoje Kristova. – RH July 24, 1894 ML 77.3

Udržuji své tělo v podřízenosti

„Ale podmaňuji tělo své a v službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechtný.“
(1 K 9,27) ML 78.1

Tělo je jediným prostředníkem, skrze které je rozvíjena mysl a duše pro vytváření charakteru. Proto protivník duší vede svá pokušení k potupení a oslabení tělesných sil. Jeho úspěch zde znamená propadnutí zlému celou bytostí. Sklony naší tělesné přirozenosti, pokud nejsou pod nadvládou vyšší moci, jistě povedou ke zkáze a smrti. ML 78.2

Tělo musí být uvedeno v podřízenost. Mají vládnout vyšší bytostní síly. Vášně má být ovládnuta vůlí, která sama má být pod kontrolou Boží. ... ML 78.3

Požadavky Boží musí být doma přivedeny do svědomí. Ženy a muži se musí probrat k povinnosti sebeovládání, k potřebě čistoty a svobody od každé zkažené chuti a skrytého zvyku. Potřebují být ohromeni skutečností, že jejich síly mysle i těla jsou darem Božím a mají být uchovávány v nejlepších podmínkách pro jeho službu. ... ML 78.4

Lidské hranice proti přirozeným a vypěstovaným sklonům jsou jako písčina proti přívalu. Dokud se život Kristův nestane oživující mocí v našich životech, nemůžeme odolat pokušením, která nás přepadávají zevnitř i zvenku. ... Ale sjednocením se s Kristem je člověk svobodný. Podřízení se vůli Kristově znamená obnovení se v dokonalého člověka. ML 78.5

Poslušnost Boha je osvobozením z otroctví hříchu, vysvobozením z lidské vášně a pudu. Člověk může být dobyvatelem vlastního já, dobyvatelem vlastních sklonů, dobyvatelem „*proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temnotí věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko*“ (Ef 6,12). – MH 130, 131 ML 78.6

16. března

Žiji podle Božích pravidel

„Dej, ať chodím cestou přikázání tvých; nebo v tom svou rozkoš skládám. Nakloň srdce mého k svědectvím svým, a ne k lakomství.“ (Ž 119,35.36) ML 79.1

Mládí je obdobím stádání vědomostí v těch věcech, které mohou být uvedeny v denní praxi během života. Mládí je obdobím k vybudování dobrých zvyků, napravování špatných, obdobím k obdržení a udržení síly sebeovládání, přivyknutí si na uspořádání všech životních skutků s ohledem na Boží vůli a prospěšnosti bližních. Mládí je čas setby, která určuje žeň tohoto života a života za hrobem. Zvyky utvořené v dětství a mládí, získané chutě a obdržené sebeovládání je téměř zárukou předurčení budoucnosti mužů a žen. – CT 294, 295 ML 79.2

Jedna sobecká myšlenka, kterou si dovolíme, i jediná zanedbaná povinnost připravuje cestu druhé. Co se odvážíme udělat jednou, je pro nás podruhé vždy o něco snazší. Návyky jako střídmost, sebeovládání, šetrnost, oddaná pilnost, taktní a rozumné jednání s lidmi, trpělivost a pravá zdvořilost se získají pouze stálou a přísnou sebekázní. Je mnohem snazší stát se nemravným a zkaženým, než přemáhat nedostatky, ovládat sebe a pěstovat pravé ctnosti. Bez vytrvalé snahy se křesťanské ctnosti nemohou nikdy stát součástí našeho života. – 4T 452 ML 79.3

Ať je ustanoven brzo zvyk sebeovládání. Ať jsou mladí ohromeni myšlenkou, že mají být pány a ne otroky království, kde je Hospodin učinil vládci a oni mají praktikovat jejich nebesy jmenované knížectví. Když je takováto rada věrně podána, budou výsledky rozšířeny daleko za mladé lidi. Vyplynou z toho vlivy, které zachrání tisíce žen a mužů, kteří jsou na okraji zkázy. – Ed 203, 204 ML 79.4

17. března

Budu milovat jako miloval Kristus

„Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (J 13,35)

ML 80.1

Kdybychom byli věrnými světly světu, museli bychom zjevovat milujícího a soucitného ducha Kristova. Milovat, jako miloval Kristus, znamená, že musíme cvičit sebeovládání. To znamená, že musíme ukazovat nesobeckost vždy a všude. Znamená to, že musíme kolem sebe rozptylovat laskavá slova a radostné pohledy. Toto dárce nic nestojí, ale nechává to za sebou drahocennou vůni. Jejich vliv pro dobro nemůže být odhadnut. Ne pouze příjemci, ale i dárce je to požehnáním, protože to působí i na něj. Ryzí láska je vzácnou vlastností nebeského původu, která zvyšuje vůni v poměru z rozšiřováním jí druhými. ... *ML 80.2*

Bůh touží, aby si jeho děti pamatovaly, že k uctívání Boha by měly věnovat své city těm, kteří to nejvíce potřebují. Nikdo, s kým jsme v kontaktu, nesmí být zanedbán. Vůči našim bližním se nesmí projevovat žádné sobectví v pohledu, slově nebo skutku, ať je jejich pozice jakákoliv, ať jsou nahoře nebo dole, bohatí nebo chudí. Láska, která dává laskavá slova pouze několika málo lidem, zatímco k druhým se chová chladně a lhostejně, není láska, ale sobectví. Žádným způsobem to nebude pracovat pro dobro duše nebo oslavu Boha. Nemůžeme omezovat svou lásku na jeden nebo dva objekty. *ML 80.3*

Ti, kteří shromažďují světlo Kristovy spravedlnosti a odmítají ho nechat zářit do života ostatních, brzy ztratí sladké a zářivé paprsky nebeské milosti, které sobecky uschovávají a rozhazují jen na některé. ... Vlastnímu já nemůže být dovoleno shromažďovat pro sebe a vybrat si jen pár, nedávající nic těm, kteří nejvíce potřebují pomoc. Naše láska nemá být uzavřena jen pro nějaké speciální jedince. Otevřete nádobku a dům bude naplněn vůní. – YI April 12, 1900 *ML 80.4*

Učiním stráž svým rtům

„Polož, Hospodine, stráž ústům mým, ostříhej dveří rtů mých.“ (Ž 141,3) ML 81.1

V používání jazyka možná není jiného omylu, který jsou staří i mladí sami v sobě více připraveni jednoduše opominout, než ukvapená a netrpělivá řeč. Myslí si, že je to dostačující omluva k obhajobě: „Nedával jsem si pozor a to co jsem řekl, jsem ve skutečnosti tak ani nemyslel.“ Ale Boží Slovo to nebere jen tak jednoduše. ... ML 81.2

Největší podíl životních obtíží, zármutků a podrážděnosti má na svědomí nekontrolovaná povaha. V jedné chvíli ukvapenými, vášnivými a nepozornými slovy může být vytepané zlo, které nemůže odčinit celoživotní pokání. O, ta srdce, která jsou zlomená, přátelé odcizení, životy rozbité díky tvrdým a ukvapeným slovům těch, kteří mohli přinést pomoc a uzdravení! ... Ve své vlastní síle člověk nedokáže ovládat svého vlastního ducha. Ale v Kristu může dosáhnout sebeovládání. – ST May 25, 1904 ML 81.3

Jednotná pevnost a neafektované ovládání jsou nezbytné pro disciplinování každé rodiny. Řekni to, co si myslíš, klidně, použij rozum a učiň to, co říkáš bez odklonu. ... Nikdy nedovol svému čelu se mračit ani svým rtům, aby propustili tvrdé slovo. Bůh všechny tato slova zapisuje do Své knihy záznamů. – 3T 532 ML 81.4

Přepřacovanost někdy způsobuje ztrátu sebekontroly. Ale Bůh nikdy nenutí k uspěchaným a složitým krokům. Mnozí na sebe vkládají břemena, které milostivý nebeský Otec na ně nevložil. Povinnost, které nikdy pro ně neplánoval, aby je vykonávali, honí divoce jeden druhého. Bůh touží, abychom si uvědomili, že neoslavujeme Jeho jméno, když na sebe vezmeme tolik břemen, že jsme přetíženi a naše srdce a mysl je unavená, rozčiluje se, hněvá a hubuje. Máme nést pouze zodpovědnost, kterou nám Hospodin dává, věřice v Něho, a tak udržovat naše srdce čisté a sladké a soucitné. – ST May 25, 1904 ML 81.5

19. března

Budu se ovládat v jídle

„Blahoslavená jsi ty země, když... knížata tvá, když čas jest, jídají pro posilnění, a ne pro opilství.“ (Kaz 10,17) ML 82.1

Dodržování střidmosti a pravidelnosti ve všech věcech má úžasnou moc. Učiní to víc než náhoda nebo dar přírody v povýšení té čerstvosti a vyrovnanosti povahy, která tak mnoho znamená pro vyhlazení životní stezky. Současně moc sebekontroly takto podvolené bude shledána jako nejhodnotnější nástroj k úspěšnému zakotvení striktních povinností a skutečností, které proberou lidskou bytost. – Ed 206 ML 82.2

Vybízím vás, aby zásady střidmosti byly vykonávány do všech detailů domácího života; ... aby se vyučovaly děti k sebezapření a sebeovládání a bylo to od nich požadováno, jak jen to bude možné, od útlého dětství. – PHJ April, 1890 ML 82.3

Děti by měly být učeny, že nemohou mít svoji vlastní cestu, ale že je musí vést vůle jejich rodičů. Jedna v této spojitosti nejdůležitější z lekcí je ovládnutí chuti. Měli by se naučit jíst v pravidelnou dobu a nedovolit ničemu, aby přešlo přes jejich rty mezi těmito stanovenými jídly. ... ML 82.4

Takto vychovávané děti jsou mnohem lépe ovládány než ty, které si dopřávají k jídlu vše, co jejich chuť žádá a v jakoukoliv dobu. Jsou většinou veselé, spokojené a zdravé. Dokonce i ty nejtvrdohlavější, nejprudší a nejumíněnější se staly poddajnými, trpělivými a vlastní sebekontrolu vytrvalým následováním příkazů této stravy spojeným s pevným ale laskavým vedením, co týče jiných věcí. – PHJ May, 1890 ML 82.5

Ať každý mladý člověk v naší zemi, s možností větší budoucnosti před sebou, než jaká je budoucnost korunovaných králů, hloubá nad lekcí oznámenou tímto moudrým mužem: *„Blahoslavená jsi ty země, když... knížata tvá, když čas jest, jídají pro posilnění, a ne pro opilství.“* – Ed 206 ML 82.6

Budu pánem své mysle

„Protož přepášice bedra mysli vaší, a střízliví jsouce, dokonale doufejte v té milosti, kteráž vám dána bude při zjevení Ježíše Krista.“ (1 Pt 1,13) ML 83.1

Každý z nás má individuální dílo přepásat si bedra svých myslí, abychom byli střízliví a bděli na modlitbách. Mysl musí být pevně vedena, aby spočívala na předmětech, které posilní její mravní síly. ... Myšlenky musí být čisté, přemýšlení srdce musí být jasné, slova úst mají být slova přijatelná pro nebesa a nápomocná vašim bližním. – RH June 12, 1888 ML 83.2

Mysl má by měla být bedlivě střežena. Nesmí být dovoleno vstoupit ničemu, co by uškodilo nebo zničilo její zdravou soudnost. Abychom tomuto zabránili, měla by mysl být dopředu osázená dobrým semenem, které, klíčice k životu, přinese ovoce nesoucí větve. ... Neobdělávané pole rychle produkuje bujně rostoucí bodláčí a spletitou vinou révu, která vyčerpává půdu a je pro vlastníka bezcenná. Země je plná semen, která jsou rozfoukávána a nesený větrem do všech konců; a pokud jsou ponechána ladem, tak spontánně vyklíčí k životu, dusíce přitom každou vzácnou ovoce nesoucí rostlinku, která bojuje o přežití. Kdyby byla pole obdělávána a osévána zrnem, tak by tyto bezcenné plevele byly zničeny a nemohly kvést. – RH Nov. 9, 1886 ML 83.3

Mladý člověk, který nachází radost a štěstí ve čtení Slova Božího a v hodině modlitby, je neustále občerstvován proudem z Fontány života. Dosáhne vysokosti mravní dokonalosti a šířky myšlení, které ostatní nemohou pochopit. Společenství s Bohem podněcuje dobré myšlenky, vznešené úsilí, zřetelné vnímání pravdy a velebné záměry činů. Ti, kteří takto spojí své duše s Bohem, jsou Jím uznáni jako jeho synové a dcery. Neustále dosahují výše a ještě výše, obdržujíce jasnější pohled na Boha a na věčnost, dokud je Hospodin neučiní cestami světla a moudrosti světa. – 4T 624 ML 83.4

21. března

Doma budu křesťanem

„(Láska) v nic neslušného se nevydává, nehledá svých věcí, nepouží se, neobmýšlí zlého.“ (1 K 13,5) ML 84.1

Doma se může mnoho získat sebe disciplínou. ... Ať každý dělá tomu druhému život co nejpříjemnější. Pěstujte respekt v řeči. Uchovejte jednotu a lásku. Nad těmi, kteří se plně doma ovládají, nebude mít satan žádnou moc. – Manuscript 60, 1903 ML 84.2

Musíme mít Ducha Boží nebo nikdy nebudeme moci mít doma harmonii. ... Nemůžeme podporovat domácí citovost s velkou péčí, protože domov, jestli v něm přebývá Duch Páně, je druhé nebe. ... Vše, co by spělo ke zkáze pokoje a jednoty rodinného kruhu, musí být překonáno. Laskavost a láska, duch něžnosti a tolerance, bude uchováván. – Letter 18b, 1891 ML 84.3

Ten, který zjevuje ducha něžnosti, tolerance a lásky, zjistí, že stejný duch bude na něho odrážen. ... Pokud je Kristus vskutku zformován vevnitř, naděje slávy, tak bude v domě jednotu a láska. Kristus přebývajícím v srdci manželky bude v souladu s Kristem přebývajícím v srdci manžela. Poženou se společně za příbytky, které Kristus odešel připravit pro ty, kteří Ho milují. ... Jemné city by měly být vždy chráněny mezi manželem a manželkou, rodiči a dětmi, bratry a sestrami. ... Po-vinností každého v rodině je být milý a hovořit laskavě. – ST Nov. 14, 1892 ML 84.4

Dům uvnitř s láskou, kde je láska projevována v slovech, pohledech a skutcích, je místo, kde andělé rádi zjevují svou přítomnost a posvěcují scénu paprsky světla slávy. ... Láska by měla být viděna v pohledech a způsobech a slyšena v tonech hlasu. – 2T 417 ML 84.5

Sebeovládání ze strany všech členů rodiny učiní domov taktak že ne rájem. – CE 168 ML 84.6

Budu hlídat dveře svého srdce

„Přede vším, čehož se stříci sluší, ostříhej srdce svého, nebo z něho pochází život.“ (Př 4,23)

ML 85.1

„Především, čehož se stříci sluší, ostříhej srdce svého,“ zní rada mudrcova, *„nebo z něho pochází život.“* Jak člověk se sebou počítá, takovým jest. Srdce musí být obnoveno Boží milostí, jinak by člověk marně usiloval o čistotu života. Kdo se snaží vytvořit šlechetný ctnostný charakter bez milosti Kristovy, staví svůj dům na kluzkém písku. Za prudké bouře pokušení jistě padne. Úpěnlivou prosbou každé duše by měla být modlitba Davidova: *„Srdce čisté stvoř mi, o Bože a ducha přímého obnov ve vnitřnostech mých.“* (Ž 51,12) A když jsme se stali podílníky Boží milosti, musíme se snažit, abychom mocí Boží byli ostříhaní skrze víru. ML 85.2

Přece však máme něco udělat, abychom odolali pokušení. Kdo se nechce stát kořistí úkladů satana, musí dobře chránit závory duše, musí se vyhýbat čtení, dívání nebo poslouchání toho, co podněcuje nečisté myšlenky. Neměli bychom libovolně nechávat myšlenky zdržovat se u každého předmětu, kterým by nepřítel mohl duše popouzet. Toto vyžaduje opravdové modlitby a neustálou bdělost. Musíme být podporováni trvalým vlivem Ducha svatého, jenž povede myšlenky vzhůru a navykne je, aby prodlévaly u čistých, svatých věcí. A musíme pilně studovat slovo Boží. *„Jakým způsobem očistí mládenec cestu svou? Takovým, aby se choval vedle slova tvého.“* „*V srdci svém,*“ praví žalmista, *„skládám řeč tvou, abych nehřešil proti tobě.“* (Ž 119,9.11) – MYP 285, 286 ML 85.3

Chceš-li řídit své nitro, je třeba, abys ostříhal své oči, uši i všechny své smysly, aby tvou duši nenakazily špatné úmysly. Tato síla milosti může vykonat tuto nejžádoucnější práci sama o sobě. – MYP 76 ML 85.4

Nepředstavímť sobě před oči věci nešlechtné

„Nepředstavímť sobě před oči věci nešlechtné; skutek uchylujících se v nenávisti mám, nepřichytít se mne.“ (Ž 101,3) ML 86.1

Všichni by měli strážit své smysly, aby satan nemohl nad nimi získat vítězství, protože toto jsou cesty k duši. – 3T 507 ML 86.2

Vyvarujte se čtení a sledování věcí, které podněcují nečisté myšlenky. Pěstujte mravní a rozumové schopnosti. – 2T 410 ML 86.3

Mezi nejnebezpečnější zábavní podniky patří divadlo. Není školou mravnosti a ctnosti, jak se o něm často tvrdí, ale je skutečným semeništěm nemravnosti. Tyto společenské zábavy posilují a upevňují neřestné návyky a hříšné sklony. Sprosté písně, necudné posušky, výrazy a pózy kazí představitelství a snižují morálku. Každý mladý člověk, který si zvykne navštěvovat taková představení, jde vstříc zkáze. Žádný jiný vliv v naší zemi neotravuje mocněji představitelství, neničí náboženské vlivy a neotupuje chuť ke klidným zábavám a ke střízlivým realitám života, jako divadelní zábavy. ML 86.4

Obliba takové podívané roste zároveň se shovívavostí, podobně jako s požíváním opojného nápoje roste i touha po něm. Jedinou bezpečnou cestou je vyhýbat se divadlu, cirkusu a každému jinému pochybnému zábavnímu místu. ML 86.5

Existují způsoby rekreace, které duši i tělu velmi prospívají. Osvícená a kritická mysl si najde spoustu zábav a rozptýlení z pramenů nejen neškodných, ale i poučných. ... Mocný Bůh, jehož slávu vyzařují nebesa, a jehož božská ruka podpírá miliony světů, je naším Otcem. My Jej musíme pouze milovat, důvěřovat Mu jako děti v jistotě víry a On nás přijme jako své syny a dcery a učiní nás dědici vši té nevyslovitelné slávy věčného světa. – 4T 652, 653 ML 86.6

Budu hledat Boha, abych mohl žít

„Hleďte dobrého a ne zlého, abyste živi byli, a buďte tak Hospodin Bůh zástupů s vámi, jakž pravíte.“ (Am 5,14) ML 87.1

Satan používá veškerých prostředků k tomu, aby si lidé oblíbili zločinné a zvrhlé neřesti. Nelze projít ulicemi našich měst, abychom přitom nespatriili nápadná upozornění na zločiny, které se popisují v některých románech nebo se provádějí v městských divadlech. Tak se mysl seznamuje s hříchem a zvyká si na něj. Noviny a časopisy seznamují lidi každý den se špatnostmi a neřestmi a svými vzrušujícími příběhy podněcují vášně. Lidem se dostává tolik zpráv o zvrhlých zločinech, že kdysi citlivé svědomí, které by se s hrůzou odvrátilo od takovýchto výjevů se otupí a prodlévá pak u nich s lačností a zájmem. ML 87.2

Mnohé z oblíbených zábav dnešního světa, jimž holdují i ti, kteří se vydávají za křesťany, sledují též cíl jako zábavy někdejších pohanů. Je vpravdě málo takových zábav, jichž by satan nevyužil k zahubení duší. Divadla využívá po staletí, aby vznítil vášeň a velebil neřest. Opery s její okouzující nádherou a omamnou hudbou, tance a hráčského stolu využívá k tomu, aby strhl ochrannou hradbu zásad a otevřel cestu k smyslnému ukájení. V každém takovém shromáždění, v němž se ukájejí smyslné chťiče, v němž člověk zapomíná na Boha a věčné zájmy, opřádá satan duše svými řetězy. – PP 459, 460 ML 87.3

Naše jediná záchrana je být zaštitěn milostí Boží na každou chvíli a nezatěžovat náš vlastní duchovní zrak, abychom nenazývali zlé dobrým a dobré zlým. Bez váhání nebo diskuse musíme zavřít a strážit proti zlému cesty naší duše. – 3T 324 ML 87.4

25. března

Nastavím své ucho k nebi

„A ušima svýma slýchati slovo tobě po zadu řkoucích: Toť jest ta cesta, chod'te po ní, bud' že byste se na pravo neb na levo uchýlili.“ (Iz 30,21) ML 88.1

Je dáno mnoho vyprávění Inspirovaného Slova, aby nás naučily, že lidská rodina je předmětem zvláštní péče Boha a nebeských bytostí. Člověk není ponechán, aby se stal hříčkou satanova pokušení. Celé nebe je aktivně zapojeno do díla přenášení světla obyvatelům světa, aby nebyli zanecháni v půlnoční temnotě bez duchovního vedení. Oko, které nikdy nedřímá ani nespí, chrání tábor Izraele. Deset tisíckrát deset tisíců a tisíce tisíců andělů slouží potřebám lidských dětí. Hlasy inspirované Bohem volají: Toto je ta cesta, kráčejte po ní. – Manuscript 8, 1900 ML 88.2

Nemůžeme se vyhnout spatření mnohého zla, které se v těchto posledních dnech rychle rozmnožuje. Nemůžeme se uchránit od poslouchání o velkých špatnostech a zločinech, které existují. – NL n. 25, p. 3 ML 88.3

Pro aktivní mysle dětí a mládeže jsou skutečnostmi scény zobrazené v imaginárních zjeveních budoucnosti. Jelikož jsou předpovězeny revoluce a popisovány všechny způsoby jednání, které porušují hranice zákona a sebekázně, mnozí pochytí ducha těchto vzorů. Jsou vedeni k spáchání ještě horších zločinů, kdyby to bylo možné, než popisují tito senzační spisovatelé. Skrze takový vliv jako je tento se společnost stává demoralizovanou. Semínka bezzákonnosti jsou široko rozhazována. Nikdo se nemusí divit, že výsledkem je žeň zločinnosti. – MH 444, 445 ML 88.4

Řekni pevně: „...Zavřu své oči před lehkovážnými a hříšnými věcmi. Mé uši jsou Pánovy a nebudu naslouchat lstivým argumentacím nepřítele. Můj hlas se nikdy nestane žádným způsobem předmětem úmyslu, který není pod vlivem Božího Ducha. Moje tělo je chrámem svatého Ducha a každá moc mého bytí bude podřízena hodnotné činnosti.“ – 7T 64 ML 88.5

Budu milovat dobré knihy

„Dokudž k tobě nepřijdu, buďiž pilen čítání, a napominání, i učení.“ (1 Tm 4,13) ML 89.1

Bůh dal svému lidu ke čtení nejvybranější materiál. Ať v každém pokoji domu najde místo Slovo Boží. Mějte Bibli, chléb života, v zřetelném dohledu. Ať peníze, které se vydávají na časopisy, se místo toho používají na publikace obsahující přítomnou pravdu a ať mají v domě přední místo. Se vši bezpečností může být toto předloženo před děti a mládež. V domovech těch, kteří věří v Krista, by neměly mít své místo romány. Neponechávejte před mladými to, co je představeno jako dřevo, sláma a strniště, protože to otráví jejich chuť na to, co je představen jako zlato, stříbro a drahokamy. Sklon k lehkovážnému, lacinému čtení musí být přísně odmítnut. ML 89.2

Překládejte vždycky před členy rodiny vybranou, povznášející literaturu. Čtěte naše knihy a spisy. Studujte je. Seznamte se s pravdami, které obsahují. Když to budete činit, pocítíte vliv Ducha svatého. Každá chvíle života je vzácná a měla by být strávena v přípravě na budoucí nesmrtelný život. Ať je mysl naplněna povznášejícími a zušlechťujícími tématy Slova Božího, aby jste byli připraveni hovořit včas slova těm, kteří přijdou z vně sféry vašeho vlivu. Čtení našich publikací z nás neudělá duševní dyspeptiky. Nikdo neobdrží chléb života k e své škodě, ale když budou čteny tyto knihy, bude mysl zaplněna tím, co upevní srdce v pravdě. – Manuscript 53, 1911 ML 89.3

Musíme se připravit na nejvážnější povinnosti. Svět má být zachráněn. ... Jak si někdo může dovolit ztrácet drahocenný čas, z pohledu velkého díla, které má být vykonáno, a Bohem dané prostředky pro konání těch věcí, které nejsou pro jeho nejlepší nebo pro slávu Boží? – YI Aug. 14, 1906 ML 89.4

Budu mít ve svém srdci píseň

„Naplnění buďte Duchem svatým, mluvíce sobě vespolek v žalmích, a v chvalách, a v písničkách duchovních, zpívající a plésající v srdcích vašich Pánu.“ (Ef 5,18.19) ML 90.1

Bůh je oslaven písněmi chvály z čistého srdce, které jsou naplněné láskou a oddaností k Němu. ... Vděčnost, kterou (křesťané) cítí a pokoj Boží, který uvnitř vládne, způsobuje, že ve svém srdci vytváří melodii Hospodinu a slovy vytváří zmínku závazku lásky a vděčnosti k jejich milému Spasiteli, který je tak miloval, že za ně zemřel, aby měli život. – 1T 509, 510 ML 90.2

Historie písní Bible je plná náznaků užitků a prospěchů hudby a písní. Hudba je často zneužita k službě záměrům zla, a takto se stává jedním z nejsvůdnějších působení pokušení. Ale správně použita je vzácným darem Božím, navrženým k pozdvihnutí myšlenek k vysokým a vznešeným námětům, aby inspirovaly a pozdvihly duši. ML 90.3

Tak, jak se izraelské děti, putující skrze poušť, na své cestě povzbuzovali hudbou svatých písní, tak Bůh vyzývá své děti dnes k potěšení jejich životní pouti. Je ještě pár efektivnější způsob, jak si zapsat jeho slova do paměti, a to opakováním v písni. A taková píseň má úžasnou moc. Má moc si podrobit hrubé a nepěstované přirozené vlastnosti; moc k oživení myšlenek a probuzení pochopení, aby podpořila soulad konání a vykazala melancholii a zlověstnost, které ničí odvahu a oslabují snahu. ML 90.4

Je to jeden z nejúčinnějších způsobů působení na srdce s duchovními pravdami. Jak často srdci sevřenému těžkostí a hotovému si zoufat, připomene paměť některé z Božích slov – dávno zapomenuté břímě písně dětství – a pokušení ztrácí svou moc, život dostane nový význam a nový smysl a odvaha a radost je vštípena do dalších duší! – Ed 167, 168 ML 90.5

Budu zpívat Hospodinu

„Kdož obětuje obět chvály, tent' mne uctí, a tomu, kdož napravuje cestu svou, ukáži spasení Boží.“ (Ž 50,23) ML 91.1

Přijď k Ježíši takový, jaký jsi, hříšný, slabý a potřebný a On ti dá vodu života. Chtěj víru, která přesahuje přes pekelné stíny, které satan vrhá na tvou stezku. Satan pilně vymýšlí zábavu a zvyky, které tak zaměstnají lidskou mysl, že nebudou schopni si najít žádný čas pro přemýšlení. Učte své děti oslavovat Boha, ne uspokojovat sami sebe. Jsou jeho dětmi – jeho stvořením a vykoupením. Učte je vyhýbat se zábavám a hloupostem této degenerované doby. Udržujte jejich mysle jasné a čisté z pohledu Boha. ... Chvalte Boha. Ať váš rozhovor, vaše hudba a písně chválí Toho, který pro nás tak mnoho vykonal. Oslavujte Boha zde a potom, když vstoupíte do Božího města, budete uzpůsobeni podpořit nebeský chór. Potom můžete metat své třpytivé koruny k nohám Ježíšovým, vzít své zlaté harfy a naplnit nebe melodií. Měli bychom Ho chválit nesmrtelným jazykem. – Manuscript 16, 1895 ML 91.2

Když nás náš Vykupitel vede k prahu nekonečna, naplněného slávou Boží, můžeme pochytit témata chvály a díkuvzdání z nebeských chórů kolem trůnu; a když je echo andělských písní probuzeno v našich pozemských domovech, budou srdce přitahována blíž a blíže k nebeským zpěvákům. Nebeské společenství začíná na zemi. Zde se učíme základní notu její chvály. – Ed 168 ML 91.3

Chvalte Hospodina; hovořte o jeho dobrotě; mluvte o jeho moci. Oslad'te atmosféru, která obklopuje vaši duši. ... Chvalte srdcem, duší a hlasem Toho, který je zdravím vašeho vzezření, vaším Spasitelem a Bohem. – RH April 10, 1894 ML 91.4

Bůh dovoluje zkoušky a utrpení, aby mě očistil

„Ale kdo bude moci snést den příchodu jeho? A kdo ostojí, když se on ukáže? Nebo on jest jako oheň rozpouštějící a jako mýdlo běličů. I sedna, přeháněti bude a přečišťovati stříbro, a přečistí syny Lévi, a vyčistí je jako zlato a jako stříbro. I budou Hospodinovi, obětující oběti v spravedlnosti.“ (Mal 3,2.3) ML 92.1

Mezi lidem Božím se odehrává zjemňující a čistící proces a Hospodin zástupů ustanovil svou ruku pro tuto práci. Tento proces je pro duši nejnamáhavější, ale je to nezbytné, aby mohly být odstraněny nečistoty. Zkoušky jsou nepostradatelné, abychom mohli být přivedeni blíže k našemu nebeskému Otci, v podřízení se jeho vůli, a abychom mohli Hospodinu obětovat obět' spravedlnosti. ... Hospodin provádí své děti přes stejná místa znova a znova, zvyšující tlak, dokud nenaplní mysl dokonalá pokora a není přetvořen charakter. Potom jsou vítězní sami nad sebou a jsou v souladu s Kristem a Duchem nebes. Očišťování Božího lidu nemůže být dokončeno bez utrpení. ... Posílá nás z jednoho ohně do druhého, zkoušejíce naši pravou hodnotu. Pravá ctnost je ochotná být zkoušena. Pokud se nám oškliví přečišťování Hospodina, náš stav je v ohrožení. ... ML 92.2

Ze své milosti zjevuje Hospodin lidem jejich skryté chyby. Chce, aby kriticky prozkoumali spleť city a motivy vlastních srdcí a odhalili to, co je špatné, a upravili své povahy a zjemnili své způsoby. Bůh chce, aby se jeho služebníci obeznámili s vlastními srdci. Aby jim přinesl pravé poznání jejich stavu, dovoluje, aby je napadl oheň utrpení, aby mohli být přečištěni. Zkoušky života jsou Božími služebníky k odstranění nečistot, slabostí a nerovností našich charakterů a uzpůsobí je pro společnost čistých nebeských andělů v slávě. ... Oheň nás nestráví, ale pouze odstraní strusku a my vyjdeme sedmkrát čistší, nesouce Boží ráz. – RH April 10, 1894 ML 92.3

Bůh má záměr v každém utrpení

„Nejmilejší, nebudiž vám divný ten příšlý na vás oheň, pro zkušení vás, jako by se vám něco nového přihodilo. Ale z toho, že jste účastni utrpení Kristových, radujte se, abyste i při zjevení slávy jeho radovali se s veselím.“ (1 Pt 4,12.13) ML 93.1

Jednoho večera jeden gentleman, který byl moc deprimovaný díky hlubokému soužení, kráčet zahradou, kde pozoroval marhaník obecný (strom nesoucí granátová jablka – pozn. překladatele) ořezaným až ke kmeni. S údivem se zeptal zahradníka, proč je strom v takovém stavu a obdržel odpověď, která vysvětlovala k jeho uspokojení rány jeho vlastního krvácejícího srdce. „Pane,“ pravil zahradník, „tento strom tak divoce vyrážel, že nenesl nic než listy. Byl jsem donucen ho takto ořezat a když byl skoro celý prořezán, začal nést ovoce“. ML 93.2

Naše utrpení nevyskakují ze země. V každém soužení má Bůh svůj záměr k vykonání dobra pro nás. Každý úder, který ničí modlu, každá opatrnost, která oslabuje naše svázání se zemí a upevňuje naše city pevněji k Bohu, je požehnáním. Prořezávání může být na čas bolestivé, ale poté *„rozkošné ovoce spravedlnosti přináší“* (Ž 12,11). Měli bychom s vděčností přijmout vše, co oživuje svědomí, pozdvihuje myšlenky a zušlechťuje život. Neplodné větve jsou odseknuty a hozeny na oheň. Buďme vděční, že skrze bolestivé prořezávání můžeme obdržet spojení s živou Révou; protože když trpíme s Kristem, budeme s Ním také vládnout. Celá zkouška, která přetěžuje tvrdě naši víru a vypadá to, jakoby nás Bůh opustil, nás má k Němu přivést blíže, abychom mohli položit všechny naše břemena u nohou Kristových a mohli zažít pokoj, který nám za výměnu dá. ... Bůh miluje a pečuje o nejslabší ze svého stvoření a nemůžeme Ho více zneuctít než pochybováním o jeho lásce, kterou má k nám. Pěstujme tuto živou víru, která Mu bude věřit v hodině temnoty a zkoušky! – RH April 10, 1894 ML 93.3

Bůh dává moc snést každou zkoušku

„Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobíť s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snésti.“ (1 K 10,13) ML 94.1

Bůh nikdy neopustí duši, za kterou zemřel. Duše Ho může opustit a být přemožena pokušením; ale Kristus se nikdy nemůže odvrátit od toho, za kterého zaplatil výkupné svého vlastního života. Kdyby naše duchovní vidění mohlo být oživeno, viděli bychom duše skloněné pod sklíčeností a zatížené smutkem, stlačené jako vozík pod snopy a připravené zemřít v pesimismu. Měli bychom vidět anděly rychle přilétající na pomoc těmto pokoušeným, kteří stojí jako na pokraji srázu. Andělé nebes zatlačují zpět vojska zla, která obklopují tyto duše a vedou je, aby ukotvili své chodidlo na bezpečném základu. Zápasy odehrávající se mezi dvěma armádami jsou stejně skutečné, jako boje armád tohoto světa a na otázce tohoto duchovního konfliktu závisí věčné osudy. ML 94.2

Nám, stejně jako Petrovi, je praveno slovo: *„Satan vyprosil vás, aby vás tříbil jako pšenici. Ale jáť jsem prosil za tebe, aby nezhylnula víra tvá.“ (L 22,31)* Díky Bohu, že nejsme ponecháni o samotě. – MB 172, 173 ML 94.3

Přicházíme do krizí. Obstůjme ve zkoušce mužně, chápajíce se ruky Nekonečné Moci. Bůh bude konat pro nás. Musíme žít najednou jenom jeden den, a pokud se obeznámíme s Bohem, dá nám sílu pro to, co přijde zítra, dá nám milost postačující na každý den a tak každý den nalezne svá vlastní vítězství, tak jako nachází své zkoušky. Měli bychom mít s sebou moc Nejvyššího, abychom byli oděni brněním Kristovy spravedlnosti. Máme stejného Boha, který pracoval pro svůj lid v uplynulých věcích. Ježíš stojí vedle nás a my snad budeme klopýtat? – Ne, když přijdou zkoušky, přijde s nimi i moc Boží. Bůh nám pomůže stát ve víře v jeho Slovo a když jsme jednotní, bude pro nás pracovat zvláštní mocí. – RH April 29, 1890 ML 94.4

1. dubna

Žebřík křesťanského pokroku

„A na to pak vy všecku snažnost svou vynaložíce, prokazujte u víře své ctnost, a v ctnosti umění, v umění pak zdržlivost, a v zdrženlivosti trpělivost, v trpělivosti pak zbožnost, v zbožnosti pak bratrstva milování, a v milování bratrstva lásku. Ty zajisté věci když budou při vás a to rozhojné, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista.“ (2 Pt 1,5-8) ML 95.1

Tato slova jsou nesmírně poučná a vyjadřují základní předpoklad vítězství. Apoštol předkládá věřícím žebříček křesťanského pokroku, jehož každý jednotlivý stupeň znamená postup v poznání Boha a v jehož zlézání nesmí být zastavení. Příčky žebříku jsou víra, ctnost, poznání, zdrženlivost, trpělivost, zbožnost, bratrství a láska. Stoupáme-li příčku a příčkou a vystupujeme-li krok za krokem až k nejvyššímu vzoru, jímž je pro nás Kristus, dosahujeme spásy. Tak nám byl Kristus učiněn moudrostí, spravedlností, posvěcením a vykoupěním. – AA 530 ML 95.2

Všechny tyto úspěšné kroky nemají být drženy před zrakem mysle a počítány, kdy začnete; ale pokrok učiníte s pohledem upřeným na Ježíše, se zrakem jednoduše na slávě Boží. ... ML 95.3

Ale kráčením krok za krokem může být šplháno po těch nejvyšších stoupáních a nakonec může být dosaženo vrcholu hory. Nestaňte se přemožení přemírou práce, kterou musíte vykonat během svého života, protože nejste požadováni to udělat najednou. Ať každá síla vašeho bytí jde do každodenní práce, zdokonaluje každou vzácnou příležitost, oceňuje pomoc, kterou vám Bůh dává a rozvíjí pokroky na žebříku krok za krokem. Pamatujte, že máte žít najednou jenom jeden den, který vám Bůh dal a nebeské záznamy ukáží, jak jste si vážili jeho předností a možností. Ať vylepšujete každý den daný vám Bohem, abyste na konci mohli slyšet Mistra pravít: *„To dobře, služebníče dobrý a věrný.“* (Mt 25,21) – YI Jan. 5, 1893 ML 95.4

Přidej k své víře ctnost a k ctnosti umění

„Jakož nám od jeho Božské moci všechno, což potřebí bylo k životu a ku zbožnosti, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti.“ (2 Pt 1,3) ML 96.1

Po obdržení víry evangelia je naším prvním úkolem snažit se přidat ctnost a čisté zásady a takto vyčistit mysl a srdce pro přijetí pravého poznání. – 1T 552 ML 96.2

Apoštol před nás představil důležitost konání neustálého pokroku v křesťanském životě. Není omluvy pro náš nedostatek duchovního chápání. ... ML 96.3

Víra je první příčkou žebříku růstu. Bez víry je nemožné se líbit Bohu. Ale mnozí se zde zastaví a nikdy nepostoupí výše. Vypadá to, jakoby si mysleli, že když se veřejně hlásí ke Kristu a když jsou jejich jména v církevních záznamech, jejich dílo je dokonáno. Víra je podstatou, ale Inspirované Slovo praví: *„Prokazujte u víře své ctnost.“* (2 Pt 1,5) Ti, kteří touží po věčném životě a domově v Božím království, musí stavět své charaktery na základě ctnosti. Ježíš musí být hlavním úhelným kamenem. Věci, které pošpiňují duši, musí být vypovězeny z mysli a života. Když jsou přítomna pokušení, musí jim být čeleno v síle Krista. Do charakteru musí být vetkávána ctnost neposkvrněného Beránka Božího, dokud nebude duše schopna stát ve své bezúhonnosti. ... Josef je příkladem, jak mohou mladí zůstat neposkvrnění mezi zlem světa a přidat ke své víře ctnost. ... ML 96.4

Každá chvíle našeho života je ostře skutečná a nabitá vážnými odpovědnostmi. Nevědomost nebude omluvou pro nedostatek duchovního chápání a vědění; protože jsme vyzváni přidat k ctnosti poznání. ... Nevzdělaní rybáři se stali uhlazenými a schopnými; a lekce, které měli přednost se učit, jsou zapsány pro naše varování a poučení. Jsem pozváni stát se studenty ve škole Kristově. Musíme získat všechno dostupné poznání. – RH Feb. 21, 1888 ML 96.5

3. dubna

Přidej ke střídmosti trpělivost

„Trpělivost pak ať má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku.“ (Jk 1,4) ML 97.12

„K umění pak zdržlivost.“ (2 Pt 1,6) Toto je třetí krok na stezce k dokonalost charakteru. Na každé straně je požitkářství a rozptýlení a výsledkem je degenerace a zkažení. Obyvatelé naší země se znehodnocují v duševních, mravních a tělesných schopnostech, díky nestřídmým zvykům společnosti. Chut', vášně a láska k okázalosti vedou zástupy do největší krajnosti a extravagance. ... Lidé Boží musí nabrat oproti světu opačný směr. Musí bojovat proti těmto hříšným praktikám, zapřít chut' a udržovat nižší přirozenost v podřízenosti. ... Pro nás zní „zkoumat Písma“ a přivést naše zvyky v soulad s instrukcemi Bible. ... ML 97.2

„A k zdržlivosti trpělivost.“ Když učiníme tento krok, je zjevná potřeba zdrženlivosti. Je to nemožné pro nezdrženlivého člověka být trpělivý. – RH Feb. 21, 1888 ML 97.3

Někteří z nás mají nervózní temperament a jsou přirozeně rychlí jako blesk k přemýšlení a jednání; ale ať si nikdo nemyslí, že se nemůže naučit trpělivosti. Trpělivost je rostlinkou, která rychle poroste, pokud bude pečlivě pěstována. Důkladným obeznámením se s vlastním já a poté spojením milosti Boží s pevným rozhodnutím na naší straně, se můžeme stát dobyvateli a dokonalými ve všech věcech, nemající nic. – HS 134 ML 97.4

Trpělivost nalévá balzám pokoje a lásky do zkušeností domácího života. ... Trpělivost bude hledat jednotu v církvi, v rodině a ve společenství. Tato milost musí být vetkána do našich životů. – RH Feb. 21, 1888 ML 97.5

Přidej k zbožnosti bratrstva milování a lásku

„Ale ty, ó člověče Boží, ... následuj pak spravedlnosti, zbožnosti, víry, lásky, trpělivosti, tihosti.“ (1 Tm 6,11) ML 98.1

Musíme mít úzké a intimní spojení s nebesy, pokud neseme dar zbožnosti. Ježíš musí být hostem v našich domovech, člen našich domácností, pokud odrážíme jeho podobu a ukazujeme, že jsem synové a dcery Nejvyššího. Náboženství doma je krásná věc. Pokud Hospodin v nás přebývá, pocítíme, že jsme členové Kristovy rodiny v nebi. Měli bychom si uvědomit, že nás pozorují andělé a naše způsoby budou jemné a shovívavé. Pěstováním zdvořilosti a zbožnosti budeme uzpůsobeni pro vstup do nádvoří nebes. ... ML 98.2

Enoch kráčel s Bohem. Ctil Boha v každé události svého života. Doma i v práci se tázal: „Bylo by to pro Pána přijatelné?“ A připomínáním si Boha a následováním jeho rad se mu přeměnil charakter a stal se zbožným mužem, jehož cesty jsou libé Hospodinu. Jsme vyzváni přidat ke zbožnosti bratrské milování. O jak mnoho potřebujeme učinit tento krok, abychom svému charakteru udělili kvalitu! ... Měli bychom mít ke druhým takovou lásku, kterou k nám má Kristus. Člověk je odhádáván Pánem nebes podle své vlastní hodnoty. Pokud je nelaskavý ve svém pozemském domově, není uzpůsoben pro nebeský domov. Pokud bude vše mít svým způsobem, nezáležíc komu tím ublíží, nebude v nebi spokojen do té doby, dokud tam nebude moci vládnout. Naším srdcím musí vládnout Kristova láska. ... Hleďte Boha se zlomeným a kajícím duchem a roztajete soucitem ke svým bratřím. Budete připraveni přidat k bratrskému milování dobročinnost, neboli lásku. ... ML 98.3

Přinese to nebesa blíže k nám. Můžeme mít sladký pokoj a útěchu Boží v konání tohoto díla. Tyto kroky nás vezmou do atmosféry nebe. – RH Feb. 21, 1888 ML 98.4

5. dubna

Milost Boží je pro mne

„Ale milostí Boží jsem to, což jsem, a milost jeho mně učiněná daremná nebyla, ale hojněji nežli oni všickni pracoval jsem, avšak ne já, ale milost Boží, kteráž se mnou jest.“ (1 K 15,10) ML 99.1

Jsou takoví, kteří se pokoušejí zlézt žebřík křesťanského pokroku; když však postoupí, začnou věřit v sílu člověka a zapomínají na Ježíše, Tvůrce a Dokonavatele jejich víry. Následkem pak je nezdar – ztráta všeho, co získali. Vpravdě smutný je stav těch, kteří se cestou znavili a dovolují nepříteli duší, aby je oloupil o křesťanské ctnosti. – AA 532, 533 ML 99.2

Boží láska v duši bude mít přímý vliv na život a povolá schopnosti a city k aktivnímu a zdravému cvičení. Dítě Boží nebude spokojeně odpočívat dokud nebude oděno rouchem spravedlnosti Kristovy a přijato jeho životodárnou mocí. Když vidí nějakou slabost ve svém charakteru, nestačí to stále jen znovu a znovu vyznávat; musí jít do práce s rozhodnutím a energií k překonání svých nedostatků vytvářením opačných vlastností charakteru. Nevyhne se této práci, protože je těžká. Od křesťana je požadována neúnavná energie; ale není donucen pracovat z vlastní síly; božská moc čeká na jeho požádání. Každý, kdo upřímně hledá vítězství nad sebou, si přisvojí zaslíbení: „Moje milost je pro tebe dostačující.“ ML 99.3

Přes osobní úsilí spojené s modlitbou víry je duše vycvičena. Den za dnem roste charakter do podobnosti Krista. ... Může to stát kruté boje, aby se překonaly zvyky, kterým bylo dlouho holdováno, ale skrze milost Kristovu můžeme triumfovat. ... ML 99.4

Jestli jsme věrní výzvam Ducha Božího, měli bychom kráčet od milosti k milosti a od slávy k slávě, dokud neobdržíme závěrečný dotek nesmrtelnosti. – RH June 10, 1884 ML 99.5

Nesmírná bohatství jeho milosti

„Ale Bůh, bohatý jsa v milosrdenství pro velikou lásku svou, kteroužto zamiloval nás, Když jsme my ještě mrtví byli v hříších, obživil nás spolu s Kristem, ... a spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích v Kristu Ježíši, aby ukázal v věku budoucím nepřevyšžené bohatství milosti své, z dobroty své k nám v Kristu Ježíši.“ (Ef 2,4-7) ML 100.1

Nikdy bychom se nenaučili význam slova „milost“, kdybychom nepadli. Bůh miluje bezhříšné anděly, kteří dělají jeho službu a jsou poslušní jeho přikázání, ale nedává jim milost. Tyto nebeské bytosti neznají nic o milosti; nikdy ji nepotřebovali, protože nikdy nezhřešili. Milost je dar Boží prokazovaný nehodným lidským bytostem. Nehledali jsme ji, ale byla poslána, aby nás vyhledala. Bůh s radostí poskytuje tuto milost každému, kdo po ní hladoví, ne protože jsme cenní, ale protože jsme tak totálně bezcenní. Naše potřeba je kvalifikací, která nám dává ujištění, že obdržíme tento dar. ML 100.2

Ale Bůh nepoužívá tuto milost, aby svůj zákon učinil bez smyslu nebo aby tato milost zabrala místo jeho zákona. *„Měť jest Hospodin líbost v něm pro spravedlnost svou, zvelebil jej zákonem, a slavného učinil.“ (Iz 42,21) Jeho zákon je pravda. ... ML 100.3*

Boží milost a zákon jsou v dokonalém souladu. Kráčí spolu ruku v ruce. Jeho milost nám umožňuje být vírou přitaženi blíže k Němu. Když ji získáme a dovolíme, aby pracovala v našich životech, potvrzujeme právoplatnost zákona. Povznášíme zákon a ctíme ho tím, že uskutečňujeme jeho živé zásady. ... ML 100.4

Jak můžeme být svědky pro Boha? ... Vyjádřením čisté poslušnosti Božího zákona z celého srdce. Pokud Ho necháme, zjeví se v nás a budeme svědky před vesmírem nebesy a před padlým světem, který maří zákon Boží, k moci vykoupení. – Letter 98b, 1896 ML 100.5

Je jen jediná moc, která nás může přivést k přizpůsobení se podobnosti Krista, která nás může učinit pevnými a udržovat nás stálými. Je to milost Boží, která k nám přichází skrze poslušnost Božího zákona. – Letter 58, 1909 ML 100.6

7. dubna

Musím růst v milost

„Ale rozmáhejtež se v milosti a v známosti Pána našeho a Spasitele Jezukrista.“ (2 Pt 3,18) ML 101.1

Bůh požaduje, aby každý lidský posel zdokonalil všechny prostředky milosti, které poskytuje nebe a aby se stal více a více schopnějším v Boží práci. Byla učiněna všechna zaopatření, aby se zvýšila zbožnost, čistota a láska křesťana, aby se jeho talenty mohly zdvojnásobit a jeho schopnosti rozšířit ve službě pro jeho božského Mistra. Ale ačkoli byla učiněna zaopatření, mnozí, kteří tvrdí, že věří v Ježíše, to nezjevují růstem, který nasvědčuje posvěcující moci pravdy na život a charakter. Když poprvé obdržíme Ježíše do našich srdcí, jsme v náboženství jako nemluvnátka; ale nemáme zůstat nemluvnaty ve zkušenostech. Máme růst v milost a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista; máme v Něm dosáhnout plné míry mužství a ženství. Máme dělat pokroky, získávat nové a bohaté zkušenosti skrze víru, růst v důvěře, smělosti a lásce, znajíce Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. – YI June 8, 1893 ML 101.2

Dílo přetvoření z nesvatosti do svatosti je nepřetržité. Den za dnem Bůh pracuje pro lidské posvěcení a člověk s Ním má spolupracovat, vyvíjejíce vytrvalé úsilí v pěstování správných zvyků. Má přidat milost k milosti a když takto pracuje na plánu přidávání, Bůh pro něho pracuje na plánu rozmnožování. Náš Spasitel je vždy připraven slyšet a odpovídat na modlitby kajícího srdce a milost a pokoj jsou pro jeho věrné rozmnožovány. Radostně jim uděluje požehnání, která potřebují ve svém zápase proti zlům, která je obklopují. ... Slavná je naděje před věřícím, když vírou dělá pokroky k výšinám křesťanské dokonalosti! – AA 532, 533 ML 101.3

8. dubna

Růst v milosti začíná doma

„Tut' milosti i slávy udílí Hospodin, aniž odepře čeho dobrého chodícím v upřímnosti.“ (Ž 84,12) ML 102.1

Je mnoho těch, kteří nerostou v milosti, protože selhávají v pěstování domácího náboženství. – ST Feb. 17, 1904 ML 102.2

Členové rodiny mají ukazovat, že neustále vlastní moc, obdrženou od Krista. Mají se zdokonalit v každém zvyku a obyčeji, takto ukazující, že neustále před sebou mají myšlenku, co znamená být křesťanem. – Manuscript 140, 1897 ML 102.3

Ti, kteří jsou křesťany doma, budou křesťany také v církvi a ve světě. – ST Feb. 17, 1904 ML 102.4

Milost může vzkvétat jedině v srdci, které je neustále připraveno pro vzácná semena pravdy. Trny hříchu porostou v každé půdě; nepotřebují obdělávání. Ale milost musí být pečlivě pěstována. Trnité keře a bodláčí jsou vždy hotovy vypučet a dílo očistění musí neustále pokračovat. – COL 50 ML 102.5

To, co dělá charakter nádherným doma, je tím, co jej bude činit nádherným v nebeských příbytcích. – ST Nov. 14, 1892 Pokud máte být... světlem světa, tak toto světlo musí zářit ve vašem domově. Zde máte doložit příkladem křesťanskou milost, být milí, trpěliví, laskaví a přesto pevní. ... Musíte neustále hledat nejvyšší vzdělání mysle a duše. ... Učte se ve škole Kristově jako pokorné dítě Boží; hledejte neustále zdokonalení vašich sil, abyste mohli doma dělat tu nejdokonalější důkladnou práci, jak rozkazem tak příkladem. ... Ať světlo nebeské milost ozařuje váš charakter, aby byl doma sluneční svit. – RH Sep. 15, 1891 ML 102.6

Míra vašeho křesťanství je měřena charakterem vašeho domácího života. Milost Kristova uschopňuje své vlastníky činit domov šťastným místem, plným pokoje a klidu. – ST Nov. 14, 1892 ML 102.7

9. dubna

Jak růst v milosti

„Mocent' jest pak Bůh všelikou milost rozhojniti v vás, abyste ve všem všudy všelikou dostatečnost majíce, hojně byli ke všelikému skutku dobrému, jakož psáno jest: Rozsypal a dal chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky.“ (2 K 9,8.9) ML 103.1

Mnozí touží růst v milosti; modlí se za to a jsou překvapeni, že jejich modlitby nejsou odpovězeny. Mistr jim dal práci, kterou porostou. Jakou to má cenu se modlit, když je potřeba práce? Otázka zní: Usilují zachránit duše, za které zemřel Kristus? Duchovní růst závisí na dávání druhým světlo, které dal Bůh vám. Máte předložit své nejlepší myšlenky v aktivní práci konání dobra a pouze dobra ve vaší rodině, sboru a sousedství. ML 103.2

Namísto růstu v úzkostlivosti s myšlenkou, že nerostete v milosti, konejte pouze každou povinnost, která přichází, neste břemeno duší na svém srdci a každým myslitelným způsobem se snažte zachránit ztracené. Buďte laskaví, zdvořilí, citliví; mluvte v pokoře pozhnané naděje; hovořte o lásce Ježíše; vyprávějte o jeho dobrotě, milosrdenství a spravedlnosti; přestaňte se bát, jestli rostete či ne. Rostliny nerostou díky nějakým zásluhám vědomí. ... Rostlina není v neustálých obavách o svém růstu; pouze roste pod Božím dohledem. – YI Feb. 3, 1898 ML 103.3

Jediný způsob růstu v milost je pouze se zájmem dělat práci, kterou Kristus s radostí na nás vložil – se zájmem být zapojen do celkového rozsahu našich schopností být nápomocni a pozhnaním těm, kteří potřebují pomoc, kterou jim můžeme dát. ... Křesťané, kteří neustále rostou v upřímnosti, horlivosti, vroucnosti, lásce – takoví křesťané nikdy nesejdou na scestí. ... Jejich moudrost a jejich schopnost, jak pracovat, se zdokonalují. Vypadá to, že rozumí největším plánům. Jsou připraveni se zapojit do nejstaženějších podniků a nemají místo pro lenost; nemohou najít místo pro stagnování. – RH June 7, 1887 ML 103.4

Poklady milosti jsou naprosto nekonečné. – Letter 71, 1893 ML 103.5

10. dubna

Stezka křesťana vede k nebi

„Ale stezka spravedlivých jako světlo jasné, kteréž rozmáhá se, a svítí až do pravého dne.“ (Př 4,18) ML 104.1

Mladí lidé mohou denně obdržet milost od Krista a zjistit, že jejich světlo roste jasněji a jasněji, jak následují stezku svatosti. ... ML 104.2

Růst v milosti tě nepovede k hrdosti, sebevědomí a chlubitosti, ale učiní tě vědomějším své vlastní nicotnosti, své celé závislosti na Hospodinu. Ten, který roste v milosti, bude vždy směřovat k nebi, získávající jasné pohledy plných darů evangelia. ML 104.3

Mládež může být svobodná v Kristu; mohou být dětmi světla a ne tmy. Bůh vyzývá každého mladíka a dívku, aby se zřekli každého zlozvyku a byli pilní v práci, vroucí v duchu, sloužíce Hospodinu. Ježíš vám pomůže, takže nemusíte zůstat v modloslužbě, beze snahy napravit své špatnosti nebo zdokonalit své chování. Upřímnost vašich modliteb bude prokázána rázností snah, které činíte k poslušání všech Božích přikázání. Můžete se schopně pohybovat a na každém kroku odmítat zlé zvyky a návyky, věříce, že Hospodin obnoví vaše srdce mocí svého Ducha. ... ML 104.4

Neomlouvejte si nedostatky svého charakteru, ale v milosti Kristově je překonejte. Zápaste se zlými vášněmi, které Slovo Boží zakazuje; protože v oddávání se jim se snižujete. Vyznejte své hříchy, zatímco vás zve sladký hlas Milosti, protože to je první krok ve vznešeném díle, které můžete konat. Usilujte o zběhlost všemi silami, které vám Bůh dal. – YI Aug. 11, 1892 ML 104.5

Stezka spravedlivého je pokroková, od síly k síle, od milosti k milosti a od slávy k slávě. Božské objasnění se bude stále více a více zvětšovat, v souhlasu s našimi pohyby kupředu, uzpůsobujícíce nás k setkání se zodpovědnostmi a naléhavostmi, které jsou před námi. – RH June 22, 1886 ML 104.6

Ó Bože! Pomož mi k vyšší úrovni

„Slyš, ó Bože, volání mé, pozoruj modlitby mé. Od konce země v sevření srdce svého k tobě volám, na skálu nade mne vyšší uveď mne. Nebo jsi býval mé útočiště, a pevná věže před tváří nepřítele.“ (Ž 61,2-4) ML 105.1

Pozorovali jste někdy sokola při stíhání plaché hrdličky? Instinkt naučil hrdličku, že aby sokol chytl svou oběť, musí letět výše než jeho oběť. A tak ona dosahuje výše a ještě výše do modré báně nebes, i když je pronásledována sokolem, který se snaží získat výhodu. Ale zbytečně. Hrdlička je v bezpečí, dokud nedovolí, aby ji něco zastavilo v jejím letu, nebo stáhlo k zemi; ale když jednou zaváhá a sníží svůj let, její pozorný nepřítel se vrhne střemhlav na svou oběť. Znovu a znovu sledujeme tyto scény skoro s bezdechým zájmem, všechny naše sympatie jsou s hrdličkou. Jak bychom byli smutni, kdybychom viděli, jak upadá jako oběť krutého sokola! ML 105.2

Před sebou máme boj – celoživotní spor se satanem a jeho lákavými pokušeními. Nepřítel použije každý argument, každý svod, aby zamotal naši duši; a abychom vyhráli korunu života, musíme vynaložit upřímné vroucí úsilí. Nesmíme odložit výzbroj nebo odejít z bojiště, dokud nezískáme vítězství a dokud nebudeme moci jásat v našem Vykupiteli. ML 105.3

Dokud budeme mít své oči upřeny na Tvůrce a Dokonavatele naší víry, budeme v bezpečí. Ale naše city musí být umístěny na vrchních věcech, ne věcech na zemi. Vírou musíme dosahovat výše a výše v docílení milostí Kristových. Denním přemítáním nad jeho nesrovnatelným půvabem, musíme růst více a více k jeho slavnému obrazu. Zatímco takto žijeme ve společenství s nebesy, satan bude pro nás nadarmo klást své sítě. – YI May 12, 1898 ML 105.4

Počátek moudrosti

„Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova, a umění svatých rozumnost.“ (Př 9,10) ML 106.1

Kristus byl největším učitelem, kterého kdy svět spatřil. Přinesl člověku poznání přímo z nebe. Ponaučení, která nám dal, jsou tím, co potřebujeme jak pro přítomnost tak pro okolnosti budoucnosti. Představuje před nás pravé cíle života a jak si je můžeme zajistit. ML 106.2

Ve škole Kristově nejsou studenti nikdy promovani. Mezi žáky jsou i staří i mladí. Ti, kteří věnují pozor instrukcím božského Učitele, neustále dělají pokroky v moudrosti, zjemňování a zušlechťování duše a takto jsou připraveni vstoupit do vyšší školy, kde bude rozvoj pokračovat po celou věčnost. ML 106.3

Nekonečná Moudrost před nás předkládá velké životní lekce. Lekce povinnosti a štěstí. Ty jsou častokrát těžké k naučení, ale bez nich nemůžeme učinit žádný skutečný pokrok. Mohou nás stát námahu, slzy a i utrpení, ale nesmíme váhat nebo být zmožení. Přinejmenším bychom měli slyšet Mistrovi výzvu: „Dítě, přístup výš.“ ... ML 106.4

Každá schopnost, každá vlastnost, kterou Stvořitel obdařil lidské děti, má být zaměstnána pro jeho slávu; a v této práci je nalezeno nejčistší, nejsvatější a nejšťastnější užití. Zatímco náboženské zásady jsou drženy prvořadě, každý pokročilý krok, učiněný k dosažení poznání nebo při pěstování intelektu, je krok směrem k asimilaci lidského s Božským, smrtelné s nesmrtelným. – CT 50-52 ML 106.5

Pokud se mladí budou učit o nebeském Učiteli... budou sami pro sebe vědět, že bázeň Boží je vskutku počátek moudrosti. Položivše takto jistý základ, ... obrátí každou přednost a možnost v ten nejlepší prospěch a budou moci se pozdvihnout k jakékoliv vysokosti v intelektuálních vědomostech. – YI Nov. 24, 1903 ML 106.6

13. dubna

Moudrost dává život

„A však přednější jest umění moudrosti, přináší život těm, kdož ji mají.“ (Kaz 7,12) ML 107.1

Bible, poukazující na cestu spasení, je naším vůdcem k vyššímu, lepšímu životu. – ST June 13, 1906 *ML 107.2*

Při odvrácení se od Slova Božího ke krmení se spisy neinspirovaného člověka se mysl stává zakrnělou a lacinou. Není přiváděna do styku s hlubokými a širokými zásadami věčné pravdy. ... *ML 107.3*

Dílo každého učitele a každého rodiče by mělo spočívat v upevnění mysli dětí a mládeže na velké pravdy inspirovaného Slova. Toto je vzdělání podstatné pro tento život a pro život nadcházející. A ať si nikdo nemyslí, že toto zamezí studiu věd nebo způsobí nižší standard vzdělání. Poznání Boha je vysoké jako nebe a široké jako vesmír. Není nic tak zušlechťujícího a povzbuzujícího jako studium úžasných témat, které se týkají našeho věčného života. Ať mladí touží chopit se Bohem daných pravd a jejich mysle se budou rozpínat a zesilovat až k vypětí. Přivede to každého studenta, který je činitelem Slova, do širšího pole myšlení a zajistí mu bohatství poznání, které je nepochopitelné. – ST June 6, 1906 *ML 107.4*

V Božím Slově pouze nacházíme autentickou zprávu o stvoření. ... Jen v tomto Slově můžeme nalézt historii naší rasy nezkaženou lidskými předsudky nebo lidskou hrdostí. ... Zde můžeme mít společenství s patriarchy a proroky a naslouchat hlasu Věčného, když hovoří s lidmi. Zde spatřujeme Majestát nebes, jak se pokořil, aby se stal naším zástupcem a jistotou, aby si poradil bez pomoci s mocnostmi temna a získal pro nás vítězství. Uctivé přemítání nad takovými tématy jako jsou tyto, nemohou selhat v zjemnění, čištění a zušlechťování srdce a zároveň v inspirování mysle novou silou a rázností. – GH Srpen, 1886 *ML 107.5*

Jak získat poznání

„Ovšem, jestliže na rozumnost zavoláš, a na opatrnost zvoláš-li; budeš-li ji hledati jako stříbra, a jako pokladů pilně vyhledávati ji: Tehdy porozumíš bázni Hospodinově, a známosti Boží nabudeš.“ (Př 2,3-5) ML 108.1

Ať si nikdo nemyslí, že pro něho není již k získání větší poznání. Hloubka lidského intelektu může být měřena, skutky lidských autorů mohou být ovládnuty, ale ani nejvyšší, nejhlubší a nejširší let představivosti nemůže vypátrat Boha. Za vším, co si dokážeme přestavit, je nekonečnost. Spatřili jsme pouze zablesknutí božské slávy a nekonečnosti poznání a moudrosti. My tak, jak to bylo, pracujeme na povrchu dolu, kde je pod povrchem bohatá, zlatá ruda, aby odměnila toho, kdo ji bude dobývat. Šachta musí být kopána hlouběji a stále hlouběji do dolu a výsledkem bude skvělý poklad. Skrze správnou víru se božské poznání stane lidským poznáním. ML 108.2

Nikdo nemůže zkoumat Písma v Duchu Kristově bez odměny. Když si člověk přeje být poučen jako malé dítě, když se plně podrobí Kristu, najde v jeho Slově pravdu. Pokud by lidé byli poslušní, rozuměli by plánu Boží vlády. Nebeský svět by otevřel ke zkoumání své pokladnice milosti a slávy. Lidé by byli úplně jiní, než jací jsou nyní. Protože by byli zušlechtěni prozkoumáváním dolů pravdy. Tajemství vykoupení, vtělení Krista a jeho smiřující oběť by nebyly, jako jsou nyní, pro naše mysle nejasnými. Nejenže by byly lépe pochopeny, ale také všechny dohromady výše ceněny. ... ML 108.3

Zkoumavá láska Boží a Kristova přeměňuje člověka k obrazu Božímu. Dává člověku vládu sám na sebou, přinášejíce každý podnět a vášně... pod nadvládu vyšších schopností mysle. Vlastníka tak činí synem Božím a dědicem nebe. Přivádí jej to do společenství s myslí Nekonečného a otevírá mu bohaté poklady vesmíru. – ST Sep. 12, 1906 ML 108.4

Ostříhej zdravého naučení a prozřetelnosti

„Synu můj, nechť neodchází ty věci od očí tvých, ostříhej zdravého naučení a prozřetelnosti. I budeť to životem duši tvé, a ozdobou hrdlu tvému. Tehdy choditi budeš bezpečně cestou svou, a v nohu svou neurazíš se.“ (Př 3,21-23) ML 109.1

Máme sedět u Kristových nohou jako malé děti, učíme se od něho, jak úspěšně pracovat. Máme žádat Boha o zdravou soudnost a světlo, abychom se mohli sdílet s ostatními. Je potřeba poznání, které je ovocem zkušenosti. Neměli bychom dovolit pominout dni, aniž bychom získali většího poznání v dočasných a duchovních věcech. Nemáme sázet žádné kolíky, které nejsme ochotni zdvihnout a zasadit dále, blíž k výšinám, jež doufáme, že dosáhneme. Nejvyšší vzdělání má být nalezeno ve cvičení mysle k pokroku den za dnem. Závěr každého dne by nás měl najít o den pochodu blíže k odměně pro vítěze. Den za dnem má zrát naše porozumění. Den za dnem máme docházet k závěrům, které přinesou bohatou odměnu v tomto životě a v životě nadcházejícím. Díváním se denně na Ježíše, místo na to, co jsme udělali my sami, bychom měli činit rozhodné pokroky v dočasném stejně jako v duchovním poznání. ML 109.2

Konec všech věcí je na dosah ruky. To, co jsme učinili, nesmí učinit tečku naší práci. Kapitán našeho spasení praví: „Postupte kupředu. Noc přišla, v které nemůže pracovat žádný člověk.“ Neustále se musíme rozšiřovat v užitečnosti. Naše životy musí neustále být pod mocí Kristovou. Naše lampy mají jasně hořet. ... ML 109.3

Po všechny věky dával Bůh lidským bytostem božská zjevení, aby takto naplnil svůj záměr postupně odhalovat mysli učení milosti. Jeho způsob sdílení pravdy je ilustrován slovy: *„Nebo jako jitřní svítání jest vycházení jeho.“* (Oz 6,3) Ten, který se staví na místo, kde ho může Bůh osvitit, činí pokrok takřka z částečné temnoty svítání do plné záře poledne. – RH Jan. 28, 1904 ML 109.4

16. dubna

Moudrost pro mou práci

„A naplnil jsem ho duchem Božím, moudrostí a rozumností, i uměním všelijakého řemesla.“
(Ex 31,3) ML 110.1

Nemusíte jít pro moudrost na konec světa, protože Bůh je blízko. ... Touží, abyste po Něm sahalí vírou. Touží, abyste od Něho očekávali velké věci. Touží vám dát porozumění dočasných stejně jako duchovních věcí. Může zostřit intelekt. Může dát taktnost a umění. Dejte své talenty do práce, žádejte Boha o moudrost a bude vám dána. – COL 146 ML 110.2

Každému, který neustále poddává svou vůli vůli Nekonečného, aby byl veden a učen Bohem, je zaslíbeno stále rostoucí rozvíjení duchovních schopností. Bůh nestanovuje žádné hranice pro rozvoj těch, kteří jsou *„naplnění známostí vůle jeho ve vší moudrosti a rozumnosti duchovní“* (Ko 1,9). – RH Nov. 4, 1906 ML 110.3

Ti, kteří učiní Boha svoji výkonností, si uvědomí své vlastní slabosti a Hospodin je naplní svou moudrostí. Když den za dnem závisí na Bohu, konajíce s pokorou jeho vůli plností srdce a přísnou bezúhonností, rozšiřují své poznání a schopnosti. Ochotnou poslušností ukazují Bohu úctu a poctu a jsou Ním poctěni. – RH Feb. 22, 1906 ML 110.4

Případ Daniele nám odhaluje skutečnost, že Hospodin je vždy připraven slyšet modlitby kající duše a když hledáme Hospodina celými našimi srdci, On na naše žádosti odpoví. Zde je odhaleno, kde Daniel obdržel své umění a porozumění, a pokud budeme pouze žádat o Boží moudrost, můžeme být požehnání zvýšenou schopností a mocí z nebes. – Letter 59, 1896 ML 110.5

17. dubna

Moudrost ukázaná mou konverzací

„Kdo jest moudrý a umělý mezi vámi? Ukažž dobrým obcováním skutky své v krotké moudrosti.“ (Jk 3,13) ML 111.1

Kolika hříchům by předešel tento pevný postoj! Kolik duší by to odvrátilo od klikatých cest na stezky spravedlnosti. Spořádaným životem a zbožnou konverzací představuje Boží lid moc velkých pravd, které jim Bůh dal. ... ML 111.2

Mezi těmi, kteří si o sobě myslí, že jsou moudří a těmi, které Bůh obdařil moudrostí, je zřetelný kontrast, protože nechtějí používat své schopnosti k ublížení nebo ničení. Člověk může hovořit férová slova, ale dokud život nezjevuje dobré skutky, jeho moudrost je lidská. Ryzí moudrost je plná jemnosti, milost a lásky. Světská politika, kterou lidé nazývají moudrostí, je Bohem nazývaná bláznovstvím. Mnoho lidí v církvi duchovně zbankrotovalo, protože byli spokojeni s touto moudrostí. Ztratili možnost získat poznání a používat toto poznání, protože si neuvědomili, že schopnost Kristova je podstatou k úspěšnému pochodování za Kristem, který může obchodovat moudře se svým svěřeným zbožím. Selhali v zásobování sebe nebeským zbožím a hodnota jejich provozního kapitálu se neustále zmenšuje. ML 111.3

Nestačí pouze mít poznání. Musíme mít schopnost poznání správně používat. Bůh nás vyzývá, abychom ukázali dobré jednání, svobodné od veškeré tvrdosti a marnosti. Nemluvte marná slova ani slova hrubých příkazů; protože to zplodí hádku. Místo toho mluvte slova, která dají světlo, poznání, informace, slova, která budou obnovovat a budovat. Člověk ukáže, že má pravou moudrost, pokud používá svůj talent řeči, aby vytvářel hudbu v duších těch, kteří se snaží dělat svou určenou práci a kteří mají potřebu povzbuzení. – Letter 40, 1901 ML 111.4

Pokud je srdce čisté, budou z něho vytékat poklady moudrosti. – RH May 17, 1898 ML 111.5

Příroda, klíč k otevření pokladnice Božího Slova

„Podívej se divům Boha silného... divy dokonalé v uměních.“ (Jb 37,13-15) ML 112.1

Celý přirozený svět je navržen, aby byl interpretem Božích věcí. Adamovi a Evě v jejich domově v Eden byla příroda plná poznání Božího, oplývající božskými instrukcemi. Pro jejich bedlivé uši to byl vokál hlasu moudrosti. Moudrost hovořila k oku a byla přijímána do srdce; protože se stýkali s Bohem v jeho stvořeném díle. ... V přírodním světě vložil Bůh do rukou dětí člověka klíč k otevření pokladnice svého Slova. Neviditelné je ilustrováno viditelným; božská moudrost, věčná pravda, nekonečná milost jsou pochopeny věcmi, které učinil Bůh. – CT 186, 187 ML 112.2

Tak jako se obyvatelé Edenu učili ze stránek přírody, když Mojžíš rozeznával Boží rukopis na Arabských planinách a horách a dítě Ježíš na kopcích Nazaretu, tak se mohou o Něm naučit i děti dneška. ... Ve všem na této zemi, od nejvznešenějšího stromu lesa po lišejník, který se plazí po skále, od bezmezného oceánu po nejmenší škebli na pobřeží, mohou spatřit obraz a nápis Boží. – Ed 100 ML 112.3

Zde jsou ta tajemství, ze kterých mysl zesílí, když je bude zkoumat. ... Všichni mohou nahlížet témata ke studiu ve stéblech trávy, pokrývající zemi zeleným sametovým kobercem, v rostlinách a květinách, ... vznešených horách, žulových skalách, ... vzácných paprscích světla klouzajících nebesy, aby byla noc krásná, v nevyčerpatelných bohatstvích slunečního svitu, ve velebné slávě měsíce, v zimním chladu, v letním horku, v měnících se periodických obdobích, v dokonalém pořádku a harmonii, kontrolované nekonečnou mocí; toto jsou předměty, které volají po hlubším přemýšlení, po rozšíření představivosti. – 4T 581 ML 112.4

On rozmnožuje mé hřivny

„To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíš v radost pána svého.“ (Mt 25,21) ML 113.1

Bůh nám dal talenty, abychom je používali pro Něho. Jednomu dává pět talentů, jinému dva a dalšímu jeden. Ať ten, kdo má jen jeden talent, si nemyslí, že by ho před Bohem skryl. Hospodin ví, kde je to ukryto. Ví, že pro něho nedělá nic. Když Hospodin přijde, zeptá se svých služebníků: Co jste udělali s těmi talenty, které jsem vám svěřil? A když ten, který obdržel pět, a ten, který dva, mu poví, že obchodováním své talenty zdvojnásobili, tak jim řekne: *„To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíš v radost pána svého.“* Tak odpoví i tomu, který by rozmnožil i jeden talent, který mu byl půjčen. ... ML 113.2

Tomu, kdo má jen jeden talent, bych řekla: Víš, že jeden talent, správně použit, přinese Hospodinu stovky talentů? Ptáš se jak? Používej svůj dar k rozmluvě s jedním schopným člověkem, který vidí, co pro něho je Bůh a co by on měl být pro Boha. Ať se postaví na stranu Hospodina a když bude poskytovat světlo druhým, tak bude způsobem k přinášení mnoha duší ke Spasiteli. Skrze správné používání talentu může přijmout pravdu stovka duší. Těm, kteří mají největší počet talentů, není hovořeno: *„To dobře,“* ale je to praveno těm, kteří v upřímnosti a věrnosti použili své dary pro svého Mistra. ... ML 113.3

V našem světě musí být vykonána velká práce a my jsme zodpovědní za každý paprsek světla, který září na naši stezku. Sdílejte se s tímto světlem a obdržíte více světla ke sdílení. Velké pozhledání přijde na ty, kteří správně používají své talenty. – GCB April 23, 1901 ML 113.4

20. dubna

Talent řeči

„Řeč vaše vždycky budiž příjemná, ozdobená solí, tak abyste věděli, kterak byste měli jednomu každému odpověditi.“ (Ko 4,6) ML 114.1

Hlas je svěřený talent a měl by být používán, aby pomohl, povzbudil a posílil naše bližní. Pokud rodiče milují Boha a drží se cesty Hospodina, aby konali spravedlnost a soud, jejich jazyk ... bude zvukného, čistého a poučného charakteru. Ať jsou doma nebo venku, budou jejich slova dobře vybírána. – Manuscript 36, 1899 ML 114.2

Nejlepší škola pro kulturu hlasu je doma. Studujte každým způsobem jak netrápit, ale pěstovat jemný hlas, zřetelný a jasný. ... Matky samy by měly jednat jako Kristus, mluvíce doma jemně, milujícími slovy. – Letter 75, 1898 ML 114.3

Správné pěstování a používání síly řeči má co do činění s každou čarou křesťanské práce; vstupuje do našich domácích životů a do našich rozmluv s ostatními. Měli bychom si zvyknout hovořit milými tóny, používat čistý a správný jazyk a slova, která jsou laskavá a zdvořilá. Sladká, laskavá slova jsou pro duši jako rosa a mírný deštiček. Písma hovoří o Kristu, že na jeho rty byla vylita milost, aby *„uměl příhodně ustálemu mluvit slova“* (Iz 50,4). A Hospodin nás pobízí: *„Řeč vaše vždycky budiž příjemná,“* *„aby dala milost posluchačům.“* (Ko 4,6; Ef 4,29) ... Pokud následujeme Kristův příklad v konání dobra, otevřou se nám srdce, jako se otevřela Jemu. ML 114.4

Ne náhle, ale s taktností zrozenou z božské lásky, jim můžeme vyprávět o Tom, kdo je *„znamenitější nežli deset tisíců jiných“* (Pís 5,10). A Ten *„všecken jest přežádostivý“* (Pís 5,16). Toto je to nejvyšší dílo, ve kterém můžeme použít talent řeči. – COL 336-339 ML 114.5

Spravedlivá slova a skutky mají mocnější dobrý vliv než všechna kázání, která mohou být kázána. – YI Jan. 1, 1903 ML 114.6

21. dubna

Hřivna času

„Viztež tedy, kterak byste opatrně chodili, ne jako nemoudří, ale jako moudří, vykupující čas; nebo dnové zlí jsou.“ (Ef 5,15.16) ML 115.1

Bůh člověku věnoval talenty, ne aby tyto talenty ležely nepoužity nebo neupotřebeny v sebe uspokojení, ale aby byly použity ku požehnání druhých. Bůh uděluje lidem dar času za účelem zvelebení své slávy. Pokud je tento čas použit na sobeckou libost, jsou hodiny takto strávené na věčnost ztracené. – CT 354 ML 115.2

Náš čas náleží Bohu. Každý moment je jeho a my jsme pod nejvážnější povinností jej zdokonalovat k jeho slávě. Z žádného jiného talentu, který nám dal, nebude požadovat striktnější vyúčtování, než z našeho času. ML 115.3

Hodnota času je za našim odhadem. Kristus pohlížel na každý moment jako na vzácnost, a tak bychom na to měli pohlížet i my. Život je příliš krátký, než aby mohl být promarněn. Máme pouze jen několik dní třibení, ve kterých se připravujeme na věčnost. ... ML 115.4

Lidská rodina sotva začala žít, už začala umírat; světová neustálá dřina skončí v nicotnosti, dokud nebude získáno pravé poznání v pohledu na věčný život. Člověk, který oceňuje čas jako svůj pracovní den, se hodí pro věčné příbytky a život. Je dobře, že byl zrozen. ... ML 115.5

Život je příliš vzácný, než aby byl pohlcen dočasnými a pozemskými věcmi v koloběhu starosti a úzkosti o věci, které jsou jen atomem v porovnání s věcmi věčného zájmu. Přesto nás Bůh volá, abychom Mu sloužili v dočasných událostech života. Píle v této práci je stejnou součástí náboženství jako zbožnost. Bible nedává žádný souhlas k zahálce. Je to to největší prokletí, které postihuje náš svět. Každá žena a muž, který je opravdově obrácen, bude pilným pracovníkem. – COL 342, 343 ML 115.6

Chvilé jsou obtíženy věčnými důsledky. – YI June 30, 1898 ML 115.7

Hřivna peněz

„Ale totoť pravím: Kdo skoupě rozsívá, skoupě i žíti bude; a kdož rozsívá ochotně, ochotně i žíti bude. Jeden každý jakž uložil v srdci svém, tak učiň, ne s neochotnou myslí anebo z mušení. Neboť ochotného dárce miluje Bůh.“ (2 K 9,6.7) ML 116.1

V podobenství o hřivnách máme na pohledění přivedeny dvě třídy. Jedna třída je představena pilným služebníkem a druhá služebníkem zlým a lenivým. Oba byli pověřeni penězi svého Pána. Jeden šel do práce s upřímností, hledající takové příležitosti k použití svěřeného daru, aby druzí byli požehnaná a měli z toho prospěch. Nežije jednoduše, aby se zalíbil sám sobě, aby uspokojil sobecké touhy, potěšil se na rozkošných večírcích a na místech zábavy, hledající ukojení svých tělesných choutek, jakoby to byly předměty života; ale přemýšlí rozvážlivě a uvědomuje si, že jeho náboženský život je krátký. – YI June 8, 1893 ML 116.2

Bůh dává sílu, aby lidé získali blahobyť. Avšak tuto schopnost jim nedal jen pro jejich vlastní blaho, ale také jako možnost vrátit Hospodinu, co Mu náleží. V tomto smyslu není hříchem nabývání bohatství. Peníze se mají zasloužit prací. Každý mladistvý má být vychován k pílí. Bible nikoho neodsuzuje za jeho bohatství, když bylo poctivě nabyto. ... Bohatství se ukáže jako požehnaní, považujeme-li je za vlastnictví Boží, jež jsme s díkem přijali a Dárci s vděčností zase vrátíme. – 6T 452, 453 ML 116.3

Peníze mají velkou cenu, protože mohou vykonat mnoho dobrého. V rukou Božích dětí se stávají potravou pro hladovějící, nápojem pro žízňící a oděvem pro nahé. Mohou se stát prostředníkem pomoci utlačovaným a nemocným. Sami o sobě ovšem peníze nemají větší cenu než písek. Pravou hodnotu získávají pouze tehdy, když je používáme k uspokojování životních potřeb, pro blaho druhých nebo pro pokrok Kristova díla. – COL 351 ML 116.4

23. dubna

Síla je hřivnou

„Muž moudrý jest silný, a muž umělý přidává síly.“ (Př 24,5) ML 117.1

Boha máme milovat nejen z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli, ale také s celé své síly. ... ML 117.2

Byl to Kristus, kdo naplánoval ... přesná nařízení ke stavbě Šalamounova chrámu. Ten, který pracoval v Nazaretu jako tesař, byl nebeským architektem a vytvořil plány pro stavbu svatyně, ve které mělo být uctíváno jeho jméno. ... ML 117.3

Všechny užitečné vynálezy a vědecký pokrok mají svůj původ u Boha nekonečně moudrého a dokonalého v konání. Obratný dotek lékařovy ruky, jeho moc nad nervy a svaly, jeho znalost složení těla, je moudrostí božské moci, aby byla používána ve prospěch trpících. Zručnost, s jakou tesař používá kladivo, s jakou kovář kuje železo, pochází od Boha. Obdařil člověka hřivnami a očekává od nich, aby od něho žádali radu. ... ML 117.4

Biblické náboženství má pronikat vším, co děláme nebo o čem mluvíme. ... Má se navzájem prolínat v každém lidském podnikání, při řemeslné i zemědělské práci, při obchodní i vědecké činnosti. ... Je stejně podstatné konat Boží vůli při práci na stavbě stejně jako účastnění se náboženské služby. ... ML 117.5

Z Danielova života se učíme, že ve všech jeho obchodních jednáních, když byl podroben blízkému zkoumání, nemohla být nalezena ani jediná chyba nebo omyl. Byl příkladem jakým má být každý obchodník. Jeho historie svědčí o tom, co může dokázat jediný člověk, který zasvětil službě Bohu sílu mozku, kostí a svalů, srdce a života. – COL 348-351 ML 117.6

24. dubna

Bůh mi dává moc konat dobro

„Kdož dobře činí, z Boha jest; ale kdož zle činí, nevidí Boha.“ (3 J 1,11) ML 118.1

Je mnoho způsobů, kterými mohou mladí talenty svěřené Bohem dát na zužitkování, aby bu-
dovali dílo a věc Boží. Ne pro své potěšení ale k slávě Boží. Majestát nebes, Král slávy, učinil ne-
konečnou obětí tím, že přišel na náš svět, aby mohl pozdvihnout a zušlechtit lidskost. ... Čteme:
„Kterýž chodil, dobře čině.“ (Sk 10,38) ... ML 118.2

Má vinici, na které může každý vykonávat dobrou práci. Trpící lidskost potřebuje pomoc všu-
de. Studenti mohou vyhrát svou cestu k srdcím hovořením slov v pravou chvíli, činěním laskavosti
těm, kteří dokonce potřebují tělesnou práci. To nikoho z vás neponíží, ale přinese to uvědomění si
uznání Božího. Předá to vaše pro moudré rozšíření svěřené talenty směnárníkům. Rozšíří se díky
obchodování s nimi. ... ML 118.3

Je naší povinností vyhledávat konání dobra za použití svalů a mozku, které dal mladým Bůh,
aby mohli být užiteční druhým, konajíce jejich práci lehčí, utišující utrpení, pozvedávající zmalo-
myslněné, hovořící slova potěšení beznadějným, odvracející mysle studentů od zábavy a žertování,
které je často přivádí pod důstojnost muže a ženy k zahanbení a zneuctění. Hospodin chce, aby měli
mysl pozdvíženou, pátrající po vyšších, vznešenějších kanálech užitečnosti. – NL n. 30, p. 2 ML 118.4

Pravý člověk je ten, který je ochoten obětovat svůj vlastní zájem pro dobro druhých a který se
každý den cvičí v obvazování zlomených srdcí. – RH Jan 8, 1880 ML 118.5

Všechna síla k činění dobra je dána od Boha. ... Bohu patří všechna sláva za moudré a dobré
skutky lidských služebníků. – Manuscript 146, 1902 ML 118.6

25. dubna

City a podněty jsou vzácné hřivny

„Láskou bratrskou jedni k druhým naklonění jsouce, uctivostí se vespolek předcházejte.“ (Ř 12,10) ML 119.1

Laskavé city, ušlechtilé pohnutky a rychlé chápání duchovních věcí jsou vzácné hřivny a přivádí jejich vlastníka pod velké zavázání. Všechny máme použít k Boží službě. Mnozí lidé se však v této oblasti dopouštějí omylu. Spokojení, že vlastní tyto kvality, selžou, když je mají přinést v aktivní službě druhým. ... Ti, kteří vlastní větší city, mají k Bohu povinnost je věnovat nejen svým přátelům, ale všem, kteří potřebují jejich pomoc. Společenské přednosti jsou také talenty a mají být využity ve prospěch všech, kteří jsou v okolí našeho vlivu. ... ML 119.2

Používané talenty jsou talenty rozmnožované. Úspěch není dán náhodou ani osudem. Je výsledkem Boží prozřetelnosti, odměnou za víru a spravedlivé jednání, ctnost a vytrvalé úsilí. Hospodin touží, abychom používali každý dar, který máme a pokud to děláme, budeme mít k použití větší dary. ... Bůh nás neobdaňuje kvalitami, které nám schází, nadpřirozeným způsobem. Ale zatímco používáme to, co máme, bude v nás pracovat k zvýšení a posílení každé schopnosti. Naše síly porostou každou upřímnou a opravdovou obětí ve službě Místra. ... Jestliže rádi nasloucháme radám Ducha, naše srdce jsou rozšířena k obdržení více a více z jeho moci a ke konání většího a lepšího díla. Spící energie se proberou a ochromené schopnosti přijmou nový život. ... ML 119.3

Když usilujeme, abychom získali ostatní pro Krista, nesouce břímě duší na našich modlitbách, naše vlastní srdce se roztepe zrychlujícím vlivem Boží milosti. Naše vlastní city budou žhnout s větší božskou horlivostí. Náš celý křesťanský život bude skutečnější, upřímnější a plnější modliteb. – COL 352-354 ML 119.4

26. dubna

Bud' silný a odvážný

„Toliko posilň se a udatně sobě počínej, abys ostříhal a činil všecko podle zákona, kterýž přikázal tobě Mojžíš, služebník můj; neuchyluj se od něho na pravo ani na levo, abys byl opatrný (aby se ti dařilo – KJV) ve všem, k čemuž se obrátíš.“ (Joz 1,7) ML 120.1

V historii Josefa, Daniele a jeho kamarádů vidíme, jak zlatý řetěz pravdy může přivázat mládí k trůnu Božímu. Nemohli být svedeni, aby se odvrátili ze svého směru bezúhonnosti. Cenili si přízně Boží mnohem více než přízně a chvály knížat a Bůh je miloval a rozprostřel nad nimi svou ochranu. Díky jejich věrné bezúhonnosti a přesvědčení uctívat Boha nad každou lidskou moc, významně je poctil před lidmi. Byli Pánem Bohem poctěni davy, jejichž moc je nad vším dílem jeho rukou nahoře v nebi a dole na zemi. Tito mladíci se nestyděli ukázat své pravé barvy. Dokonce i na dvoře krále v e svých slovech, skutcích a činech vyznávali svou víru v Hospodina Boha nebes. Odmítli se sklonit před jakýmkoliv světským rozkazem, který ubíral Bohu na úctě. Měli sílu z nebes vyznat svou oddanost Bohu. ... ML 120.2

Nikdy se nestyď za své barvy; vyzdvihni je, rozviň je pohledu lidí a andělů. ... Svět má právo vědět, co se může očekávat od každé inteligentní lidské bytosti. Ten, kdo žije ztělesněním pevných, rozhodných a pravých zásad, bude žijící mocí nad své bližní; a bude ovlivňovat svým křesťanstvím další. Mnozí nerozeznají a neocení, jak velký je vliv každého pro dobro nebo zlo. ... ML 120.3

Tvé štěstí pro tento život a pro budoucí, věčný život leží u tebe. ... Jak důležité je, aby se každý zajímal, kam spěje jeho duše. Jsme před zraky celého věčného světa a jak pilně bychom měli počítat každou cenu našeho vlivu. – YI Feb. 2, 1893 ML 120.4

Bud' příkladem věřícím spolubližním

„Bud' příkladem věrných v řeči, v lásce, v duchu, u víře, v čistotě.“ (1 Tm 4,12) ML 121.1

Každý člověk, se kterým se dostaneme do kontaktu, je vědomě nebo nevědomě ovlivněn ovzduším, které nás obklopuje. Naše slova, naše skutky, náš oděv, naše počínání si i výraz tváře, to vše má svůj vliv. ... Každá pohnutka, pocházející z tohoto vlivu, jest semenem, které přinese žeň. Je článkem dlouhého řetězu lidského dění o němž nevíme, jak daleko může působit. Jestliže svým příkladem pomáháme jiným k rozvinutí dobrých zásad, posilujeme je k dobrému. Oni pak tímtož vlivem působí na jiné a ti opět na jiné, a tak naším vlivem, aniž bychom o tom věděli, mohou být mnozí požehnáni. ML 121.2

Hod'te do jezírka oblázek a utvoří se kolo, za ním jiné a jiné a jak se kola stále množí, rozšiřují se a dosahují břehu. Tak je to i s naším vlivem. Daleko nad naše pochopení působí na jiné a jest jim požehnáním nebo kletbou. ... ML 121.3

A čím je větší oblast našeho vlivu, tím více dobrého můžeme vykonat. Jestliže ti, kdož vyznávají, že slouží Bohu, následují Kristův příklad a ve svém denním životě uskutečňují zásady zákona, jestliže každý čin svědčí, že milují Boha nade všecko a bližního, jako sebe, potom bude mít církev moc hnout světem. – MYP 417, 418 ML 121.4

Pokud mladí muži činí svůj vzor velebným, majíce čisté mravy a pevné zásady a pokud jsou smíchány s přívětivostí a pravou křesťanskou zdvořilostí, je zde očištěná dokonalost charakteru, který si svou cestu najde všude a v přízni ctnosti, střídmosti a spravedlnosti bude vládnout mocný vliv. Takovéto charaktery budou nejvyšší hodnotou pro společnost, vzácnější než zlato. Jejich vliv je pro současnost i věčnost. – PHJ June, 1890 ML 121.5

Zachraňující vliv na spolubližní a nevěřící

„Takže jste učinění příklad dobrý všem věřícím v Macedonii a v Achaii. Nebo od vás rozhlásilo se slovo Páně netoliko v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místě víra vaše, kteráž jest v Boha, roznesla se, takže již nepotřebí nám o tom nic mluvit.“ (1 Te 1,7.8) ML 122.1

Pokud můžeš použít zachraňující vliv na jednu duši, vzpomeň si, že je v nebi radost nad každým kajícím. ... Moudrými snahami můžeš být způsobem k přivedení ztracených oveček zpět do Ježíšova stáda. I když jsi možná mladý, musíš pracovat s Kristem; s jeho Duchem ve svém srdci můžeš udělat mnohem více než se nyní zdá možné. – YI May 4, 1886 ML 122.2

Jestliže tvůj příklad je podobný Kristu, tak to samo o sobě, pokud neřekneš ani jediné slovo, bude druhým ku pomoci. Trpělivé pokračování v dobře-činění pomůže ostatním postavit své nohy na stezku pravdy a spravedlnosti. ... Dávejte si pozor, abyste správně začali a potom klidně pokračovali. – YI Aug. 25, 1886 ML 122.3

Pevné záměry, které můžeš vlastnit, v uskutečňování dobrých zásad, budou mít vliv na vyvážení duší správným směrem. Není žádná hranice dobra, které můžeš konat. Pokud učiníš Slovo Boží pravidlem svého života a budeš ovládat své skutky jeho pravidly, činíce všechny své záměry a úsilí v naplnění své povinnosti požehnáním..., bude korunovat tvé snahy úspěch. – YI Sep. 1, 1886 ML 122.4

Mladí, kteří jsou zasvěceni Bohu, třímají mocný vliv dobra. Kazatelé nebo laici pokročilí v letech nemohou mít na mladí ani polovinu vlivu dobra, který mohou mít na své bližní mladí, pokud jsou odevzdání Bohu. – YI Jan. 1, 1907 ML 122.5

Tiché svědectví věrného, nezištného, pobožného života působí vlivem, jemuž téměř nelze odporovat. – MYP 418 ML 122.6

Nenucený a nevědomý vliv svatého života je nejpřesvědčivějším kázáním, které může být ve prospěch křesťanství. – AA 511 ML 122.7

Vliv mírného a tichého ducha

„Kterýchžto ozdoba budiž ne ta zevnitřní, v spleť vlasů, a províjení jich zlatem, anebo v odívání plášťů, ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýžto před obličejem Božím velmi drahý jest.“ (1 Pt 3,3.4) ML 123.1

Apoštol představuje vnitřní ozdobování v kontrastu s vnějším a praví nám, čeho si cení mocný Bůh. Vnější je zkazitelné. Ale mírný a tichý duch, rozvoj krásného symetrického charakteru, se nikdy nezkaží. Je to ozdoba, která nepomíjí. V očích Stvořitele všeho, co je hodnotné, nádherné a krásné, je to prohlášeno za velice cenné. – HR November, 1871 ML 123.2

Neměli bychom upřímně usilovat získat to, co Bůh oceňuje jako cennější než drahé šaty, perly nebo zlato? Vnitřní ozdobování se, půvab mírnosti, duch v souladu s nebeskými anděly nesníží pravou důstojnost povahy ani nás neučiní na tomto světě méně milejší. Vykupitel nás varoval proti pýše života, ale ne proti jeho půvabu a přirozené kráse. – YI May 6, 1897 ML 123.3

Sebezapírání v oblékání je součástí naší křesťanské povinnosti. Oblékat se jednoduše a zdržet se ukazování šperků a ornamentů každého druhu je v souladu s naší vírou. – 3T 366 ML 123.4

Je velmi důležité..., abychom pravidlem a příkladem ukázali, že pěstujeme to, co Monarcha vesmíru oceňuje velkou hodnotou. – HR November, 1871 ML 123.5

Děti a mládež, kteří věnují čas a prostředky, aby se udělali středem pozornosti vnějším ukazováním a strojenými zvyky, nejednají správným směrem. Musí pěstovat pravou křesťanskou slušnost a vznešenost duše. ... Krása mysli a čistota duše, zjevná ze vzezření, bude mít větší moc přitáhnout a použít vliv na srdce, než jakékoliv vnější ozdobování. – YI September, 1873 ML 123.6

30. dubna

Vliv křesťanské rodiny

„Nebo znám jej; protož přikáže synům svým a domu svému po sobě, aby ostříhali cesty Hospodinovy, a činili spravedlnost a soud.“ (Gn 18,19) ML 124.1

Každá křesťanská rodina by měla světu ilustrovat moc a vznešenost křesťanského vlivu. – RH Nov. 9, 1900 ML 124.2

Domov, jehož členy jsou laskaví a zdvořilí křesťané, projevuje daleko dosahující dobrý vliv. Ostatní rodiny si povšimnou výsledků dosažených takovýmto domovem a následují daný příklad hlídat své domovy proti zlým vlivům. Nebeští andělé často navštěvují domov, ve kterém drží vládu Boží vůle. Pod mocí božské milosti se takovýto domov stává místem občerstvení opotřebovaným, unaveným pilířům. Vlastní já se vyhýbá prosazování se. Jsou utvářeny správné návyky. Je zde pozorné uznání práv druhých. Víra, která pracuje láskou a očišťuje duši, stojí u kormidla, řídí celou domácnost. – ST Feb. 17, 1904 ML 124.3

Jedna dobře uspořádaná a disciplinovaná rodina říká o křesťanství víc, než všechna kázání, která mohou být kázána. – RH June 6, 1899 ML 124.4

Lampička, jakkoliv malá, pokud je udržována stále hořící, může být prostředkem k rozsvícení mnoha dalších lamp. Sféra našeho vlivu se může zdát úzká, naše schopnosti malé, naše příležitosti nečetné, naše dosahy omezeny. Přesto máme báječné možnosti skrze věrné použití možností našich vlastních domovů. Pokud otevřeme naše srdce a domovy božským zásadám života, staneme se korytky proudů životodárné moci. Z našich domovů potečou hojivé potůčky, přinášejíce život, krásu a vydatnost ovoce. – MH 355 ML 124.5

Vliv bedlivě střeženého křesťanského domova v době dětství a mládí je nejjistějším zabezpečením proti zkázám světa. – Manuscript 126, 1903 ML 124.6

1. května

Moje tělo patří Bohu

„Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého, jenž přebývá v vás, kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji? Nebo koupeni jste za velikou mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem vaším i duchem vaším, kteréžto věci Boží jsou.“ (1 K 6,19.20) ML 125.1

Život je dar Boží. Naše těla nám byla dána, abychom je používali k Boží službě a On touží, abychom se o ně starali a cenili si jich. Naše těla musí být udržována v nejlepších možných tělesných podmínkách a pod největším duchovním vlivem. ... ML 125.2

Čistý, zdravý život je nejpříznivější pro dokonalost křesťanského charakteru a rozvíjení schopností mysle a těla. ML 125.3

Život každého křesťana musí ovládat zákon střídmosti. Bůh má být ve všech našich myšlenkách; na zřeteli má být vždy jeho sláva. Musíme se vzdálit od každého vlivu, který by zajal naše myšlenky a odvedl nás od Boha. Jsme pod posvěcenými povinnostmi Bohu ovládat naše těla a řídit naše chutě a vášně, aby nás neodvedly od čistoty a svatosti anebo neodvrátily naše mysle od díla, které od nás požaduje vykonat Bůh. – CH 41, 42 ML 125.4

Ti, kteří slouží Bohu v upřímnosti a pravdě, budou zvláštním lidem, jiným než svět, oddělení od světa. Jejich jídlo bude připraveno ne aby podporovalo žravost nebo ukájení zkažené chutě, ale aby jim zabezpečilo největší fyzickou sílu a následkem toho i nejlepší duševní podmínky. ... ML 125.5

Náš nebeský Otec nám věnoval největší požehnání zdravotní reformy, abychom Ho mohli oslavovat poslušností požadavků, které má na nás. ... Harmonická a zdravá činnost všech schopností těla a mysle vyzní ve štěstí; čím jsou schopnosti povznesenější a čistší, tím je čistší a ryzejší štěstí. – CH 50, 51 ML 125.6

2. května

Člověk stvořený k obrazu Božímu

„Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho.“ (Gn 1,26) ML 126.1

Člověk byl vyvrcholením událostí Božího stvoření, učiněný k podobenství Božímu a určený pro doplnění Boha. ... Člověk je Bohu velice vzácný, protože byl utvořen k jeho vlastnímu obrazu. – RH June 18, 1895 ML 126.2

Když Adam vyšel z ruky svého Stvořitele, byl vznešené výšky a překrásné symetrie. Byl více než dvakrát vyšší než jsou lidé na zemi žijící dnes a byl dobře stavěný. Jeho rysy byly dokonalé a krásné. Jeho pleť nebyla ani bílá ani bledá, ale zdravě červená, zářící bohatým nádechem zdraví. Eva nebyla tak vysoká jako Adam. Její hlava malinko přesahovala jeho ramena. Také byla vznešená, dokonale symetrická a velmi krásná. – SR 21 ML 126.3

Člověk vyšel z ruky Boží dokonalý v každé schopnosti mysle a těla; v dokonalém souznění a tudíž v dokonalém zdraví. – GH March, 1883 ML 126.4

Bůh vybavil člověka tak velmi vitální silou, že mohl vystát vzrůst nemocí přivedených na lidstvo díky zkaženým zvykům a stále se udržuje šest tisíc let. ... ML 126.5

Kdyby Adam při svém stvoření nebyl obdařen s dvaceti násobnou životní silou jakou má člověk nyní, lidstvo by se svými zkaženými zvyky života v přestupování přírodních zákonu vyhynulo. – 3T 138, 139 ML 126.6

Stvoření, aby byly *„k obrazu a slávě Boží“*, (podle 1 K 11,7) obdrželi Adam a Eva vlohy nenehodné jejich vysokého určení. Milostivé a symetrické ve formě, pravidelné a krásné v rysech zářily jejich tváře nádechem zdraví a světlem radosti a naděje, nesouce zřejmou podobu podobnosti jejich Tvůrce. – Ed 20 ML 126.7

3. května

Mé podivuhodné tělo

„Oslavuji tě, proto že se hrozným a divným skutkům tvým divím, a duše má zná je výborně.“ (Ž 139,14) ML 127.1

Mechanismus lidského těla nemůže být plně pochopen. Představuje tajemství, která matou i ty nejinteligentnější. Není to výsledkem mechanismu, který jednou uveden do chodu pokračuje ve své práci, že tep bije a nádech následuje výdech. ... Tlukoucí srdce, pulzující tep, každý nerv a sval v živém organismu je udržován v pořádku a činnosti mocí všudypřítomného Boha. – MH 417 ML 127.2

Stvořitel člověka vytvořil žijící stroje našich těl. Každá činnost je báječně a moudře učiněna. A Bůh si slíbil, že bude udržovat lidské zařízení v zdravé činnosti, pokud lidský služebník bude poslouchat jeho zákony a s Ním spolupracovat. Každý zákon, který řídí lidskou mašinerii, by měl být považován stejně za božsky ve svém původu, v charakteru a důležitosti jako je Slovo Boží. Každá nedbalost, nepozorný skutek, jakékoliv zneužívání Božího obdivuhodného mechanismu, bez ohledu na jeho zvláštní zákony pro lidské obyvatelstvo, je přestoupením Božího zákona. Můžeme pozorovat a obdivovat Boží dílo ve světě přírody, ale lidská bytost je nejpodivuhodnější. – MM 221 ML 127.3

Toto živé zařízení má být pochopeno. Každá část tohoto báječného stroje má být bedlivě studována. – Manuscript 49, 1897 ML 127.4

Tak, jako při studiu fyziologie, (lidé) vidí, že jsou vsutku divotvorně a nádherně vytvořeni, budou také naplněni úctou. Místo zohyzďování Boží ruční práce, budou mít touhu učinit ze sebe, co jen bude možné, aby naplnili Stvořitelův skvělý plán. Takto se začnou dívat na poslušnost zdravotních zákonů, ne jako věc oběti nebo sebezapření, ale jako na nedocenitelnou přednost a požehnání, čímž to vsutku je. – Ed 201 ML 127.5

Bůh učinil člověka vzpřímeného

„Učinil Bůh člověka dobrého, ale oni následovali smyšlínek rozličných.“ (Kaz 7,29) ML 128.1

Zdravotní reforma je důležitá součást třetí andělského poselství; a když vyznáváme tuto reformu, neměli bychom se odvracet, ale měli bychom činit neustálý rozvoj. Je to úžasná věc ochránit své zdraví tím, že se postavíme do správných vztahů se zákony života. – CH 49 ML 128.2

Mezi prvními věcmi, na které se máme zaměřit, by měl být správný postoj, jak při sezení, tak při stání. Bůh člověka učinil vzpřímeného a touží, aby člověk vlastnil nejen fyzické ale i duševní a mravní výhody, slušnost a důstojnost a sebeovládání, odvalu a samostatnost v jednání, které při vzpřímeném nesení mají tendenci se zvelebovat. – Ed 198 ML 128.3

Plicím by měla být dána nanejvýš možná svoboda. Jejich kapacita se rozvíjí volnou činností. Zmenšují se, pokud jsou stísněny a stlačeny. Proto jsou tak časté příznaky praktických nemocí, zvláště v sedavých zaměstnáních při hrbení se nad prací. V této pozici je nemožné hluboce dýchat. Povrchní dýchání se brzy stane zvykem a plíce ztrácí svou moc rozpínavosti. ... Tak je přijímán nedostatečný přísun kyslíku. Krev se pohybuje pomalu. – MH 272, 273 ML 128.4

Další důležitostí k pravé pozici je dýchací a hlasová kultura. Ten, kdo sedí a stojí vzpřímeně, pravděpodobně dýchá správně více než ostatní. ... Abychom si zajistili správné podání čtení a hovoření, všimněte si, že břišní svaly mají plné využití při dýchání a dýchací orgány jsou neomezené. Ať napětí přechází na břišní svalstvo, raději než na svaly hrdla. Takto se může předejít velkým slabostem a vážným nemocem krku a plic. – Ed 198 ML 128.5

Abychom se radovali z dobrého zdraví, musíme žádat Hospodina, aby nám požehnal, a poté dělat to, co můžeme, abychom se umístili do podmínek, které jsou zdraví nejpriznivější. – Letter 63, 1904 ML 128.6

5. května

Čistota

„Přistupmež s pravým srdcem, v plné jistotě víry, očištěná majíce srdce od svědomí zlého.“
(Žd 10,22) ML 129.1

Zásadová čistota je podstatnou jak ve fyzickém tak duševním zdraví. Tělo se nestále zbavuje nečistot skrze kůži. Milióny pórů se rychle ucpou, pokud nejsou udržovány v čistotě častým koupáním, a nečistoty, které by měly projít kůží, se stanou dalším břemenem ostatním vylučovacím orgánům. ... Koupel, která je učiněna správně, posiluje proti chřipce, protože zlepšuje cirkulaci. Krev je přiváděna do rovin a je obdržen jednodušší a pravidelnější tok. Mysl a tělo jsou podobně posíleny. Svaly jsou ohebnější, intelekt je vyjasněn. Koupel je utěšitelem nervů. – MH 276 ML 129.2

Učte maličké, že Bůh nemá radost, když je vidí s nečistými těly a se špinavým, roztrhaným oblečením. ... Upravené a čisté oblečení je jedním z prostředků, jak udržet myšlenky čisté a příjemné. ... Zvláště každý předmět, který přichází do kontaktů s kůží, by měl být udržován čistý. – CTBH 142 ML 129.3

Pravda nikdy nevrhne svou jemnou nožku na stezku nečistoty nebo špinavosti. ... Ten, který byl tak důkladný, aby děti Izraele chránil zvyky čistoty, neschválí žádnou nečistotu v domovech svého lidu dnes. Bůh se dívá s nelibostí na nečistoty jakéhokoliv druhu. – RH June 10, 1902 ML 129.4

Špinavé a zanedbané rohy v domě mají tendenci činit nečisté a zanedbané rohy v duši. – CTBH 142, 143 ML 129.5

Dokonalá čistota, dostatek slunečního svitu, bedlivá pozornost na hygienická opatření v každém detailu života doma jsou podstatou k osvobození se od nemocí a k veselé náladě a energičnosti obyvatelů domova. – MH 276 ML 129.6

Nebesa jsou čistá a svatá a ti, kteří vcházejí branou do města Božího, musí být zde oblečeni vnitřní a vnější čistotou. – RH June 10, 1902 ML 129.7

6. května

Pohyb

„Ozdoba mládenců jest síla jejich.“ (Př 20,29) ML 130.1

Dalším vzácným požehnáním je správný pohyb. – 2T 528 *ML 130.2*

Každý orgán a sval má v živém organismu svou práci ke konání. Každé kolečko v přístroji musí být živé, činné a pracující kolečko. Přírodní pěkná a báječná díla se potřebují udržovat v aktivním chodu, aby dokončily práci, pro kterou byla naplánována. – 3T 77, 78 *ML 130.3*

Zavažte si paži, třeba i jen na pár týdnů, potom ji odvažte a uvidíte, že je slabší než ta, kterou jste mírně používali po celou stejnou dobu. Nečinnost vytváří stejné účinky na celý svalový systém.

Nečinnost je plodná příčina nemocí. Pohyb zrychluje a vyrovnává cirkulaci krve. – MH 237, 238 *ML 130.4*

Pro zdravého mladého muže posiluje tvrdé a namáhavé cvičení celý systém. ... Bez takového cvičení nemůže být mysl v pracovním pořádku. Stane se nečinnou, neschopnou vyprodukovat bystré a rychlé akce, které by daly rozsah svým schopnostem. ... *ML 130.5*

Všechny nebeské bytosti jsou v neustálé činnosti a Pán Ježíš ve svém životním díle dal pro každého příklad. *„Chodil, dobře čině.“* (Sk 10,38) Bůh ustanovil zákon poslušné činnosti. Tiše ale ustavičně činí Boží stvoření svou určenou práci. Oceán je v neustálém pohybu. Rašící tráva, která dnes je a zítra bude hozena do pece, koná svůj úkol oblékání polí krásou. Listy jsou podněcovány k pohybu a přesto nevidíme žádnou ruku, která se jich dotýká. Slunce, Měsíc a hvězdy jsou prospěšné a nádherné v plnění svého poslání. ... A člověk, jeho mysl a tělo stvořené k Božímu vlastnímu podobnosti, musí být činný, aby naplnil své určené místo. – Sp.T s. B, n. 1, 28-30 *ML 130.6*

Činnost dává sílu. – Sp.T s. B, n. 1, 29 *ML 130.7*

7. května

Pracovitost

„Všecko, což by před se vzala ruka tvá k činění, podle možnosti své konej (dělej s mocí – KJV).“ (Kaz 9,10) ML 131.1

Život Ježíše byl naplněn pracovitostí a cvičil se ve vykonávání různých úkolů v souladu se jeho rozvíjející se fyzickou silou. V konání díla, které bylo pro Něho vymezeno, neměl čas na holdování vzrušujícím neužitečným zábavám. ... Byl vychováván v užitečné práci a dokonce útrapách těžkostí. ... ML 131.2

Kristus před nás představuje vzor pro mladé a děti. Jeho raný život byl žit za podmínek příznivých k obdržení tělesného rozvíjení se a nabytí mravní síly k odolání pokušení, takže mohl zůstat neposkvrněný mezi zkažeností zlého Nazaretu. ... ML 131.3

Výchova Kristova v době, kdy byl podroben svým rodičům, byla jednou z nejhodnotnějších. ... Tělesné a duševní cvičení, které bylo nezbytné pro vykonání jeho povinností, rozvíjelo tělesnou i duševní sílu. Jeho život pracovitosti a odloučení uzavřel cesty, skrze které satan mohl vstoupit, aby Ho pokoušel k milování marnosti a okázalosti. Vyrosl silný na těle i duchu, takže získal přípravu pro povinnosti mužství a pro vykonávání důležitých povinností, které poté byly na Něho předány. – YI July 27, 1893 ML 131.4

Ježíš byl upřímný a věrný pracovník. Nikdy nikdo mezi lidmi nežil více obtížen odpovědnostmi. Nikdy nikdo nenesl tak těžké břímě utrpení a hříchu světa. Nikdy se nikdo nedřel s takovou sebezničující horlivostí pro dobro lidí. Přesto byl jeho život životem zdraví. Fyzicky stejně jako duchovně byl představen obětním beránkem: *„Bez poskvrny a vrásky.“* (podle 1 Pt 1,19) Na těle stejně jako na duši byl příkladem toho, co Bůh zamýšlel s celým lidstvem skrze poslušnost jeho zákonů. – MH 51 ML 131.5

Výživná strava

„Proč vynakládáte peníze ne za chléb, a práci svou za to, což nenasycuje? Poslechněte mne raději, a jezte to, což jest dobrého, a necht' se kochá v tuku duše vaše.“ (Iz 55,2) ML 132.1

Zdravotní reforma je inteligentní volba nejzdravějšího druhu potravy připraveného nejzdravější a nejjednodušší cestou. – Diary 1894, p. 37 ML 132.2

Naše těla jsou vytvářena ze stravy, kterou jíme. V našem těle probíhá neustálé rozkládání tkání. Každou chvíli se nějak poničí každý orgán a toto poničení je opravováno naším jídlem. Každý tělesný orgán vyžaduje svůj podíl výživy. Mozek musí být zásoben svou dávkou. Kostí, svaly a nervy vyžadují své. Je to podivuhodný proces, který přepracovává jídlo do krve a používá krev, aby buodovala rozličné části těla. Ale tento proces probíhá neustále, zásobujíc životem a silou každý nerv, sval a tkáň. – MH 295 ML 132.3

Bůh vybavil člověka překypujícími prostředky pro uspokojení nezkažené chutě. Předložil před něho produkty země – bohatou rozličnost potravy, která je chutná pro chuť a výživná pro systém. O těchto náš laskavý Otec nebeský praví, že je můžeme volně jíst. Ovoce, zrniny a zelenina připravená jednoduchým způsobem, bez jakéhokoliv koření a tuku, vytváří s mlékem nebo smetanou nejzdravější stravu. Odevzdávají tělu výživu a dávají moc výdržnosti a energičnosti intelektu, které nejsou vytvářeny stimulující stravou. – CH 114, 115 ML 132.4

Ať je stůl zvoucí a přitažlivý, když je zásoben dobrými věcmi, které nám Bůh tak hojně věnoval. Ať je doba jídla povzbudivou a šťastnou chvílí. Když se radujeme z darů Božích, odpovíme Dárci vděčnou chválou. – MH 385 ML 132.5

Bůh nám dal ovoce a zrniny země na jídlo, abychom měli nehorečnatou krev, klidné nervy a zřetelné mysle. – RH Feb. 21, 1888 ML 132.6

Odpočinek

„I řekl jim: Pojd'te vy sami obzvláštně na pusté místo, a odpočiňte maličko. Nebo bylo množství těch, kteříž přicházeli a odcházeli, takže jsou ani k jídlu chvíle neměli.“ (Mk 6,31) ML 133.1

I když je krátký čas a musí být vykonáno veliké dílo, tak Bůh není potěšen, když tak protahuje své období práce, že není čas na dobu odpočinku, na studium Bible a na společenství s Bohem. Všechno toto je základem k opevnění duše, abychom se dostali do pozice, kde obdržíme moudrost od Boha k použití našich talentů v Mistrově službě pro nejvyšší význam. – YI Feb. 3, 1898 ML 133.2

Když Ježíš pravil, že žeň je veliká a dělníků jest málo, nenutil tím své učedníky k nepřestálé ustavičné dřině. ... Řekl svým učedníkům, že jejich síla byla již několikrát zkoušena, že budou neschopni pro budoucí práci, dokud si trochu neodpočinou. ... Ve jménu Ježíše zacházejte šetrně se svými silami, protože po občerstvení v odpočinku, můžete udělat větší a lepší práci. – RH Nov. 14, 1893 ML 133.3

Když učedníci Ježíši líčili všechny své zkušenosti, rozuměl jejich potřebám. Jejich práce je vysoce povznášela a povzbuzovala, ale také je opotřebovávala. ... Pusté místo neznamenalozpustošenou a opuštěnou poušť, ale místo odpočinku a klidu, pěkné na pohled a povzbuzující pro tělo. Hledali takové místo blízko oblíbeného vyhledávaného místa na Galilejském jezeře. ... Křesťanský život není vytvořen z neustálé činnosti nebo rozjímání. ... Věděl, že je posilný čas odpočinku a rekreace mimo zástupy a jejich práci a snažil se je vytáhnout z rušných měst do klidného útočiště, kde budou mít čas na vzácné společenství s Ním a jeden s druhým. ... Učedníci Ježíše potřebovali být vzděláváni, jak mají pracovat a jak mají odpočívat. Dnes je potřeba, aby Boží vybraní pracovníci naslouchali Kristovu příkazu jít na chvíli stranou odpočinout si. – RH Nov. 7, 1893 ML 133.4

Chraňte chrám těla

„Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá?“ (1 K 3,16) ML 134.1

Bůh vám dal obydlí, abyste se o něho starali a udržovali ho v nejlepších podmínkách k jeho službě a slávě. Vaše těla nejsou vaše vlastní. ... *„Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá?“* – CH 622 ML 134.2

Zdraví je požehnání, jehož cenu oceňují jen málokteří. ... Život je svaté pověření. Bůh sám nás může uschopnit ho udržovat a používat k jeho slávě. Ale Ten, který zformoval úžasnou strukturu našeho těla, bude zvláště pečovat, aby ho udržel v pořádku, pokud člověk nebude konat proti Němu. S každou schopností nám darovanou, nám pomůže k zlepšení a užitečnosti vzhledem k vůli Dárce. – RH June 20, 1912 ML 134.3

Mládí je dobou, kdy máme budovat dobré zvyky, napravit špatné již nakažené, získat a udržovat moc sebeovládání, skládat plány a zvyknout si na praxi utváření všech životních akcí ze zřeteli na Boží vůli. – PHJ August, 1890 ML 134.4

Posvěcený chrám těla musí být udržován čistý a nezašpiněný, aby v něm mohl přebývat Boží svatý Duch. Musíme věrně strážit Hospodinovo území, protože jakékoliv zneužití našich sil, které zkracuje naše životy, mohlo být použito pro slávu Boží. Mějte na mysli, že se musíme cele posvětit – duši, tělo a ducha – Bohu. Všechno je jeho koupené vlastnictví a musí být používáno inteligentně až do konce, abychom uchránili dar života. Správným používáním našich sil do jejich plného využitelného rozsahu v nejužitečnějším použití, udržováním každého orgánu ve zdraví, chráněním každého orgánu, aby mysl, šlachy a svaly pracovaly v souladu, můžeme konat nejvzácnější službu Boží. – YI April 7, 1898 ML 134.5

Když konáme vše, co je možné na naší straně, abychom měli zdraví, tak potom můžeme očekávat, že budou následovat požehnané výsledky a můžeme žádat Boha ve víře, aby požehnal naše snahy pro uchránění zdraví. – CH 59 ML 134.6

11. května

Měj se dobře a buď zdrav

„Nejmilejší, žádámť obzvláštně, abys se dobře měl a zdrav byl, tak jako duše tvá dobře se má.“
(3 J 1,2) *ML 135.1*

Spasitel ve svých zázracích zjevil moc, která je neustále v práci pro člověka, aby ho podpírala a hojila. Skrze posly přírody pracuje Bůh den za dnem, hodinu za hodinou, moment za momentem, aby nás udržel při životě, budoval a obnovoval nás. Když jakákoliv část těla utrpí úraz, začne okamžitě hojivý proces. Poslové přírody jsou dány do práce k obnovení bezvadnosti. Ale moc pracující skrze tyto posly je moc Boží. Všechna životodárná moc je od Něho. Když se někdo uzdraví z nemoci, je to Bůh, kdo ho uzdravil. ... *ML 135.2*

Slova hovořená k Izraeli jsou pravdivá dnes těm, kteří znovu získají zdraví těla nebo duše. *„Já jsem Hospodin, kterýž tě uzdravuji.“* (Ex 15,26) *ML 135.3*

Touha Boží pro každého člověka je vyjádřena slovy: *„Nejmilejší, žádámť obzvláštně, abys se dobře měl a zdrav byl, tak jako duše tvá dobře se má.“* – MH 112, 113 *ML 135.4*

Čistý vzduch, sluneční svit, střídmost, odpočinek, pohyb, správná strava, používání vody, víra v božskou moc – toto jsou právě léčebné prostředky. – MH 127 *ML 135.5*

Věci přírody jsou Božím požehnáním, poskytující dát zdraví tělu, mysli a duši. Jsou dány zdravým, aby je to udrželo zdravé a nemocným, aby byli uzdraveni. ... *ML 135.6*

Příroda je Božím lékařem. Čistý vzduch, radostný sluneční svit, krásné květiny a stromy, sady a vinice a venkovní pohyb v tomto prostředí dává zdraví – elixír života. *ML 135.7*

Nic nemá takový sklon obnovovat zdraví a štěstí jako život v přitažlivém venkovském prostředí. – 7T 76, 77 *ML 135.8*

Život ve volné přírodě je dobrý pro tělo a mysl. Je to Boží medicína pro obnovení zdraví. – 7T 85 *ML 135.9*

Pravé náboženství jde ruku v ruce se zdravotními zákony. – RH Nov. 12, 1901 *ML 135.10*

Venkovní činnost

„Štípil pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil. Pojav tedy Hospodin Bůh člověka, postavil jej v ráji v zemi Eden, aby jej dělal a ostříhal ho.“ (Gn 2,8-15) ML 136.1

Adamovi a Evě bylo odevzdáno starání se o zahradu, „*aby jej dělali a ostříhali*“. Ačkoliv byli bohatí ve všem, čím je mohl obdařit Vlastník vesmíru, neměli být nečinní. Bylo jim stanoveno užitečné zaměstnání jako požehnání, posílení těla, rozšíření mysle a rozvinutí charakteru. – Ed 21 ML 136.2

Ať mužové a ženy pracují na poli, v sadu a zahradě. Toto přinese zdraví a sílu každému nervu a svalu. ... Každá část lidského organismu by měla být rovnoměrně namáhána. Toto je nezbytné pro harmonický rozvoj a činnost každé části těla. ... Bůh učinil nervy a svaly, aby byly používány. Nečinnost lidského stroje přináší utrpení a nemoci. – MM 296, 297 ML 136.3

Více lidí zemře z nedostatku pohybu než z vyčerpanosti. Mnohem více jich zreziví než se opotřebuje. Ti, kteří si zvyknou na správný pohyb na čerstvém vzduchu, budou mít obecně dobrou a ráznější cirkulaci. – CH 173 ML 136.4

Ranní cvičení, chůze na volném oživujícím vzduchu nebes nebo pěstování květín, malého ovoce a zeleniny je nezbytné pro zdravý oběh krve. Je to ta nejjistější obrana proti chřipkám, kašlům a městnání krve v mozku a plicích, zánětům jater, ledvin a plic a proti mnohým jiným nemocem. – HR May, 1872 ML 136.5

Běžte ven a cvičte každý den, i když musí být zanedbány některé věci doma. – 2T 531 ML 136.6

Čím blíže se dostáváme do souladu s Božím původním plánem, tím příznivější bude naše pozice pro obnovení a uchránění zdraví. – CH 174 ML 136.7

Vzduch, který dýcháme

„On dává všechněm život i dýchání i všecko.“ (Sk 17,25) ML 137.1

Vzduch je prostým požehnáním nebes, vypočtený k obživení celého systému. – 1T 701 ML 137.2

Plíce stále vyvrhují nečistoty a potřebují být neustále zásobovány čerstvým vzduchem. – MH 274 ML 137.3

Jsme závislejší na vzduchu, který dýcháme, více než na jídle, které jíme. Mužové a ženy, mladí a staří, kteří touží po zdraví a kteří by se radovali z aktivního života, by si měli pamatovat, že toto nemohou mít bez dobré cirkulace. Ať je jejich práce nebo inklinace jakákoliv, měli by se rozhodnout cvičit na čerstvém vzduchu, jak nejvíce mohou. Měli by to cítit jako náboženskou povinnost, aby zdolali zdravotní podmínky, které je stísněně udržovaly vevnitř, připravující je o pohyb na čerstvém vzduchu. – CH 173 ML 137.4

Vzduch, ta vzácná výhoda nebes, kterou může mít každý, vám požehná svým povzbuzujícím vlivem, pokud mu neodmítnete vstoupit. Uvítejte ho, pěstujte lásku pro něj a on provede vzácné zklidnění nervů. ... Vliv čistého čerstvého vzduchu způsobí zdravou cirkulaci krve skrze systém. Občerství tělo a dohlédne na poskytování síly a zdraví tělu, zatímco ve stejnou dobu, jeho vliv bude rozhodně pocíťován na mysli udělující stupeň vyrovnanosti a klidu. Podnítí chuť, vystihne daleko dokonaleji trávení potravy a navodí hluboký sladký spánek. – 1T 702 ML 137.5

Čistý, posilující nebeský vzduch je Boží dar zadarmo pro muže a ženy a je pro ně nemožné být veselými, zdravými a šťastnými, dokud neocení tyto bohaté štědrosti a nedovolí jim odpovědět účelu, pro který byly naplánovány. – HR April, 1872 ML 137.6

Čistý, volný vzduch nebes je jedním z nejbohatších požehnání, ze kterých se můžeme radovat. – CH 60 ML 137.7

14. května

Sluneční svit

„Příjemnéť jest zajisté světlo, a milá věc očima viděti slunce.“ (Kaz 11,7) ML 138.1

Je jen málo těch, kteří si uvědomují, že aby se mohli radovat ze zdraví a veselé nálady, musí mít bohatost slunečního svitu, čistého vzduchu a tělesného pohybu. Litujeme malé děti, které jsou omezovány vevnitř, když venku nádherně svítí sluníčko. – HR April, 1871 *ML 138.2*

Oblečte své chlapce a dívky pohodlně a pořádně. ... Potom je nechte jít ven, cvičit ve volné přírodě a žít k radování se ze zdraví a štěstí. – CTBH 91 *ML 138.3*

Bledé a nemocně vypadající obilné ostří, které se prodíralo ven z chladu raného jara, vytvoří přírodní a zdravou tmavě zelenou barvu poté, co se několik dnů radovalo ze zdravých a životodárných paprsků slunce. Jděte ven do světla a tepla nádherného slunce... a podělte se s vegetací o jeho životodárnou a hojící moc. – HR May, 1871 *ML 138.4*

Žádný pokoj v domě by neměl být bezohledně zařízen a ozdoben bez obveselujícího a oživujícího světla a slunečního svitu, což je nebeský bezplatný dar člověku. ... *ML 138.5*

Když Bůh učinil náš svět a nad propastí byla tma, řekl, ať je světlo a bylo světlo. A Bůh viděl světlo, že to bylo dobré. Měli bychom si zatemnit své baráky a nepouštět světlo, které Bůh prohlásil za dobré? – HR April, 1871 *ML 138.6*

Chcete-li mít své domovy sladké a zvoucí, rozjasněte je vzduchem a slunečním svitem. ... Vzácný sluneční svit může způsobit vyblednutí vašich koberců, ale dodá zdravou barvu tvářičkám vašich dětí. Pokud máte Boží přítomnost a vlastníte upřímnost, milující srdce a pokorný domov, rozjasněný vzduchem a slunečním svitem... bude pro vaši rodinu... nebem na zemi. – CH 196 *ML 138.7*

Pohyb a volné množství používání vzduchu a slunečního svitu – požehnání, které nám Bůh bezplatně věnoval – dodají život a sílu. – CH 54 *ML 138.8*

15. května

Voda

„Odpověděl Ježíš a řekl jí: Každý, kdož pije vodu tuto, žízniti bude opět. Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýstící se k životu věčnému.“ (J 4,13.14) ML 139.1

Ve zdraví i při nemoci je čistá voda jednou z nebeských nejvybranějších požehnání. Její správné používání podporuje zdraví. Je to nápoj, který Bůh zajistil k uhašení žízně zvířat a člověka. Pít bohatě napomáhá k zásobení nezbytností systému a podporuje přírodu v odolání nemoci. Vnější použití vody je jedním z nejjednodušších a nejspokojivějších způsobů regulování cirkulace krve. – MH 237 ML 139.2

Čistá voda k pití a čerstvý vzduch pro dýchání povzbuzuje životní orgány, čistí krev a pomáhá přírodě v jejím úkolu překonávání špatných podmínek systému. – H to L chap. 4, p. 55 ML 139.3

Voda je nejlepší možnou tekutinou k vyčištění tkání. – RH July 29, 1884 ML 139.4

Pokud ti, kteří jsou skličeni, by podpořili snahy přírody používáním čisté a měkké vody, předešlo by se mnohým utrpením. – H to L chap. 4, p. 60 ML 139.5

Vodoléčby, moudře a umě dané, mohou být prostředkem k zachránění mnohých životů. Ať pilné studium je spojeno s pečlivými léčbami. Ať jsou vedle postelí nemocného vysílány modlitby víry. Ať jsou nemocní povzbuzeni požadovat pro sebe Boží zaslíbení. – MM 227 ML 139.6

Občerstvující voda, která teče vyprahlou a pustou zemí, zúrodňuje pouště a zachraňuje život zmírajícím žízní, je symbolem božské milosti, kterou může poskytnout jedině Kristus a která jako živá voda očišťuje, občerstvuje a posiluje duši. – PP 412 ML 139.7

Na východě se voda nazývala „dar Boží“. – DA 183 ML 139.8

Raduj se z Božího stvořeného díla

„A dokonal Bůh dne sedmého díla své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal.“ (Gn 2,2) ML 140.1

Bůh ponechal sedmý den jako dobu k odpočinku pro dobro člověka stejně jakou pro svou slávu. Viděl, že potřeby člověka vyžadují den odpočinku od dřiny a starostí, že jeho zdraví a život by byly ohroženy, pokud by nebylo období relaxace od práce a starostí šesti dnů. – 1T 532, 533 ML 140.2

Sobota Hospodinova má být pro nás a naše děti učiněna požehnáním. ... Může jim být poukázáno na kvetoucí květiny a rozvíjející se poupátka, velebné stromy a krásné stébla trávy a mohou být naučeni, že toto vše Bůh stvořil v šesti dnech a odpočinul dne sedmého a posvětil ho. Takto mohou rodiče přivázat lekce instrukcí ke svým dětem, takže když se děti podívají na přírodu, pozvou do své mysle velkého Stvořitele všeho. Jejich myšlenky budou povzneseny k Bohu přírody – zpět ke stvoření našeho světa, kdy byl položen základ soboty a všichni synové Boží jákali radostí. – Manuscript 3, 1879 ML 140.3

Šťastná rodina, která může jít v sobotu na místo bohoslužby, jako šel Ježíš se svými učedníky do synagogy – přes pole, po březích jezera, nebo lesíkem. – Ed 251 ML 140.4

Sobota nás vybízí, abychom spatřili v jeho stvořeném díle slávu Stvořitele. A je to proto, že On toužil, abychom dělali to, čím Ježíš svázal svá vzácná ponaučení – krásou přirozených věcí. Ve svatém dni odpočinku, nade všechny ostatní dny, bychom měli studovat poselství, které Bůh pro nás napsal v přírodě. Měli bychom studovat Spasitelova podobenství tam, kde je hovořil: na polích a v lesích, pod širým nebem, mezi trávou a květinami. Když se přiblížíme srdci přírody, učiní pro nás Kristus svou přítomnost skutečnou a bude hovořit k našim srdcím svým pokojem a láskou. – CH 165 ML 140.5

Dělej vše ke slávě Boží

„Protož buďto že jíte, nebo pijete, anebo cožkoli činíte, všecko k slávě Boží činite.“ (1 K 10,31)

ML 141.1

Abychom si uchránili zdraví, je ve všech věcech nezbytná střídmost – střídmost v práci, střídmost v jídle a pití. Náš nebeský Otec seslal světlo nebeské reformy..., aby ti, kteří milují čistotu a svatost, mohli vědět, jak používat s rozvážností dobré věci, které jim zajistil, a cvičením střídmosti v denním životě mohli být posvěceni skrze pravdu. – CTBH 52 *ML 141.2*

Měla by být věnována velká péče formování dobrých návyků jedení a pití. Jídlo, které se jí, by mělo být to, které vytvoří nejlepší krev. Choulostivé trávicí orgány by měly být respektovány. Bůh od nás požaduje být střídmy v všech věcech, konat naši úlohu týkající se udržování se při zdraví. ... Duchovní zkušenost je velice ovlivněna způsobem, jakým je zacházeno se žaludkem. Jedení a pití v souladu se zdravotními zákony podporují ctnostné činnosti. – RH May 27, 1902 *ML 141.3*

Místo chuti libovůle by měla vládnout zásada. ... Být věrný Bohu znamená mnoho. On klade požadavky na všechny, kdo se Mu odevzdají do služby. On chce, abychom tělo i mysl zachovali v nejlepším stavu, abychom všechny síly a schopnosti podřídili jeho vůli a abychom pomocí přísně střídmych zvyků zůstali co nejsvěžeji. ... Střídmost v jídle, pití, spánku a odívání patří mezi základní pravidla našeho náboženského života. Vnikne-li pravda do svatyně duše, bude vůdcem v léčbě našeho těla. – 6T 374, 375 *ML 141.4*

Čím pozorněji sledujete zdravotní zákony, tím zřetelněji můžete rozpoznat pokušení a odolat jim a tím jasněji můžete rozpoznat hodnotu věčných věcí. Ať vám Hospodin pomůže učinit co nejvíce z vašich přítomných příležitostí a předností, abyste denně mohli získávat vítězství a nakonec vešli do města Božího jako ti, kteří zvítězili krví Beránka a slovem svého svědectví. – YI Aug. 25, 1886 *ML 141.5*

Střídmý v práci

„Aj, toť jsem já spatřil, že dobrá a čistá jest věc jísti a píti a užívati pohodlí ze vší práce své, kterouž kdo vede pod sluncem v počtu dnů života svého, kteréž dal jemu Bůh, nebo to jest podíl jeho.“ (Kaz 5,18) ML 142.1

Čas je tráven podle nejlepší odpovědnosti, která směřuje k upevnění a ochraně zdravého tělesného a duševního zdraví. ... Je lehkou záležitostí ztratit zdraví, ale je těžké ho znovu získat. ... Nemůžeme si dovolit nechat zakrnět nebo ochromit jedinou funkci mysle nebo těla přepracováním nebo zneužíváním jakékoliv části žijícího stroje. – HR April, 1877 ML 142.2

Ti, kteří vydávají velkou námahu, aby vykonali mnoho práce v daném čase a pokračují v dřině, i když jim jejich soudnost říká, že by si měli odpočinout, nejsou nikdy vítězi. Žijí z propůjčeného kapitálu. Vyčerpávají životní sílu, kterou budou v budoucnu potřebovat. A když je žádána energie, kterou tak nezodpovědně použili, padnou pro její nedostatek. ... Jejich čas potřeby přišel, ale fyzické zdroje jsou vyčerpány. Každý, kdo přestupuje zdravotní zákony, se někdy musí stát trpitelem většího nebo menšího stupně. – CH 99 ML 142.3

Většina únavy a dřiny, pod kterou se opotřebovávají a stárnou, nejsou břemena, které na ně Bůh vložil, ale které na sebe vložili oni sami, dělajíce věci, které jim Slovo Boží řeklo, aby nedělali. – HR January, 1877 ML 142.4

Není naší povinností se vydávat na ta místa, kde budeme přepracováni. Někteří se mohou někdy dostat na místo, kde je to nezbytné, ale měla by to být výjimka a ne pravidlo. ... Pokud ctíme Boha konáním naší části úkolu, On na své straně uchová naše zdraví. ... Cvičením střídmosti v jídlení, pití, oblékání se, v práci a ve všech věcech můžeme pro sebe udělat něco, co pro nás nemůže udělat žádný lékař. – Te 139 ML 142.5

Nesnažte se namačkat do jednoho dne práci pro dny dva. – GW 244 ML 142.6

Nepřevracej den v noc

„Dokudž lenochu ležeti budeš? Skoro-liž vstaneš ze sna svého?“ (Př 6,9) ML 143.1

Zdraví je velkým pokladem. Je to to nejbohatší vlastnictví, které smrtelník může mít. Bohatství, úcta nebo učenost jsou draze vykoupěny, jestliže je to na úkor ztráty ráznosti zdraví. Žádné z těchto vymožeností nemůže zajistit štěstí, pokud je nedostatek zdraví. Je to hrozný hřích zneužívat zdraví, které nám Bůh dal, protože každé zneužití zdraví nás oslabuje pro život a činí nás prohrávajícími. – CH 186 ML 143.2

Jak běžný je zvyk převrácení dne na noc a noci na den. Mnozí mladí lidé spí ráno velmi hluboce, ačkoliv by měli být vzhůru s brzkým zpěvem ptáků a hýbat se, když je všechno stvoření probuzené. Ať mládež cvičí pravidelnost v hodině jít do postele a vstávání. ... Ať si vytyčí ve svém srdci, že se odevzdají pod disciplínu a budou dodržovat řádná pravidla. Bůh je Bohem pořádku a je povinností mladých plnit přísná pravidla, protože takovéto dodržování bude pro jejich dobro. – YI Sep. 7, 1893 ML 143.3

Jelikož dílo budování těla se odehrává během hodin odpočinku, je podstatné, zvláště v mládí, aby spánek byl pravidelný a bohatý. – Ed 205 ML 143.4

Většina milovníků rozkoše navštěvuje módní noční schůzky a tráví při vzrušujících zábavách hodiny, které jim Bůh dal pro klidný odpočinek a spánek, aby posilnili své tělo. ... Okrádají tváře o žár zdraví a potom, aby nahradili nedostatek, používají kosmetiku. – HR October, 1871 ML 143.5

Nebylo by proto lepší zlomit tento zlozvyk převrácení noci do dne a svěží ranní hodiny v noc? Pokud si mladí lidé vytvoří zvyky pravidelnosti a pořádku, zdokonalí se ve zdraví, duchu, paměti a smýšlení. – YI Jan. 28, 1897 ML 143.6

Střídmý při studiu

„A tak tedy jimi, synu můj, hojně dosti osvícen býti můžeš. Děláním knih mnohých žádného konce není, a čistí mnoho jest zemdlení těla.“ (Kaz 12,12) ML 144.1

Duševní úsilí bez odpovídajícího tělesného cvičení vyvolává nepřiměřený poměr krve do mozku a takto je cirkulace v nerovnováze. Mozek má příliš mnoho krve, zatímco končetiny mají příliš málo. Hodiny studia a rekreace by měly být pečlivě regulovány a část času by měla být strávena fyzickou prací. ... ML 144.2

Zdraví nemůže být chráněno, dokud určitá část každého dne není dána svalové námaze ve volné přírodě. Uvedené hodiny by měly být věnovány manuální práci nějakého druhu, cokoliv, co vyzve k akci všechny části těla. Vyrovnejte námahu duševních a fyzických sil a mysl... bude občerstvena. – CTBH 82, 83 ML 144.3

Mysle myslících lidí pracují příliš těžce. Často používají své duševní síly štědře, zatímco je zde druhá třída, jejichž největším záměrem v životě je fyzická dřina. Druhá třída necvičí mysl. Jejich svaly jsou procvičené, ale jejich mozky jsou oloupeny o intelektuální sílu. Stejně tak mysle myslících lidí jsou vypracované, ale jejich těla jsou okradené o sílu a ráznost zanedbáváním cvičení svalů. ... Zdraví by pro ně mělo být dostatečným podnětem ke spojení fyzické a duševní práce. ML 144.4

Mravní, intelektuální a tělesná vzdělanost by měla být sloučena, abychom měli dobře vyvinuté a dobře vyvážené muže a ženy. Někteří jsou způsobilí cvičit velkou intelektuální sílu, zatímco druzí mají sklon milovat a radovat se z manuální práce. Obě tyto třídy by se měly snažit zdokonalit tam, kde trpí nedostatkem, aby mohly předložit Bohu svou celou bytost, živou obět', svatou, Jemu libou, což je jejich dostatečná služba. – CT 290, 291 ML 144.5

Zdraví by mělo být tak pečlivě střeženo jako je charakter. – CTBH 83 ML 144.6

Vhodný oděv

„Nebojí se za čeled' svou v čas sněhu; nebo všecka čeled' její obléčí se v roucho dvojnásobní.“
(Př 31,21) *ML 145.1*

Naše oblečení, i když je slušné a jednoduché, by mělo být dobré kvality, přiměřených barev a vhodné pro událost. Mělo by být vybíráno pro svou trvanlivost více než pro okázalost. Mělo by zajistit teplou a vhodnou ochranu. Moudrá žena popsána v Přísloví *„nebojí se za čeled' svou v čas sněhu; nebo všecka čeled' její obléčí se v roucho dvojnásobní“*. *ML 145.2*

Naše oblečení by mělo být cudné. Necudnost v oblékání je nezdravá a takto znesvěcuje tělo a duši. ... *ML 145.3*

Podle všech měřítek by oblečení mělo být zdravé. „Nade vším“ Bůh touží, abychom byli zdraví – tělesně i duševně. A máme být spolu s Ním pracovníky pro zdraví jak duše tak těla. Obě jsou podpořeny zdravým oblečením. *ML 145.4*

Mělo by mít slušnost, krásu a přiměřenost přirozené jednoduchosti. Kristus nás varoval proti pýše života, ale ne proti její přízni a kráse. Poukázal na květiny pole, na lilii rozkvétající ve své čistotě a řekl: *„Ani Šalomoun ve vsí slávě své tak odín nebyl, jako jedno z nich.“* (Mt 6,29) Takto skrze věci přírody Kristus ilustruje krásu nebeských hodnot, skromnou slušnost, jednoduchost, čistotu, přiměřenost, která učiní náš oděv pro Něho půvabným. – MH 288, 289 *ML 145.5*

Dokonalé zdraví závisí na dokonalé cirkulaci. Zvláštní pozornost by měla být věnována končetinám, aby byli stejně pořádně oblečeni jako hrud' a oblast kolem srdce. – 2T 531 *ML 145.6*

Ať se naše sestry oblékají jednoduše, jakž mnohé dělají, majíce šaty z dobrého materiálu, odolné, slušné, přiměřené věku a ať otázka oblékání nezaměstnává mysl. – Letter 19, 1897 *ML 145.7*

Pravidelnost v jedení

„Středmost vaše známa buď všem lidem. Pán blízko.“ (Fp 4,5) ML 146.1

Pravidelnost v jedení je velmi důležitá pro zdraví těla a vyrovnanosti mysle. – CH 118 *ML 146.2*

Děti jsou většinou neučeni k brání ohledu na důležitost, kdy, jak a co by měli jíst. Je jim dovoleno holdovat volně chutím, jíst v každou hodinu, vzít si sami ovoce, když svádí jejich oči, a toto skoro neustálé jedení spolu s koláčem zákuskem chleba s máslem a bonbóny je činí labužníky a dyspeptiky. Trávicí orgány se jako mlýn, který je neustále v provozu, začnou oslabovat, životní schopnosti jsou odvolány z mozku na pomoc žaludku v jeho přepracovanosti a takto jsou oslabovány duševní síly. Nepřirozená stimulace a opotřebovanost životních sil je činí nervózní, nesnášející překážky, svévolné a přecitlivělé. ... Je těžké je probrat k smyslu studu a bolestné přirozenosti hříchu. – HR May, 1877 *ML 146.3*

Nic by se nemělo jíst mezi jídly. Žádné cukrovinky, ořechy, ovoce, nebo jakékoliv jídlo. Nepravidelnost v jedení ničí zdravý zvuk trávicích orgánů na úkor zdraví a veselé nálady. – MH 384 *ML 146.4*

Další zhoubný zvyk je jedení těsně před spaním. ... Spánek je často narušen nepěknými sny a ráno se lidé probouzejí neobčerstvení a s malou chutí na snídani. Když si lehneme k odpočinku, měl by mít žaludek již všechnu svou práci dokončenou, aby se jako i ostatní orgány těla mohl radovat z odpočinku. – MH 303, 304 *ML 146.5*

Každý Boží zákaz je pro zdraví a věčné bytí člověka. – ST Feb. 11, 1875 *ML 146.6*

Když se (Boží lid) odvrátí od všech zdraví ničících požitků, bude mít jasnější vnímání, co představuje pravá zbožnost. V křesťanské zkušenosti bude viděna úžasná změna. – RH May 27, 1902 *ML 146.7*

Daniel, příklad střídmosti

„I mluvil s nimi král. Ale není nalezen mezi všemi těmi, jako Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. A ve všelikém slovu moudrosti a rozumnosti, na kteréž se jich doptával král, našel je desetkrát zběhlejší nade všechny mudrce a hvězdáře, kteříž byli ve všem království jeho.“ (Da 1,19.20) ML 147.1

Během třech let jejich školení, zachovávali Daniel a jeho přátelé své střídme zvyky, oddanost Bohu a svou neustálou závislost na jeho moci. Když přišel čas, aby byly králem přezkoušeny jejich schopnosti a znalosti, byli zkoušeni s ostatními kandidáty pro službu v království. ... Jejich horlivá bázeň, jejich volba a precizní jazyk, jejich obsáhlé znalosti vypovídaly o jejich neporušené síle a ráznosti jejich duševní moci. ... ML 147.2

Bůh vždycky počítá spravedlivého. V Babylonu byly shromážděni nejslibnější mladíci ze všech zemí podmaněných velkým dobyvatelem a přesto mezi nimi byli všichni hebrejští zajatci bez soupeře. Vzprímená postava, pevný a pružný krok, poctivé vzezření, nezkalené smysly, nepotřísněný dech – všechno toto bylo odznakem jejich vznešenosti, kterým počítá příroda ty, kteří jsou poslušní jejím zákonům. ... ML 147.3

Mezi svůdnými vlivy luxusních babylónských nádvoří stáli pevně. Mladí lidé dneška jsou obklopeni svody sebe požitkářství. Zvláště ve velkých městech je každé uspokojení smyslnosti učiněno přirozeným a zvučím. Ti, kteří jako Daniel se odmítnou znečistit, sklídí odměnu střídmych návyků. ... ML 147.4

Danielova jasnost mysle a pevnost smyslů, jeho moc nabývání znalostí a odolávání pokušení, byly ve velké míře zásluhou jeho jednoduché stravy spolu s modlitebním životem. ... ML 147.5

Ukažte se ve vám Bohem daném mužství a ženství. ... Bůh vás obdaří klidnými nervy, jasným mozkem, neporušenou soudností, horlivým vnímáním. Mladí lidé dneška, jejichž zásady jsou pevné a neoblomné, budou požehnání zdravým tělem, myslí a duší. – YI July 9, 1903 ML 147.6

Tělo má být sluhou mysli

„Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a mysli způsobné.“ (2 Tm 1,7) ML 148.1

Každý orgán těla byl učiněn jako služebník mysle. – 3T 136 Mozek je základem těla, sídlo všech nervových sil a duševních činností. Nervy řízené z mozku kontrolují tělo. Mozkovými nervy jsou duševní rozkazy přenášeny do všech nervů těla jako telegrafní kabely. A kontrolují životní funkce každé části systému. Všechny pohybové orgány jsou řízeny sdělením, které získávají z mozku. – 3T 69 *ML 148.2*

Nervy mozku, které komunikují s celým systémem jsou pouze prostředníkem, skrze které nebesa komunikují s člověkem a ovlivňují jeho nejnějnější život. Cokoliv narušuje cirkulaci elektrického proudu v nervovém systému, snižuje sílu životních sil a výsledkem je umrtvování citlivosti mysle. – 2T 347 *ML 148.3*

Jakákoliv část těla, se kterou se nejedná s rozvahou, bude telegrafovat své zranění mozku. – CE 125 *ML 148.4*

Není to pouze předností, ale svatou povinností všech rozumět zákonům, které Bůh ustanovil v jejich bytostech. ... A když více chápou lidské tělo..., budou se snažit přivést své tělo do podrobení vznešeným silám mysle. Tělo budou považovat za podivuhodnou strukturu, zformovanou Věčným Návrhářem a dané do jejich péče, aby udržovali tuto harfu o tisíci strunách v souladné činnosti. – HR October, 1871 *ML 148.5*

Nejdůležitější věcí pro úspěšnost v křesťanském životě je rozvíjení zdravých myslí v zdravých tělech. – HR November, 1871 *ML 148.6*

Souladné, zdravé činnosti všech sil těla a mysle vyúsťují ve štěstí; čím povznesenější a čistší jsou síly, tím čistší a ryzejší je štěstí. – RH July 29, 1884 *ML 148.7*

25. května

Bezpečí v Kristu zdokonaluje zdraví

„Bázeň Hospodinova přidává dnů.“ (Př 10,27) ML 149.1

Všichni, kteří jsou pod Boží výchovou potřebují tichou hodinu pro společenství se svými vlastními srdci, přírodou a Bohem. ... Musíme Ho slyšet mluvit jednotlivě k srdci. Když je každý další hlas utišen a v tichosti na Něho očekáváme, tak tichost duše více odliší hlas Boží. On nás vyzývá: *„Upokojtež se, a vězte, žeť jsem já Bůh.“* ... Uprostřed spěchajících tlačenic a napětí životních intenzivních aktivit, bude ten, kdo je takto občerstven, obklopen atmosférou světla a míru. Obdrží dar jak fyzické tak i duševní síly. – CH 163 ML 149.2

Ať se mysl uschopní a vůle je postavena na stranu Hospodina a pak zde bude podivuhodné zdokonalení ve fyzickém zdraví. – Medical Missionary, November and December 1892 ML 149.3

Všude převládá nemoc mysle. Devět desetin z nemocí, kterými lidé trpí, mají v tomto svůj původ. ... Náboženství Kristovo... je jednou z nejúčinnějších léčeb, protože je silným utěшитelem nervů. – 5T 444 ML 149.4

Nebe je plné zdraví a čím více si člověk uvědomuje nebeské vlivy, tím jistěji bude uzdraven. ... ML 149.5

Zbožnost není v rozporu se zdravotními zákony, ale je s nimi v souladu. Bázeň Boží je základem veškeré skutečné prosperity. – CTBH 13, 14 ML 149.6

Měli bychom spolupracovat s Bohem v péči o naše těla. Láska k Bohu je podstatou pro život a zdraví. Víra v Boha je podstatou pro zdraví. Abychom měli dokonalé zdraví, musí být naše srdce naplněna láskou, nadějí a radostí v Hospodinu. – RH April 9, 1901 ML 149.7

26. května

Pokoj skrze vědomí konání dobra

„Pokoj mnohý těm, kteříž milují zákon tvůj, a nemají žádné urážky.“ (Ž 119,165) ML 150.1

Pokud je mysl volná a šťastná z vědomí konání dobra a pocitu uspokojení ve způsobování štěstí ostatním, vytváří to dobrou náladu, která bude působit na celý systém, způsobující volnější cirkulaci krve a posilující celé tělo. Požehnání Boží je hojivá moc a ti, kteří jsou hojní v přinášení prospěchu jiným, si uvědomí toto obdivuhodné požehnání jak v srdci tak v životě. – CTBH 13 ML 150.2

Ti, kteří následují stezku moudrosti a svatosti nebudou znepokojeni marnými smutky nad promarněnými hodinami, ani se nebudou znepokojovat nad melancholií nebo strachu mysle, jako někteří, dokud ovšem nebudou zapojeni do marných nicotných zábav. ... ML 150.3

Zábavy vzrušují mysl, ale potom jistě následuje deprese. Užitečná práce a tělesné cvičení bude mít na mysl mnohem zdravější vliv a posílí svaly, podpoří cirkulaci a prokáže se jako mocný sluzebník v obnovení zdraví. ... ML 150.4

Vědomí konání dobra je nejlepší medicínou pro nemocná těla a mysle. Zvláštní požehnání spočívající na příjemci je zdraví a síla. – HR March, 1872 ML 150.5

Dělat dobro je dílo, které je prospěšné jak dárci tak příjemci. Pokud zapomínáte na sebe v zájmu o druhé, získáváte vítězství nad svými slabostmi. Uspokojení, které si uvědomíte, v konání dobra, vám velmi pomůže v obnovení zdravého tónu představivosti. Potěšení z konání dobra oživuje mysl a prochází celým tělem. – 2T 534 ML 150.6

Člověk, jehož mysl je tichá a spokojená v Bohu, je na stezce ke zdraví. – RH March 11, 1880 ML 150.7

Veselé srdce je Božím lékem

„Srdce veselé (veselící se) občerstvuje jako lékařství.“ (Př 17,22) ML 151.1

Vztah, který existuje mezi myslí a tělem, je velice intimní. Když je narušen jeden, druhý s ním soucítí. Stav mysle ovlivňuje zdraví mnohem větší mírou, než si mnozí uvědomují. Mnohé z nemocí, kterými lidé trpí, jsou výsledkem duševní deprese. Žal, úzkost, nespokojenost, výčitky, vinna, nedůvěra mají tendenci lámat životní síly a zvát úpadek a smrt. ML 151.2

Nemoc je někdy vytvořena a je často velmi přitížena představivostí. Mnozí, kteří jsou celoživotními invalidy, by mohli být zdraví, kdyby si to jen mysleli. ... ML 151.3

Odvaha, naděje, víra, soucit, láska podporují zdraví a prodlužují život. Spokojená mysl a veselý duch jsou zdravím těla a silou duši. – MH 241 ML 151.4

Vděčnost, radování se, shovívavost, víra v Boží lásku a péči – toto jsou ti největší ochránci zdraví. – MH 281 ML 151.5

Moc vůle a důležitost sebekontroly, jak v chránění zdraví tak v jeho obnově, depresivní a dokonce ruinující efekty hněvu, sváru, sobectví nebo nečistoty a na druhé straně, úžasná životodárná moc nacházející se v radování se, nesobeckosti a vděčnosti, by také měly být ukázány. ML 151.6

Je zde v Písmu fyziologická pravda – pravda, kterou si musíme uvědomit: *„Srdce veselé (veselící se) občerstvuje jako lékařství.“* – Ed 197 ML 151.7

Pravé zásady křesťanství otevírají před všemi zdroj neocenitelného štěstí. – CH 28 ML 151.8

Měli bychom podporovat veselou, nadějnou a klidnou náladu mysle, protože naše zdraví závisí na tomto našem konání. – 3T 13 ML 151.9

Laskavé skutky a milá slova podporují zdraví

„Plást medu jsou řeči utěšené, sladkost duši, a lékařství kostem.“ (Př 16,24) ML 152.1

Laskavá, srdečná a povzbuzující slova se prokážou daleko lepšími, než nejhojivější léky. Toto přinese do srdce sklíčených a zmalomyslněných odvalu a štěstí a sluneční svit přinesený do rodiny laskavými skutky a povzbudivými slovy proplatí desetinásobně všechny snahy. Manžel by si měl uvědomit, že většina břemene výchovy jeho dětí spočívá na matce, že ona má mnohé co do činění z formováním jejich myslí. Toto by mělo vyzvat k činnosti jeho upřímné city a s pečlivostí by měl ulehčovat jejím břemenům. Měl by ji povzbuzovat, aby se opírala o jeho široké city, a měl by řídit její mysl k nebesům, kde je síla a pokoj a konečný odpočinek pro znavené. – 1T 306, 307 ML 152.2

Jeho laskavá a milující zdvořilost bude pro ni vzácným povzbuzením a štěstím, které bude udělovat, přinese radost a klid do jeho vlastního srdce. – MH 374 ML 152.3

Nejsladším modelem nebes je domov, kde přebývá Duch Hospodina. ... Cokoliv, co by ničilo klid a jednotu rodiny, by mělo být pevně potlačeno a měla by být ochraňována laskavost a láska. – ST June 20, 1911 ML 152.4

Domov by měl být místem, kde přebývá veselá mysl, zdvořilost a láska. A kde tyto dary přebývají, tam bude sídlit štěstí a mír. – MH 393 ML 152.5

Ti, kteří bojují životní boj s velkou nadějí, mohou být občerstveni a posílněni a povzbuzeni malými pozornostmi, které nic nestojí. Laskavá slova jednoduše promluvena, malé pozornosti jednoduše věnované smetou pryč mraky pokušení, které se kupí nad horizontem duše. – Manuscript 60, 1900 ML 152.6

Pod vlivem pokory, laskavosti a jemnosti je vytvářena atmosféra, která bude hojit a ne ničit. – Letter 320, 1906 ML 152.7

Zdraví a štěstí

„Představuji Hospodina před obličej svůj vždycky, a kdyžť jest mi po pravici, nikoli se nepohnu. Z té příčiny rozveselilo se srdce mé, a zplésala sláva má, ano i tělo mé v bezpečnosti (naději – KJV) přebývatí bude.“ (Ž 16,8.9) ML 153.1

Křesťan by měl žít tak blízko Bohu, aby mohl prokazovat věci, které jsou vynikající: *„Naplnění jsouce ovocem spravedlnosti, kteréž nesete skrze Jezukrista, k slávě a k chvále Boží.“* (Fp 1,11) Jeho srdce by mělo být naladěno k vděčnosti a chvále. Měl by být vždy připraven přiznat požehnání, které získává, pamatujíce, kdo je Ten, který pravil: *„Kdož obětuje obět chvály, tent' mne uctí.“* (Ž 50,23) ... ML 153.2

Povinností každého je pěstovat veselost místo zadumanosti nad utrpením a problémy. Mnozí jsou nejenže takto nešťastní, ale obětují své zdraví a štěstí této chorobné představivosti. V jejich okolí jsou věci, které nejsou příjemné a jejich tváře jsou neustále zamračené, což více než slova vyjadřuje nespokojenost. Tyto depresivní pocity jsou pro ně zdravotně velkým zraněním, protože bránění se procesu trávení, zasahují do výživy. Zatímco zarmoucenost a úzkost nemohou vyléčit ani jediné zlo, mohou udělat velikou škodu. Ale veselost a naděje, zatímco prosvětlují stezky ostatních, *„životem jsou těm, kteříž je nalézají, i všemu tělu jejich lékařstvím“* (Př 4,22). ML 153.3

Kristus přišel, aby obnovil svět zničený hříchem k jeho původní nádheře. ... Na nové zemi nebude hřích ani nemoc. ... A tělo bude obnoveno ke své původní dokonalosti. Budeme nést neposkvrněnou podobu Boží. ... ML 153.4

Rozvoj křesťanského charakteru, inklinující k tomuto stádiu dokonalosti, je růstem do krásy. ... Když se začne přetvářet srdce obnovováním mysle, dary Ducha zanechají svůj vliv na tváři a ta bude vyjadřovat čistotu, jemnost, klid, laskavost a čistou a upřímnou lásku, která vládne v srdci. ... ML 153.5

Vzdávej vždy a za všechno dík Bohu. – ST Feb. 12, 1885 ML 153.6

Odpuštění hříchu přináší uzdravení

„Dobrořeč duše má Hospodinu, a nezapomínej se na všechna dobrodiní jeho, kterýž odpouští tobě všechny nepravosti, kterýž uzdravuje všechny nemoci tvé.“ (Ž 103,2.3) ML 154.1

Spasitel pečoval jak o duši tak o tělo. Evangelium, které učil, bylo poselstvím duchovního života a fyzické obnovy. Osvobození od hříchu a uzdravení od nemoci bylo skloubeno dohromady. Stejná péče je odevzdána lékařům. Musí se spojit s Kristem v odlehčení jak tělesných tak duchovních potřeb svého bližního. Nemocným musí být poslem milosti, přinášející jim lék pro nemocné tělo a pro hříchem nemocnou duši. – MH 111 ML 154.2

Když byl ubohý ochrnutý přinesen do domu, kde učil Ježíš, hustý zástup obklopil dveře, zata-rasují každou cestu přístupu k Spasiteli. Ale víra a naděje byla roznícena v srdci ubohého trpitele a navrhl, aby ho jeho přátelé vzali na zád domu, rozbořili střechu a spustili ho dolů do přítomnosti Krista. Návrh byl vykonán. Když byl ubožák položen u nohou mocného Léčitele, vše, co mohl tento muž udělat pro své vyléčení, bylo uděláno. Ježíš věděl, že trpitel byl mučen pocitem svých hříchů a že musí první pocítit úlevu od svého břemena. S pohledem nejjemnějšího soucitu ho Spasitel oslovil, ne jako cizince nebo dokonce přítele, ale jako toho, kdo již byl dokonce přijat do rodiny Boží: *„Doufej, synu, odpuštění jsou tobě hříchové tvoji.“ (Mt 9,2) – RH Oct. 16, 1883 ML 154.3*

Mnozí trpí neduhy duše mnohem více než nemocemi těla a nenajdou ulehčení, dokud nepřijdou ke Kristu, studnici života. Nářky nad únavou, samotou a nespokojeností ustanou. Uspokojující radost dá ráznost mysli a zdraví a životní energii tělu. – 4T 579 ML 154.4

Kristus dnes cítí žal každého trpitele. ... Ví, jak promluvit slova: „Buďte zdraví,“ a vyzývá trpitele: *„Jdiž a nehřeš více.“ (J 8,11) – YI Dec. 29, 1898 ML 154.5*

Recept na vyléčení všech nemocí

„Pojďtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“ (Mt 11,28)

ML 155.1

Boží uzdravující moc prostupuje celou přírodu. Pokud je uříznut strom, pokud je zraněná lidská bytost nebo si zlomí kost, začíná příroda okamžitě napravovat zranění. Ještě než vůbec vznikne potřeba, jsou hojivé činnosti v připravenosti. A jakmile je určitá část zraněna, zapojí se každá energie do díla obnovy. Tak to je i v duchovní oblasti. Než hřích vytvořil potřebu, Bůh zajistil léčbu. Každá duše, která se oddává pokušení, je protivníkem zraněná. Ale kdekoliv je hřích, tam je i Spasitel. – Ed 113 *ML 155.2*

Když se obdrží evangelium ve své čistotě a moci, tak je to léčbou pro všechny neduhy, které mají původ v hříchu. Slunce Spravedlnosti povstává *„a zdraví bude na paprscích jeho“* (Mal 4,2).

... ML 155.3

Láska, kterou Kristus rozlévá skrze celou bytost, je životodárnou mocí. Hojivě se dotkne každé živé části – mozku, srdce, nervů. Díky lásce jsou do činnosti uvedeny všechny nejvyšší energie bytosti. Osvobozuje duši od vinny a utrpení, úzkosti a péče, které drtí životní síly. S láskou přichází vyrovnanost a klid. Zasadí do duše radost, kterou nic pozemského nemůže zničit – radost v Duchu svatém – radost, dávající zdraví a život. *ML 155.4*

Slova našeho Spasitel: *„Pojďte ke mně, ... a já vám odpočinutí dám,“* (Mt 11,28) jsou receptem pro uzdravení fyzických, duševních a duchovních nemocí. I když si lidé utrpení na sebe přivodili sami svým vlastním špatným konáním, dívá se na ně (Spasitel) se soucitem. V Něm mohou nalézt pomoc. Bude činit velké věci pro ty, kteří Mu věří. *... ML 155.5*

Kdyby lidské bytosti otevřely okna duše směrem k nebi, v ocenění božských darů by se dovnitř vlila záplava uzdravující síly. – MH 115, 116 *ML 155.6*

1. června

Pamatuj v mládí na svého Stvořitele

„A pamatuj na stvořitele svého ve dnech mladosti své, prvé než nastanou dnové zlí, a přiblíží se léta, o nichž díš: Nemám v nich zalíbení.“ (Kaz 12,1) *ML 156.1*

Přála bych si, abych mohla vylíčit krásu křesťanského života. Začínajíc ráno života, řízen zákony přírody a Boha, kráčí křesťan pevně kupředu a vzhůru, denně se přibližujíc blíže svému nebeskému domovu, kde na něho čeká koruna života a nové jméno, „*kteréhož žádný neví, než ten, kdož je přijímá*“ (Zj 2,17). Neustále roste ve štěstí, svatosti a užitečnosti. Pokrok každého roku převyšuje rok předešlý. *ML 156.2*

Bůh dal mládeži žebřík ke šplhání, žebřík, který dosahuje z země do nebe. Nad tímto žebříkem je Bůh a na každou příčku dopadají zářivé paprsky jeho slávy. Sleduje ty, kdo šplhají, připraven, kdyby se pevné uchopení uvolnilo a kroky zaváhaly, aby seslal pomoc. Ano, řekněme to slovy plnými povzbuzení, že nikdo, kdo vytrvale šplhá po žebříku, nesele v získání vstupu do nebeského města. – YI June 26, 1902 *ML 156.3*

Andělé Boží, kteří vystupují a sestupují po žebříku, který viděl Jákob ve vidění, pomohou každé duši, která bude šplhat až do nejvyššího nebe. Stráží lid Boží a sledují, jak je konán každý krok. Ti, kteří stoupají zářící stezkou, budou odměněni. Vstoupí v radost svého Pána. – RH Aug. 19, 1884 *ML 156.4*

Raná zbožnost zajistí pro svého vlastníka plný požitek všeho toho, co činí život šťastným. ... Ti, kteří čekají, dokud je délka života skoro u konce, předtím než hledají Boha, ztrácí život čistého a povzneseného štěstí – štěstí, které nikdy nepřichází v honbě za radovánkami, které nabízí tento život. Ti, kteří jsou dlouho obeznámeni s Bohem, kteří již od svého mládí vybírali své štěstí z čisté nebeské fontány, jsou připraveni vstoupit do Boží rodiny. – YI Nov. 25, 1900 *ML 156.5*

2. června

Kristus uvnitř pramene štěstí

„Chlubte se v svatém jménu jeho, vesel se srdce těch, jenž hledají Hospodina.“ (1 Pa 16,10) ML 157.1

Zástupy... se dožadují něčeho, co nemají. Utrácí své peníze na to, co není chleba, a svou práci na to, co neuspokojuje. Hladovějící, žíznící duše bude dále hladovět a žíznit, dokud bude stále spoluúčastníkem těchto neuspokojujících radovánek. Ach, kéž by každý naslouchal hlasu Ježíše: *„Žízní-li kdo, pod' ke mně, a napi se.“* (J 7,37) Ti, kteří pijí ze živé vody, již nebudou více žíznit. ... Kristus, pramen života, je fontánou míru a štěstí. ... ML 157.2

Ať mladí velebí jméno Hospodina pro jeho velkou dobrotu, milující milost a něžný soucit. Mohou velebit jeho jméno zjevováním jeho milost skrze spořádaný život a zbožné jednání. A když toto konají, je povaha příjemněna, podrážděnost odstoupí. – YI Nov. 6, 1902 ML 157.3

Srdce je nejšťastnější, když má v sobě Krista, jako přebývajícího hosta. Domov je nejpožehnanějším tam, kde je řídící zásadou zbožnost. ... V dílně, kde přebývá mír a nebeská přítomnost Krista, budou pracovníci nejvěrohodnější, nejvěrnější a nejschopnější. Lze vidět bázeň a lásku Boží. – Letter 48, 1897 ML 157.4

V tomto světě není bez Ježíše ani potěšení ani štěstí. Uznejme Ho jako svého Přítele Spasitele. ... V Něm jsou nesrovnatelné vnady. O, kéž bychom všichni během této krátké doby tříbení žili tak, abychom s Ním vládli během nekonečný věků věčnosti! – YI Feb. 12, 1903 ML 157.5

Pokud Kristus přebývá vírou v srdci..., budete šťastní a plní chvály a radosti. – YI Oct. 13, 1892 ML 157.6

3. června

Stranou Krista není skutečná radost

„Vejdíš v radost pána svého.“ (Mt 25,23) ML 158.1

Důvod, proč jsou někteří nepokojní, je ten, že nejdou k jedinému pravému zdroji štěstí. Snaží se najít vně Krista tu radost, která se nachází pouze v Něm. V Něm nejsou žádné zklamané naděje. O, jak je zanedbávána vzácná přednost modlitby! ... Modlitba je silou křesťana. Když je sám, tak není sám. Cítí přítomnost Toho, kdo řekl: *„Já s vámi jsem po všechny dny.“* (Mt 28,20) ML 158.2

Mladí chtějí to, co nemají, jmenovitě náboženství. Toto nemůže nic nahradit. – RH March 11, 1880 ML 158.3

Je to právě křesťanská naděje, která je potřebná. Náboženství prokáže věřícímu utišení a pevné vedení k Fontáně pravého štěstí. – YI Jan. 1, 1907 ML 158.4

Není pravé radosti, kromě Kristovy radosti. Všechno domnělé štěstí, které má člověk rád a je ho možno získat bez Krista, se ukáže jako popel a zklamání. Ani na chvíli se nedomnívejte, že nevěřící člověk může být šťastný. – Letter 15, 1899 ML 158.5

Nikdo se nemůže bez náboženství opravdově radovat ze života. Láska k Bohu očišťuje a pozdvihuje každou chuť a každou touhu, zesiluje každý cit a rozjasňuje každé hodnotné potěšení. Uschopňuje člověka ocenit všechno, co je pravé, dobré a krásné, a radovat se z toho. – GH September, 1882 ML 158.6

Vždycky jen u pravého křesťana najdete zřetelnou radost, svatou a šťastnou důvěru v Boha, podrobení se jeho prozřetelnosti, která občerstvuje duši. – 3T 377 ML 158.7

Víra v Boží lásku a vše řídící prozřetelnost nadlehčuje břemena úzkosti a starosti. Naplňuje to srdce radostí a spokojeností nejvyššího nebo nejnižšího podílu. Náboženství má přímou tendenci zlepšovat zdraví, prodlužovat život a zvyšovat naši radost ze všech požehnání. Otevírá duši nikdy neselhávající fontánu štěstí. – PP 600 ML 158.8

Moudrost a porozumění přináší štěstí

„Blahoslavený člověk nalézající moudrost, a člověk vynášející opatrnost.“ (Př 3,13) ML 159.1

Obřad pomazání Davida... byl mladíkovi oznámením o vysokém osudu, který ho čeká. ... ML 159.2

Nehledě na vysoké místo, které měl obsadit, pokračoval David potichu ve své činnosti, ochoten čekat rozvinutí Božích plánů v jeho vlastním čase a jeho vlastním způsobem. Pokorný a mírný jako před svým pomazáním, vrátil se pastýřský chlapec do kopců a sledoval a chránil svá stáda věrně jako předtím. Ale s novou inspirací skládal své melodie a hrál na harfu. Před ním se rozkládala krajina bohatství a rozličné krásy. ... ML 159.3

V rozkvětu a síle svých mladých let se David připravoval v nejušlechtlejším prostředí na převzetí vysokého postavení. Svého nadání – vzácného daru od Boha – využíval k tomu, aby velebil slávu božského Dárce. Stálým pozorováním a hloubáním se obohacoval takovou moudrostí a zbožností, že se stal miláčkem Boha a andělů. Jak rozjímal o dokonalosti svého Stvořitele, chápala jeho duše stále jasněji záměry Boží. Nejasné se stávalo pochopitelnějším, obtížné srozumitelnějším, zmatky se vyjasňovaly a každý paprsek nového světla vyvolal nové vytržení, které dalo vznik sladšímu chvalozpěvu oslavujícímu Boha a Vykupitele. Láska, jíž byl prostoupen, trýzeň, jež ho mučila, vítězství, jež ho potkávalo, to vše mu dávalo podněty k přemýšlení; a když poznal, že láska Boží prostupuje celý jeho život a provází ho na každém kroku, zachvělo se jeho srdce vroucí láskou a vděčností, jeho hlas vytryskl bohatší melodií, jeho harfa překypovala jásavější radostí; a pasáček nabýval na síle a rozšiřoval své poznání, neboť byl s ním Duch Hospodinův. – PP 641, 642 ML 159.4

Bible ukazuje cestu k pravému štěstí

*„Z cesty svědectví tvých raduji se více, než z největšího zboží. ... V ustanoveních tvých se ko-
chám, aniž se zapomínám na slovo tvé.“ (Ž 119,14-16) ML 160.1*

Bible našemu pohledu představuje neproniknutelná bohatství a nesmrtelné poklady nebes. Lid-
ské nejsilnější podněty nutí člověka hledat své vlastní štěstí a Bible uznává tuto touhu a ukazuje
nám, že celá nebesa se spojí s člověkem v jeho snahách, aby získal pravé štěstí. Zjevuje podmínky,
za kterých je člověku dán Kristův mír. Popisuje domov nekonečného štěstí a slunečního svitu, kde
nebudou nikdy známe slzy ani nedostatek. – Letter 28, 1888 ML 160.2

Tato požehnaná kniha vás naučí být čestnými, střidnými ve všech věcech, skromnými, hospo-
dárnými, věrnými a poctivými. Budete-li dbát jejich rad, učiní vás věrnými společníky mládí, ob-
dařivši vás vlivem, který vždy povede vzhůru k očištění charakteru. Vliv, který bude vést pryč od
hříchu na stezky spravedlnosti. ML 160.3

Bude takový život bez radosti? O, ne! Bude plný utišení, plný spokojenosti, protože přinášíte
do vašeho života nebesa, do vaší duše mír a živé svědectví, že „*zákon Hospodinův jest dokonalý,
občerstvující duši*“ (Ž 19,8). ... ML 160.4

Ráda bych, aby všichni mladí mohli porozumět, jak vzácné je nabídnutí mladého srdce Bohu. S
jakou láskou střeží andělé kroky mladých lidí, kteří se bojí Boha a milují Ho. Ježíš je zná jménem a
jejich příklad pomáhá jiným mladým lidem konat dobro. Mladý člověk, který má ve svém srdci a
mysli schovaný sklad Božích slov o opatrnosti a povzbuzení, sklad jeho vzácných perel zaslíbení,
ze kterého si člověk může kdykoliv vzít, tak takový člověk bude žijícím průlivem světla. Má spo-
jení se Zdrojem všeho světla. Slunce Spravedlnosti sesílá své světlo a hojivé paprsky do duše,
ozařující paprsky světla, všude kolem něho. – YI Aug. 3, 1887 ML 160.5

6. června

Nejšťastnější lidé na světě

„Blahoslavený (šťastný) ten lid, jehož Hospodin Bohem jest.“ (Ž 144,15) ML 161.1

Jestliže chceš najít štěstí a mír ve všem, co děláš, musíš dělat všechno s ohledem na slávu Boží. Kdybyste chtěli mír do vašich srdcí, musíte se upřímně snažit napodobovat Kristův život. Potom zde nebude potřeba citlivé veselé mysle nebo vašeho hledání radovánek v holdování pýše a povrchností světa. Budete mít klid a štěstí v konání dobra, které jste nikdy nemohli rozpoznat při dělání špatnosti. Ježíš vzal lidskou přirozenost, prošel kojeneckým věkem, dětstvím a mládím, aby věděl, jak soucítit se všemi, a zanechal příklad pro všechny děti a mladé. Je obeznámen s pokušeními a slabostmi dětí. Ve své lásce otevřel fontánu potěšení a radosti pro duši, která Mu věří. Děti a mládež mohou být opravdově šťastni, pokud se snaží ctít Krista a následovat jeho příklad. Mohou pocítovat svou odpovědnost pracovat s Ježíšem Kristem ve velkém plánu záchrany duší. Pokud budou mladí lidé cítit svou zodpovědnost před Bohem, budou nad všechno, co je zlé, sobecké a nečisté, povznášeni. Život takových bude velmi důležitý. Uvědomí se, že mají něco velkého a slavného, pro co žít. Toto bude mít na mladé vliv, aby se stali opravdovými, veselými a silnými pod veškerými břemeny, zastrásováním a těžkostmi života, jako se stal i jejich božský vzor. ... Snažně vás prosím, abyste pěstovali pozornou zodpovědnost k Bohu. Vědomí, že děláte ty věci, které Bůh může schválit, vás posilní v jeho síle; a napodobováním Vzoru, můžete se jako On rozšířit v moudrosti a v přízni s Bohem a člověkem. – YI August, 1873 ML 161.2

Ti, kteří ve všem činí Boha prvním a posledním a nejlepším, jsou nejšťastnějšími lidmi na světě. – RH Aug. 16, 1884 ML 161.3

7. června

Poslušnost

„Protož přikázal nám Hospodin, abychom ostříhali všech ustanovení těchto, bojíce se Hospodina Boha svého, aby nám dobře bylo po všechny dny, a aby zachoval nás při životu, jakž to činí i v dnešní den. A spravedlnost míti budeme, když ostříhati budeme a činiti všechna přikázání tato před Hospodinem Bohem svým, jakož přikázal nám.“ (Dt 6,24.25) ML 162.1

Štěstí musí být vyhledáváno správným způsobem a ze správného zdroje. Někteří si myslí, že mohou jistě najít štěstí ve směru holdování hříšným radovánkám nebo klamným světským atrakcím. A někteří obětují tělesné a mravní povinnosti, myslíc, že najdou štěstí a přitom ztrácí jak duši, tak tělo. Jiní hledají své štěstí v holdování nepřírozeným chutím a považují to za toužebnější než zdraví a život. Mnozí se trápí ve spoutanosti smyslných vášní a obětovali by tělesnou sílu, intelekt a mravní síly k uspokojení chuti. Přivedou se do předčasných hrobů a při soudu budou obviněni ze sebevraždy. ML 162.2

Je toto štěstí, které se nachází v neposlušnosti a přestupování tělesného a mravního zákony, toužebné? Kristův život poukazuje na pravý zdroj štěstí a jak může být získáno. ... Chtějí-li být vskutku opravdově šťastni, měli by se vesele snažit být nalezeni na místě povinnosti, konajíce dílo, které jim předává věrnost, přizpůsobujíc svá srdce a životy dokonalému Vzor. – YI April, 1872 ML 162.3

Na poslušnosti závisí život a štěstí, zdraví a radost mužů, žen a dětí. Poslušnost je pro jejich dobro v současném životě a v životě nadcházejícím. – Manuscript 36, 1900 ML 162.4

Kde můžeme najít jistější vedení, než u pravého Bohu? ... Kde je jistější stezka, než ta, kterou vede Věčný? Když Ho budeme následovat, nejsme na laciné, spleť a křovinaté stezce. – Letter 48, 1897 ML 162.5

Stezka poslušnosti Boha je stezkou ctnosti, zdraví a štěstí. – RH Oct. 19, 1883 ML 162.6

8. června

Mějte potěšení z konání Boží vůle

„Když nebývá vidění, rozptýlen bývá lid; kdož pak ostříhá zákona, blahoslavený jest.“ (Př 29,18) *ML 163.1*

Pro ty, kteří milují Boha, bude největším potěšením zachovávání jeho přikázání a konání věcí, které se Mu líbí. ... *ML 163.2*

Žalmista praví: *„Zákon Boží dokonalý jest.“* (Ž 19,8) Jak podivuhodný ve své jednoduchosti, svém rozsahu a dokonalosti je zákon Boží! Je tak stručný, že si můžeme každé pravidlo vrýt do paměti, a přesto tak dalekosáhlý ve vyjádření celé Boží vůle a všímá si nejen vnější činnosti, ale také činnosti myšlenek a pohnutek, tužeb a citů srdce. Lidské zákony to nedokážou. Dokážou jednat pouze s vnějšími skutky. ... Boží zákon si všímá žárlivosti, závisti, nenávisti, zlomyslnosti, pomsty, chtíče a ctižádosti, které kypí v duši, ale ještě nenašli vyjádření ve vnějších skutečích. ... A tyto hříšné pocity budou přivedeny k vyúčtování ve dne, kdy *„všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buďto dobrou, buďto zlou“* (Kaz 12,14). ... *ML 163.3*

V Božím zákoně není žádné tajemství. Všichni mohou pochopit ty velké pravdy, které obsahuje. I ten nejslabší intelekt může pochopit tato pravidla. ... *ML 163.4*

Poslušnost zákona je podstatou ne pouze pro naše spasení, ale pro naše vlastní štěstí a pro štěstí všech, se kterými jsme ve spojení. – ST April 15, 1886 *ML 163.5*

Lidské štěstí musí být vždy stráženo zákonem Božím. ... Zákon je živým plotem, který Bůh umístil kolem své vinice. Tímto plotem jsou ti, kteří poslouchají, chráněni před zlem. – ST June 13, 1900 *ML 163.6*

Dlužíme Mu vše, co činí život žádoucí, a On od nás žádá city našeho srdce a poslušnost života. Jeho pravidla, pokud jsou poslouchána, přinesou štěstí do života doma i štěstí každému jednotlivci. – Letter 23a, 1893 *ML 163.7*

Konání dobra přinese mír a svatou radost. – RH Nov. 19, 1908 *ML 163.8*

9. června

Ochotný a poslušný

„Budete-li povolní a poslušní, dobré věci země jísti budete.“ (Iz 1,19) ML 164.1

Ve vyžadování poslušnosti zákonů svého království dává Bůh svým lidem zdraví a štěstí, pokoj a radost. – CT 454 ML 164.2

Zásada synovské lásky a poslušnosti úzce souvisí se zásadou lásky a oddanosti Bohu, Otci všech. Pohrdání rodičovské autority brzy povede ke pohrdání autority Boží. – PP 337 ML 164.3

V raném věku mohou děti pochopit, co je jim jednoduše a stručně řečeno a laskavým a rozvážným způsobem mohou být naučeni poslouchat. ... Matka by neměla dovolit, aby její dítě nad ní získalo převahu ani v jediném případě. A aby tato autorita byla udržena není nezbytné se uchýlit k hrubým opatřením; pevná, stálá ruka a laskavost, která přesvědčuje dítě o vaší lásce, naplní záměr. – PHJ April, 1890 ML 164.4

Když děti milují svou matku a skládají v ní svou důvěru a poslouchají ji, tak se naučili první lekci bytí křesťanem. Musí být poslušní Ježíše, milovat Ho a věřit Mu, stejně jako jsou poslušní a milují a důvěřují svým rodičům. – PHJ September, 1890 ML 164.5

Pohotová a neustálá poslušnost moudrým rodičovským radám rozšíří štěstí samotných dětí stejně jako úctu Boží a dobro společnosti. Děti by se měly naučit, že v podřizování se zákonům domácnosti je jejich dokonalá svoboda. Křesťané se naučí tu samou lekci – že v jejich poslušnost Božím zákonům je jejich dokonalá svoboda. – RH Aug. 30, 1881 ML 164.6

Děti budou šťastnější, mnohem šťastnější pod řádnou disciplínou, než když budou ponecháni, aby si dělali to, co doporučují jejich nevychované podněty. – Manuscript 49, 1901 ML 164.7

Zlaté pravidlo

„A protože všechno, což byste chtěli, aby vám lidé činili, to i vy činite jim; toť zajisté jest Zákon i Proroci.“ (Mt 7,12) ML 165.1

Spasitel učil tuto zásadu (zlaté pravidlo), aby učinil lidi šťastné, ne nešťastné. Bůh touží, aby mužové a ženy žili vyšší život. Dává jim životní spásu, ne aby je pouze uschoptil k získání bohatství, ale aby zdokonalil jejich vyšší schopnosti konáním díla, které Sám lidstvu svěřil – práce zkoumání a odhalování potřeb svých bližních. Člověk by neměl pracovat pro svůj vlastní zájem, ale pro zájem všech okolních, obdařujíc ostatní svým vlivem a laskavými skutky. Tento Boží záměr je doložen v Kristově životě. – Manuscript 132, 1902 ML 165.2

Uchopte se každé příležitosti, abyste přispěli pro radost všech kolem sebe, sdílejíc s nimi svou lásku. Laskavé slovo, soucitný pohled, vyjádření pochvaly bude pro mnoho bojujících a osamocených jako sklenice studené vody pro žíznivou duši. Slovo povzbuzení, skutek laskavosti by přispěly k ulehčení břemen, které těžce spočívají na unavených ramenech. Právě štěstí je nalezeno v nesobecké službě. A každé slovo a skutek takovéto služby je zaznamenán v knize nebes, jakoby byl učiněn Kristu. ... Žijte na výsluní Kristovy lásky. Potom váš vliv bude požehnáním světu. – YI April 9, 1903 ML 165.3

Duch nesobecké práce pro druhé dává hloubku, stabilitu a Kristu podobnou krásu charakteru a přináší mír a štěstí svému vlastníkovi. – 5T 607 ML 165.4

Každá vykonaná povinnost, každá oběť učiněná ve jménu Ježíše přináší závratně velkou odměnu. V každém skutku povinnosti mluví Bůh a dává své požehnání. – 4T 145 ML 165.5

11. června

Raduj se a konej dobro

„Odtud seznávám, že nic lepšího nemají, než aby se veselili, a činili dobře v životě svém.“ (Kaz 3,12) ML 166.1

Mladí si mohou myslet, že naleznou štěstí, když budou hledat své vlastní potěšení, ale pravé štěstí nikdy nebude jejich, pokud se ženou tímto směrem. Spasitel nežil, aby si působil potěšení. Čteme o Něm, že chodil a konal dobro. Strávil svůj život v laskavé službě, utěšujíc ztrápené, sloužíc potřebným, pozvedávajíc skloněné; neměl na tomto světě žádný domov, jenom laskavost jeho přátel Mu nějaký jako poutníkovi zajistila. Přesto být v jeho přítomnosti byl pocit nebes. Den za dnem se setkával se zkouškami a pokušeními, ale ani nepadl, ani nezmalomyslněl. ... Byl vždy trpělivý a veselý mysl a postižení Ho vítali jako posla života, míru a zdraví. ... ML 166.2

Jaký překrásný příklad pro nás zanechal Kristus ve svém životním díle. Kdo z jeho dětí žije tak jak On k slávě Boží? On je Světlem světa a ten, kdo úspěšně pracuje pro svého Mistra, musí zapálit svou svíčku z tohoto božského života. ML 166.3

Kristus řekl svým učedníkům: *„Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí pošlapána.“* (Mt 5,13) Jak opatrně bychom měli tedy následovat Kristův příklad. Pokud to nebudeme konat, jsme bezcenní – sůl, která je zmařena. ML 166.4

Pouze následováním Kristova příkladu můžeme najít pravé štěstí. Pokud je tento příklad přijat je srdce podrobno a jeho cíle jsou změněny. – YI Aug. 22, 1901 ML 166.5

Jeho služba na vás nevloží žádné omezení, které by nezvýšilo vaše štěstí. Ve shodě s jeho požadavky najdete mír, spokojenost a radost, kterou nikdy nemůžete mít na stezce... hříchu. – RH Aug. 26, 1884 ML 166.6

Trpělivé pokračování v konání dobra

„Summa všeho, což jsi slyšel: Boha se boj, a přikázání jeho ostříhej, nebo na tom všechno člověku záleží.“ (Kaz 12,13) ML 167.1

(Šalomoun) nám podává historii o svém hledání štěstí. Zapojil se do intelektuální práce; uspokojil svou lásku po rozkoších; uskutečňoval své plány reklamních podniků. Byl obklopen fascinující nádherou dvorního života. ... ML 167.2

Šalomoun seděl na trůnu ze slonoviny, schody z ryzího zlata byly lemovány šesti zlatými lvy. Jeho oči spočívaly na dobře vypěstovaných a krásných zahradách přímo před ním. Tato místa byla vizemi nádhery, uspořádána tak, aby se co možná nejvíce podobala zahradě Eden. Výběr stromů a keřů a květin všelijakých druhů byl přivezen z cizích zemí, aby okrašlovaly zahradu. Ptáčci všech druhů brilantního peří poletovali ze stromu na strom, rozeznívajíce vzduch sladkými písněmi. Mladí obsluhující, překrásně oblečení a ozdobeni, čekali, aby uposlechli jeho nejvznešenějšího přání. Scény veselí, hudba, sporty a hry se pořádali pro jeho rozptýlení při extravagantní výdajích peněz. ML 167.3

Ale všechno toto nepřineslo králi štěstí. ... Hýření zanechalo na jeho kdysi poctivé a schopné tváři svůj účinek. Byl smutně změněn z toho mladého Šalomouna. Jeho čelo bylo svraštěné starostí a nešťastností. ... Jeho rty byly připraveny propuknout ve výčitky kvůli nejnepatrnější odchylce od jeho přání. ML 167.4

Jeho zničené nervy a přepadlé tělo ukazovalo výsledek překračování přírodních zákonů. Přiznal se ke ztracenému životu a neúspěšnou honbou za štěstím. – HR June, 1878 ML 167.5

Cesta k pravému štěstí zůstává po všechny věky stejná. Trpělivé pokračování konání dobra povede ke cti, štěstí a věčnému životu. – HR June, 1878 ML 167.6

Být dobrý a konat dobro

„Doufej v Hospodina, a čiň dobré; přebývej na zemi a živ se spravedlivě.“ (Ž 37,3) ML 168.1

Pravé štěstí se nachází pouze v bytí dobrým a v konání dobra. Nejčistší a nejvyšší radosti přichází k těm, kteří věrně naplňují své svěřené povinnosti. ... ML 168.2

Všem dal Kristus dílo služby. On je Král slávy, přesto praví: *„Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil.“* (Mt 20,28) On je Majestát nebes, přesto ochotně souhlasil přijít na tuto zem konat práci vloženou na Něho jeho Otcem. Zušlechtil práci. Aby nám dal příklad pracovitosti, pracoval svými rukama jako tesařský řemeslník. Od velmi raného věku konal svou část v podporování rodiny. Uvědomil si, že je součástí rodinného podniku, a ochotně nesl svůj podíl břemen. ML 168.3

Děti a mládež by měly mít radost z ulehčování starostí otce a matky, ukazující doma nesobecký zájem. Když povzbudivě pozvednou břemena, která spadají do jejich podílu, získávají tak výchovu, která je uzpůsobí pro místa důvěryhodnosti a užitečnosti. Každý rok musí dělat trvalý pokrok, postupně ale jistě odkládající nezkušenost chlapeckého a dívčího věku pro zkušenost mužství a ženství. Ve věrném konání jednoduchých povinností domácnosti, pokládají chlapci a děvčata základ duševní, mravní a duchovní dokonalosti. – YI Dec. 5, 1901 ML 168.4

Někteří učí, že bohatství a zahálka jsou vskutku požehnáním; ale ti, kteří jsou vždy zaneprázdnění a kteří povzbudivě jdou za svými denními povinnostmi, jsou ti nejšťastnější a radují se z nejlepšího zdraví. Zdravá únava, která je výsledkem dobře regulované práce, jim zajišťuje přednosti občerstvujícího spánku. Věta, že člověk musí dít na svůj denní chléb, i zaslíbení budoucího štěstí a slávy přišly od stejného trůnu a jsou obě požehnáními. – CTBH 97 ML 168.5

14. června

Spokojenost

„Jestli' pak zisk veliký zbožnost, s takovou myslí, kteráž na tom, což má, přestati umí.“ (1 Tm 6,6) ML 169.1

Do našich rodin vnášíme až příliš mnoho starostí a břemen a příliš málo se vážíme přirozené prostoty, klidu a štěstí. Měli bychom se méně starat o to, co řekne svět kolem nás, a více starostlivé pozornosti věnovat členům rodinného kruhu. Mezi členy domácnosti by mělo být méně okázalosti a světské zdvořilosti, ale mnohem více něhy a lásky, radosti a křesťanské laskavosti. Mnozí se teprve potřebují naučit, jak udělat domov přitažlivým, aby byl místem radosti. Vděčná srdce a laskavé pohledy mají větší cenu, než bohatství a přepych. Uspokojení z prostých věcí učiní domov šťastným, pokud v něm panuje láska. ML 169.2

Ježíš, náš Vykupitel, chodil po zemi s důstojností krále, avšak s tichým a pokorným srdcem. Byl světlem a požehnáním pro každý dům, protože s sebou přinášel radost, naději a odvahu. Ach, kéž bychom se dovedli spokojit s menšími touhami srdce a méně usilovali o těžko dosažitelné věci, jimiž chceme zkrášlit své domovy, zatímco si nevážíme tichého a klidného ducha, kterého si Bůh cení víc, než klenotů. Dar jednoduchosti, tichosti a pravé náklonnosti by učinil i z nejskromnějšího domova ráj. Lépe je radostně snášet každou obtíž, než ztratit pokoj a spokojenost. – 4T 621, 622 ML 169.3

Zde je tajemství spokojenosti, míru a štěstí. ... Pravý křesťan... se snaží žít život užitečnosti a podřídít své zvyky příkladu Ježíše. Takový najde pravé štěstí, odměnu za konání dobra. Takovýto bude vyzdvižen z otroctví umělého života do svobody a milosti Kristovy jednoduchosti. – HR February, 1877 ML 169.4

15. června

Vděčnost

„Zpívati budu Hospodinu, že jest mi tak dobře učinil.“ (Ž 13,6) ML 170.1

Každé pozemské přání může být uspokojeno a přesto lidé jdou dál jako nevděční malomocní, kteří byli očištěni a uzdraveni ze své odporné nemoci. Tito malomocní měli vrácené zdraví Kristem a části, které byly zničeny nemocí, byly znovu stvořeny, ale pouze jenom jeden, když zjistil, že je celý obnoven, se vrátil vzdát Bohu slávu. ... ML 170.2

Lekce, která je zaznamenána a která se týká těch deseti malomocných, by měla probudit v každém srdci nejopravdovější touhu ke změně existujícího pořádku nevděčnosti ve chválu a díkyvzdání. Ať vyznávající lid Boží přestane reptat a stěžovat si. Vzpomeňme si, kdo je první velký Dárce všech našich požehnání. Jsme krmeni, oblékáni a udržováni při životě a neměli bychom sebe a naše děti naučit odpovédět vděčností našemu nebeskému Otci? – RH Nov. 13, 1894 ML 170.3

Nemáme důvod hovořit o Boží dobrotě a vyprávět o jeho moci? Když jsou k nám přátelé milí, vážíme si toho jako přednosti, když jim můžeme poděkovat za jejich laskavost. Čím více bychom měli brát jako radost, když vzdáváme díky Příteli, který nám dal každý dobrý a dokonalý dar. Ať se v každém sboru pěstuje díkyvzdání Bohu. Vychovejme své rty k chvále Boha v rodinném kruhu. ... Ať naše dary a oběti vyjadřují naši vděčnost za laskavosti, které denně přijímáme. Ve všem bychom měli ukazovat radosti Páně a oznamovat poselství Boží spasitelné milosti. – RH May 7, 1908 ML 170.4

Srdce těch, kteří zjevují vlastnosti Krista, planou božskou láskou. Jsou prostoupena duchem vděčnosti. ... Vyzdvihněte Ježíše. Pozdvihněte Ho, toho muže Golgoty, s hlasem písně a modlitby. Vážně usilujte rozšiřovat evangelium. Vyprávějte vzácný příběh Boží lásky k člověku. V tomto díle najdete uspokojení, které bude trvat po věčné věky. – RH July 11, 1899 ML 170.5

Díkovzdání a chvála

„Vcházejte do bran jeho s díkčiněním, a do síní jeho s chvalami; oslavujte jej, a dobrořečte jménu jeho.“ (Ž 100,4) ML 171.1

Pokud zasvětime své srdce a mysl do služby Boží, dělající dílo, které pro nás má k vykonání a chodíce ve šlépějích Ježíše, stanou se naše srdce svatými harfami, jejichž každý vyslaný akord bude chválou a díkovzdáním Beránkovi seslaným Bohem, aby vzal pryč hříchy světa. ... ML 171.2

Kristus chce mít naše myšlenky zaměřené na Něho. ... Odvráťte se od sebe k Ježíši, životu každého požehnání, daru, životu všeho, co je vzácné a hodnotné Božím dětem. ... ML 171.3

Hospodin Ježíš je naši silou a štěstím, velkou studnicí, ze které mohou lidé čerpat při každé příležitosti. Když Ho studujeme, hovoříme o Něm, stáváme se více a více schopnější Ho spatřovat – když využíváme jeho dary a obdržujeme požehnání, které nám nabízí, máme něco, s čím můžeme pomoci ostatním. Naplnění vděčností sdělujeme ostatním ta požehnání, která nám byla zadarmo dána. Takto získávající a sdílející rosteme v milosti; a z našich rtů neustále teče bohatý proud chvály a vděčnosti; sladký duch Ježíše rozdmychává díkovzdání v našich srdcích a naše duše jsou pozdviženy s pocitem bezpečí. Nevadnoucí a nevyčerpatelná spravedlnost Kristova se vírou stává naší spravedlností. – ST Nov. 22, 1896 ML 171.4

Ať čerstvá požehnání každého nového dne probouzí v našich srdcích chválu za tyto projevy jeho milující péče. ML 171.5

Když otevřete ráno své oči, děkujte Bohu, že vás uchoval přes noc. Děkujte Mu za jeho pokoj ve vašem srdci. Ráno, v poledne a večer ať k nebesům stoupá vděčnost jako sladká vůně. ... ML 171.6

Andělé Boží, tisíce tisíců, ... nás ochraňují od zlého a zatlačují mocnosti temnosti, které usilují o naše zničení. Nemáme snad důvod být každou chvíli vděční, vděční, i když jsou na naší stezce zjevné těžkosti? – MH 254 ML 171.7

17. června

Věrný v maličkostech života

„Zlapejte nám lišky, lišky maličké, ještě škodu dělají na vinicích.“ (Pís 2,15) ML 172.1

Mnohými způsoby je životní štěstí spojeno s věrností běžných povinností. – Ed 216 ML 172.2

Je to zanedbávání maličkostí, titěrností, co otravuje životní štěstí. Věrné vykonávání maličkostí vytváří součet štěstí, aby bylo zajištěno v tomto životě. Ten, který je věrný v maličkostech, je také věrný ve velkém množství. Ten, který je nevěrný nebo nespravedlivý v malých záležitostech, bude i ve větších. – 2T 700 ML 172.3

Dokud nemůžete vesele a šťastně popadnout tyto povinnosti, nejste vybaveni pro větší a vyšší povinnosti. Skromné úkoly před námi musí být někým vzaty; a ti, kteří je konají, by měli cítit, že dělají nezbytnou a úctyhodnou práci a že ve svém pověření, i když to může být skromné, dělají dílo Boží, stejně tak jako dělal Gabriel, když byl poslán k prorokům. – 3T 80 ML 172.4

Jsou to maličkosti života, které rozvíjí ducha v mužích a ženách a určují charakter. ... Ve slovech, tónech, gestech a pohledech můžete reprezentovat Ježíšova ducha. Ten, kdo zanedbává tyto malé věci a přesto se chválí, že je připraven dělat báječné věci pro Mistra, bude v nebezpečí úplného pádu. Život není vytvořen z velkých obětí a úžasných pokroků, ale z maličkostí. – Letter 16, 1886 ML 172.5

Zkoumejte pod mikroskopem nejmenší a nejběžnější květy podél cesty a všimněte si všech jejich částí znamenité nádhery a celistvosti. Takže v nejskromnějším může být nalezeno mnoho pravé dokonalosti; nejběžnější úkoly, zpracované laskavou věrností jsou v Božích očích nádherné. – Ed 114 ML 172.6

Malé pozornosti, malé skutky lásky a sebeoběti, které tekou z našeho života stejně tiše jako vůně z květiny, nepředstavují pouhý malý podíl požehnání a štěstí života. – MB 123 ML 172.7

18. června

Milující pozornost doma

„Ale milujeme-liť jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás.“ (1 J 4,12)

ML 173.1

Učiňte vaši domácí atmosféru vonící jemnou pozorností. – Letter 18b, 1891 *ML 173.2*

Domov má být středem nejčistšího a nejvznešenějšího citu. Pokoj, soulad, láska a štěstí by měly být vytrvale pěstovány každý den, dokud nebudou tyto vzácné věci přebývat v srdcích těch, kteří tvoří rodinu. – ST June 20, 1911 *ML 173.3*

Důvod, proč je v našem světě tolik mužů a žen s tvrdým srdcem, je, že pravý cit se bere jako slabost a byl odstrašen a potlačen. Lepší část lidské přirozenosti této třídy byla zkažena a v dětství zakrněla a dokud paprsky božského světla nebudou moci roztopit jejich chlad a necitelné sobectví, je štěstí takovýchto lidí navždy pohřbeno. Kéž bychom měli něžná srdce, jako měl Ježíš, když byl na zemi, a měli posvěcenou soucitností, jakou mají andělé pro hříšné smrtelníky. Takto musíme pěstovat soucitnost dětství, které jsou sami o sobě prostotou. – 3T 539 *ML 173.4*

Pochvalte své děti, kdykoliv můžete. Učiňte jejich životy podle možnosti co nejšťastnější. ... Udržujte půdu srdce měkkou projevováním lásky a citu, připravujíc ji tak pro semínko pravdy. ... Hospodin dává zemi nejen mraky a déšť, ale krásný, smějící se sluneční svit, který způsobuje, že semínko vyklíčí a vznikne květ. – CT 114 *ML 173.5*

Souhlasný pohled, slovo povzbuzení nebo pochvaly budou v jejich srdcích jako sluneční svit, často činíce celý den šťastným. – MH 388 *ML 173.6*

Štěstí manžela a dětí by mělo být každé manželce a matce svatější než všech ostatních. – 1T 465 *ML 173.7*

Zpívej a svět bude zpívat s tebou

„A tak vložil v ústa má píseň novou, chválu Bohu našemu, což když uhlédají mnozí, i báti se, i doufání skládati budou v Hospodinu.“ (Ž 40,4) ML 174.1

Bůh chce, abychom byli šťastní. Touží vložit na naše rty novou píseň, dokonce chválu našemu Bohu. Chce, abychom věřili, že odpustil naše hříchy a odstraní pryč naši vlastní nespravedlivost. Touží, abychom ve svých srdcích pro Něj vytvářeli melodii. ... ML 174.2

Ať každé slovo, které pronáším, každý řádek, který píši je naplněn povzbuzením a neoblomnou vírou. ... Nemysli si, že Ježíš je Spasitelem pouze tvého bratra. On je tvůj osobní Spasitel. Pokud zvážíš tuto vzácnou myšlenku, budeš... vytvářet ve své duši melodii Bohu. Je naším privilegiem jásat v Bohu. Je naším privilegiem vést druhé, aby viděli, že jejich jediná naděje je v Bohu, a aby se k Němu utíkali ukrýt. ML 174.3

Každý skutek posvěcení Bohu přináší radost, protože když oceňujeme světlo, které nám dal, tak bude přicházet více a více světla. Musíme... otevřít naše srdce jasným paprskům Slunce Spravedlnosti. V dokonalém podrobení je pokoj. ... ML 174.4

Ať vládne ve vaší duši pokoj Boží. Potom budete mít sílu snášet všechno utrpení a budete jásat, že máte dar vytrvat. Chvalte Hospodina; hovořte o jeho dobrotě; vyprávějte o jeho moci. Zpřijemňujte atmosféru, která obklopuje vaši duši. ... Chvalte srdcem, duší a hlasem Toho, který je zdravím vašeho vzezření, váš Spasitel a Bůh. – YI Dec. 27, 1900 ML 174.5

Ať je vyjádřena v písních chvála a díkuvzdání. Když jsme pokoušeni, tak místo abychom dávali promluvit svým pocitům, pozdvihněme vírou píseň díkuvzdání Bohu. Píseň je zbraní, kterou můžeme vždy použít proti pesimismu. Když takto otvíráme svá srdce slunečnímu svitu Spasitelovy přítomnosti, budeme mít... jeho požehnání. – MH 254 ML 174.6

20. června

Krásy přírody

„Veliké skutky Hospodinovy, a patrné všechněm, kteříž v nich líbost mají. Památku způsobil předivnými skutky svými milostivý a milosrdný Hospodin.“ (Ž 111,2-4) ML 175.1

Bůh, který učinil domov našich prvních rodičů tak překvapivě nádherný, dal také velebné stromy, krásné květiny a všechno nádherné v přírodě pro naše potěšení. – RH July 25, 1871 ML 175.2

Kdekoliv se otočíme jsou stopy původní nádhery. Kdekoliv se můžeme otočit slyšíme hlas Boží a spatřujeme dílo jeho rukou. ... ML 175.3

Deset tisíc hlasů přírody hovoří o jeho velebnosti. Na zemi a ve vzduchu a nebi s jejich úžasnými odstíny a barvami, mění se v oslnivý kontrast nebo jemně souladně smíchané, spatřujeme jeho slávu. Věčné kopce nám hovoří o jeho moci. Stromy mávají svými zelenými větvemi v slunečním svitu a poukazují na svého Stvořitele. Květiny, které zkrášlují zemi svou krásou nám šeptají o Edeně a naplňují nás touhami jeho neblednoucí nádhery. Živá zeleň, která pokrývá hnědou zem kobercem, nám vypráví o Boží péči pro nejskromnější z jeho Stvoření. Mořské jeskyně a hloubky země odhalují jeho poklady. Ten, který vložil perly do oceánu a ametysty a chrysolity mezi kameny, je milovníkem krásy. Slunce stoupající po nebi je reprezentantem Toho, který je světlem a životem všeho, co učinil. Všechna zář a krása, která zdobí zemi a osvětluje nebesa, hovoří o Bohu. ML 175.4

Zapomeneme snad v radování se nad těmito dary na Dárce? Ať nás raději vedou k přemýšlení o jeho dobrotě a lásce. Ať vše, co je krásného na našem pozemském domově, nám připomíná křišťálovou řeku a zelená pole, vlnící se stromy a živoucí fontány, zářící město a bílé oděné zpěváky našeho nebeského domova – toho světa krásy, kterou žádný umělec nemůže vykreslit a žádný smrtelný jazyk popsat. – GH August, 1882 ML 175.5

21. června

Pokoj a jistota

„A zjeví se skutek spravedlnosti, pokoj, ovoce, pravím, spravedlnosti, pokoj a bezpečnost až na věky.“ (Iz 32,17) ML 176.1

Pravé zásady psychologie jsou nalezeny v Písmu Svatém. Člověk nezná svou pravou hodnotu. Jedná podle svého neobráceného temperamentu povahy, protože se nedívá na Ježíše, Původce a Dokonavatele své víry. Ten, který přichází k Ježíši, ten, který Mu věří a činí Ho svým příkladem, si uvědomí význam slov: *„Dal jim moc, syny Božími býti.“* (J 1,12) ... ML 176.2

Ti, kteří projdou zkušeností pravého obrácení, si s horlivým uvědoměním uvědomí svou zodpovědnost Bohu, aby si vypracovali své vlastní spasení s bázní a třesením a svou zodpovědnost učinit celkové obnovení ze svého malomocenství hříchu. Taková zkušenost je přivede pokorně a důvěřivě k tomu, aby vložili svou závislost Bohu. – Manuscript 121, 1902 ML 176.3

Mít vědomí, že Hospodinův zrak na nás spočívá a jeho uši jsou otevřené slyšet naše modlitby, je vskutku uspokojením. Vědět, že máme neselhávajícího Přitele, na kterého se můžeme spolehnout se všemi tajemstvími duše, je předností, které slova nikdy nemohou vyjádřit. – RH Feb. 11, 1880 ML 176.4

Mužové a ženy radující se z náboženství Ježíše Krista nebudou neklidní, nepokojní, nespokojení a vrtkaví; pokoj Kristův v jejich srdcích upevní jejich charakter. – Letter 8, 1888 ML 176.5

Nesmíte ničemu dovolit, aby oloupilo vaši duši o pokoj, mír a jistotu, kterou jste právě přijali. Přivlastněte si každé zaslíbení; všechny jsou vaše pod podmínkou vašeho vyhovění Božím předepsaným podmínkám. Celkové odevzdání svých cest, které vypadají tak moudře, a přijetí Kristovy cesty, je tajemství dokonalého odpočinku v jeho lásce. – Letter 130, 1898 ML 176.6

Duše zasvěcena Kristově službě má pokoj, který svět nemůže dát ani vzít. – RH Nov. 27, 1894 ML 176.7

22. června

Veselé srdce utváří radostné vzezření

„Srdce veselé obveseluje tvář, ale pro žalost srdce duch zkormoucen bývá.“ (Př 15,13) ML 177.1

Pokud jste obtíženi a znaveni, nemusíte se zkroutit jako lístky na odumřelé větvi. Veselost a čisté svědomí jsou lepší než drogy a budou účinným spolupracovníkem v obnovení vašeho zdraví.

... ML 177.2

Budete mít prospěch ze snahy kterou konáte, abyste byli veselé mysle. ... Chod'te ven, jak moc je to jen možné, a mějte prospěch z vánku a požehnaného slunečního svitu. Ať ptačí písňe a krásy přírody probudí svaté a vděčné pocity ve vašich srdcích a vedou vás, abyste uctívali svého Stvořitele, který předpokládal vaše potřeby a obklopil vás s nespočetnými znameními své lásky a neustálé péče. ... ML 177.3

Zatímco žijete mějte ve svém životě cíl. Shromažďujte kolem sebe sluneční svit místo mraků. Snažte se být čerstvou a krásnou květinou v Boží zahradě, předávající vůni všem kolem vás. Dělejte to a neumřete ani o trochu dřív; ale rozhodně si dny zkrátíte nešťastným lamentováním. ... ML 177.4

Odřízněte ze svého života každý hnijící list a odumřelou větev a zjevujte jenom čerstvost a ráznost. – HR June , 1871 ML 177.5

Veselost křesťana je vytvořena přemýšlením nad velkými požehnáními, ze kterých se radujeme, protože jsme dětmi Božími. „*A tak, bratří moji milí a přezádoucí,*“ praví, „*jenž jste radost a koruna má, tak stůjte v Pánu, milí.*“ (Fp 4,1) Povzbudivé osvícení mysle a duševního chrámu jistotou, že jsme usmířeni s Bohem, naděje, kterou máme na věčný život skrze Krista a radost z požehnání druhých, jsou radosti, které sebou nepřinášejí žádný zármutek. – Letter 28, 1897 ML 177.6

Křesťané by měli být těmi nejveselejšími a nejšťastnějšími lidmi, kteří žijí. – RH July 25, 1871 ML 177.7

Laskavost – znamení křesťanství

„Ústa svá otvírá k moudrosti, a naučení dobrotivosti v jazyku jejím.“ (Př 31,26) ML 178.1

Váš vliv dosahuje duší; nedotknete se drátu, ale on se zachvěje zpětně k Bohu. ... Je naší povinností být křesťany v tom největším smyslu světa – být Kristovi. Skrze neviditelné linie jste přitahováni k jiným myslím, se kterými jste přivedeni do kontaktu, které mohou, pokud jste v neustálém spojení s Bohem, zanechat dojem, takže se můžete stát zachránci života v život. Jinak, pokud jste sobečtí, sebe povýšení a máte světskou mysl, může být vaše pozice jakákoliv, nezáleží na tom, jaké máte zkušenosti nebo kolik toho víte, pokud nemáte zákon laskavosti na svých rtech, příjemné vzezření lásky tryskající z vašeho srdce, nemůžete učinit nic, co by mělo být učiněno. – Letter 37, 1891 ML 178.2

Laskavost, láska a zdvořilost jsou znameními křesťana. ... V našem styku s ostatními ať je vždy pamatováno, že existují kapitoly ve zkušenostech jiných, které jsou zapečetěny lidskému zraku; v nebeské knize jsou zapsány smutné historie ale jsou zasvěceně hlídány od slídivých očí. Zde stojí zapsány dlouhé, těžké boje se svádějícími podmínkami, které se pozdvihují přímo doma, které den za dnem podkopávají odvahu, víru a důvěru, dokud se nezdá, že celý člověk upadl ve zkázu. Ale Ježíš to všechno ví a nikdy nezapomíná. Takovými jsou slova laskavosti a citu vítána jako úsměv andělů; silné a pomocné uchopení ruky pravého přítele je cennější než zlato a stříbro. – Letter 16, 1886 ML 178.3

Pravé a čestné vyjadřování sestry, bratra či přítele podávané ryzí prostotou má moc otevřít dveře srdcí, které potřebují vůni Kristu podobných slov a jednoduchý, jemný dotek ducha Kristovy lásky. – Manuscript 61, 1900 ML 178.4

Láska léčí mnoho ran

„Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znát Boha.“ (1 J 4,7) ML 179.1

Z křesťanského hlediska je láska moc. Intelektuální a duchovní síla jsou do této zásady zahrnuty. Čistá láska má zvláštní působnost konat dobro a nemůže dělat nic jiného než dobro. Předchází sváru a neštěstí a přináší pravé štěstí. Bohatství je často vlivem zkázy a zničení; moc silná k ublížení; ale pravda a zbožnost jsou vlastnictvím čisté lásky. – 4T 138 ML 179.2

Člověk usmířený s Bohem a svými bližními se nemůže stát nešťastným. V jeho srdci nebude závist; nenajdou tam místo zlé domněnky; nemůže tam existovat nenávisť. Srdce v souladu s Bohem je pozdvíženo nad obtíže a zkoušky tohoto života. – 5T 488 ML 179.3

To, co satan pěstuje v srdci – závist, žárlivost, zlé domněnky, zlé mluvení, netrpělivost, předsudky, sobectví, žádostivost a marnost – musí být vytrháno. Pokud je těmto zlým věcem povoleno zůstat v duši, ponесou ovoce, kterým mnozí budou poskvrněni. O, jak mnozí pěstují jedovaté rostliny, které zabíjejí vzácné ovoce lásky a poskvrňují duši! – ST June 20, 1911 ML 179.4

Pouze láska, která vytéká ze srdce Krista, může uzdravovat. Pouze Ten, ze kterého tato láska teče, ať jako míza ve stromu nebo krev v těle, může obnovit zraněnou duši. ML 179.5

Poslové lásky mají báječnou moc, protože jsou božští. Jemná odpověď, která odvrátí hněv, láska, která je trpělivá a laskavá, dobrota, která přikrývá množství hříchů – kéž bychom se naučili lekcí, jakou mocí uzdravení by byly obdarovány naše životy! Jak by byl život přeměněn a země by se stala opravdovou podobou a předchutí nebes! – Ed 113, 114 ML 179.6

Neřekni nic, co by zranilo nebo zarmoutilo

„Nebo kdož chce milovati život, a viděti dny dobré, zkrocujž jazyk svůj od zlého, a ústa jeho ať nemluví lsti. Uchyl se od zlého, a čiň dobré; hledej pokoje, a stihej jej.“ (1 Pt 3,10.11) ML 180.1

Kdyby byly rty neustále chráněny, takže by je nemohla pošpinit žádná lest, jakému množství utrpení, degradace a bídě by se mohlo předejít. Kdybychom nemluvili nic, co by zraňovalo nebo zarmucovalo, pouze v důležitém pokárání hříchu, aby Bůh nebyl zneuctěn, kolika by bylo zabráněno nedorozuměním, hořkosti a bolesti. Kdybychom hovořili slova dobrého povzbuzení, slova naděje a víry v Boha, kolik světla bychom mohli vrhat na stezku ostatních, aby odrážela stále jasnější paprsky na naše vlastní duše. ... Plán spasení, jak je zjeven v Písmu Svatém, otevírá cestu, kde si člověk může zabezpečit štěstí a prodloužit své dny na zemi, stejně jako se radovat z přízně nebes a zajistit si ten budoucí život, který se porovnává s životem Božím. – RH Nov. 16, 1883 ML 180.2

Mnoho lidí si stěžuje na prozřetelnost, kvůli nepohodlí a potížím, které trpí, když je to jistý výsledek jejich vlastního směru. Vypadá to, že cítí, že takhle s nimi špatně zachází Bůh, když oni sami jsou zodpovědní za špatnosti, kterými prochází. Náš laskavý a milostivý nebeský Otec ustanovil zákony, které, pokud jsou poslouchány, zlepší fyzické, duševní a mravní zdraví. ... ML 180.3

Bůh od nás požaduje, abychom Jemu podvolili svou vlastní vůli; ale nepožaduje od nás, abychom se vzdali něčeho, co by bylo pro naše dobro, kdybychom si to ponechali. Nikdo nemůže být šťastný, zatímco poddává svůj život sobeckému potěšení. Směr poslušnosti Boha je nejmou-
dřejším směrem pro nás k následování; protože přináší klid, spokojenost a štěstí jako jistý výsledek.

... ML 180.4

Kdyby se člověk postavil do správného vztahu s Bohem, věnováním pozornosti radám jeho Slova, utekl by nespočetným nebezpečím a pocítil by pokoj a spokojenost, které poskytnou životu radost raději než břímě. – RH Oct. 16, 1883 ML 180.5

Dokonalý pokoj

„Člověka spoléhajícího na tě ostříháš v pokoji; v pokoji, nebo v tebe doufá.“ (Iz 26,3) ML 181.1

Je mnoho takových, jejichž srdce úpějí pod břemenem starostí, protože se snaží dosáhnout úrovně světa. Rozhodli se sloužit světu, přijali jeho zmatky, přizpůsobili se jeho zvykům. Jejich povaha upadá, život je unavuje. Aby uspokojili svou ctižádost a své světské choutky, zraňují své svědomí a uvalují na sebe břímě výčitek. Ustavičný shon, stravuje životní síly. Náš Pán od nich žádá, aby odložili toto zotročující jho. Vyzývá je, aby přijali jeho jho; praví: *„Jho mé zajisté jesti' rozkošné, a břímě mé lehké.“* (Mt 11,30) Nabádá je, aby nejprve hledali království Boží a spravedlnost Boží, a slibuje, že všechny věci, které potřebují pro tento život, jim budou přidány. Kdo je utrápený, je slepý a nevidí do budoucna; Ježíš však vidí konec od začátku. Pro každou nesnáz má připravenou cestu, jež přináší úlevu. Náš nebeský Otec se o nás dovede postarat tisícerými způsoby, o kterých nemáme ani tušení. Ti, kdož přijmou zásadu především sloužit Bohu a ctít Ho, uvidí, jak zmatky začínají mizet a jak se před jejich nohama začíná rýsovat rovná cesta. ... ML 181.2

V Kristově srdci, kde vládl naprostý soulad s Bohem, byl dokonalý mír. Kristus se nikdy nedal unést projevovaným nadšením, ani se nenechal znechutit kritikou nebo zklamáním. I v největším protivenství a v nejkrutějších mukách projevoval statečnost a odvahu. – DA 330 ML 181.3

Pravé štěstí se nachází... v učení Krista. ... Ti, kteří berou Krista za jeho Slovo a odevzdají duši jeho opatrování, své životy jeho řízení, naleznou pokoj a klid. Nic ve světě je nemůže rozesmutnit, když je Ježíš rozradostnil svou přítomností. – ST Jan. 13, 1904 ML 181.4

Je to láska vlastního já, která přináší nepokoj. – DA 330 ML 181.5

Víra znamená bezpečí

„Nebo nepohne se na věky, v paměti věčné bude spravedlivý. Slyše zlé noviny, nebojí se; stále jest srdce jeho, a doufá v Hospodina.“ (Ž 112,6.7) ML 182.1

Bůh poskytuje ve svém slově dostatek důkazů o svém božském původu. Velké pravdy, které se týkají našeho vykoupení jsou jasně v něm podány. S pomocí Ducha svatého, který je zaslíben všem, kdož o Něho upřímně prosí, může každý porozumět těmto pravdám. Bůh poskytl lidem pevný základ, na němž mohou založit svou víru. ML 182.2

Omezený rozum lidí však nestačí k tomu, aby plně pochopil plány a úmysly věčného Boha. Hledáním nemůžeme Boha nikdy najít. Nesmíme se pokoušet opovážlivou rukou nadzvednout oporu, jíž Bůh halí svůj majestát. Apoštol volá: *„Jak jsou nezpytatelní soudové jeho, a nevystižitelné cesty jeho.“* (Ř 11,33) Můžeme však pochopit jednání Boží s námi a motivy, jimiž se Bůh řídí, abychom mohli poznat bezmeznou lásku a milosrdenství spjaté s nekonečnou mocí. Náš Otec na nebesích nařizuje všechno moudře a spravedlivě a my nesmíme být nespokojení nebo nedůvěřiví, nýbrž se musíme sklánět v úctě a pokoře. Bůh nám zjeví o svých úmyslech tolik, kolik je pro nás dobré, abychom věděli; v ostatním musíme důvěřovat Ruce, jež je všemohoucí, srdci, jež je plné lásky. ML 182.3

Bůh sice poskytuje dostatek důkazů pro věření, neodstraní však nikdy všechno, co by mohlo omluvit nevíru. Kdo hledá oporu pro své pochyby, určitě ji najde. ... ML 182.4

Nevíra v Boha je přirozeným následkem neobnoveného srdce, které je Bohu nepřátelské. Víru vnukává Duch svatý a daří se jí jen tam, kde se o ní pečuje. Nikdo se nemůže stát silným ve víře bez vytrvalého úsilí. ... Můžeme být v bezpečí jen v pokorné víře v Boha a v poslušnosti všech jeho přikázání. – GC 526-530 ML 182.5

28. června

Neplač

„*Co pláčeš?*“ (J 20,15) *ML 183.1*

Často (učedníci) opakovali slova: „*My pak jsme se nadáli, že by on měl vykoupiti Izraele.*“ (L 24,21) Ve své osamělosti s bolestí v srdci vzpomínali na jeho slova: „*Nebo poněvadž na zeleném dřevě toto se děje, i co pak bude na suchém?*“ (L 23,31) Shromáždili se ve večeradle, zavřeli dveře a zajistili je, uvědomující si, že osud jejich milovaného Učitele může být každou chvílí i jejich údělem. *ML 183.2*

A po celý tento čas se mohli radovat z vědomí, že Spasitel vstal z mrtvých. Když Maria byla v zahradě getsemanské, plakala, ač Ježíš stál vedle ní. Měla oči plné slz, takže Ho nepoznala. A srdce učedníků byla tak plná žalu, že neuvěřili poselství andělů, ani slovům samého Krista. *ML 183.3*

Kolik lidí se dnes chová právě tak, jak se chovali tito učedníci. Kolik lidí odráží Mariin zoufalý pláč: „*Vzali Pána mého, a nevím, kde ho položili.*“ (J 20,13) Kolika takovým by Spasitel mohl říci: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ Spasitel je vedle nich, ale skrze své slzy Ho nepoznávají. Promlouvá k nim, ale oni Mu nerozumějí. *ML 183.4*

Ó, kéž by se skloněná hlava mohla pozvednout, kéž by se mohly otevřít oči, aby Ho spatřili, kéž by uši mohly slyšet jeho hlas! „*A rychle jdouce, povězte učedníkům jeho, že vstal z mrtvých.*“ (Mt 28,7) Nermuťte se jako ti, kdo jsou zoufalí a bezmocní. Ježíš žije a protože žije On, budeme žít také my. Nechť z vděčných srdcí, z úst, jichž se dotkl svatý oheň, zazní radostný zpěv: Kristus vstal z mrtvých. Žije, aby se za nás přimlouval. Chopte se této naděje, v níž duše najde bezpečné a vyzkoušené útočiště. Věřte a uzříte slávu Boží. – DA 794 *ML 183.5*

Neboj se

„Neboj se, nebo vykoupil jsem tě, a povolal jsem tě jménem tvým. Můj jsi ty.“ (Iz 43,1) ML 184.1

Často jsou naše zkoušky takové, že se zdají téměř nesnesitelné, a bez Boží pomoci jsou vskutku nesnesitelné. Dokud se na Něho nespolehneme, budeme se potápět pod břemenem zodpovědností, které pouze přináší smutek a zarmoucení. Když všechno vypadá černé a nevysvětlitelné, máme věřit v jeho lásku; musíme opakovat slova, která Kristus hovořil k našim duším: *„Co já činím, ty nevíš nyní, ale potom zvíš.“* (J 13,7) ... ML 184.2

Nechod'te kolem, jakoby Ježíš byl v Josefově hrobě a před vchodem byl přivalen velký kámen. ... Ve zkouškách vaší víry ukažte, že víte, že máte povstaleho Spasitele, Toho, který koná přimluvu za vás a vaše milované. ... ML 184.3

Bible umisťuje zodpovědnost našeho štěstí na nás. Máme směřovat ke světlu života. Naše užitečnost závisí na našem vlastním směru konání. – Letter 33, 1895 ML 184.4

Všichni horlivě usilujeme o štěstí, ale mnozí ho zřídka kdy najdou, díky jejich falešným metodám hledání namísto zápasu. Musíme zápasit ještě vážněji a prolnout všechny naše tužby vírou. Potom na nás štěstí přijde nehledáno. ... Když můžeme nehledě na nesouhlasné podmínky spočívat důvěřivě a pokojně odpočívat v jeho lásce a skrýt se v Něm, tak vědomí jeho přítomnosti bude inspirovat hlubokou a klidnou radost. Tato zkušenost pro nás získává víru, která nás uschopňuje, abychom se nesžírali a nestarali, ale abychom záviseli na moci, která je nekonečná. – Letter 57, 1897 ML 184.5

Budeme mít s námi moc Nejvyššího. ... Ježíš stojí vedle nás. ... Když přicházejí zkoušky, přijde s nimi i moc Boží. – RH April 29, 1890 ML 184.6

Nepochybuj

„Vímte' pak, že milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému, totiž těm, kteříž podle uložení jeho povolání jsou.“ (Ř 8,28) ML 185.1

Když přicházejí zkoušky, tak nezapomeňte, že jsou seslány pro naše dobro. ... Když k vám přijdou zkoušky a soužení, vězte, že jsou seslány, abyste mohli získat od Hospodina slávy obnovenou sílu a rozšířenou pokoru, aby vás mohl bezpečně požehnat, podpořit a pozdvihnout. Ve víře a s nadějí, za kterou se není třeba stydět, se uchopte zaslíbení Božích. ML 185.2

Ó, jak je Hospodin ke všem nám dobrý a jak bezpečně můžeme v Něho věřit. Zve nás svými malými dětmi. Pojďme tedy k Němu jako k milujícímu Otcí. Jeho touhou je, aby jasné paprsky jeho spravedlnosti zářili z našich tváří, slov a skutků. Když budeme milovat jeden druhého, jako Kristus miloval nás, tak budou zlomeny bariéry, které nás oddělují od Boha a jednoho od druhého a budou odstraněny mnohé překážky, které zabraňují průtoku Ducha svatého ze srdce do srdce. ... Věřte Mu celým svým srdcem. Bude nést vás a vaše břímě. – Letter 13, 1904 ML 185.3

Hospodin plánuje, aby jeho lid byl šťastný, a otevírá před námi jeden pramen útěchy za druhým, abychom mohli být naplnění radostí a pokojem uprostřed naší přítomné zkušenosti. Nemáme čekat na jasnost a útěchu a radost, teprve až se dostaneme do nebe. Máme je mít právě zde v tomto životě. ... Mnoho nám chybí, protože se nechápeme požehnání, která mohou být naše našimi snahami. Všechna naše utrpení a trápení, všechna naše pokušení a zkoušky, všechn náš smutek a zármutek, všechno naše pronásledování a strádání a zkrátka všechny naše věci pracují společně pro naše dobro. ... Všechny zkušenosti a podmínky jsou Božími služebníky, jimiž je nám přineseno dobro. Dívejme se na světlo za mraky. – RH Feb. 27, 1894 ML 185.4

Naše štěstí nepochází z tohoto, co je kolem nás, ale z toho, co je v nás; ne, ze toho, co máme, ale z toho, co jsme. – YI Jan. 23, 1902 ML 185.5

1. července

Ježíš příklad ve společenských vztazích

„Třetího dne stala se svatba v Káni Galilejské, a byla matka Ježíšova tam. A pozván jest také Ježíš i učedníci jeho na svadbu.“ (J 2,1.2) ML 186.1

V Káni Galilejské měla být svatba. Zúčastnění byli příbuzní Josefa a Marie. Kristus věděl o tomto rodinném setkání a že tam bude pohromadě mnoho vlivných osob, takže obklopen svými nově učiněnými učedníky šel do Kanánu. Hned, jak se oznámilo, že přišel Ježíš, bylo Mu a jeho přátelům posláno speciální pozvání. ... ML 186.2

Připojil se ke smíšenému shromáždění slavnostního sejití a zatímco jeho chování neničil ani stín světské lehkomyšlnosti, posvětil společenské shromáždění svou přítomností. ML 186.3

Zde je lekce pro Kristovy učedníky časy každé době. Nevyřazovat ze společnosti, vzdávajíc se veškerého společenského setkávání a hledajíc striktní izolaci od svých bližních. Abychom se přiblížili všem třídám, musíme se s nimi setkat tam, kde jsou, protože nás budou zřídka kdy hledat ze své vlastní vůle. Nejen z kazatelny jsou srdce mužů a žen dotknuta božskou pravdou. Kristu probouzel jejich zájem tím, že krácel mezi nimi jako Ten, který touží po jejich dobru. Vyhledával je v jejich denních povoláních a zjevoval opravdový zájem o jejich dočasné problémy. Přinášel své rady do domácností lidí, přinášejíce celé rodiny svých jejich vlastních domech pod vliv své božské přítomnosti. ... ML 186.4

Ježíš kárá nestřídmost, sebeukájení a pošetilost. Přesto byl ve své přirozenosti společenský. Přijal pozvání večeřet s učenými a vznešenými, stejně jako s chudými a postiženými. ... Nedovolil žádné scény hýření a marné zábavy, přesto Ho nevinné štěstí těšilo. Židovská svatba byla vážnou a působivou událostí, potěšení a radost, které se neprotivily Synu člověka. – ST Nov. 22, 1877 ML 186.5

2. července

Miluj lidi jako je miloval Kristus

„Totoť jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako i já miloval jsem vás.“ (J 15,12) ML 187.1

Kristus ve svém životě nesl své vlastní božské učení. Jeho horlivost Ho nikdy nevedla k tomu, aby se stal vášnivým. Zjevoval soudržnost bez svéhlavosti, laskavost bez slabosti, něžnost a soucit bez citovosti. Byl velice společenský, přesto vlastnil zdrženlivou důstojnost, která nepodporovala nepatřičné intimnosti. Jeho střídmost Ho nikdy nevedla k fanatismu nebo strohosti. Nepřizpůsoboval se tomuto světu, přesto nebyl lhostejný k potřebám nejmenšího mezi lidmi. Uvědomoval si potřeby všech. – Manuscript 132, 1902 ML 187.2

Od nejranějších let po mužný věk žil Kristus život, který byl dokonalým vzorem skromnosti, pracovitosti a poslušnosti. Vždycky byl pozorný a ohleduplný k ostatním, vždy zapírajíce sebe. Přišel nesouce označení nebes ne aby Mu bylo slouženo, ale aby sloužil. ... ML 187.3

Nesobecký život Krista je příkladem pro všechny. Jeho charakter je vzorem charakterů, které můžeme vytvořit, pokud bude následovat jeho stopy. – Manuscript 108, 1903 ML 187.4

Taktnost a dobré mínění zvyšuje stokrát užitečnost pracovníka. Pokud bude hovořit správná slova v pravý čas a bude zjevovat pravého ducha, tak to bude působit rozpouštějící silou na srdce toho, komu se snaží pomoci. – GW 119 ML 187.5

S těmi, kteří se od nás odlišují vírou a věroukou, by se mělo zacházet laskavě. Jsou majetkem Krista a my se s nimi musíme setkat ve velkém dni závěrečného zúčtování. Při soudu budeme čelit jeden druhému a spatříme záznamy našich myšlenek, slov a skutků ne tak, jak jsme je viděli my, ale jaké ve skutečnosti jsou. Bůh nám svěřil povinnost milovat se navzájem, jako nás miloval Kristus. – YI Dec. 9, 1897 ML 187.6

Miluj stejně svého bližního i nepřítele

„Kdo tedy z těch tří zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry? A on řekl: Ten, kterýž učinil milosrdenství nad ním. I řekl jemu Ježíš: Jdi, i ty učiň též.“ (L 10,36.37) ML 188.1

Kristus přišel, aby zbořil všechny zdi rozdělení. Přišel ukázat, že jeho dar milosti a lásky je neohraničený jako vzduch, světlo nebo spršky deště, které občerstvují zemi. ... Nečinil rozdíl mezi sousedy a cizinci, přáteli a nepřáteli. ... ML 188.2

Nepřehlédł žádnou lidskou bytost jako bezcennou. ... Ať se nacházel v jakékoliv společnosti, představoval lekci vhodnou k času a podmínkám. Každé zanedbání nebo urážení projevené lidmi k jejich bližním Ho jenom více ujišťovala o jejich potřebě jeho božsko-lidského soucit. Usiloval inspirovat naději ty nejtvrďší a nejsvévolnější, představujíc před ně ujištění, že se mohou stát nevinní a neškodní a že mohou dosáhnout takového charakteru, že budou prohlášeni za děti Boží. ML 188.3

Často se setkal s těmi, kteří byli nesení pod satanovou nadvládou a kteří neměli sílu zlomit jeho léčky. Takovým zmalomyslným, nemocným, pokoušeným a padlým Ježíš hovořil slova něžného soucit, slova, která byla potřebná a mohla být pochopena. Jiní, s kterými se setkal, bojovali boj muž proti muži s nepřítelem duší. Tyto povzbudil k vytrvání, ujišťujíc je, že zvítězí. ... ML 188.4

U stolu publikánů seděl jako čestný host, ukazujíc svou soucitností a přátelskou laskavostí, že si uvědomuje hodnotu lidství, a lidé se toužili stát hodni jeho důvěry. ... ML 188.5

Přestože byl Žid, přidružoval se Ježíš volně k samaritánům. ... Spal s nimi pod jejich střechami, jedl s nimi u jejich stolů – pojídajíc jídlo připraveno a naservírováno jejich rukama – učil v jejich ulicích a choval se k nim s nejvyšší laskavostí a zdvořilostí. A zatímco pozvedával jejich srdce k Sobě poutem lidského soucit, jeho božská milost jim přinesla spasení, které Židé odmítli. – MH 25, 26 ML 188.6

Bud' soucitný ke všem lidem

„Učiněn jsem mdlým jako mdlý, abych mdlé získal. Všechněm všecko jsem učiněn, abych vždy některé k spasení přivedl.“ (1 K 9,22) ML 189.1

Všichni by měli pozorně studovat, jak se sami mohou ustát co nejvíce užitečnými a jak sami mohou být požehnáními těm, se kterými se stýkají. *ML 189.2*

Všichni, kteří tvrdí, že jsou děti Boží, by měli neustále mít na mysli, že jsou misionáři a že jsou spojeni ve své práci se všemi třídami lidských myslí. Budou zde lidé, kteří nebudou věrni v zacházení se svými bližními. Budou zde aristokraté, marnivci, pyšní, lehkovážní, nezávislí, stěžující si, ztrácející naději, malomyslní, fanatičtí, egoističtí, bázlivi a přecitlivělí lidé, pozdvižení v mysli a zdvořilí v způsobech, zpustlí, neuctiví a povrchní. ... S těmito rozličnými myslmi se nemůže zacházet stejně. Přesto všichni, ať jsou bohatí nebo chudí, nahoře nebo dole, závislí nebo nezávislí, potřebují laskavost, soucit, pravdu a lásku. Vzájemným kontaktem by naše mysle měli obdržet lesk a vytříbenost. Jsme závislí jeden na druhém. Úzce spojeni pouty lidského bratrství. *ML 189.3*

Skrze společenské vztahy se křesťanství dostává do kontaktu se světem. Každá žena nebo muž, který ochutnal Kristovu lásku a obdržel do srdce božské osvětlení, je Bohem žádán, aby vléval světlo na stezky těch, kteří nejsou obeznámeni s lepší cestou. ... *ML 189.4*

Musíme otevřeně a odvážně vyznávat Krista, ukazujíc v našich charakterech jeho mírnost, skromnost, pokoru a lásku, dokud nebudou lidé okouzleni krásou svatosti. – Manuscript 59, 1897 *ML 189.5*

Moc přátelství posvěcená Kristovým Duchem musí být rozšiřována v přinášení duší Spasiteli. ... Máme mít v sobě Krista jako prýstíci vodu, tryskající k věčnému životu, obcerstvující všechny, kteří s námi přijdou do kontaktu. – MH 496 *ML 189.6*

Jak příjemná jsou slova vhodně promluvená

„Jablka zlatá s řezbami stříbrnými jest slovo propověděné případně.“ (Př 25,11) ML 190.1

Když byl Kristus na slavnosti, řídil rozhovor a dával mnoho vzácných ponaučení. Ti, kteří byli přítomni, Mu naslouchali, protože neuzdravil snad jejich nemoci, neutěšil jejich trápení a nebral jejich děti do své náruče? Publikáni a hříšníci byli k Němu přitahováni a když hovořil, byla na Něho upnuta jejich pozornost. ML 190.2

Kristus učil své učedníky, jak se mají chovat, když jsou ve společnosti druhých. Poučil je, co se týče jejich povinností a pravidel pravého společenského života, které jsou stejné jako zákony Božího království. Učil učedníky svým příkladem, že když se účastní jakéhokoliv veřejného shromáždění, nepotřebují žádný požadavek, aby něco řekli. Když byl na slavnosti, lišil se jeho rozhovor rozhodně od těch, které byly slyšeny na slavnostech v minulosti. Každé slovo, které pronesl, bylo vůní života k životu. Hovořil s jasností a prostotou. Jeho slova byla jako zlatá jablka na stříbrné malbě. – RH Oct. 2, 1900 ML 190.3

Společenství s Kristem – jak nevyslovitelně vzácné. Je naší předností účastnit se takového společenství. ... Když prvotní učedníci slyšeli slova Kristova, cítili svou potřebu Něho. Usilovali o Něj, našli a následovali Ho. Byli s Ním v domě, u stolu, v komůrce, na poli. Byli s Ním jako žáci s učitelem, denně získávající z jeho rtů lekce svaté pravdy. Spoléhali se na Něho jako služebníci na svého mistra. ... Sloužili Mu vesele a radostně. – ST Sep. 10, 1885 ML 190.4

Naší společnosti je přičtena velká důležitost. Můžeme vytvořit mnohé, co je příjemné a užitečné, ale nic není tak vzácné, jako to, čímž je smrtelný člověk přiveden do spojení s nekonečným Bohem. Když budeme takto spojeni, budou v nás přebývat Kristova slova. ... Výsledkem bude očištěné srdce, opatrný život a dokonalý charakter. Ale pouze známostí a společenstvím s Kristem se můžeme stát jako On dokonalým příkladem. – ST Sep. 10, 1885 ML 190.5

Pravá jemnost

„Žádnému ať se nerouhají, nejsou svárliví, ale přívětiví, dokazujícíe všeliké tichosti ke všem lidem.“ (Tt 3,2) ML 191.1

Podstatou pravé zdvořilosti je ohled na druhé. Základní a trvalá výchova je taková, která rozšiřuje soucit a podporuje všestrannou vlídnost. Takzvaná vzdělanost, která nečiní mladého člověka uctivým k jeho rodičům, pozorným k jejich kvalitám, shovívavým k jejich nedostatkům a nápomocným v jejich potřebách; vzdělanost, která ho neučiní ohleduplným a jemným, šlechetným a užitečným vůči mladým, starým a nemajetným a zdvořilým ke všem, je úpadkem. ML 191.2

Pravé očištění myšlenek a způsobů se lépe naučí ve škole božského Učitele než jakýmkoliv zachováváním ustanovených pravidel. Kristova láska prostupující srdce dává charakteru tyto očišťující doteky, které ho tvarují ke Kristově vlastní podobě. Toto vzdělání poskytuje v nebi zrozenou důstojnost a smysl pro zdvořilost. Dodává příjemnost sklonům a jemnost způsobům, které nikdy nemohou být vyhlazeny umělým lakem moderní společnosti. ML 191.3

Bible se těší ze zdvořilosti a představuje nám mnoho ilustrací nesobeckého ducha, jemného milosrdenství a půvabné povahy, které charakterizují pravou zdvořilost. Toto je zrcadlení povahy Kristovy. Všechna skutečná jemnost a zdvořilost ve světě, dokonce i mezi těmi, kteří neuznávají jeho jméno, je od Něho. A On touží, aby tyto charakteristiky byly dokonale odráženy v jeho dětech. Jeho záměrem je, aby v nás lidech, byla spatřována jeho krása. – Ed 241, 242 ML 191.4

Jaké paprsky jemnosti a krásy vyzařovaly z denního života našeho Spasitele! Jaká líbeznost proudila z jeho přítomnosti! ... Ti, se kterými přebývá Kristus, budou obklopeni božskou atmosférou. Jejich bílá roucha čistoty budou vonět vůní ze zahrady Hospodinovy. – MYP 420 ML 191.5

Křesťanská zdvořilost

„Jakož já miloval jsem vás, tak abyste i vy milovali jeden druhého.“ (J 13,34) ML 192.1

Hodnota zdvořilosti je velmi málo oceňována. Mnozí, kteří jsou laskaví v srdci, mají nedostatek vlídnosti v způsobech. Mnozí, kteří vládou respektem svou upřímností a poctivostí, mají smutný nedostatek v srdečnosti. Tento nedostatek kazí jejich vlastní štěstí a ubírá na váze jejich službě ostatním. Mnohé z životních nejpříjemnějších a nejužitečnějších zkušeností jsou často obětovány zdvořilosti pro pouhý nedostatek myšlenky. – Ed 240 ML 192.2

Písmo Svaté nám dává příklady procvičení pravé zdvořilosti. Abrahám byl muž Boží. Když postavil svůj stan, okamžitě vyvýšil oltář k oběti a pozval Boha, aby s ním přebýval. Abrahám byl zdvořilý muž. Jeho život není mařen sobectvím, tak nenáviděným v jakémkoliv charakteru a tak urážlivým v očích Božích. Svědčí o tom jeho postoj, když se měl rozejít s Lotem. I když byl Lot jeho synovec mnohem mladší než on sám a první volba země patřila Abrahamovi, zdvořilost ho vedla k zřeknutí se svého práva a dovolit Lotovi, aby si pro sebe vybral tu část země, která pro něho vypadala nejžádoucněji. Pohleďte na něho, jak vítal tři cestovatele v denním horku a spěchal zajistit jejich potřeby. Znovu ho sledujte, když se zapojuje do obchodní transakce se syny Het, aby koupil pohřební místo pro Sáru. Ve svém zármutku nezapomíná být zdvořilým. Sklání se před nimi, i když je Božím šlechticem. Abrahám věděl, co je ryzí zdvořilost a co je člověk povinen svému bližnímu. – RH Sep. 8, 1885 ML 192.3

Měli bychom být na sebe zapomínající, vždy... sledující příležitosti k povzbuzení ostatních a ulehčení a ozáření jejich utrpení a břemen skutky upřímné laskavosti a malými činy lásky. Tyto pozorné zdvořilosti, které se, počínajíc v našich rodinách, rozšiřují vně rodinného kruhu, pomáhají vytvořit celek životního štěstí. – 3T 539, 540 ML 192.4

8. července

Ohleduplný ke druhým

„A tak sumou, všickni buďte jednomyslní, jedni druhých bíd čitelní, bratrstva milovníci, milosrdní, dobrotiví.“ (1 Pt 3,8) ML 193.1

Velký apoštol Pavel byl pevný tam, kde povinnost a zásada byly v sázce; kázal Krista s velkou smělostí, ale nikdy nebyl krutý a nezdvořilý. Měl jemného srdce a v každé věci byl ohleduplný k ostatním. Zdvořilost byla význačným rysem jeho povahy a toto mu dalo přístup do lepších tříd společnosti. ... ML 193.2

Byl horlivý pro pravdu, smělý v obhajobě Krista, ale veškeré jeho chování se vyznačovalo vhodnými způsoby a darem pravé slušnosti. ... ML 193.3

Pavel zaujal teplá srdce, kamkoliv šel. Jeho duše byla spojená s dušemi jeho bratří. Když se s nimi loučil, vědouce a ujišťující je, že nikdy již nespatří jeho tvář, tak byli naplněni zármutkem a velmi upřímně ho prosili, aby s nimi zůstal, pravil: *„I co činíte, plačíte a trápíte srdce mé?“* (Sk 21,13) Jeho soucitné srdce se lámalo, když byl svědkem jejich zármutku a pociťoval ho i on v tomto závěrečném rozdělení. Milovali ho a on cítil, že se ho nemohou vzdát. Jaký křesťan neobdivuje Pavlův charakter? Když obhajoval pravdu, tak stál pevně jako skála, a když byl obklopen svými přáteli, tak byl něžný a jemný jako dítě. ... ML 193.4

Nejkřesťanštější profesori jsou ti, kteří jsou nejhlavnější, nejsoucitnější a zdvořilí. Jejich přesvědčení jsou pevná a jejich charaktery silné. Nic je nemůže odchýlit od jejich pravdy nebo je odvést od jejich povinnosti. ML 193.5

Křesťan bude pěstovat pokorného a tichého ducha. Bude klidný, ohleduplný k druhým a bude mít šťastnou náladu, kterou nerozčílí nemoc, počasí nebo životní podmínky. ... Děti Boží nikdy nezapomínají činit dobro. ... Boží skutky jsou u nich spontánní, protože Bůh svou milostí přetvořil jejich přirozenost. – RH Sep. 8, 1885 ML 193.6

Pohostinnost

„Bud'te vespolek přívětiví k hostem, bez reptání. Jeden každý jakž vzal od Boha dar, tak vespolek tím sobě přisluhujte, jako dobří šafáři rozličné milosti Boží.“ (1 Pt 4,9-10) ML 194.1

Když zemře duch pohostinnosti, ochromí se srdce sobectvím. – Manuscript 41, 1903 ML 194.2

„Milovník pohostinnosti“ je mezi výčtem daným Duchem svatým jako ten, kdo má nést zodpovědnost v církvi. Celé církvi se důrazně připomíná: *„Bud'te ve spolek pohostinní, bez reptání. ...“ (1 Pt 4,9-10) ML 194.3*

Tato napomenutí bývají mimořádně zanedbávána. I mezi těmi, kteří chtějí být křesťany, se málo pěstuje pravá pohostinnost. Naši bratři a sestry nevidí v prokázání pohostinnosti žádnou příležitost k obdržení milosti a požehnání, jak by tomu mělo být. Jsme příliš nedružní a málo náchylní k tomu, abychom pro dva nebo tři hosty učinili místo u svého stolu, abychom tak neupadli do nesnází, nebo aby nám nevzniklo vydání. Někteří namítají, že to působí mnoho námahy. Nebylo by tomu tak, kdybychom řekli: „Nedělali jsme žádnou zvláštní přípravu, ale ty jsi nám vítán s tím, co máme.“ Neočekávaný host si cení takové uvítání výše, než pečlivou přípravu. ... ML 194.4

Kristus zúčtuje každé vydání, jež vznikne pro Něho z pohostinnosti. On nás opatří vším, co pro tuto práci bude potřeba. Kdo pro Krista přijímá bratry a koná to nejlepší, aby návštěvu učinil prospěšnou svým hostům a sobě, bude v nebi zaznamenán jako hodný zvláštních požehnání. – 6T 342-345 ML 194.5

Když otevřete své srdce Kristovým potřebným a trpícím, vítáte neviditelné anděly. Zvete společnost nebeských bytostí. Ti přináší posvěcenou atmosféru radosti a pokoje. Přichází s chválami na svých rtech a z nebe je slyšet odpovídající nádech. Každý skutek milosrdenství tam vytváří hudbu. – DA 639 ML 194.6

10. července

Veselá mysl

„Milosrdenství činí, s ochotností.“ (Ř 12,8) ML 195.1

Máte povinnost ke splnění, která vás má učinit veselé a má pěstovat nesobeckost ve vašich pocitech, dokud nebude vašim největším potěšením, činit všechny kolem sebe šťastné. ... ML 195.2

Veselá mysl bez lehkomyšlnosti je jednou z křesťanských darů. – 4T 62 ML 195.3

Neodvolte zmatkům a obavám každodenního života užírat vaši mysl a zatemňovat vaše čelo. Pokud to dovolíte, budete vždy mít něco, s čím se trápit a obtěžovat. Život je tím, čím si ho uděláme, a měli bychom najít to, co hledáme. Pokud hledáme smutek a trápení, pokud v rámci mysli zveličujeme malé těžkosti, najdeme jich spousty, aby upoutaly naše myšlenky a naše rozhovory. Ale pokud se díváme na zářivou stránku věcí, najdeme dostatek k tomu, abychom měli veselou mysl a byli šťastní. Pokud rozdáváme úsměvy, budou nám vráceny. Pokud hovoříme povzbudivá slova, budou zase mluvena ona zpětně nám. – ST Feb. 12, 1885 ML 195.4

Satanovým studovaným plánem je tlačit lidi z extrému do extrému. Bůh po nás, jako dětech světla, chce, abychom pěstovali povzbudivého a šťastného ducha, abychom mohli vykazovat chválu Toho, který nás povolal z temnoty do svého úžasného světla. ML 195.5

Běžte do sklepa a tam můžete moc dobře hovořit o temnotě a říkat: „Já nemůžu vidět. Já nemůžu vidět.“ Ale vyjděte do pokoje nahoře, kde svítí světlo a nemusíte být ve tmě. Vyrazte nahoru, kde je Kristus, a budete mít světlo. – AUCR Nov. 1, 1904 ML 195.6

Upřímný křesťan se snaží napodobit Ježíše, protože být křesťanem znamená být Kristovcem. ... Srdečná a ochotná služba Ježíši vytváří slunné náboženství. ... V Kristu je světlo, pokoj a radost navěky. – Manuscript 1, 1867 ML 195.7

Laskavá mluva

„Panovník Hospodin dal mi jazyk umělý, abych uměl příhodně ustalému mluvit slova. Probuzuje každého jitra, probuzuje mi uši, abych slyšel, tak jako pilně se učící.“ (Iz 50,4) ML 196.1

Pokud s námi přebývá Kristus, budeme křesťany jak doma, tak stejně i venku. Ten, kdo je křesťanem, bude mít pro každé příbuzného a bližního laskavá slova. Bude laskavý, zdvořilý, milující, soucitný a bude se vzdělávat pro pobyt nahoře se svou rodinou. Pokud je členem královské rodiny, bude reprezentovat království, do kterého kráčí. Bude hovořit s jemností ke svým dětem, protože si uvědomí, že jsou také dědici Božími, členové nebeských dvorů. Mezi dětmi Božími nepřebývá žádný duch drsnosti. – RH Sep. 20, 1892 ML 196.2

Někteří si zakládají na tom, že jsou otevření, neomalení a tvrdí a toto nazývají čestností. Ale to není nazváno správně. Je to sobectví nejhlubšího odstínu. – RH April 29, 1884 ML 196.3

Kristu je vždy klidný a důstojný a ti, kteří s Ním pracují, budou používat při své práci olej milosrdenství. Budou mít lahodná slova a skutky. – RH July 11, 1899 ML 196.4

Musíme vychovávat své duše k soucitnosti, jemnosti, něžnosti, plnému odpuštění a soucitu. Zatímco odložíte všechnu marnivost, bláznivé mluvení, žertování a vtipkování, nestanete se chladnými, nesoucitnými a nespolečenskými. Duch Hospodina má na vás spočívat, dokud nebudete jako voňavá květinka z Boží zahrady. Máte pokračovat v hovoření o světle, o Ježíši, Slunci Spravedlnosti, dokud se nezměníte od slávy k slávě, od charakteru k charakteru, jdouce od síly k síle a odrážejíce více a více vzácný obraz Ježíše. – RH Sep. 20, 1892 ML 196.5

Kristus je vždy připraven udělit svá bohatství a my bychom měli shromažďovat drahokamy, které od Něho přichází. Potom, když budeme mluvit, budou tyto drahokamy padat z našich rtů. – 6T 174 ML 196.6

Děti milují matčinu společnost

„Povstanouce synové její, blahoslavi ji; manžel její také chválí ji.“ (Př 31,28) ML 197.1

Domov by měl být pro děti nejpřitažlivějším místem na světě a matčina přítomnost by měla být největší atrakcí. Děti mají citlivé, milující přirozenosti. Jsou lehce potěšeny a lehce nešťastné. ... *ML 197.2*

Malé děti milují společnost a zřídka kdy se mohou radovat sami se sebou. Touží po soucitu a něžnosti. Myslí si, že to, co je těší, potěší také jejich matku. ... *ML 197.3*

Místo, aby poslala své děti pryč, aby ji nerozčilovaly svým hlukem nebo neznepokojovaly svými malými potřebami, ať raději matka naplánuje zábavu nebo lehkou práci, aby zaměstnala aktivní ruce a mysle. Vstoupením do jejich pocitů a řízením jejich zábav a zaměstnání, obdrží matka důvěru svých dětí. ... Trpělivou a pozornou láskou může obrátit mysle dětí správným směrem, pěstující v nich krásné a přitažlivé rysy charakteru. *ML 197.4*

Matky by se měly chránit před vychováváním svých dětí, aby byly závislé a zaujaty samy sebou. Nikdy je neved'te k tomu, aby si myslely, že jsou středem pozornosti a že se vše musí kolem nich točit. Někteří rodiče věnují mnoho času a pozornosti zábavě svých dětí, ale děti by měli být vychovávány, aby se bavily samy a cvičily svou vlastní vynalézavost a um. Takto se naučí být spokojeni s velice jednoduchým potěšením. Měly by být učeny odvážně nést svá malá zklamání a zkoušky. ... Studujte, jak doporučit způsoby, kterými se děti mohou naučit být ohleduplní k ostatním. – MH 388, 389 *ML 197.5*

V Božím Slově nacházíme překrásné popsání šťastného domova a ženy, která ho vede: *„Povstanouce synové její, blahoslavi ji; manžel její také chválí ji.“* – HR December, 1877 *ML 197.6*

Otcovo srdce obráceno k jeho dětem

„Aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich.“ (Mal 4,6) ML 198.1

Když se otec vrací ze své denní práce, nebude domů přinášet svá dilemma. Cítí, že domov a rodinný kruh je příliš posvěcen, než aby se ničil nešťastnými komplikovanostmi. Když opustil domov, nenechal svého Spasitele a své náboženství za sebou. Obé bylo jeho společníky. Příjemný vliv jeho domova, požehnání jeho ženy a láska jeho dětí ulehčují jeho břemena a on se vrací s pokojem v srdci a s veselými a povzbudivými slovy pro svou manželku a děti, kteří čekají, aby radostně přivítaly jeho příchod. – RH Aug. 8, 1899 *ML 198.2*

Pokud tráví nějaký čas se svými dětmi, měl by v tom vidět příjemnou změnu. Může je vzít na zahradu a ukázat jim otevírající se poupátka a rozličné odstíny kvetoucích rostlin. ... Může do jejich mysli vtisknout skutečnost, že pokud se Bůh tak mnoho stará o stromy a květiny, bude se daleko více starat o stvoření učiněné k jeho obrazu. Velice záhy je může vést k porozumění, že si Bůh přeje, aby děti byly milé bez umělých ozdob, ale měli krásu charakteru, kouzlo laskavosti a citlivosti, které spojí jejich srdce s radostí a štěstím. – ST Dec. 6, 1877 *ML 198.3*

Pokud lehkovážní a prostopášní lidé dovolí svým myslím přebývat na skutečnosti a pravdě, tak srdce nemůže jinak než se naplnit úctou a budou uctívat Boha přírody. – YI May 6, 1897 *ML 198.4*

Pokud vedete své děti k Ježíši, nemůžete vstoupit do domu s podrážděnými slovy a se svráštělým čelem. Pokud jdete ze svého byznysu utahaní a vyčerpaní, žádejte Boha o jeho milost, o jeho klidného ducha, aby vaše srdce mohlo roztát něžností a vaše rty mohly být naplněny slovy laskavosti a útěchy. Připoutejte své děti ke svému srdci. Doporučte jim své náboženství svou příjemností. – ST Feb. 22, 1892 *ML 198.5*

14. července

Šťastné společné společenství

„Ješto jsme spolu mile tajné rady drživali, a do domu Božího společně chodívali.“ (Ž 55,15) ML 199.1

Oviňte své děti kouzly domova a vaší společnosti. Pokud to děláte, nebudou mít takovou touhu po společnosti mladých společníků. ... Kvůli zlům dnešního světa a omezení, která musí být nezbytně vložena na děti, by se rodiče měli dvakrát více starat, aby je připoutali ke svým srdcím a nechat je vidět, že si přejí je učinit šťastnými. – 1T 388 ML 199.2

Ať rodiče večery věnují své rodině. Odložte starosti a komplikace s denní prací. ... Ať jsou večery tráveny co možná nejšťastněji. – CTBH 65 ML 199.3

Utvořte domácí čtenářský kroužek, ve kterém každý člen rodiny odloží zaneprázdnující starosti dne a spojí se ve studiu. Otcové, matky, bratři i sestry, berte tuto práci pořádně a sledujte, jestli se velice mnoho nezlepší váš domácí sbor. ... Čtěte literaturu, která vám dodá pravé poznání a která bude užitečná pro celou rodinu. – RH July 29, 1902 ML 199.4

Pokud si rodiče k sobě shromáždí své děti a ukážou jim, že je milují a budou projevovat zájem o všechny jejich snahy a dokonce o jejich hry, stanou se někdy dítětem mezi dětmi, učiní své děti šťastné a získají jejich lásku a vyhrají jejich důvěru. – FE 18 ML 199.5

Pokud budou děti vychováni pod moudrým a milujícím vedením pravého domova, nebudou toužit odejít pryč, aby hledali rozkoš a společnost. Nebude je přitahovat zlo. Duch, který převládá doma, bude utvářet jejich charakter. Budou vytvářet zvyky a zásady, které budou silnou obranou proti pokušení, když budou muset opustit domovské přístřeší a zaujmou své místo ve světě. – MH 394 ML 199.6

Mladé srdce rychle reaguje na dotek soucitu. – FE 58 ML 199.7

15. července

Držte rodinu pospolu láskou

„Zvěstovati každé jitro milosrdenství tvé, a pravdu tvou každé noci.“ (Ž 92,3) ML 200.1

Náboženství Kristovo nás povede konat veškeré možné dobro vznešeným i podřadným, bohatým i chudým, šťastným i utlačovaným. Ale zvláště to povede ke zjevování laskavosti v naší vlastní rodině. Budou zjevovány skutky zdvořilosti a lásky k otci a matce, manželovi, manželce a dítěti. Máme se dívat na Ježíše, pochytit jeho ducha, žít ve světle jeho dobroty a lásky a odrážet jeho slávu na druhé. – Manuscript 18, 1891 *ML 200.2*

Ti, kteří jsou spojeni svazky přírody, mají jeden k druhému největší požadavky. V jejich jednání jeden se druhým by měli zjevovat laskavost a něžnou lásku. – ST Sep. 1, 1898 *ML 200.3*

Jemné způsoby, povzbudivý rozhovor a milující skutky připojí srdce dětí k jejich rodičům hedvábnými provazy citu a učiní domov více přitažlivým než nejvzácnější ornamenty, které se mohou za zlato koupit. – ST Oct. 2, 1884 *ML 200.4*

Vzájemná laskavost a tolerance učiní domov rájem a přitáhnou svaté anděly do rodinného kruhu. Ale andělé utečou z domu, kde jsou nemilá slova, rozmrzelost a svár. – ST April 17, 1884 *ML 200.5*

Nejhodnotnější pravidla pro společenské a rodinné obcování jsou nacházena v Bibli. ... Kázání našeho Spasitele na hoře obsahuje instrukce neocenitelné hodnoty starým a mladým. Mělo by se to často číst v rodinném kruhu a tato vzácná učení by se měla dokládat příkladem v každodenním životě. Zlaté pravidlo: *„Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy jednejte s nimi.“* (Mt 7,12) ... by mělo být učiněno zákonem rodiny. Ti, kteří podporují ducha Kristova, budou doma projevovat slušnost. ... Neustále se budou snažit udělat všechny kolem sebe šťastné, zapomínajíce na sebe ve své laskavé pozornosti k druhým. – ST July 1, 1886 *ML 200.6*

Křesťanská zdvořilost je zlatou sponou, která spojuje členy rodiny pouty lásky, které se den ode dne stávají spojenější a silnější. – HR August, 1877 *ML 200.7*

Učiňte domov požehnáním pro druhé

„Ale když činíš hody, povolej chudých, chromých, kulhavých, slepých. ... Neboť nemají, odkud by odplatili tobě, ale budeš odplaceno při vzkříšení spravedlivých.“ (L 14,13.14) ML 201.1

Bůh je nespokojen se sobeckým zájmem tak často zjevaným pro „mne a mou rodinu“. Každá rodina, která podporuje tohoto ducha, potřebuje být obrácena čistými zásadami, jež jsou doloženy příklady ze života Kristova. Ti, kteří se zavírají do sebe, kteří nejsou ochotni obveselit návštěvníky, ztrácí mnohá požehnání. – 6T 344 ML 201.2

Jsou zde mnozí jiní, kterým můžeme naše domovy učinit požehnání. Naše společenské obveselování by nemělo být řízeno diktáty světského zvyku, ale Duchem Kristovým a učením jeho Slova. Izraelité do všech svých slavností zahrnuli chudé, cizince, levity, kteří byli jak asistenti kněze ve svatyni tak náboženskými učiteli a misionáři. Tito byli bráni lidmi jako hosté, kterým bylo prokázáno při všech společenských a náboženských radovánkách pohostinství a o které se něžně starali v nemoci nebo v potřebách. Jsou to přesně ti, které bychom měli vítat v našich domovech. Jak mnoho může povzbudit a rozveselit takové přivítání misionářskou ošetřovatelku nebo učitele, pečovatele, těžce pracující matku nebo slabého a starého, tak často bez domova a bojující s chudobou a mnohými nesnázemi. ... ML 201.3

Teplo srdečného uvítání, místo při vašem krbu, místo u vašeho rodinného stolu, přednost podělit se o požehnání při hodině modlitby, bude pro mnohé z těchto zábleskem nebes. ML 201.4

Naše soucitnost má přetékat přes hranice vlastního já a ohradu rodinných stěn. Pro ty, kteří učiní své domovy pro druhé požehnání, čekají vzácné příležitosti. Společenský vliv je obdivuhodná moc. Můžeme jej použít, pokud chceme, jako způsob pomoci těm, kteří jsou kolem nás. ... ML 201.5

Náš čas zde je krátký. Můžeme tímto světem projít jen jednou. Když tak postupujeme, učiníme ze svého života co nejvíc. – MH 352-355 ML 201.6

17. července

Domov má být útočištěm pro mladé

„Kdož by koli jedno z takových dítek přijal ve jménu mém, mneť přijímá.“ (Mk 9,37) ML 202.1

Naše domovy by měly být místem útočiště pro pokoušenou mládež. Jsou zde mnozí, kteří stojí na rozcestí. Každý vliv, každý dojem určuje volbu, která tvaruje jejich osud jak nyní tak i budoucí. – MH 354 ML 202.2

Nestraňte se jich, ale přijďte k nim blíž. Přiveďte je ke svým krbům. Pozvěte je ke svým rodinným oltářům. Je zde práce, kterou potřebují tisíce, aby pro ně byla vykonána. Každý strom v satanově zahradě je ověšen svůdným a jedovatým ovocem a běda je proneseno nad každým, kdo utrhně a jí. – RH Nov. 10, 1885 ML 202.3

Zlo je zve. Jeho možnosti jsou zářící a přitažlivé. Mají uvítání pro každého příchozího. Všude kolem nás jsou mladí lidé, kteří nemají domov a mnozí, jejichž domovy nemají pomocnou povznášející moc a mladí jsou vehnání do zla. Uvádějí se do zkázy přímo ve stínu našich vlastních dveří. ML 202.4

Tito mladí potřebují podanou soucitnou ruku. Laskavá slova prostě řečena, malé pozornosti jednoduše věnované smetou pryč mraky pokušení, které se stahují nad duši. Právě vyjádření v nebi zrozené soucitnosti má moc otevírat dveře srdcí, která potřebují vůni Kristu podobných slov a jednoduchý a jemný dotek ducha Kristovy lásky. Pokud ukážeme zájem o mladé, pozveme je do našich domovů a obklopíme je povzbudivými a nápomocnými vlivy, je zde mnoho takových, kteří rádi otočí své kroky na stoupající stezku. – MH 354, 355 ML 202.5

Vzpomeňte si, že štěstí se nenajde v uzavření se do sebe, spokojením se s tím, že vylévám na druhé všechny své city. Chopte se každé příležitosti přispění ke štěstí těch, kteří jsou kolem vás. ... Pravá radost může být nalezena jen v nesobecké službě. – MH 362 ML 202.6

Nechte návštěvníky účastnit se rodinné pobožnosti

„Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěstovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.“ (1 Pt 2,9) ML 203.1

V jiném slova smyslu je otec knězem domácnosti, vkládající na rodinný oltář ranní a večerní oběť. Ale žena a děti by se měly připojit v písni chvály. Ráno, než opustí domov za svou denní práci, ať otec shromáždí kolem sebe své děti a sklánějíc se před Bohem je odevzdá do péče nebeského Otce. Když denní starosti uplynou, nechte ať se rodina sejde při předložení vděčné modlitby a u pozdvižení písně chvály v uznání božské péče během celého dne. ... Nepolevte ve shromáždění své rodiny kolem Božího oltáře. – MH 392, 393 ML 203.2

V našich snahách pro útěchu a štěstí hostům nepřehlédneme naše povinnosti Bohu. Hodina modlitby by neměla být z jakéhokoliv důvodu zanedbána. Nebavte se a nezabavujte tak dlouho, až jsou všichni příliš vyčerpaní se radovat z chvíle ztišení. Konáním toho se Bohu předkládá chromá oběť. V ranní i večerní hodině, kdy se můžeme modlit beze spěchu a srozumitelně, bychom měli předkládat naše požadavky a pozdvihnout naše hlasy v šťastné a vděčné chvále. ML 203.3

Ať všichni, kteří navštěvují křesťany vidí, že hodina modlitby je nejvzácnější, nejposvátnější a nejšťastnější hodinou dne. Tyto chvíle ztišení mají očistující a povznášející vliv na všechny ty, kteří se jich účastní. Přinášejí pokoj a odpočinek vítaný duchem. – MYP 342 ML 203.4

Lampa, jakkoliv malá, pokud je udržována stále hořící, může být prostředkem k rozsvícení mnohých jiných lamp. ... Podivuhodné příležitosti jsou naše skrze věrné použití možností našich vlastních domovů. Pokud otevřeme svá srdce a domovy božským zásadám života, staneme se koryty pramenů životodárné moci. Z našich domovů potečou hojivé potoky, přinášející život a krásu a úrodu, kde nyní je neúroda a nouze. – MH 355 ML 203.5

19. července

Abychom měli přátele, musíme být přátelští

„Ten, kdož má přátele, má se míti přátelsky.“ (Př 18,24) ML 204.1

V uspořádání výchovy vyvoleného lidu má být zřetelné, že život soustředěný v Bohu je životem způsobnosti. Každá potřeba, kterou Bůh vložil, poskytuje uspokojení. Snaží se rozvíjet každou schopnost, kterou Bůh věnoval. *ML 204.2*

Bůh – Autor veškeré krásy, sám milovník krásy, zajistil uspokojení v milování krásy ve svých dětech. Učinil také zaopatření pro jejich společenské potřeby, pro laskavé a nápomocné sdružování se, které tak mnoho vykonává v pěstování soucitu a rozjasňování a zpříjemňování života. – Ed 41 *ML 204.3*

Boží lid všeobecně málo pěstuje křesťanskou družnost. ... Společenským stykem se uzavírají známosti přátelství, jež vedou k srdečné svornosti a lásce, v čemž i nebesa nacházejí zalíbení. – 6T 172 *ML 204.4*

Každý člověk chce nalézt přátele, nebo si je vytvořit. Proto jak silné je přátelství, takový bude i význam vlivu, jímž budou přátelé na sebe vzájemně působit, ať v dobrém nebo zlém. Všichni chtějí mít druhy a chtějí na ně působit a naopak být jimi ovlivňováni. *ML 204.5*

Společenství je něčím tajemným, co k sobě váže lidská srdce, takže city, záliby a zásady dvou jednotlivců se prolínají. Jednoho zaujme povaha druhého, takže se napodobují jeho způsoby a činy. Jako vosk uchovává podobu pečeti, tak si mysl uchovává dojem, vyvolený stykem a společenstvím s určitými lidmi. Tento vliv může být i nevědomý, není tím však méně působivý. ... Pokud si lidé vyberou za společníky ty, kteří se bojí Boha, tak jejich vliv povede k pravdě, povinnosti a svatosti. Pravý křesťanský život je pro Boha silou. – 4T 587 *ML 204.6*

Teplo pravého přátelství... je předchůť radostí nebes. – MH 360 *ML 204.7*

20. července

Spravedlnost obohacuje život

„Kdo snažně následuje spravedlnosti a milosrdenství, nalézá život, spravedlnost i slávu.“ (Př 21,21) ML 205.1

Shromažďování se pro společenské sejití jsou učiněny v nejvyšším stupni výnosné a poučné, pokud ti, kteří se setkávají, mají lásku Boží zářící v jejich srdcích a když se setkávají proto, aby si vyměnili myšlenky týkající se slova Božího nebo zvažovali metody pro zvýhodnění jeho díla a konání dobra svým spolubližním. Když je Duch svatý na těchto sejitích brán jako vítaný host, když není řečeno nebo učiněno nic, co by ho zarmucovalo k odchodu, je ctěn Bůh a ti, kteří se shromažďují jsou občerstveni a posíleni. ... ML 205.2

Kristus se raduje, když jsou myšlenky mladých lidí zaměstnány nejvyššími a nejvznešenějšími tématy spasení. Do všech takovýchto srdcí vstupuje jako přebývající host, naplňující je radostí a klidem. ... Ti, kteří vlastní tuto lásku, budou osvětleni hovořit o věcech, které Bůh připravil těm, kteří Ho milují. – YI Feb. 4, 1897 ML 205.3

Mladí mužové a mladé ženy by si neměli myslet, že jejich sporty, jejich večerní večírky a hudební pobavení, jak se obvykle provádějí, jsou Kristem přijatelné. ML 205.4

Bylo mi dáno světlo znovu a znovu, že všechna naše shromáždění by měla být charakteristická rozhodným náboženským vlivem. Kdyby se naši mladí lidé setkávali ke čtení a porozumění Písem, ptajíce se: *„Co dobrého budu činiti, abych měl život věčný?“* (Mt 19,16) a potom se jednotně postavili na stranu pravdy, dovolil by Hospodin svému požehnání, aby vešlo do jejich srdcí. ... ML 205.5

Všem, starým a mladým, slovo Hospodinovo zní: Ať je Boží pravda vetkaná do mysle a duše. Ať vaše modlitba je: *„Ó Pane, ostříhej duše mé, abych Tě nezneuctil.“* – YI Aug. 14, 1906 ML 205.6

21. července

Vezměte si den na venkově

„Na pastvách zelených pase mne, k vodám tichým mne přivodí. Duši mou občerstvuje, vodi mne po stezkách spravedlnosti pro jméno své.“ (Ž 23,2.3) ML 206.1

Ať několik rodin žijících ve městě nebo vesnici se spojí a opustí svá zaměstnání, které je vyčerpávají fyzicky i duševně a udělají si exkurzi na venkov, na břeh krásného jezera nebo lesíka, kde je krásné panoráma přírody. Měli by se zásobit jednoduchou, hygienickou stravou, nejlepším ovocem a obilovinami a rozprostít svůj stůl pod stínem nějakého stromu nebo pod baldachýnem nebe. Cesta, pohyb a scenérie zlepši chuť a oni se můžou radovat z pokrmu, který by jim králové záviděli.

ML 206.2

Při takových příležitostech by se měli rodiče a děti cítit prosti všech starostí, práce a obav. Rodiče by se měli stát dětmi se svými dětmi, činíce pro ně vše radostné, jak je jen možné. Ať je celý den věnovaný rekreaci. Cvičení na čerstvém vzduchu pro ty, kteří jsou zaměstnání sedavě uvnitř bude prospěšné zdraví. Všichni, kteří mohou, by to měli považovat jako povinnost, následovat tento směr. Nic nebude ztraceno, ale mnoho se získá. Mohou se vrátit do svých zaměstnání s novým životem a novou odvahou zapojit se do své práce s horlivostí a jsou lépe připraveni odolat nemoci. ... ML

206.3

Ale jen málokteří si uvědomují neustálou, vyčerpávající práci těch, kteří nesou zodpovědnost práce v kanceláři. Jsou stísnění uvnitř den co den a týden za týdnem, zatímco neustálé napětí na duševní síly rozhodně podkopává jejich tělesnou soustavu a snižuje jejich vytrvání při životě. ... ML

206.4

Měli by mít častou změnu, často cele zasvětit den rekreaci s jejich rodinami, které jsou téměř cele zbaveny jejich společnosti. – 1T 514, 515 ML 206.5

Navštěvujíc se jeden s druhým

„Tehdy ti, kteříž se bojí Hospodina, tytýž mluvili jeden k druhému. I pozoroval Hospodin a slyšel, a psána jest kniha pamětná před ním pro ty, kteříž se bojí Hospodina, a myslí na jméno jeho. Tiť budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mým klínem, a slituji se nad nimi, jako se slitovává otec nad synem svým, kterýž mu slouží.“ (Mal 3,16.17) ML 207.1

Máme individuální odpovědnost Bohu, individuální práci, kterou nikdo za nás nemůže vykonat. Svět má být učiněn lepším osobní snahou, pravidlem a příkladem. Zatímco bychom měli pěstovat společenskost, nedovolme, ať je to pouze k pobavení ale z určitého záměru. Jsou zde duše k záchraně. ... Náš styk s ostatními by měl být charakteristický rozvahou a nebe klidností. Náš rozhovor by měl být o nebeských věcech. ... ML 207.2

Co cennějšího může upoutat mysl, než plán vykoupení? Je to nevyčerpatelný předmět. Láska Ježíše, spasení nabídnuto padlému člověku skrze jeho nekonečnou lásku, svatost srdce, vzácná, zachraňující pravda pro tyto poslední dny, milost Ježíše Krista – toto jsou témata, která mohou oživit duši a způsobit očištění v srdci, aby byla cítit radost, kterou cítili učedníci, když přišel Ježíš a krácel s nimi, když cestovali do Emauz. Ten, kdo soustředil své city na Krista, si bude vychutnávat tento druh blahoslaveného společenství a bude tímto stykem shromažďovat božskou sílu. ... Pokud je Boží pravda v srdci přebývajícím pravidlem, bude jako živý pramen. Mohou být činěny pokusy ji potlačit, ale ona vytryskne na jiném místě. Je zde a namůže být odvrácena. Pravda v srdci je studnicí života. Občerstvuje znavené, omezuje hanebné myšlenky a projevy a činí všechno kvetoucí. ... Jejich štěstí bude... v Ježíši a jeho lásce. – RH Oct. 10, 1885 ML 207.3

23. července

Ježíš a jeho přátelé v Betánii

„Miloval pak Ježíš Martu i sestru její i Lazara.“ (J 11,5) ML 208.1

Byla zde jedna domácnost, kterou (Ježíš) rád navštěvoval – domov Lazara, Marie a Marty, protože v atmosféře víry a lásky si jeho duch odpočinul. – DA 326 ML 208.2

K nejvěrnějším učedníkům Kristovým patřil Lazar z Betánie. Jeho víra v Krista byla silná od chvíle, kdy se s Ním poprvé setkal. Jeho láska ke Kristu byla hluboká a Spasitel si ho velmi oblíbil. Právě s Lazarem učinil Kristus největší ze svých divů. Spasitel přinášel požehnání všem, kdož u Něho hledali pomoc. Kristus miluje všechny lidi, k někomu však měl zvlášť vřelý vztah. Silné pouto lásky Ho vázalo k rodině z Betánie a pro jednoho jejího člena učinil svůj nejpodivuhodnější skutek. ML 208.3

V domě Lazarově Ježíš často nacházel odpočinek. Spasitel neměl svůj vlastní domov. Byl závislý na pohostinství svých přátel a učedníků a často, když byl unaven a zatoužil po lidské společnosti, se rád uchyloval před podezíráním a řevnivostí zlobných farizeů do této tiché domácnosti. Zde byl upřímně vítán, zde nacházel čisté a nesobecké přátelství. Zde mohl mluvit prostě a naprosto otevřeně. Zde věděl, že jeho slova budou pochopena a zachována. ML 208.4

Náš Spasitel si vážil klidného domova a pozorných posluchačů. Toužil po lidské laskavosti, něžnosti a lásce. Těm, kdož přijímali nebeské pokyny, které vždy ochotně udílel, se dostalo velkého požehnání. ... Zástupy jakoby však neslyšely a v Lazarově domově v Betánii nacházel Ježíš odpočinek po únavném působení na veřejnosti. Zde otevíral vděčným posluchačům knihu prozřetelnosti. V těchto neveřejných rozpravách vykládal svým posluchačům to, co se ani nepokoušel říct nahodilému zástupu lidí. Se svými přáteli nemusel mluvit v podobenstvích. – DA 524, 525 ML 208.5

Přátelství mezi Pavlem a Timoteem

„Timoteovi milému synu: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše Pána našeho. Žádaje viděti tebe, abych radostí naplněn byl.“ (2 Tm 1,2-4) ML 209.1

Z císařovy soudní síně se Pavel vrátil do své vězeňské kobky, uvědomuje si, že tím pro sebe získal jen krátký oddech. Věděl, že jeho nepřátelé se nedopřejí klidu, dokud ho nepřipraví o život. Věděl však také, že pravda načas zvítězila. ... ML 209.2

Když seděl den za dnem ve své ponuré cele a uvědomoval si, že pouhé slovo nebo pokyn Nera může ukončit jeho život, myslel Pavel na Timotea a rozhodl se, že pro něho pošle. Timoteovi byla svěřena péče o sbor v Efezu, a proto tam Timoteus zůstal, když se Pavel vydal na svou poslední cestu do Říma. Pavla a Timotea poutala k sobě vzájemná náklonnost, nezvykle hluboká a silná. Po svém obrácení sdílel Timoteus s Pavlem jeho práci i utrpení a jejich přátelství se upevňovalo a prohlubovalo, až se Timoteus stal staříčkému a upracovanému apoštolovi vším, čím se syn může stát milovanému a ctěnému otci. Není divu, že ve své opuštěnosti a samotě ho Pavel zatoužil vidět. ML 209.3

I za nejpříznivějších podmínek by trvalo několik měsíců, než by Timoteus dorazil do Říma z Malé Asie. Pavel věděl, že dny jeho života jsou sečteny a obával se, že Timoteus by mohl přijít příliš pozdě a nezastihnout ho naživu. Měl důležité rady a pokyny pro mladého muže, jemuž byla svěřena tak velká zodpovědnost, proto ho naléhavě žádal, aby přišel bez prodlení a zároveň připsal svou poslední vůli pro případ, že by ji již nestačil říci ústně. Srdcem plným lásky a něžnosti k svému synu v evangeliu a ke sboru, svěřenému jeho péči, snažil se Pavel vštípit Timoteovi, jak je důležité, aby zachoval věrnost svému svatému poslání. ... Pavel uzavřel svůj list tím, že poručil svého milovaného Timotea ochraně Vrchního pastýře, jenž bude stále pečovat o své stádo, i kdyby pastýři byli zabiti. – AA 498-508 ML 209.4

25. července

Jonata a David

„Ach, jakť jsou padli udatní u prostřed boje? Jonata na výsostech tvých zabit jest. Velice jsem po tobě teskliv, bratře můj Jonato. Byl jsi mi příjemný náramně; vzácnější u mne byla milost tvá nežli milost žen.“ (2 S 1,25.26) ML 210.1

Přátelství Jonaty a Davida bylo... z Boží prozřetelnosti, aby uchránil život budoucího vládce Izraele. – PP 649 ML 210.2

V té době, kdy prožíval jen málo světlých okamžiků, se David potěšil nečekanou návštěvou Jonaty, který se dozvěděl o místě jeho úkrytu. Oba přátelé prožili pak spolu blažené chvíle. Vyprávěli si, co všechno zažili, a Jonata dodal Davidovi odvahy, řka: *„Neboj se, neboť nenalezne tebe ruka Saule otce mého, ale ty kralovati budeš nad Izraelem, a já budu druhý po tobě. Však i Saul otec můj zná to.“ (1 S 23,17)* Když spolu mluvili o divech, jež Bůh vykonal s Davidem, nabyl štvaný uprchlík opět odvahy. *„Oba uzavřeli před Hospodinem smlouvu. David zůstal v Choreši a Jónatan se odebral ke svému domu.“ (1 S 23,18) ML 210.3*

Po Jonatově návštěvě se David povzbuzoval zpěvem chvalozpěvů, doprovázeje se na svou harfu. – PP 660 ML 210.4

Jonata, narozením dědic trůnu, se přesto vědomě odsunul podle božského rozhodnutí; ke svému protivníkovi byl nejnežnější a nejvěrnější z přátel, chránící Davidův život v ohrožení sebe sama; pevný na straně svého otce přes temné dny jeho upadající moci a po jeho boku nakonec padl – jméno Jonata je v nebi ceněno a stojí na zemi jako svědek existence a moci nesobecké lásky. – Ed 157 ML 210.5

Spojením s Kristem jsme spojeni s našimi bližními zlatými oky řetězu lásky. – COL 384, 385 ML 210.6

Rekreace občerstvuje a posilňuje

„Známou učiníš mi cestu života; sytost hojného veselí jest před obličejem tvým, a dokonalé utěšení po pravici tvé až na věky.“ (Ž 16,11) ML 211.1

Je předností a povinností křesťana hledat občerstvení svých duchů a posilnění svých těl nevinnou rekreací za účelem využití svých fyzických a duševních sil k slávě Boží. Naše rekreace by neměly být scénami nesmyslného veselí beroucí na sebe formu absurdnosti. Můžeme je vést takovým způsobem, který prospěje a povznese ty, se kterými jsme sdruženi, a který nás a naše těla lépe uschopní k úspěšnějšímu vyřizování povinností, které připadají na křesťana. ... Náboženství Kristovo je povzbuzující a povznášející ve svém vlivu. Je nade vším jako je hloupé žertování a vtipkování, marné a prostopášné tlachání. Ve všech dobách naší rekreace můžeme shromažďovat čerstvou odvahu a moc od božského Zdroje síly, abychom mohli úspěšněji pozdvihnout své životy k čistotě, pravé zbožnosti a svatosti. – RH July 25, 1871 ML 211.2

Jsou zde lidé s nemocnou představivostí, pro které je náboženství tyranem, řídící je železnou holí. Takoví neustále reptají nad svou zkažeností a naříkají nad domnělým zlem. V jejich srdcích neexistuje láska. Jejich vzhled je zamračený. Jsou zmrazení nevinným smíchem mladých nebo kohokoliv jiného. Považují veškerou rekreaci nebo zábavu za hřích a myslí si, že mysl musí být neustále vypracovávána pouze velikou striktností a tvrdou intenzitou. Toto je jeden extrém. Jiní si myslí, že mysl musí být vždy napnuta vynalézat nová pobavení a rozptýlení, aby získala zdraví. Učí se záviset na vzrušenosti a bez tohoto jsou neklidní. Tito nejsou pravými křesťany. Jdou do dalšího extrému. Právě zásady křesťanství přede všemi otevírají pramen štěstí, nezměřitelně vysoký a hluboký, dlouhý a široký. – 1T 565 ML 211.3

Nikdo nežije pro sebe

„Žádný zajisté z nás není sám sobě živ.“ (Ř 14,7) ML 212.1

Mládež se většinou chová, jakoby vzácné hodiny třibení, zatímco milost prodlévá, byly velké prázdninách a oni byli dáni do tohoto světa zvláště pro své vlastní pobavení, aby byli uspokojováni s neustálým během vzrušení. Satan vynakládá zvláštní snahy, aby je vedl k nalezení štěstí v světských pobaveních a aby se sami odsoudili snahou ukazovat, že tato pobavení jsou neškodná, nevinná a dokonce důležitá pro zdraví. – 1T 501 ML 212.2

Touha po vzrušení a příjemná rozkoš je pokušením a léčkou pro Boží lid. Zvláště pak pro mladé. Satan neustále připravuje podněty, aby zaujal jejich mysl od vážné práce přípravy na události blízké budoucnosti. Skrze působení světáků, udržuje nepřetržité vzrušení, aby přemluvil neopatrné k zapojení se do světských radovánek. Jsou zde show, přednášky a nekonečné druhy zábav, se kterými je počítáno, aby vedly k milování světa. A skrze toto sjednocení se světem je oslabována víra. – CT 325 ML 212.3

Světské radovánky pobláznují. A mnozí obětují pro jejich chvilkové uspokojení přátelství nebes s pokojem, láskou a radostí, které nebesa poskytují. – RH Jan. 29, 1884 ML 212.4

Křesťané mají k dispozici mnoho zdrojů štěstí a mohou s neomylnou přesností říct, která potěšení jsou zákonná a správná. Mohou se radovat z takových rekreací, které nerozhýří mysl nebo nesníží duši. Takové rekreace nezklamou a nezanechají smutné následky zničující sebeúctu nebo zahrazující cestu užitečnosti. Pokud s sebou mohou vzít Ježíše a udržovat si modlitebního ducha, jsou dokonale bezpeční. – RH Aug. 19, 1884 ML 212.5

Z pohledu jejich vysokého povolání by měla mládež mezi námi dobře rozvažovat o stezce svých nohou, pamatující, že tam kam povedou svou stezku, budou následováni ostatními. – CT 535 ML 212.6

28. července

Bůh nám dává dobro

„Člověku zajisté, kterýž se líbí jemu, dává moudrost, umění a veselí.“ (Kaz 2,26) ML 213.1

Mladí nemohou být tak klidní a vážní, jako starší a dítě nemůže být tak rozvážlivé jako děda. Zatímco se vedou hříšné zábavy..., obstarejte místo nich nevinné pobavení, které neposkvrní ani neponičí jejich mravy. – CT 335 ML 213.2

Mezi rekreací a zábavou je rozdíl. Rekreace, pokud je věrná svému jménu rekreace (znovu obnovení), míří k posílení a budování. Volajíc nás od našich běžných starostí a zaměstnání, poskytuje občerstvení pro mysl a tělo a takto nás uschopňuje vrátit se s novou silou k poctivé práci života. Zábava, na druhé straně, je vyhledávána za účelem rozkoše a je často doprovázena nadbytkem. Pohlcuje energie, které jsou potřebné pro užitečnou práci a takto se ukazuje jako překážka k pravému životnímu úspěchu. – Ed 207 ML 213.3

Zatímco se vyhýbáme falši a strojenosti ... musíme se obdařit zdroji radosti, která je čistá, vznešená a povznášející. – Living by Principles 1898, pp. 19, 20 ML 213.4

Naše dovolené by se neměly trávit klábosením o světě, přesto by se neměly přejít bez povšimnutí. ... O těchto dnech dělejte něco namísto nebezpečných zábav. – 1T 514 ML 213.5

Žádná rekreace užitečná jenom pro ně, neprokáže dětem a mládeži tak velké požehnání, jako taková, která je činí užitečnými pro druhé. – Ed 212 ML 213.6

Nebylo by pro nás dobré dodržovat svátky Bohu, když bychom mohli si oživovat v naší mysli vzpomínku na jeho zacházení s námi? ... ML 213.7

Svět má mnoho svátků a člověk je zcela ponořen do her, koňských závodů, hazardu, kouření a opilosti. Zřetelně ukazují pod kterým praporem stojí. ... Neměl by snad Boží lid mít častější shromáždění, ve kterých by se děkovalo Bohu za jeho bohatá požehnání? – CT 343 ML 213.8

Chodte po stezce dobrých

„Abys chodil po cestě dobrých, a stezek spravedlivých abys ostříhal.“ (Př 2,20) ML 214.1

Existují styly rekreace, které jsou vysoce prospěšné jak mysli tak tělu. Osvícená, rozlišující mysl nalezne množství způsobů k pobavení a rozptýlení ze zdrojů nejen nevinných, ale také poučných. Rekreace na volném vzduchu, pozorování díla Božího v přírodě bude nejprospěšnější. – 4T 653 ML 214.2

Zatímco se snažíme občerstvit naše duše a osvěžit naše těla, jsme Bohem požadováni používat všechny naše síly ve všech dobách pro nejlepší účel. Můžeme se setkávat jako dnes tady (z oslovení daného venkovního rekreačního sejítí u jezera Goguač, v Michigan) a konat vše k slávě Boží. Můžeme a měli bychom řídit naše rekreace takovým způsobem, abychom byli uzpůsobeni pro úspěšnější vykonávání povinností na nás vložených a aby náš vliv byl prospěšnější těm, se kterými se sdružujeme. Zvláště by to mělo tak být při příležitosti jako je tato, což by mělo být pro nás všechny povzbuzením. Můžeme se vrátit do svých domovů zdokonalení v mysli a občerstvení na těle a připraveni zapojit se nově do práce s lepší nadějí a odvahou. ML 214.3

Věříme, že předností našich každodenních životů je oslavovat Boha na zemi. Věříme, že nežijeme v tomto světě pouze pro naše vlastní pobavení a radování se. Jsme tady, abychom byli prospěšní lidstvu a byli požehnáním společnosti. ... ML 214.4

Zde spatřujeme krásy přírody. ... Když spatřujeme tato díla přírody, měli bychom ponechat mysl povznést se výše k přirozenosti Boží. Ať je vyvýšena k Stvořiteli vesmíru a potom uctívá Toho, který učinil všechny tyto krásné věci k našemu prospěchu a štěstí. – 2T 586-589 ML 214.5

Musíme si udělat období odpočinku, období rekreace, období pro hloubání. – Manuscript 60, 1894 ML 214.6

Nechodte po cestě s hříšníky

„Synu můj, jestliže by tě namlouvali hříšníci, nepřivoluj. ... Synu můj, nevycházej na cestu s nimi, zdrž nohu svou od stezky jejich.“ (Př 1,10-15) ML 215.1

Zábavy pracují více v působení proti dílu Ducha svatého než cokoli jiného a to Hospodina mrzí. – MYP 371 ML 215.2

Ti, kteří mají svůj život a náboženský charakter strojený, se dají lehce svést k zábavám a radovánkám a přitahují tam svým vlivem i jiné. Někdy povolí takovým pozváním i mladí mužové a ženy, kteří touží a usilují se stát biblickými křesťany a zúčastní se zábav. Nechtějí být extrémní, dle své přirozenosti jsou náchylní následovat příkladu druhých, a tak se dostanou pod vliv jiných, jejichž srdce se snad Bůh ještě nikdy nedotkl. Kdyby se modlili podle svého nebeského vzoru a vroucně prosili o pochopení toho, co mluvil Kristus o ovoci křesťanství, porozuměli by, že zábavy jsou zvláštními body, které mají za cíl zaneprázdnit duše, aby nepřijali pozvání na svatbu Beránkovu. ML 215.3

Někdy se stane, že mladí lidé, kteří byli dobře vychováni, podlehnou vlivu, jichž výchova se dělá ve světském duchu a jedinou návštěvou zábavného podniku jsou odvedeni od Boha. Žel spojili se s takovými osobami, kterým chybí duchovní krása Kristova, zaprodají se do celoživotního otroctví. – MYP 388, 389 ML 215.4

Budete zváni, abyste navštívili místa zábav. ... Pokud jste však pravými křesťany, nebudete se snažit vymyslet omluvy pro svou nepřítomnost, ale jednoduše a skromně prohlásíte, že jste dítětem Božím a vaše zásady nedovolují, abyste byli jen jedinou příležitostí na tom místě, kde nemůžete pozvat přítomnost svého Hospodina. – YI May 4, 1893 ML 215.5

Bůh touží, aby jeho lid ukázal svými životy přesilu křesťanství nad světskostí. Aby ukázali, že pracují na vysokém a svatém plánu. – CT 324 ML 215.6

Stýkejte se s těmi, kteří milují Boha

„Účastník jsem všech, kteříž se bojí tebe, a těch, kteříž ostříhají přikázání tvých.“ (Ž 119,63)

ML 216.1

Mezi rekreující se společnostmi následovníků Krista a světskými setkáními pro zábavu a pobavení, bude existovat značný kontrast. Místo modlitby a zmiňování se o Kristu a svatých věcech bude z jejich rtů slyšen světský smích a nicotná konverzace. Jejich nápadem je mít celkový nejvyšší čas. Jejich zábavy se začínají v bláznovství a končí v marnosti. Chceme mít naše shromáždění tak vedena a taky tak vést sami sebe, abychom, až se vrátíme domů, nezranili nebo neporanili jakýmkoliv způsobem ty, s kterými jsme byli sdruženi, anebo abychom neměli na ně zraňující vliv. – RH May 25, 1886 *ML 216.2*

Patříme do té třídy, která věří, že je každodenní předností našich životů oslavovat Boha na zemi. Věříme, že nežijeme v tomto světě pouze pro naše vlastní pobavení a radování se. Jsme tady, abychom byli prospěšní lidstvu a byli požehnáním společnosti. – CT 336, 337 *ML 216.3*

Ti, kteří opravdově milují Boha, nebudou vyhledávat styky se společností, která nemiluje Ježíše. Zjistí, že křesťanská společnost a konverzace je potravou pro duši, že ve společnosti těch, kteří milují Boha, dýchají atmosféru nebes. Křesťané budou procvičovat lásku a soucit jeden ke druhému. Povzbuzení dané jeden druhému, úcta zjevovaná jeden druhému, pomoci, rady, pokárání, varování a křesťanská konzultace, která by se měla nacházet mezi následovníky Krista, je podpoří v duchovním životě. Protože křesťanské společenství je podle Božího plánu, ... budou si něžně považovat veškeré vzácné pravdy a budou se uchylovat k těm, kteří milují Boha. Bude zde družnost, jakou svět nepoznal. – RH Nov. 27, 1894 *ML 216.4*

1. srpna

Bůh mě zdokonaluje v každé dobré práci

„Bůh pak pokoje, kterýž toho velikého pro krev smlouvy věčné Pastýře ovcí vzkřísil z mrtvých, Pána našeho Ježíše, učiniž vás způsobné ve všelikém skutku dobrém, k činění vůle jeho, působě v vás to, což jest libé před obličejem jeho, skrze Jezukrista, jemuž sláva na věky věků.“ (Žd 13,20) ML 217.1

Náboženství Ježíše Krista znamená něco víc než jen mluva. Spravedlnost Kristova spočívá v správném konání a dobrých skutcích z čistých nesobeckých motivů. ... Kristus přišel, aby konal vůli svého Otce. Následujeme jeho šlépěje? Všichni, kteří označují Krista jeho jménem, by měli neustále hledat intimnější sblížení se s Ním, aby mohli kráčet tak, jak krácel On a dělat Kristovy skutky. ... ML 217.2

Je to dílo, které konáme nebo nekonáme, jež s úžasnou mocí vypovídá o našich životech a osudech. Bůh od nás požaduje, abychom zdokonalili k užitečnosti každou příležitost, která je nám dána. Zanedbávání tohoto konání je riskantní pro náš duchovní růst. Máme velkou práci k vykonání. – RH June 22, 1886 ML 217.3

Povinnosti, které Hospodin staví do naší cesty, máme plnit ne jako chladné a ponuré cvičení, ale jako službu lásky. Přineste do své práce vaše nejvyšší schopnosti a city a zjistíte, že je v ní Kristus. Jeho přítomnost práci rozzáří a vaše srdce bude naplněno radostí. Budete pracovat v souladu s Bohem a v oddanosti, lásce a věrnosti. Máme být upřímnými a opravdovými křesťany, konající věrně práci svěřenou našim rukám. – RH March 1, 1906 ML 217.4

Každý, kdo rozněcuje svou svíci z božského oltáře, drží pevně svou lampu. Nepoužívá obyčejný oheň pro svou kadidelnici, ale svatý oheň, který neustále hoří mocí Boží dnem i nocí. Ti, kteří krácejí v šlépějích Ježíše, kteří oddají své životy jeho vedení a jeho službě, mají v nádobkách u svých lamp zlatý olej. Nikdy nebudou vystaveni pozici, pro kterou Bůh nevykonal zajištění. Lampa života je neustále čistěna tou samou rukou, která ji zapálila. – Letter 48, 1897 ML 217.5

Bud' horlivý pro dobré skutky

„Kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků.“ (Tt 2,14) ML 218.1

Kristovi následovníci jsou vykoupeni, aby sloužili. Pán Ježíš učí, že pravým smyslem života je služba. Kristus sám sloužil a od všech svých následovníků požaduje, aby sloužili Bohu a bližním. Kristus zde představuje světu vyšší pojetí života, než jaké kdy lidé poznali. Když člověk žije pro druhé, dostává se do spojení s Kristem. Zákon služby se stává spojovacím článkem, který nás váže s Bohem a s bližními. ML 218.2

Kristus svěřuje služebníkům „svůj majetek“, který mají použít v jeho prospěch. Každému svěřil určitou práci. Každý má své místo v Božím plánu. Každý má spolupracovat s Kristem pro záchranu dalších. Tak, jako je jisté, že máme připravené místo v nebeských příbytcích, je jisté, že nám Bůh na zemi určil místo, kde máme pro Něj pracovat. ... ML 218.3

Všichni, kdo chtějí spolupracovat s Bohem, se musí snažit o dokonalost každého orgánu těla a kvality mysle. Pravá výchova je příprava tělesných, duševních a duchovních schopností ke konání každé povinnosti. Je to výchova těla, mysle a duše pro božskou službu. ... ML 218.4

Hospodin vyžaduje od každého křesťana, aby stále rozvíjel svou užitečnost a své schopnosti po všech stránkách. Kristus za nás zaplatil svou krví a utrpením, abychom Mu ochotně sloužili. Přišel na naši zem, aby nám dal příklad, jak a z jakých pohnutek máme pracovat. Přeje si, abychom uvažovali, jak co nejvíce rozšířit Boží dílo a oslavit jeho jméno ve světě, jak svou láskou a oddaností poctit Otce, který *„tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“* (J 3,16). – COL 326-331 ML 218.5

3. srpna

Pracuj pilně pro Boha

„A všechno, což byste koli činili, z té duše číňte, jakožto Pánu, a ne lidem.“ (Ko 3,23) ML 219.1

V našem světě musí být vykonáno velké dílo. Musí být obráceni mužové a ženy ne pomocí daru jazyků ani konáním zázraků, ale kázáním Krista ukřižovaného. Proč bychom měli odkládat námahu k zlepšení světa? Nač čekat, až se stane nějaká báječná věc, až bude poskytnut nějaký drahý přístroj? ... Ve všem, co konáme, ať je naše práce v obchodě, na farmě, nebo v kanceláři, máme přinášet snahu zachránit duše. – RH Dec. 17, 1903 ML 219.2

Tento život je plný vzácných příležitostí, které můžete zdokonalovat procvičováním svých Bohem daných schopností k požehnání druhým. Takto budete požehnání i vy sami, aniž byste se v této oblasti brali v úvahu. Jednoduché podmínky častokrát prokazují rozhodná požehnání tomu, který jedná ze zásady a zformoval si návyk konat správně, protože je to správné. Usilujte o dokonalý charakter a ať vše, co děláte, ať je to viděno a oceněno lidským zrakem nebo ne, je konáno prostě k Boží slávě, protože patříte Bohu a On vás vykoupil za cenu svého vlastního života. Buďte věrni v mále stejně jako ve velkých věcech. Učte se mluvit pravdu a konat pravdu v každou dobu. Ať je srdce plně podvoleno Bohu. Pokud bude kontrolováno jeho milostí, budete konat malé skutky laskavosti, vezmete povinnosti ležící vedle vás a přinesete si všechn svit do svého života a charakteru, který je možný přinést, rozptylující dary lásky a požehnání podél cesty života. Vaše skutky budou dalekosáhlé jako je věčnost. Vaše životní práce bude spatřována v nebi a tam bude žít během nekonečných věků, protože je vzácnou v Božích očích. – YI Dec. 15, 1886 ML 219.3

Pamatujte, že všechno, co má vůbec cenu být konáno, má cenu to konat dobře. – YI Sep. 29, 1892 ML 219.4

At' tvé světlo září

„Vy jste světlo světa. Tak svět' světlo vaše před lidmi, at' vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, jenž jest v nebesích.“ (Mt 5,14-16) ML 220.1

Pokud kráčíte ve světle, může každý z vás být nosičem světla světu. Nesnažte se vykonat nějakou velkou práci a přitom zanedbávat malé povinnosti blízko vás. Můžeme mnoho vykonat, pokud dokládáme pravdu příkladem v našich denní životech. Vliv, který takto můžeme šířit, je těžce odolatelný. Lidé mohou vzdorovat a bojovat proti našemu usuzování. Mohou se bránit našim výzvám, ale život se svatým cílem a nestranné lásky je pro ně argumentem pravdy, který nemohou popřít. Mnohem více může být dosaženo pokornými, posvěcenými a ctnými životy, než může být ovlivněno kázáním, když chybí zbožný příklad. Můžete pracovat na výstavbě sboru, povzbuzovat své bratry a činit společná shromáždění zajímavými. A můžete nechat vycházet své modlitby jako ostré srpy spolu s pracovníky na poli žně. Každý by měl mít osobní zájem, břemeno duše, starat se a modlit za úspěch díla. ML 220.2

Můžete také v tichosti vyzvat pozornost druhých k vzácným pravdám Božího Slova. Mladí mužové... možná nikdy nebudou schopni představovat práci z lavic, ale mohou chodit od domu k domu a ukazovat lidem na Beránka Božího, který sňal hříchy světa. Prach a špína omylu pohřbily vzácné klenoty pravdy, ale Boží pracovníci mohou odkrýt tyto poklady, aby mnozí na ně mohli pohlednout s potěšením a úctou. ML 220.3

Je zde velká rozmanitost díla přizpůsobená rozličným myslím a rozdílným schopnostem. Ve dni Božím nebude nikdo omluven pro uzavření se do svých vlastních zájmů. A pouze pracováním pro druhé, si udržíte naživu své vlastní duše. ... Upřímná a nesobecká snaha nashromáždí snopy pro Ježíše. ... Hospodin je mocným pomocníkem. – HS 181, 182 ML 220.4

5. srpna

Přetékat láskou doma i venku

„Sám pak Bůh a Otec náš, a Pán náš Ježíš Kristus spraviž cestu naši k vám. A vás tentýž Pán račiž rozmnožiti a rozhojniti v lásce, kterouž máte k sobě vespolek, i ke všechněm, jako i nás k vám.“ (1 Te 3,11.12) ML 221.1

Doma musí být vykonána misionářská práce. Zde ti, kteří obdrželi Krista, mají ukazovat, co pro ně učinila milost. Božský vliv řídí pravé věřící v Krista a tento vliv jde sám cítit v domově a je příznivý pro dokonalost charakteru všech doma. ML 221.2

Věrné plnění domácích povinností má vliv na ty, kteří nejsou domácí. Náš duchovní růst doma je nesen do naší misijní práce venku. V otcově domě má být podáván důkaz způsobilosti k práci pro církev. S opravdovými a pokornými srdci se mají členové rodiny snažit vědět, že Kristus přebývá v srdci. Potom mohou kráčet vpřed plně vyzbrojeni a vybaveni pro službu. ... ML 221.3

Snaha učinit domov tím, čím by měl být – symbolem domova v nebesích – nás připravuje pro práci v širších sférách. Výchova získána ukazováním něžného ohledu jednoho k druhému nás uschopňuje k věděni, jak dosáhnout srdcí, které se potřebují naučit zásady pravého náboženství. Církev potřebuje veškerou pěstovanou duchovní sílu, která může být získána, aby všichni, a zvláště pak mladší členové Boží rodiny, mohli být opatrně vedeni. Pravda, která žije doma, sama o sobě se dává pocítit v nezaujaté práci mimo domov. Ti, kteří žijí křesťanství doma, budou všude zářivým a jasným světlem. – ST Sep. 1, 1898 ML 221.4

Čím více jsou členové rodiny jednotní ve své práci doma, tím více povznášející a užitečnější bude vliv, který otcové a matky a synové a dcery budou vynakládat mimo domov. – RH Dec. 17, 1903 ML 221.5

Malá služebná svědčí o Bohu

„Náman hejtman vojska krále Syrského, jsa muž veliký u pána svého, ten, pravím, muž tak udatný byl malomocný. Byli pak vyšli z země Syrské lotříkové, kteříž zajali z země Izraelské děvečku malou, a ta sloužila manželce Námanově. Kteráž řekla paní své: Ó by pán můj dostal se k proroku, kterýž jest v Samaří, tedy on by ho uzdravil od malomocenství jeho.“ (2 Kr 5,1-3) ML 222.1

Tato mladá dívka, která se stala otrokyní daleko od svého domova, patřila k Božím svědkům a nevědomky plnila poslání, k němuž Bůh vyvolil Izraele za Svůj lid. Když sloužila v onom pohanském domě, probudil se v ní soucit s jejím pánem a vzpomínajíc zázračných uzdravení, jež vykonal Elizeus, pravila své paní: *„Ó by pán můj dostal se k proroku, kterýž jest v Samaří, tedy on by ho uzdravil od malomocenství jeho.“* Věděla, že Elizeus je obdařen mocí shůry a věřila, že touto mocí by mohl být Náman uzdraven. ML 222.2

Chování této otrokyně a způsob, jakým si vedla v tomto pohanském domě, je pádným svědectvím toho, jakou moc má raná výchova v rodině. Není vyššího úkolu než úkol, jenž je svěřen rodičům, totiž pečovat o své děti a vychovávat je. Rodiče mají ve svých rukou utvářet povahy a návyky. Jejich příklad a jejich poučení ve značené míře rozhoduje o budoucnosti jejich dětí. ... ML 222.3

Nevíme, na jaké místo budou naše děti povolány, aby tam sloužily. Možná, že stráví svůj život v rodinném kruhu, možná, že budou celý život pracovat v některém povolání anebo půjdou jako učitelé evangelia do pohanských zemí. Všechny jsou však stejně povinány k tomu, aby byly misionáři Božími a přinesly světu milost. ... ML 222.4

Rodiče oné hebrejské služebné, když ji učili znát Boha, nevěděli, jaká ji čeká budoucnost. Plnili však věrně svůj úkol a v domě hejtmana syrských vojsk svědčilo pak jejich dítě o Bohu, jehož se naučilo ctít. – PK 244-246 ML 222.5

Bůh zásobuje zdroje

„A když bylo k večerou, přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: ...Rozpusť zástupy, ať jdouce do městeček, nakoupí sobě pokrmů. Ježíš pak řekl jim: ...Dejte vy jim jísti. A oni řkou jemu: Nemáme zde, než pět chlebů a dvě rybě. Kterýžto dí jim: Přinestež mi je sem. Vzhled v nebe, požehnal, a lámaje, dal učedníkům chleby, a učedníci zástupům. ... I sebrali pozůstalých drobtů, dvanácte košů plných.“ (Mt 14,15-20) ML 223.1

V tomto podobenství je zahalena hluboká duchovní lekce pro Boží pracovníky. ... V plném spolehnutí se na Boha vzal Ježíš malou hromádku chlebů a i když to byla malá zásoba pro jeho vlastní rodinu učedníků, nepozval je k jídlu, ale počal jim roznášet, vyzývajíc je, aby předkládali lidem. Potrava se v jeho rukou rozmnožovala a ruce učedníků, vztahující se ke Kristu samotnému Chlebu Života, nebyly nikdy prázdné. Malá hromádku byla všem postačující. Poté, co byly naplněny potřeby lidí, byly sesbírány zbytky a Kristus a jeho učedníci jedli z této vzácné, nebesy obdařené potravy. ML 223.2

Učedníci byly kanály komunikace mezi Kristem a lidmi. Toto by mělo být povzbuzením pro jeho učedníky dnes. Kristus je tím velkým Centrem, Zdrojem veškeré síly. Jeho učedníci mají získat od Něho své zásoby. ... Když pokračujeme ve sdílení, měli bychom pokračovat v přijímání; a čím více se sdílíme, tím více bychom měli přijímat. ... ML 223.3

Povšimněte si toho jezírka, které získává spršky z nebes, ale nemá odbytíště. Není pro nikoho požehnáním, ale v stojaté sobeckosti otravuje vzduch kolem. Nyní se podívejte na potůček tekoucí z hor, občerstvující žíznivou zem, přes kterou protéká. Jaké požehnání přináší! Někdo si může myslet, že když tak volně dává, tak to vyčerpá jeho zdroje. Ale ne. Součástí Božího plánu je, že potůček, který dává, nikdy nebude mít nedostatek. A den za dnem, rok co rok bude téci svou cestou, vždy získávající a vždy dávající. – ST Jan. 22, 1902 ML 223.4

8. srpna

Obnovte staré stezky

„A vzdělají od tebe zplození pustiny starodávni; základy od národu do pronárodu vyzdvihneš. I slouti budeš vzdělavatel zbořeniny, a napravovatel stezek k bydlení.“ (Iz 58,12) ML 224.1

Práce specifikována v těchto slovech je dílem, které Bůh požaduje, aby konal jeho lid. Je to dílo Božího vlastního ustanovení. S prací obhajování Božích přikázání a napravování přestoupení, které byly učiněny v zákoně Božím, máme smíchat soucit pro trpící lidstvo. Máme ukazovat nejvyšší Boží lásku. Máme vyzdvihnout jeho památník, který byl pošlapán znesvěcenými nohami. A tímto máme zjevovat milost, laskavost a nejněžnější soucit pro padlou lidskou rasu. *„Miluj bližního svého.“* Jako lidé se musíme zmocnit této práce. Láska zjevená trpícímu lidstvu dodává pravdě smysl a moc. – Sp.T. s. A, n. 10, 3, 4 ML 224.2

Evangelizace světa je prací, kterou Bůh dal těm, kteří kráčí vpřed v jeho jménu. Mají být spolupracovníky s Kristem, zjevujíc těm, kteří jsou připraveni zahynout, jeho něžnou a soucitnou lásku. Bůh vyzývá tisíce, aby pro Něho pracovali, ne aby kázali těm, kteří znají pravdu, ale varovali ty, kteří nikdy neslyšeli poslední poselství milosti. Pracujte se srdcem naplněným opravdovou touhou po duších. Konejte lékařskou misionářskou práci. Takto si najdete přístup k lidským srdcím. Bude připravena cesta pro rozhodnější tvrzení pravdy. Zjistíte, že ulehčení jejich tělesným utrpením, vám dává příležitost sloužit jejich duchovním potřebám. ML 224.3

Hospodin vám dá v této práci úspěch, protože evangelium je Boží mocí ke spasení, pokud je protkané praktickým životem; pokud je žito a praktikováno. Sjednání Kristu podobné práce pro tělo a duši je pravým výkladem evangelia. – RH March 4, 1902 ML 224.4

Ježíš přišel sloužit

„Nebo i Syn člověka nepřišel, aby mu sloužili, ale aby on sloužil.“ (Mk 10,45) ML 225.1

Mnozí si myslí, že by to byla pro ně velká výsada, kdyby mohli vidět místa, kde žil Kristus na zemi, kdyby mohli chodit po cestách, po nichž chodil On, kdyby mohli spatřit jezero, u něhož tak rád učil, a pahorky a údolí, na nichž tak často spočinul jeho zrak. Nemusíme však chodit do Nazaretu, do Kafarnaum nebo do Betánie, abychom mohli kráčet po stopách Ježíšových. Jeho stopy najdeme u lůžka nemocného, v nuzných chatrčích, v rušných ulicích velkoměsta a všude, kde lidským srdcím je třeba útěchy. Budeme-li konat to, co konal na zemi Ježíš, půjdeme v jeho šlépějích. ... ML 225.2

Milióny lidí řtících se do záhuby, spoutaných okovy nevědomosti a hříchu, ještě vůbec neslyšeli o Kristově lásce k nim. Kdybychom my byli na jejich místě a oni na našem, co bychom si přáli, aby pro nás učinili? Je naší nejsvatější povinností udělat pro ně vše, co je v našich silách. Kristovým pravidlem života, podle něhož každý z nás na soudu buď obstojí nebo padne, je: *„Všecko, co byste chtěli, aby vám lidé učinili, tak i vy číňte jim.“ (Mt 7,12) ML 225.3*

Spasitel obětoval svůj drahý život, aby ustanovil církev, schopnou postarat se o zkroušené a pokoušené duše. Společnost věřících může být chudá, nevzdělaná a nevýznamná. Přesto může v Kristu vykonat dílo v rodinách, v okolí, v církvi, ba i v dalekých krajinách, dílo, jehož plody budou sahat až do věčnosti. ML 225.4

Zanedbávání těchto skutku vede k tomu, že tak mnoho mladých učedníků nepokročí nad pouhé základy křesťanského života. Světlo, které zazářilo v jejich srdcích, když jim Ježíš řekl: *„Odpuštění jsou tobě hříchové tvoji“ (L 5,23)*, mohli v sobě udržovat živé, kdyby pomáhali potřebným. Neochabující činnost, která je tak často zdrojem nebezpečí pro mladé lidi, by mohla být usměrněna tak, aby z ní plynul proud požehnání. V opravdové práci pro dobro druhých se zapomene na vlastní já. – DA 640 ML 225.5

10. srpna

Ulev trpícímu lidství

„I poslal je, aby kázali království Boží, a uzdravovali nemocné.“ (L 9,2) ML 226.1

Kristus založil svou dočasnou nemocnici na pahorcích zelených kopců Galileje a na každém jiném místě, kde nemocní a trpící mohli být k Němu přinášeni. V každém větším i menším městě, v každé vesnici, skrze kterou prošel, vkládal s něžným soucitem milujícího Otce na postižené své ruce a uzdravoval je. Touto stejnou prací Kristus zplnomocnil svou církev, aby to konala. – Letter 168, 1902 *ML 226.2*

Na závěr své pozemské služby, když obdařil své učedníky velebným pověřením, aby šli do celého světa a kázali „*evangelium všemu stvoření*“. Prohlásil, že jejich služba bude potvrzena skrze navracování nemocným zdraví. „*Na nemocné ruce vzkládati budou,*“ pravil, „*a dobře se míti budou.*“ (Mk 16,15.18) Uzdravováním v jeho jménu nemoci těla, budou svědčit o jeho moci uzdravující duši. *ML 226.3*

Spasitelovo pověření učedníků zahrnuje všechny věřící až do konce času. ... Nikdy neměl svět větší potřeby vyučování a uzdravování než je tomu dnes. Svět je plný těch, kterým je potřeba kázat – slabí, bezmocní, nevědomí, degradovaní. – CT 466, 467 *ML 226.4*

Boží lid má být opravdovými zdravotními misionáři. Mají se učit sloužit potřebám duše a těla. Měli by vědět, jak podávat jednoduché léčby, které velmi mnoho ulevují bolesti a odstraňují nemoc. Měli by být obeznámeni se zásadami zdravotní reformy, aby mohli ukázat druhým, že se správnými návyky ve stravování, pití a oblékání může předcházet nemocem a může se vrátit zdraví. ... Velký Lékař... požehná každého, kdo půjde pokorně a věrně vpřed, snažíce se podílet se o pravdu v každý čas. – RH May 5, 1904 *ML 226.5*

V jiném zvláštním smyslu je uzdravování nemocných naším dílem. – Ev 544 *ML 226.6*

Dej mužům a ženám vodu života

„Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýštící se k životu věčnému.“ (J 4,14) ML 227.1

Ve svém rozhovoru se samaritánskou ženou, místo aby přehlédl Jákobovu studnu, představil Kristus něco lepšího. ... Obrátil rozhovor na poklady, které On může věnovat, nabízejíc ženě něco lepšího, než vlastnila a to dokonce živou vodu, radost a naději evangelia. – MH 156, 157 ML 227.2

Kolik zájmu věnoval Kristus této ženě! Jak něžná a výmluvná byla jeho slova! Když je žena slyšela, nechala své vědro a šla do města, říkajíc těm, které potkala: *„Pojďte, vizte člověka, kterýž pověděl mi všecko, což jsem koli činila. Není-li on ale Kristus?“* (J 4,29) Čteme, že mnoho samaritánů toho města Mu uvěřilo. A kdo může odhadnout vliv, který měla tato slova projevena pro záchranu duší v letech od té doby uplynulých! – RH April 7, 1904 ML 227.3

Ježíš vešel do osobního kontaktu s lidmi. Nestál stranou a odděleně od těch, kteří potřebovali jeho pomoc. Vcházel do lidských příbytků, utěšoval plačící, uzdravoval nemocné, probouzel bezstarostné a chodil konaje dobro kolem sebe. A pokud následujeme Ježíšovy šlépěje, musíme konat to, co konal On. Musíme dát člověku stejný druh pomoci, jaký dal On. – RH April 24, 1888 ML 227.4

Hospodin si přeje, aby slovo milosti zaznělo v každém domově, každému člověku. Splnění Kristova úkolu do značné míry závisí na osobním úsilí. Stejným způsobem pracoval i Kristus. Těžištěm jeho práce byly rozhovory s jednotlivci. Dokázal se plně věnovat jedinému člověku. A tento jediný člověk často rozšířil jeho poselství tisícům dalších. ... Jsou zde zástupy lidí, kteří nikdy nebudou zasaženi evangeliem, dokud jim ho nepřineseme. – COL 229 ML 227.5

12. srpna

Pracujte pro děti

„Ale Ježíš řekl jim: Nechte dítek a nebraňte jim jíti ke mně; nebo takovýchť jest království nebeské.“ (Mt 19,14) ML 228.1

Kamkoli Spasitel vkročil, získával si svou laskavou tvář a svým jemným a něžným chováním lásku a důvěru dětí. ... ML 228.2

Jedna matka se svým dítětem odešla z domova, aby vyhledala Ježíše. Po cestě řekla sousedce, kam jde, a ta také chtěla, aby Ježíš požehnal jejím dítětem. A tak přišlo spolu několik matek se svými malíčkými. Některé děti již vyrostli z raného dětství do mladistvého věku. ... Ježíš čekal, aby viděl, jak se k nim zachovají učedníci. Když viděl, že posílají matky pryč v domnění, že se tím Ježíši zavděčí, ukázal jim, že jsou na omylu. Pravit: *„Nechte dítek a nebraňte jim jíti ke mně; nebo takovýchť jest království nebeské.“* Vzal děti do náruče, vložil na ně ruce a dal jim požehnání, pro které si přišly. – DA 511, 512 ML 228.3

Bůh si přeje, aby každé dítě útlého věku bylo jeho dítětem, aby bylo přijato do jeho rodiny. I když mohou být ještě mladí, mohou se stát členy domácnosti víry a zažívat nejvzácnější zkušenost. ... Kristus je učiní malými misionáři. Celý proud jejich myšlenek může být změněn, takže se hřích nebude ukazovat jako věc, které si užít, ale kterou nenávidět a odmítnout. ... Hospodin dá takovýmto dětem zkušenosti na misijním poli. – Letter 104, 1897 ML 228.4

Můžeme ke Kristu přinášet stovky a tisíce dětí, pokud budeme pro ně pracovat. – CT 172 ML 228.5

Děti by měly být vychovány, aby soucítily se staršími a postiženými a snažily se zmírnit utrpení chudých a zoufalých. Měly by být učeny, aby byly pilné v misionářské práci. Od jejich nejranějších let by se jim mělo vštěpovat sebezapírání a sebeobětování pro dobro druhých a pro rozšíření Kristova působení, aby mohly být spolupracovníky Božími. – 6T 429 ML 228.6

Práce pro přední muže a ženy

„A když... k nim mluvil, aj, kníže jedno přistoupilo a klanělo se jemu, řka: Pane dcera má nyní umřela. Ale pojd', vlož na ni ruku svou, a budeť živa. A vstav Ježíš, šel za ním, i učedníci jeho.“ (Mt 9,18.19) ML 229.1

(Kristus) pracoval pro všechny, kdo chtěli slyšet jeho slovo – (hovořil) nejen publikánům a vyvržencům, ale i bohatým a kultivovaným Farizeům, židovským aristokratům, centuriovi a římskému vládci. Toto je druh práce, kterou jsem viděla, aby byla vykonána. – MM 312 ML 229.2

Vyšší třídy byly neobvykle zanedbávány. Ve vyšších společenských vrstvách najdeme mnohé, kteří přijmou pravdu, neboť ona je důsledná a protože nese pečeť vyššího charakteru evangelia. Nemálo schopných lidí takto získaných pro dílo vstoupí se vši rozhodností do Božího díla. – 7T 112 ML 229.3

Vládcové a státníci, mužové, kteří zaujímají důvěryhodná a autoritativní místa, myslící mužové a ženy všech tříd mají svou mysl upřenou na události, které se kolem nás dějí. Sledují napjaté a nepokojné vztahy, které existují mezi národy. Pozorují prudkost, jež se odehrává v každém zemském prvku, a uvědomují si, že se právě odehrává něco velikého a rozhodujícího – že svět je na pokraji překvapivé krize. – Ed 179 ML 229.4

Nesmíme zapomínat na... soudce, pastory, politiky a advokáty, z nichž mnozí jsou otroky nestřídmych zvyků. Nesmíme přehlédnout žádné úsilí, abychom jim nepoukázali, že mají být předmětem spasení, že věčný život stojí za to, abychom o něj usilovali. – 7T 58 ML 229.5

Největší mužové světa nejsou mimo moc divy konajícího Boha. ... Když se obrátí ke Kristu, stanou se mnozí agenti v rukou Božích, aby pracovali pro druhé z jejich vlastní společenské třídy. ... Pouze věčnost zjeví, co se dokonalo tímto druhem služby – kolik duší, nemocných s pochybami a unavených ze světskosti a nepokoje, bylo přivedeno k velkému Obnoviteli. – MH 216 ML 229.6

14. srpna

Pracuj pro potřebné

„I obcházel Ježíš všechna města i městečka, uče v školách jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu.“ (Mt 9,35) ML 230.1

Jak činný život vedl Kristus! Den za dnem mohl být viděn, jak vchází do skromných příbytků nouze a utrpení, mluvíce o naději sklíčeným a o pokoji neklidným. Chudí a trpící obdrželi největší podíl jeho pozornosti. Děti Ho milovali. Byli k Němu přitahováni jeho ochotnou soucitností. Svým příkladem a milujícími slovy vyrovnal mnohé těžkosti, které se mezi nimi probouzely. Často je bral na svá kolena a hovořil s nimi způsobem, který si získal jejich srdce. ... ML 230.2

Pokorný, laskavý a soucitný, kráčel s něžným srdcem a konal dobro, krmíce hladové, pozdvíhující sklíčené, utěšující trpící. Nikdo, kdo k Němu přišel pro pomoc, neodešel bez ulehčení. Ani nitka sobeckosti nebyla vetkána do příkladu, který zanechal pro své děti k následování. Žil životem, kterým chce, aby žili všichni ti, kteří Mu věří. Jeho chlebem a vodou bylo konat vůli jeho Otce. Všem, kteří k Němu přišli pro pomoc, přinesl víru, naději a život. Kamkoliv šel, nesl sebou požehnaní. – WM 116 ML 230.3

Něžný soucit našeho Spasitele se probudil pro padlé a trpící lidstvo. Pokud jste jeho následovníky, musíte pěstovat slitování a soucit. Lhostejnost k lidským strastem se musí nechat zaujmout živým zájmem o utrpení ostatních. Vdova, sirotek, nemocný a umírající bude vždy potřebovat pomoc. Zde je příležitost hlásat evangelium – vztyčit Ježíše, naději a útěchu všech lidí. Když je uleveno trpícímu tělu a vy jste ukázali živý zájem o postiženého, je otevřeno srdce a vy do něj můžete vlít nebeský balzám. Pokud hledíte na Ježíše a čerpáte z Něho vědomosti, sílu a milost, můžete poskytovat jeho útěchu jiným, protože Utěšitel je s vámi. – Medical Missionary, January 1891 ML 230.4

15. srpna

Konej v sobotu dobro

„A protož slušit' v den sváteční dobře činiti.“ (Mt 12,12) ML 231.1

V souladu se čtvrtým přikázáním byla sobota zasvěcena odpočinku a náboženské bohoslužbě. Veškeré světské zaměstnání mělo být vynecháno, ale skutky milosrdenství a laskavosti byly v souladu se záměrem Božím. Neměly být omezovány časem nebo místem. Ulehčovat postiženým a utěšovat trpící je prací lásky, která ctí Boží svatý den. – Redemption n. 3, 46 ML 231.2

Je nutno se postarat o životní potřeby, je třeba pečovat o nemocné, potřebným je nutno pomoci. Kdo nepomáhá trpícím v sobotu, nebude bez viny. Svatý Boží den odpočinku byl ustanoven pro člověka a skutky milosrdenství jsou v dokonalém souladu s tímto záměrem. Bůh nechce, aby jeho stvoření trpěla byť i jen hodinu, může-li být jejich utrpení zmírněno v sobotu nebo v kterýkoli jiný den. ... ML 231.3

Sobota nemá být dnem zbytečné nečinnosti. Zákon zapovídá, aby se v den Páně konala světská práce; činnost, jíž se vydělává na živobytí, musí ustát. Jako Bůh ustal ve svém díle stvoření a odpočinul v sobotu a požehnal ji, tak i člověk má zanechat zaměstnání svého všedního dne a má věnovat tyto posvěcené hodiny zdravému odpočinku, bohoslužbě a svatým skutkům, Kristovo uzdravení nemocného bylo v naprosté shodě se zákonem. Tímto Kristus vzdal čest sobotě. – DA 207 ML 231.4

Pracovat k ulehčení trpících bylo našim Spasitelem prohlášeno za práci milosrdenství a ne za přestoupení soboty. – 4T 539 ML 231.5

Nikdy nemají být zanedbány potřeby trpícího lidstva. Spasitel nám svým příkladem ukázal, že je správné trpícím v sobotu ulehčit. – 7T 106 ML 231.6

Kdo je můj bližní?

„*On pak... dí Ježíšovi: A kdo jest můj bližní?*“ (L 10,29) *ML 232.1*

Otázka „*Kdo jest můj bližní?*“ (L 10,29) vyvolávala mezi Židy nekonečné rozpory. Pokud šlo o pohany a samaritány, měli Židé problém vyřešený. To byli cizinci a nepřátelé. Kde však měla být dělicí čára mezi jednotlivými příslušníky vlastního národa a mezi různými vrstvami společnosti? ... Na tuto otázku odpověděl Kristus v podobenství o milosrdném samaritánu. Ukázal v něm, že naším bližním není míněn jen příslušník stejné církve, stejného sociálního postavení, stejné národnosti nebo rasy. Naším bližním je každý, kdo potřebuje pomoc. Naším bližním je každý zraněný nebo ztýraný člověk. Naším bližním je každý, kdo je Božím vlastnictvím. – COL 376 *ML 232.2*

Každý, kdo má bolestný nedostatek, je naším bližním. Každý zbloudilý syn a dcera Adamova, kteří byli polapeni nepřítelem duší a byli svázáni do otroctví zlovyků, které ničí Bohem dané mužství a ženství, je mým bližním. – RH Nov. 12, 1895 *ML 232.3*

Naši bližní nejsou pouze naši společníci nebo mimořádní přátelé. Nejsou to jednoduše ti, kdo patří do naší církve nebo kdo myslí stejně, jako my. Našimi bližními je celá lidská rodina. Máme konat dobro všem lidem a zvláště pak těm, kteří jsou domácí víry. Musíme dávat světu ukázkou, co to znamená nést zákon Boží. Nejvíce máme milovat Boha a své bližní jako sami sebe. – RH January, 1895 *ML 232.4*

Dnes dává Bůh lidem příležitosti, aby ukázali, jestli milují svého bližního. Ten, kdo opravdově miluje Boha a své bližní je ten, kdo prokazuje milosrdenství strádajícím, zraněným a těm, kdo jsou připraveni zemřít. Bůh vyzývá každého člověka, aby pozdvihl svou zanedbanou práci snažit se v lidstvu obnovit mravní podobu Stvořitele. – Letter 113, 1901 *ML 232.5*

17. srpna

Mluvit pravdu k svému bližnímu

„Tyto pak věci jsou, kteréž činiti budete: Mluvte pravdu každý s bližním svým, pravý a pokojný soud vynášejte v branách svých.“ (Za 8,16) ML 233.1

Všem, kteří pracují s Kristem, bych ráda řekla: Kdekoliv můžete získat přístup k lidským kr-
bům, zužitkujte svou příležitost. Vezměte svou Bibli a otevřete před nimi její velké pravdy. Váš
úspěch nebude velmi záviset na vašich vědomostech a schopnostech jako spíš na vaší schopnosti si
najít cestu k srdci. Budete-li společenší a přijdete-li blíž k lidem, můžete zvrátit tok jejich myšlenek
mnohem pohotověji než nejschopnějším projevem. – GW 193 ML 233.2

Vezměte si sebou publikace a žádejte je čist. Když uvidí, že jste upřímní, nepohrdnou žádnou
vaší snahou. Existuje způsob dotknutí se nejtvrďšího srdce. Přístup v jednoduchosti, upřímnosti a
skromnosti nám pomůže dotknout se duší těch, za které Kristus zemřel. – WM 91 ML 233.3

Nedovolte žádné příležitosti, aby pominula nevyužita. Navštivte ty, kdo žijí blízko vás a sou-
citností a laskavostí se snažte dotknout jejich srdcí. Navštivte nemocné a trpící a ukažte jim laskavý
zájem o ně. Pokud možno učiňte něco, co je povzbudí. Skrze tyto prostředky můžete dosáhnout
jejich srdcí a hovořit slova pro Krista. Věčnost sama odhalí, jak dalekosáhlá může být tato dráha
práce. – RH Nov. 21, 1907 ML 233.4

Ti, kteří se neujímají této práce, kteří jednají s lhostejností, jak někteří předvedli, brzy ztratí
svou první lásku a začnou kárat, kritizovat a odsuzovat své vlastní bratry. – RH May 13, 1902 ML 233.5

Ti, kteří kráčeji vpřed v duchu Mistra, snažíce se dosáhnou duše pravdou, se ... stanou více a
více posílení tím, jak se odevzdávají do služby Boží. Je to radostná práce otvírat druhým Písma. –
9T 118 ML 233.6

Zachránit se zachraňováním druhých

„Budiž sebe pilen i učení, a v tom trvej; nebo to čině, i samého sebe spasíš, i ty, kteříž tebe poslouchají.“ (1 Tm 4,16) ML 234.1

Četla jsem o muži, který, zatímco cestoval v zimním dnu přes hluboké sněhové závěje, zkřehl zimou, která téměř nepostřehnutelně zmrazovala jeho životní síly. Byl skoro zmrzlý na smrt a již chtěl svůj boj o život vzdát, když uslyšel sténání spolucestovatele, který také trpěl zimou. Probudil se v něm soucit a rozhodl se, že ho zachrání. Třel ledově studené údy nešťastného muže a po značné námaze ho zvedl na jeho nohy. Jelikož trpitel nemohl stát, nesl ho na soucitných ramenech přes hluboké závěje, o kterých si myslel, že je nikdy nedokáže překonat. ML 234.2

Když přinesl svého spolucestovatele na bezpečné místo, tak ho doma osvítila skutečnost, že zachráněním svého bližního zachránil také sám sebe. Jeho upřímné snahy pomoci jinému zrychlily krev, která mrzla v jeho vlastních žilách a to seslalo zdravé teplo do končetin jeho těla. ML 234.3

Tato lekce, že v pomoci ostatním my sami získáváme pomoc, musí být neustále zdůrazňována zásadou a příkladem mladým věřícím, že v jejich křesťanské zkušenosti mohou získat nejlepší zkušenosti. Ať ti, kteří jsou sklíčení z myšlenky, že cesta k věčnému životu je namáhavá a těžká, jdou do díla pomoci druhým. Takovéto snahy spojené s modlitbou o božské světlo způsobí, že jejich vlastní srdce se rozbuší zrychlujícím vlivem milosti Boží a jejich vlastní city zazáří božštější horlivostí. Jejich celý křesťanský život bude skutečnější, upřímnější a plnější modliteb. ... Svědectví, která budou jimi přinášena při sobotních pobožnostech, budou naplněna mocí. S radostí ponesou svědectví o vzácnosti zkušenosti, kterou získali prací pro druhé. – GW 198, 199 ML 234.4

Buď laskavý a měkkého srdce

„Ale buďte k sobě vespolek dobrotiví, milosrdní, odpouštějící sobě vespolek, jakož i Bůh v Kristu odpustil vám.“ (Ef 4,32) ML 235.1

Ať něžnost a milost, kterou Ježíš odhalil ve svém vzácném životě, je pro nás příkladem v způsobu, jakým bychom měli jednat s našimi bližními. ... Mnozí umdlévají a zmalomyslnují ve velkém životním boji. Takovým by jediné slovo laskavého povzbuzení a odvahy dodalo sílu k vítězství. ... Nemůžeme říct, jak dalekosáhlé mohou být naše něžná slova laskavosti, naše Kristu podobné snahy ulehčit některé břemeno. Chybování nemůže být opraveno žádným jiným způsobem než duchem ti-
ché, mírné a něžné lásky. – 5T 612, 613 ML 235.2

Ve všech vašich jednáních se svými bližními nikdy nezapomeňte, že jednáte s Božím vlastnictvím. Buďte laskaví; buďte soucitní; buďte zdvořilí. Respektujte Boží koupené vlastnictví. Jednejte spolu navzájem s něžností a zdvořilostí. – RH Aug. 24, 1897 ML 235.3

Pokud v srdci máte nenávist, nedůvěru, závist a žárlivost, máte dílo ke konání, abyste to napravili. Vyznejte své hříchy. Vejděte v soulad se svými bratry. Mluvte o nich dobře. Nepředhazujte žádné nemilé narážky, žádné připomínky, které by vzbudily nedůvěru v myslích ostatních. Střežte jejich pověst tak posvátně, jako byste chtěli, aby oni střežili vaši. Milujte, jako byste byli milováni Ježíšem. – RH April 29, 1884 ML 235.4

Milost Boží vede člověka, aby se ve veškerém svém obchodním jednání postavil na místo těch, se kterými jedná. Vede to člověka, aby se nedíval jen na své vlastní věci, ale také na věci druhých. Vede je to k zjevování něžnosti, soucitu a laskavosti. Povzbuzovat správného ducha, žít svatým životem – to je to, co znamená být Kristovcem. ... ML 235.5

Ať je váš život řízen širokými a šlechetnými zásadami Bible, zásadami dobré vůle, laskavosti a zdvořilosti. – Letter 30, 1887 ML 235.6

20. srpna

Měj rozumné srdce

„Aj, dalť jsem srdce moudré a rozumné.“ (1 Kr 3,12) ML 236.1

Šalomoun ve svém mládí učinil Davidovo rozhodnutí svým vlastním. Nade všechno zemské blaho žádal Boha o moudré a rozumné srdce. ... Moc jeho chápání, rozsah jeho vědomostí, sláva jeho království se staly divem světa. – Ed 48 ML 236.2

Během první etapy Šalomounovy vlády bylo Boží jméno velmi uctíváno. Moudrost a spravedlnost zjevována králem nesla svědectví všem národům o znamenitosti vlastností Boha, kterému sloužil. Na určitou dobu byl Izrael světlem světa, vyzařujíc velikost Hospodinovu. Ne v překvapující moudrosti, bájném bohatství, dalekosáhlé moci a slávě, která mu patřila, ležela skutečná sláva raného kralování Šalomouna. Tato sláva ležela v počtě, kterou přinášel jménu Boha Izraele skrze moudré používání nebeských darů. ML 236.3

Jak léta plynula a Šalomounova sláva se zvětšovala, snažil se ctít Boha tím, že zvětšoval svou duševní a duchovní sílu a neustále se dělil s ostatními o požehnání, která získal. Nikdo lépe než on nechápal, že jen skrze přízeň Boží dostal do svého vlastnictví moc a moudrost a porozumění a že tyto dary mu byly věnovány, aby mohl světu poskytnout poznání Krále králů. – PK 32, 33 ML 236.4

Když je člověk obrácen pravdou, pokračuje dílo přetváření charakteru. Rozšíří se rozsah jeho chápání, jakmile se stává mužem poslušným Boha. Mysl a vůle Boží se stanou jeho vůlí a neustálým hledáním rady u Boha se stává mužem s rozšířeným chápáním. Pod vedením Ducha Božího je otevřeně dáno celkové rozvíjení mysle. – RH July 19, 1887 ML 236.5

21. srpna

Bud' plný soucitu

„Vzchází ve tmách světlo upřímným, milostivý jest, milosrdný a spravedlivý.“ (Ž 112,4) ML 237.1

Každý projev lásky a soucitu, každá snaha lidského srdce oblažit a povznést jiné, zjevuje působení Ducha svatého. V hloubkách pohanství lidé, kteří neznali psaný Boží zákon, kteří nikdy neslyšeli Kristovo jméno, byly k Božím služebníkům laskavé a pro jejich bezpečnost riskovali své životy. Jejich činy svědčí o působení Boží moci. Duch svatý vstúpil milost Spasitele do srdce pohana a vzbudil v něm soucit, ač to neodpovídalo jeho přirozeným sklonům a výchově. *ML 237.2*

Kristus se snaží pozdvihnout všechny, kteří se chtějí nechat povznést ke společenství s Ním, abychom mohli být jedno s Ním, jako On je jedno s Otcem. Kristus dopouští, abychom se setkávali s lidským utrpením a neštěstím, aby nás tím vyburcoval ze sobectví. Chce, aby se v nás rozvinuly jeho povahové vlastnosti – soucit, milosrdenství a láska. Ujmeme-li se tohoto díla služby, vstupujeme do jeho školy, abychom byli vybaveni pro Boží dvory. ... *ML 237.3*

Spoluprací s nebeskými bytostmi při jejich práci na zemi se připravujeme na jejich společnost v nebesích. *„Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posílání bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?“ (Žd 1,14)* Andělé uvítají v nebi ty, kdo na zemi žili, „ne aby si dali sloužit, nýbrž aby sloužili“. V tomto požehnaném společenství se k naší věčné radosti naučíme vše, co je zahrnuto v otázce: *„Kdo je můj bližní?“* – COL 385-389 *ML 237.4*

Každý skutek lásky, každé laskavé slovo, každá modlitba za trpící a utlačované je ohlášena před věčným trůnem a umístěna do nebeských nepomíjitelných záznamů. – 5T 133 *ML 237.5*

22. srpna

Zpívat a modlit se se svými sousedy

„I chválili s velikým veselím, a sklánějíce se, poklonu činili.“ (2 Pa 29,30) ML 238.1

Podávání pravdy v lásce a soucitu od domu k domu je v souladu s radami, které Kristus dal svým učedníkům, když je vyslal na jejich první misijní cestu. Písněmi k chvále Boží, pokornými a srdečnými modlitbami, jednoduchým podáním Biblických pravd v rodinném kruhu budou mnozí osloveni. Božští pracovníci budou přítomni, aby seslali do srdcí usvědčení. *„Já s vámi jsem“* je jeho zaslíbení. S ujištěním o přebývajícím přítomnosti takového Pomocníka, můžeme pracovat s nadějí, vírou a odvahou. – RH Nov. 21, 1907 *ML 238.2*

Jsou potřební ti, kteří mají dar zpěvu. Píseň je jedním z nejúčinnějších prostředků sdílení duchovní pravdy se srdcem. Často se slovy svatých písní odpečetí zdroje pokání a víry. ... Církevní členové, mladí a staří by měli být vychováni jít vpřed s hlásáním tohoto posledního poselství světa. Pokud půjdou v pokoře, půjdou s nimi andělé Boží, učíce je, jak pozvednou hlas k modlitbě, jak pozvednout hlas k písni a jak hlásat poselství evangelia pro tuto dobu. – RH June 6, 1912 *ML 238.3*

Učte se zpívat nejjednodušší písně. Pomohou vám v práci dům od domu a srdce budou dotknuta vlivem Ducha svatého. Krista bylo často slyšet zpívat písně chvály. ... V jeho srdci byla radost. Z Písma se dovídáme, že mezi nebeskými anděly je radost nad jediným pokáním činícím hříšníkem a že Hospodin se raduje ze své církve s písní. – RH Nov. 11, 1902 *ML 238.4*

Stejně jako učedníci jděte z místa na místo vyprávějící příběh Spasitelovy lásky. Budete si vytvářet přátele a uvidíte ovoce své práce. – RH Feb. 4, 1904 *ML 238.5*

23. srpna

Navštiv sirotky a vdovy

„Náboženství čisté a neposkvrněné před Bohem a Otcem totot' jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich a ostříhati sebe neposkvrněného od světa.“ (Jk 1,27) ML 239.1

Mezi všemi, jejichž potřeby vyžadují náš zájem, mají vdovy a sirotci největší nárok na náš něžný soucit a péči. ... ML 239.2

Otec, který zemřel ve víře, spočívajíc na věčném Božím zaslíbení, zanechal své milované v plné důvěře, že se o ně Hospodin postará. A jak se Hospodin stará o tyto své ovdovělé? Nečiní zázrak, že by jim poslal z nebe manu. Neposílá havrany, aby jim přinesli jídlo. Ale činí zázrak v lidských srdcích. Vyhání z duše sobectví a rozpečetuje fontánu laskavosti. Zkouší lásku svých vyznávajících následovníků tím, že vystavuje jejich něžnému slitování postižené a truchlící, chudé a osiřelé. – RH June 27, 1893 ML 239.3

Mnohá ovdovělá matka se svými osiřelými dětmi odvážně zápasí, aby unesla své dvojité břímě, často pracující nad své vlastní síly, jen aby své maličké udržela při sobě a zaopatřila jejich potřeby. Má jen málo času na výchovu a rady, jen málo příležitostí obklopit je vlivy, které by ozářily jejich životy. Potřebuje povzbuzení, soucit a hmotnou pomoc. Bůh nás vyzývá, abychom zaopatřili těmto dětem, jak jen můžeme, potřebu otcovské péče. ... Snažte se pomoci ustarané matce. – MH 203 ML 239.4

V domovech opatřených životním pohodlím, v truhlicích a obilnicích naplněných výnosným bohatstvím žně, ve skladištích naplněných tkalcovskými výrobky a ve sklepech přeplněných zlatem a stříbrem, tam zajistil Bůh zásobovací prostředky pro živobytí těchto potřebných. – MH 202 ML 239.5

Ty, kteří mají soucit s... vdovou, sirotkem a potřebným, představuje Kristus jako dodržovatele příkázání, kteří budou mít život věčný. – 3T 512 ML 239.6

24. srpna

Dělit se o svůj chléb s hladovějícím

„Není-liž: Abys lámal lačnému chléb svůj, a chudé vypověděné abys uvedl do domu?“ (Iz 58,7)

ML 240.1

Co je to čisté náboženství? Kristus nám pravil, že čisté náboženství je vykonávání slitování, soucitu a lásky doma, v církvi a ve světě. ... *ML 240.2*

Máme myslet na druhé a starat se o ty, kteří potřebují naši lásku, naši něžnost a péči. Vždy bychom měli pamatovat, že jsme Kristovými reprezentanty a že se máme sdílet s požehnáním, které On dává, ne s těmi, kteří nás mohou znovu odměnit, ale s těmi, kteří ocení dary, které naplní jejich dočasné a duchovní potřeby. Ti, kteří pořádají slavnosti za účelem pomoci těm, kteří mají jen malé potěšení, aby jim přinesli do jejich chmurných životů jas a ulehčili jim od jejich chudoby a zármutku, jednají nesobecky a v souladu s Kristovými radami. – RH Nov. 12, 1895 *ML 240.3*

Všude kolem sebe vidíme nedostatek a utrpení. Rodiny mají nedostatek jídla. Maličcí pláčou po chlebu. Domovy chudých postrádají pořádný nábytek a ložní potřeby. Mnozí žijí pouze v chatrčích, které jsou téměř zbaveny pohodlí. Křik chudých dosahuje nebes. Bůh vidí. Bůh slyší. – 6T 385

ML 240.4

Dílo získávání potřebných... je práce, kterou by měl konat každý sbor. Máme projevovat něžný soucit samaritána, když se staráme o tělesnou bídu, nasycujeme hladové, přijímáme k sobě chudé, kteří byli vykázáni ze svých bytů a každý den bereme od Boha milost a posilu, která nás činí schopnými proniknout do hloubek lidské bídy a pomáhat těm, kteří si sami nemohou pomoci. Když toto děláme, máme dobrou příležitost velebit Krista, toho Ukřižovaného. – 6T 275 *ML 240.5*

Oblékni nahého

„Nah jsem byl, a přioděli jste mne.“ (Mt 25,36) ML 241.1

Kristus... praví: Byl jsem to já, kdo hladověl a žíznil. Byl jsem to já, kdo k vám přišel jako cizinec. Byl jsem to já, kdo byl nemocen. Byl jsem to já, koho věznili. ... Zatímco jste si přecpávali své šatní skříně drahým oblečením, já byl nahý. Zatímco jste se bavili, já zmíral ve vězení. *ML 241.2*

Když jste dávali svůj ubohý skrojek chleba vyhladovělým, když jste nahým dávali své zvetšelé oblečení, aby se jím ochránili před mrazem, zdalipak jste si uvědomili, že to dáváte Pánu slávy? Po všechny dny vašeho života jsem vám byl na očích v podobě těchto nuzáků, ale vy jste mě nehledali. Nechtěli jste se se mnou přátelit. – DA 639, 640 *ML 241.3*

Ve vyznávajícím křesťanském světě je dostatek výdajů za extravagantní okázalost, za šperky a ozdoby, aby se naplnili potřeby všech hladových a ošatili se všichni chudí v našich vesnicích a městech. A přesto tito vyznávající následovníci tichosti a pokory Ježíšovy si nepotřebují odepřít přiměřenou potravu a pohodlné ošacení. Co řeknou tito členové církve, když budou ve dni Božím postaveni proti zasloužilým chudým, postiženým, vdovám a sirotkům, kteří poznali jen svíravou potřebu nuzných životních potřeb, zatímco těmito vyznávajícím následovníky Kristovými bylo vydáváno na přebytké oblečení a nepotřebné ornamenty výslovně zakázané v Božím Slově dostatek k naplnění jejich potřeb? – RH Nov. 21, 1878 *ML 241.4*

V padesáté osmé kapitole Izaiáše je jasně vyhlášena práce, kterou má dělat lid Boží podle Kristova plánu. Mají lámat každé bříme, mají krmit hladové, oblékat nahé. ... Pokud vykonávají zásady zákona Božího ve skutcích milosrdenství a lásky, budou představovat světu Boží povahu a obdrží nejbohatší nebeská požehnání. – RH Aug. 20, 1895 *ML 241.5*

Ulehči utlačovaným

„Učte se dobře činiti, hledejte soudu, pozdvihněte potlačeného, dopomozte k spravedlnosti sirotku, zastáňte vdovy.“ (Iz 1,17) ML 242.1

Ježíš, drahý Spasitel, Vzor člověka, byl pevný jako skála ve věcech týkajících se pravdy a povinnosti. A jeho život byl dokonalou ilustrací pravé zdvořilosti. Laskavost a jemnost dodávala vůni jeho povaze. Vždycky měl laskavý pohled a slovo útěchy a rady pro potřebné a utlačované. ... ML 242.2

Když se setkáte s těmi, kteří jsou ustaraní a utlačení, kteří neví, na kterou stranu se obrátit pro útěchu, vložte svá srdce do díla jim ku pomoci. Božím záměrem není, aby se jeho dítky uzavíraly do sebe, nezajímajíc se o ty, kteří jsou méně majetní než oni sami. Uvědomte si, že stejně jako pro vás i pro ně zemřel Kristus. Smír a laskavost otevřou cestu pro vaši pomoc, abyste si získali jejich důvěru a poté je naplnili nadějí a odvahou. – Letter 30, 1887 ML 242.3

Ať žádný člověk nedovolí, aby ho jeho obchodování neokradlo o lidskost. ... Laskavá slova, milé pohledy, blahosklonné chování mají velkou hodnotu. V rozmluvě skutečně zdvořilých lidí je kouzlo. ... Jak obnovující a povznášející je vliv takového jednání s lidmi, kteří jsou chudí a utlačováni a nízce zrození na tuto zem nemocí a chudoby! Měli bychom jim odepřít balzám, které takovéto chování přináší? – Letter 30, 1887 ML 242.4

Každý skutek spravedlnosti, milosrdenství a slitování vytváří v nebesích hudbu. Otec ze svého trůnu shlíží na ty, kteří konají tyto skutky milosrdenství a obdařuje je svými nejdražšími poklady. *„Tiť budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mým klínodem.“ (Mal 3,17)* Každý milosrdný skutek potřebným a trpícím je brán v ohled jako kdyby byl učiněn Ježíši. Když ulehčujete chudým, soucítíte s postiženými a utlačenými a přátelíte se se sirotky, přivádíte se tímto do užšího společenství s Ježíšem. – 2T 25 ML 242.5

Bud' očima slepému; nohami chromému

„Místo očí býval jsem slepému, a místo noh kulhavému.“ (Jb 29,15) ML 243.1

Dávejte bedlivý a svědomitý pozor na modlitbách, aby se mysl nestala zcela zabranou mnohými důležitými obchodními transakcemi, takže by byla přehlížena pravá zbožnost a v duši by byla uhašena láska, nehledě na velkou a lítostivou potřebu vaší bytosti být Boží pomocnou rukou slepým a všem těm, kteří jsou nemajetní. Čím je člověk více bez přátel, tím si vyžaduje větší pozornost. Použijte svůj čas a sílu, abyste se naučili být „vroucí v duchu“, jednali správně a milovali milosrdenství *„sloužíce Pánu“*. Pamatujte, že Kristus řekl: *„Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“* (Mt 25,40) – Manuscript 109, 1902 ML 243.2

Bůh požaduje, aby byl jeho lid mnohem soucitnější a ohleduplnější k nemajetným, než nyní je. ... Bůh požaduje, aby byla pozornost, která je věnována vdovám a sirotkům, stejně věnována slepým a těm, kteří trpí jinými tělesnými postiženími. Nezaujatý soucit je velmi vzácný ve věku tohoto světa. ... Je to divné, že vyznávající křesťané by měli pohrdat jednoduchými a kladnými učením Slova Božího a necítit přitom výčitky svědomí. Bůh na ně sesílá zodpovědnost starat se o nemajetné, slepé, chromé, vdovy a sirotky. Ale mnozí se vůbec neobtěžují brát na toto ohled. – 3T 516, 517 ML 243.3

V našem světě musí být vykonána velká práce a když vcházíme do konce historie této země, tak se to nesnižuje ani v nejmenším stupni. Ale když je v srdci dokonalá láska Boží, mohou být vykonány velké věci. – RH Jan. 15, 1895 ML 243.4

Otec chudých

„Byl jsem otcem nuzných, a na při, jíž jsem nebyl povědom, vyptával jsem se.“ (Jb 29,16) ML

244.1

Toto byl důkaz, že Job měl spravedlnost, která byla podle Božích směrnic. Skrze Ježíše mohou lidé vlastnit ducha něžného soucitu k potřebným a utlačovaným. ... On se sklonil do nejvyššího pokoření a byl poslušný až do smrti, smrti kříže, aby nás mohl vyvýšit, abychom se mohli stát spolu s Ním dědici. Celý svět potřeboval to, co jim mohl dát jedině Kristus. Neodtahoval se od těch, kteří na Něho volali o pomoc. Neřekl, jako dnes mnozí říkají: „Byl bych rád, kdyby mě neotravovali svými věcmi. Chci si hromadit své prostředky, investovat je do domů a pozemků.“ Ježíš, Majestát nebes, se otočil od nádhery svého nebeského domova a s vlídným záměrem svého srdce zjevoval lidem po celém světě Boží charakter. – ST June 13, 1892 *ML 244.2*

Kdyby byla vzata pryč chudoba, neměli bychom způsob, jak porozumět milosti a lásce Boží, způsob, jak poznat slitovného a soucitného nebeského Otce. – MM 243 *ML 244.3*

Nejprve vyhovějte současným potřebám potřebných a ulevte jejich fyzickým nedostatkům, a potom najdete otevřenou cestu k srdci, kde můžete zasadit dobrá semena ctnosti a náboženství. – 4T 227 *ML 244.4*

Nikdy nesehrává evangelium roli větší nádhery, než když je přineseno nejpotřebnějším a neštědajícím územím. ... Pravda ze Slova Božího vstupuje do chatrčí venkovanů a osvětčuje primitivní chaloupky chudých. ... Paprsky Sluce Spravedlnosti přinášejí radost nemocným a trpícím. Jsou tam andělé Boží. ... Ti, kterých se ostatní štítily a kteří byli opomenuti, jsou pozvednuti skrze víru a odpuštění do důstojnosti syn a dcer Božích. – WM 169 *ML 244.5*

Křesťanství je útěchou nuzných. – WM 172 *ML 244.6*

Pamatuj zvláště na potřebné členy církve

„A protože dokudž čas máme, čiňme dobře všem, a zvláště nejvíce pak domácím víry.“ (Ga 6,10) ML 245.1

V jiném slova smyslu Kristus vložil na svou církev povinnost starat se o potřebné mezi svými vlastními členy. Trpí své chudé mezi zdmi každého sboru. Vždycky budou mezi námi a na každého člena sboru vkládá osobní zodpovědnost, aby se o ně postarali. Pokud se členové pravé rodiny starají jeden o druhého, slouží nemocným, podporují slabé, učí nevědomé a vychovávají nezkušené, tak taková je „domácnost víry“, starající se o své potřebné a bezmocné. – MH 201 ML 245.2

Povinností každého sboru je dělat opatrná a rozvážná opatření o péči svých chudých a nemocných. – WM 181 ML 245.3

Jakékoliv zanedbání této věci těmi, kteří tvrdí, že jsou následovníky Krista, jakékoliv selhání v ulehčení nezbytnosti bratra nebo sestry, která nese břímě chudoby a utiskování, je zaznamenáno v knize nebes jako projeveno Kristu v osobě jeho svatého. Jaké bude mít Hospodin zúčtování s mnohými, velmi mnohými, kteří druhým představují Kristovo slovo, ale selhávají v projevování něžného soucitu a ohledu na svého bratra ve víře, který je méně majetný a úspěšný jako jsou oni. – WM 210 ML 245.4

Pravý křesťan je přítelem ubožáka. Sdílí se svým ustaraným a nemajetným bratrem, jako by se někdo choval k choulostivé, něžné a citlivé rostlince. Bůh si přeje, aby se jeho pracovníci pohybovali mezi nemocnými a trpícím jako poslové jeho lásky a milosrdenství. Shlíží na nás, aby viděl, jak se jeden ke druhému chováme, jestli jsme ve veškerém našem chování se vznešenými nebo nízkými, bohatými nebo chudými, svobodnými nebo zajatými podobni Kristu. – WM 168 ML 245.5

Není žádné otázky co se týče Hospodinových chudých. Má jím být pomoheno v každé příležitosti, kdy jim to bude k jejich prospěchu. – 6T 269 ML 245.6

Moje duchovnost je posílena, zdraví zdokonaleno

„Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvete; předcházeti tě zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodinova zběře tě.“ (Iz 58,8) ML 246.1

Není to snad to, po čem všichni dychtíme? Ach, v konání vůle našeho nebeského Otce je zdraví a pokoj. *„Předcházeti tě zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodinova zběře tě. Tehdy volati budeš, a Hospodin vyslyší tě; zavoláš, a řekneť: Ted' jsem. Jestliže vyvržeš z prostřed sebe jho, a vztahování prstů, a mluvení nepravostí a vyleješ-li lačnému duši svou, a strápenou duši nasytiš-li: vzejde v temnostech světlo tvé, a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně, a nasytí i v náramné sucho duši tvou, a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svlažená, a jako pramen vod, jehož vody nevysychají.“ (Iz 58,8-11) – MM June, 1891 ML 246.2*

Pokud budeš oblékat nahé a přivádět chudé... do svého domu, a dělit se o svůj chléb s nuznými, *„tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zakvetne“*. Konat dobro je znamenitým lékem na nemoc. – 2T 29 ML 246.3

Radost z konání dobra druhých uděluje pocitům žár, který září skrze nervy, zrychluje cirkulaci krve a způsobuje duševní a tělesné zdraví. – 4T 56 ML 246.4

Čisté a neposkvrněné náboženství není citovost, ale konání skutků milosrdenství a lásky. Toto náboženství je nezbytné po zdraví a štěstí. Vstupuje do pošpiněného chrámu duše a metlou vyhání hříšné vetřelce. Když zaujme své postavení, posvěť vše svou přítomností, rozzařujíc srdce. ... Otevírá okna duše směrem k nebi, nechávajíc tak proudit dovnitř sluneční svit Boží lásky. S tímto přichází upřímnost a vyrovnanost. Zvýší se tělesná, duševní a mravní síla, protože nebeská atmosféra naplní duši jako živé a aktivní působení. – RH Oct. 15, 1901 ML 246.5

Navždy mohu zářit jako hvězdy

„Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkvíti se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.“ (Da 12,3) ML 247.1

Ten, který každému člověku určil jeho práci ve shodě s jeho schopnostmi, nikdy nenechá věrné vykonání povinnosti přejít bez odměny. Každý skutek věrnosti a víry bude korunován zvláštními znameními Boží přízně a pochvaly. Každému pracovníku je dáno zaslíbení: *„Sem i tam chodící lid s pláčem rozsívá drahé símě, ale potom přijde, s plésáním snášeti bude snopy své.“* (Ž 126,6) – 5T 395 ML 247.2

Ať je naše služba sebe kratší nebo naše práce sebe pokornější, pokud v prosté důvěře následujeme Krista, nebudeme zklamáni z odměny. To, co ani největší a nejmoudřejší nemohou získat, mohou obdržet nejslabší a nejpokornější. Nebeské brány se neotvírají sebe vyvýšeným. Nejsou pozdviženy duchovně hrdým. Ale věčné brány se široce rozevřou třesoucímu se doteku malého dítěte. Požehnaná bude odměna milosti těm, kteří pracovali pro Boha v jednoduchosti víry a lásky. – COL 404 ML 247.3

Čela těch, kteří konají tuto práci, ponesou korunu oběti. Ale tito získají svou odměnu. – 6T 348 ML 247.4

Každému Božímu pracovníkovi by to mělo být podnětem a povzbuzením. V tomto životě se naše dílo pro Hospodina zdá být téměř bez ovoce. Naše úsilí konat dobro může být opravdové, vytrvalé a přece snad nebudeme vidět žádné výsledky. Úsilí se nám může zdát ztracené. Spasitel nás však ujišťuje, že naše práce je zaznamenána v nebesích a my budeme odměněni. – 6T 305 ML 247.5

I když jeho život může být těžký a sebezapírající, ... v očích nebes bude úspěchem a on bude zařazen mezi jednoho z Božích šlechticů. *„Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkvíti se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky.“* – 5T 449 ML 247.6

Cele posvěcen: tělo, duše a duch

„On pak Bůh pokoje posvětiž vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž.“ (1 Te 5,23) ML 248.1

Posvěcení obsažené v Svatém Písmu má co do činění s celou bytostí: duchem, duší a tělem. Zde je pravá představa celého posvěcení. Pavel se modlí, aby se sbor v Tessalonice mohl radovat z tohoto velkého požehnání: *„On pak Bůh pokoje posvětiž vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž.“ (1 Te 5,23) ... ML 248.2*

Pravé posvěcení je úplné přizpůsobení se Boží vůli. Jsou překonány vzpurné myšlenky a pocity a Ježíšův hlas probouzí nový život, který prostoupí celou bytost. Ti, kteří jsou opravdově posvěceni, nebudou zavádět své vlastní názory jako pravidla dobra a zla. Nejsou fanatičtí nebo sami spravedliví. Ale jsou střeží sami sebe, vždy se bojíce, aby nebyli neuspokojující v respektování podmínek, na kterých stojí zaslíbení, a ta by jim potom byla odepřena. ... ML 248.3

Biblické posvěcení nespočívá v silných pocitech. Tady jsou mnozí uváděni v omyl. Činí své cesty svým měřítkem. Když se cítí povznesení a radostní, tvrdí, že jsou posvěceni. Šťastné pocity anebo nedostatek radosti nejsou důkazem, že člověk je nebo není posvěcen. Neexistuje momentální posvěcení. Pravé posvěcení je každodenním dílem, které pokračuje tak dlouho, dokud trvá život. Ti, kteří zápasí s denním pokušeními, překonávají své vlastní hříšné sklony a usilují o svatost srdce a života, nečiní žádná pyšná tvrzení o svatosti. Hladovějí a žízní po spravedlnosti. Hřích se jim zdá být extrémně hříšný. – SL 7-9 ML 248.4

Ryzí posvěcení... není nic menšího než denní zmírání svému já a denní podrobování se Boží vůli. – LS 237 ML 248.5

Praktický příklad posvěcení

„Muži milujte ženy své, jako i Kristus miloval církev, a vydal sebe samého za ni, aby ji posvětil, očistiv ji obmytím vody v slovu, aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poskvrny, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá a bez úhony.“ (Ef 5,25-27) ML 249.1

Zde je Biblické posvěcení. Není to pouze podívaná nebo vnější práce. Je to posvěcení získané skrze kanál pravdy. Je to pravda získaná do srdce a prakticky v životě uskutečňována. ML 249.2

Ježíš, považován za člověka, byl dokonalý, přesto rostl v milosti. *„A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.“ (L 2,52)* I ten nejdokonalejší křesťan může neustále rozšiřovat své poznání a lásku Boží. ... ML 249.3

„Ale rozmáhejte se v milosti a v známosti Pána našeho a Spasitele Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné. Amen.“ (2 Pt 3.18) ML 249.4

Posvěcení není dílem okamžiku, hodiny nebo dne. Je to neustálý růst v milosti. Dnes nevíme, jaký silný spor přijde zítra. Satan žije a je činný a my každý den potřebujeme upřímně volat k Bohu o pomoc a sílu, abychom mu odolali. Dokud bude satan vládnout bude mít stále své já k podrobování se, trápení k překonávání a neexistuje žádné odpočívadlo, žádný bod, ke kterému můžeme přijít a říct, že jsme úplně u cíle. ... ML 249.5

Křesťanský život je neustálý pochod vzhůru. Ježíš je pro svůj lid očišťovatelem a čističem. Chce, aby se v nich dokonale odrážel jeho obraz, aby byli dokonalí a svatí a připraveni pro přetvoření. – 1T 339, 340 ML 249.6

Každý žijící křesťan bude každodenně dělat pokroky ve svém božském životě. Když postupuje k dokonalosti, zažívá každý den spojení s Bohem. A toto spojení nebude dokonalé dokud nedosáhne dokonalosti Kristova charakteru, plné přípravy pro dokončující dotek nesmrtelnosti. – 2T 505 ML 249.7

3. září

Posvěcen skrze poslušnost

„A protože posvěťte se a buďte svatí, nebo já jsem Hospodin Bůh váš. A ostříhejte ustanovení mých, a číňte je: Já jsem Hospodin posvětitel váš.“ (Lv 20,7.8) ML 250.1

Adam a Eva se odvážili přestoupit požadavky Hospodinovy a strašlivý výsledek jejich hříchu by měl být pro nás varováním, nenásledovat jejich příklad neposlušnosti. ... Neexistuje ryzí posvěcení, jediné skrze poslušnost pravdy. Ti, kteří milují Boha celým svým srdcem, budou také milovat jeho přikázání. Posvěcené srdce je v souladu s pravidly Božího zákona, protože ta jsou svatá, spravedlivá a dobrá. – SL 49 ML 250.2

Nikdo, kdo opravdově miluje Boha a bojí se Ho, nebude pokračovat v jakémkoliv přestupování zákona. Když člověk přestoupí, je pod odsouzením zákona a stává se to pro něho břemenem otroctví. Ať je jeho projev jakýkoliv, není ospravedlněn, nebo-li omilostněn. ML 250.3

„Zákon Hospodinův jest dokonalý, očišťující duši.“ (Ž 19,8) Skrze poslušnost přichází posvěcení těla, duše a ducha. Toto posvěcení je vzestupné dílo a pokrok z jednoho stupně dokonalosti k druhému. – Letter 155, 1902 ML 250.4

Ať živá víra prochází vykonáváním i těch nejmenších povinností jako zlaté nitky. Potom veškerá denní práce podpoří křesťanův růst. Bude zde neustálé patření na Ježíše. Láska pro Něj bude obdařovat všechno, co se bude podnikat, životní silou. Takto se můžeme skrze správné používání svých talentů připojit zlatým řetězem k vyššímu světu. Toto je pravé posvěcení, protože posvěcení spočívá v povzbudivém plnění denních povinností, v dokonalé poslušnosti Boží vůle. – COL 360 ML 250.5

Když je v srdci uloženo poslouchání Boha, když jsou k tomuto cíli vynakládány snahy, přijímá Ježíš tyto snahy a úsilí jako lidskou nejlepší službu a nahrazuje nedostatek svou vlastní božskou službou. – ST June 16, 1890 ML 250.6

Ovoce posvěcení

„Radujte se v Pánu vždycky; opět pravím, radujte se.“ (Fp 4,4) ML 251.1

Skrze Ježíše se padlí synové Adamovi stávají „syny Božími“. „*Nebo i ten, kterýž posvěcuje, i ti, kteříž posvěceni bývají, z jednoho jsou všickni. Pro kteroužto příčinu nestydí se jich nazývati bratřími.*“ (Žd 2,11) Život křesťana má být životem víry, vítězství a radosti v Bohu. „*Kdo je zrozen z Boha, vítězí nad světem. Vítězství pak, které zvítězilo nad světem, je naše víra.*“ (1 J 5,4) Pravdu pronesl služebník Boží Nehemiáš: „*Radost Hospodinova budiž síla vaše.*“ (Neh 8,10) A Pavel praví: „*Radujte se v Pánu vždycky; opět pravím, radujte se!*“ „*Vždycky se radujte. Bez přestání se modlte. Ze všeho díky činite, neboť ta je vůle Boží v Kristu Ježíši při vás.*“ (Fp 4,4; 1 Te 5,16-18) ML 251.2

Takové jsou plody biblického obrácení a posvěcení. – GC 477, 478 ML 251.3

Přirozenost (opravdového spravedlivého muže) je tak skrz na skrz prostoupena láskou Bohu a svým bližním, že koná skutky Kristovy s ochotným srdcem. ML 251.4

Všichni, kteří přichází do sféry jeho vlivy vnímají krásu a vůni jeho křesťanského života, zatímco on si toho není vědom, protože je to v souladu s jeho zvyky a sklony. Modlí se o božské světlo a miluje kráčení v tomto světle. Konat vůli svého nebeského Otce je jeho chlebem a vodou. Jeho život je skryt s Kristem v Bohu. Přesto se tím nechvástá a ani si toho není vědom. Bůh se usmívá na pokorné a uctivé, kteří úzce následují Mistrovy kroky. Andělé mají o ně zájem a rádi zůstávají na jejich stezkách. Mohou být opomíjeni jako bezcenní těmi, kteří prohlašují vyvýšené výsledky a kteří se těší ze zviditelňování svých dobrých skutků. Ale nebeští andělé se k nim laskavě sklánějí a jsou okolo nich jako ohnivá zeď. ... Člověku je udělena přednost stát se dědicem Božím a spoludědicem s Kristem. – SL 11-14 ML 251.5

Kristus se pro mne posvětil

„Jakož jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěcení byli v pravdě.“ (J 17,18.19) ML 252.1

Kristu prohlásil, že sám sebe posvětil, abychom my také mohli být posvěceni. Vzal na sebe naši přirozenost a stal se pro člověka bezchybným Vzorem. Neučinil žádnou chybu, abychom se i my mohli stát vítězi a mohli vejít do jeho království jako přemožitelé. Modlil se, abychom byli posvěceni skrze pravdu. Co je pravda? Prohlásil: *„Tvé slovo pravda jest.“* (J 17,17) Jeho učedníci měli být posvěceni skrze poslušnost pravdy. Právil: *„Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne.“* (J 17,20) Tato modlitba byla za nás. My jsme uvěřili svědectví učedníků Kristových. Modlil se, aby jeho učedníci byli jedno, jako i On byl jedno s Otcem. A tato jednota věřících má být svědectvím světu, že nás poslal On a že my neseme důkaz jeho milosti. ML 252.2

Máme být přivedeni do posvěcené blízkosti Vykupitele světa. Máme být jedno s Kristem, jako je On jedno s Otcem. Jakou podivuhodnou změnu zažije lid Boží, když vejde do jednoty s Božím Synem! Máme všechny své chutě, sklony, ambice a vášně podvolit a uvést do souladu s myslí a duchem Kristovým. Toto je ta práce, kterou Kristus je ochotný učinit pro ty, kteří v Něho věří. Náš život a chování má mít ve světě modelující moc. Duch Kristův má mít řídicí vliv nad životy svých následovníků, aby hovořili a jednali jako Ježíš. Kristus praví: *„A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim.“* (J 17,22) ... ML 252.3

Milost Boží má vykonat podivuhodné přetvoření v životech a charakterech přijímatele. A pokud jsme opravdovými učedníky Krista, bude svět vidět, že božská moc po nás něco vykonala. Protože i když jsme ve světě, nejsme z něho. – RH July 2, 1889 ML 252.4

Tišší mužové a ženy

„Onť ozdobuje pokorné spasením.“ (Ž 149,4) ML 253.1

Nejvzácnější ovoce posvěcení je dar tichosti. Když tento dar vládne v duši, je jeho vlivem modelována povaha. Je zde neustálé očekávání na Boha a podřizování své jeho vůli. Rozum se chápe každé božské pravdy a vůle se sklání před každým božským pravidlem bez pochybování nebo reptání. Pravá tichost zjemňuje a podrobuje srdce a dodává mysli způsobilost pro vštípené slovo. Přivádí myšlenky do poslušnosti Ježíše Krista. Otevírá srdce Slovu Božímu, jako ho otevřela Lýdie. Posazuje nás to spolu s Marií jako posluchače k Ježíšovým nohám. *„Působí to, aby tiší chodili v soudu, a vyučuje tiché cestě své.“ (Ž 25,9) ML 253.2*

Jazyk tichých není nikdy vychloubačný. Modlí se stejně jako chlapec Samuel: *„Mluv, nebo slyší služebník tvůj.“ (1 S 3,10)* Když byl Jozue postaven do nejctnější pozice, jako vůdce Izraele, učinil výzvu všem Božím nepřátelům. Jeho srdce bylo naplněno povznesenými myšlenkami jeho velkého úkolu. Přesto se pod pokyny z nebes postavil do role malého dítěte, aby byl veden. *„Co pán můj chce mluvit služebníku svému?“* byla jeho odpověď. ... ML 253.3

Tichost v Kristově škole je jedním z nevýznačnějšího ovoce Ducha. Je to dar vštípený Duchem svatým jako posvětitel a uschopňuje svého vlastníka, aby v každou chvíli ovládal svou prudkou a unáhlenou povahu. ... ML 253.4

Tichost je vnitřní ozdoba, kterou Bůh oceňuje velikou cenou. ... Ten, kdo ozdobuje nebesa prstenci světla, tím samým Duchem zaslíbil, že *„Onť ozdobuje pokorné spasením“*. Andělé nebes zaznamenají jako nejlépe ozdobené ty, kteří se oblečou v Pána Ježíše Krista a budou s Ním kráčet v tichosti a pokoření mysle. – SL 12, 13 ML 253.5

Danielův život střídmosti

„Ale Daniel uložil v srdci svém, aby se nepoškrňoval pokrmem z stolu královského, a vínem, kteréž král pil. Pročež hledal toho u správce nad dvořany, aby se nemusil poškrňovati.“ (Da 1,8)

ML 254.1

Danielův život je inspirovanou ilustrací toho, co představuje posvěcený charakter. Představuje to lekci pro všechny a zvláště pak pro mladé. Striktní dodržení Božích požadavků je prospěšné zdraví těla a mysli. Abychom dosáhli nejvyšších standardů mravních a intelektuálních cílů je nezbytné, abychom u Boha hledali moudrost a sílu a zachovávali přísnou střídmost ve všech životních zvycích. Ve zkušenosti Daniele a jeho přátel máme příklad vítězství zásady nad pokušením v oddání se chuti. Ukazuje nám to, že skrze náboženské zásady mohou mladí lidé vítězit nad choutkami těla a zůstat věrni Božím požadavkům, i když je to stojí velkou obět'. – SL 18, 19 *ML 254.2*

Daniel byl oddaným služebníkem Nejvyššího. Jeho dlouhý život byl naplněn povznesenými skutky služby pro svého Mistra. Jeho čistota charakteru a neochvějná stálost jsou rovné pouze pokorou jeho srdce a jeho kajícností před Bohem. Opakujeme, život Daniele je inspirovanou ilustrací pravého posvěcení. – SL 39 *ML 254.3*

Ti, kteří jsou opravdově posvěceni, pozdvihnou kdekoliv mravní korouhve tím, že budou uchovávat správné tělesné zvyky a jako Daniel budou druhým zjevovat příklad střídmost a sebezapírání. ... *ML 254.4*

S jakou starostlivostí by měli křesťané ovládat své zvyky, aby zjevovali plnou ráznost každé schopnosti dané do služby Kristovy. – GH November, 1882 *ML 254.5*

Ten, který opatruje světlo, které mu Bůh dal ohledně zdravotní reformy, má důležitou pomoc v díle stát se posvěceným skrze pravdu a způsobným pro nesmrtelnost. – CD 59, 60 *ML 254.6*

Enochův život svatosti

„A chodil Enoch stále s Bohem ...tři sta let.“ (Gn 5,22) ML 255.1

Bylo mnoho zbožných mužů, kteří povzneseni a zušlechtěni obcováním s Bohem žili tak, jako by byli v nebeském společenství. Byli to muži silného rozumu a podivuhodných znalostí. Měli velké svaté poslání – rozšiřovat spravedlnost a učit zbožnosti nejen lidi své doby, ale i příštích pokolení. ... ML 255.2

O Enochovi je psáno, že žil šedesát pět let, když zplodil syna. Pak chodil s Bohem tři sta let. V oněch prvních letech Enoch Boha miloval a bál se Ho a zachovával jeho přikázání. Byl jedním ze zbožných, jedním z opatrovníků pravé víry, předků zaslíbeného semene. Z úst Adamových poznal chmurnou historii hříšného pádu a zaslíbení spásy jako projev Boží milosti. Věřil v příchod Vykupitele. Po narození svého prvního syna však Enoch dosáhl vyššího poznání. Dospěl k užšímu spojení s Bohem. Plněji poznal své vlastní povinnosti a svou odpovědnost jako syn Boží. A když poznal lásku dítěte k otci, jeho naprostou důvěru a jeho ochranu a když pocítil hluboké horoucí hnutí svého vlastního srdce pro svého prvorozeného syna, získal vzácné poučení o podivuhodné lásce Boží, který svého Syna obětoval lidem, a o důvěře, kterou děti Boží mohou mít ve svého nebeského Otce. Nekonečná a nezbadatelná láska Boží, projevená obětováním Krista, se stala předmětem jeho denních i nočních úvah. Se vši horoucností své duše se snažil zjevit tuto lásku lidem, mezi kterými žil. ML 255.3

Enochovo obcování s Bohem nebylo ve vytržení nebo ve snách, ale při všech povinnostech jeho každodenního života. ... Ve své rodinně, ve styku s lidmi, jako manžel a otec, přítel a občan byl pevným, neochvějným Hospodinovým služebníkem. – PP 84, 85 ML 255.4

Pevná bezúhonnost tří hebrejů

„Tedy Nabuchodonozor... řekl hejtmanům svým: Zdaliž jsme neuvrhli tři mužů do prostřed pe-ci svázaných? Odpověděli a řekli králi: Pravda jest, králi. On pak odpovídaje, řekl: Aj, vidím čtyři muže rozvázané, procházející se u prostřed ohně, a není žádného porušení při nich, a čtvrtý na po-hledění podobný jest synu Božímu.“ (Da 3,24.25) ML 256.1

Tito tři Hebrejci vlastnili ryzí posvěcení. Pravá křesťanská zásada nepřestane zvažovat ná-sledky. Neptá se: Co si budou o mně myslet lidé, když toto učiním? Nebo jak to ovlivní mé světské šance, kdybych udělal ono? Z nejhorlivější touhou se děti Boží snaží vědět, co chce po nich On, aby činili, aby Ho jejich skutky mohli oslavovat. Hospodin učinil rozsáhlé zaopatření, aby srdce a živo-ty všech jeho následovníků mohly být řízeny božskou milostí, aby mohly být jako svítící a zářící světla ve světě. ML 256.2

Tito věrní Hebrejci vlastnili přirozené schopnosti. Těšili se z nejvyššího intelektuálního vzdě-lání a nyní zastávali místo pocty. Ale nic z toho je nevedlo k zapomnění na Boha. Jejich schopnosti byli podvoleny posvěcujícímu vlivu božské milosti. Jejich pevnou bezúhonností vykazovali chválu Tomu, který je povolal z temnosti do svého úžasného světla. V jejich podivuhodném vysvobození byla před obrovským shromážděním zjevena moc a majestátnost Boží. Ježíše se postavil po jejich boku v ohnivé peci a slávou své přítomnosti přesvědčil pyšného Babylonského krále, že to nemůže být nikdo jiný než Syn Boží. Světlo nebes vyzařovalo z Daniele a jeho přátel, dokud všichni jejich společníci neporozuměli víře, která povznášela jejich životy a zkrášlovala jejich charaktery. ... ML 256.3

Jaká lekce je zde dána ochotnému skomírajícím, kolísajícím a zbabělým pro věc Boží! ... Tyto věrné a pevné charaktery uvádí v příklad posvěcení, zatímco vůbec nepomýšlejí na požadování vy-sokých poct. – SL 29, 30 ML 256.4

Každý křesťan se může těšit s požehnání posvěcení. – SL 61 ML 256.5

Janova láska a oddanost

„A myť jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.“ (1 J 4,16) ML 257.1

Důvěrná láska a nesobecká oddanost zjevována v životě a charakteru Janovu představuje křesťanské církvi lekce nevyřčené hodnoty. Někteří ho mohou představovat jako vlastníka lásky nezávisle na božské milosti. Ale Jan měl od své přirozenosti vážné nedostatky charakteru: byl pyšný a ctižádostivý a unáhlený k odmítání přehlížení a bezpráví. ... ML 257.2

Jan si přál být jako Ježíš a pod přetvářejícím vlivem Kristovy lásky se stal v srdci tichým a pokorným. Vlastní já se skrylo v Ježíši. Byl úzce spojen s Živou Révou a takto se stal spoluúčastníkem božské přirozenosti. Takový bude vždycky výsledek společenství s Kristem. Toto je pravé posvěcení. ML 257.3

V povaze jedince mohou být značné nedostatky. Přesto, když se stane pravým učedníkem Ježíše, učiní ho moc božské milosti novým stvořením. Kristova láska ho přetváří a posvěcuje. Ale když lidé tvrdí, že jsou křesťané a jejich náboženství je nečiní lepšími muži ženami ve všech jejich vztazích života – žijící reprezentanti Kristovy ve sklonech a charakteru – nepatří mezi jeho. – SL 41 ML 257.4

Jan se radoval z požehnání pravého posvěcení. Ale hle, apoštol netvrdil, že je bezhříšný. Usiluje o dokonalost tím, že kráčí v světle Boží tváře. Dosvědčuje, že člověk, který tvrdí, že zná Boha a přesto porušuje božský zákon, dodává svému prohlášení lživost. ... Zatímco máme milovat duše, za které Kristus zemřel a máme pracovat pro jejich spasení, neměli bychom činit kompromisy s hříchem. Nemáme se sjednocovat se vzpurnými a nazývat to charitou. Bůh žádá od svého lidu v tomto věku světa, aby stáli, jako Jan ve své době, neoblomně za pravdu v opozici k duše ničícím omylům. – SL 48 ML 257.5

Kontrast mezi životem Jana a Jidáše

„A svět hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, ten trvá na věky.“ (1 J 2,17) ML 258.1

Jan a jeho spolu učedníci byli ve škole, ve které byl učitelem Kristus. ... Jan si vážil každé lekce a neustále usiloval přivést svůj život do souladu s božským Vzorem. Ježíšovy lekce, vyzdvihující tichost, pokoru a lásku jako základní růst v milost a zdatnosti pro jeho dílo, měly pro Jana nejvyšší hodnotu. ... *ML 258.2*

Se zarážejícího kontrastu mezi povahou Jana a Jidáše může být vytažena poučná lekce. Jan byl žijící ilustrací posvěcení. Na druhé straně Jidáš vlastnil formu zbožnosti, zatímco jeho charakter byl víc satanský než božský. Tvrdil, že je Kristovým učedníkem, ale ve slovech a skutcích Ho zapíral. *ML 258.3*

Jidáš měl stejně vzácné příležitosti jako Jan studovat a napodobovat Vzor. Naslouchal lekcím Krista a jeho charakter mohl být přetvořen božskou milostí. Ale zatímco Jan upřímně bojoval proti svým vlastním chybám a snažil se přizpůsobit Kristu, Jidáš znesvěcoval své svědomí, poddával se pokušení a vkládal na sebe zvyky nepoctivosti, které by ho přetvořily k satanově podobě. *ML 258.4*

Tito dva učedníci představují křesťanský svět. Všichni tvrdí, že jsou Kristovými následovníky. Ale zatímco jedna skupina kráčí v pokoře a tichosti, učí se od Ježíše, tak ta druhá skupina ukazuje, že nejsou činiteli Slova, ale pouze posluchači. Jedna skupina je posvěcena skrze pravdu. Ta druhá o přetvořující moci božské milosti neví nic. První denně zmírají vlastnímu já a přemáhají hřích. Ti druzí se poddávají vlastním choutkám a stávají se služebníky satana. – SL 44 *ML 258.5*

Hospodin posvěcuje držitele soboty

„Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětitel jejich.“ (Ez 20,12) ML 259.1

Hospodinův den, který byl zmíněn Janem, byla sobota. Byl to den, ve kterém Bůh odpočinul po velkém díle stvoření a který požehnal a posvětil, protože v něm odpočinul. Sobota byla tak stejně posvěceně slavena Janem na ostrově Patmos, jako když byl mezi lidmi a v ten den kázal. Pustým kamením, které ho obklopovalo, bylo Janovi připomenut skalnatý Oreb a jak tam Bůh vyslovil lidu svůj zákon, říká: *„Pomni na den sobotní, abys jej světil.“ (Ex 20,8) ML 259.2*

Syn Boží hovořil k Mojžíšovi z vrcholku hory. Bůh učinil kamení svou svatyní. Jeho chrámem byly věčné kopce. Božský Zákonodárce sestoupil na skalnatou horu, aby vyslovil svůj zákon k slyšení pro všechny lidi a ti byli ohromeni velikostí a vážností zjevení jeho moci a slávy a báli se přestoupit Jeho přikázání. ... Zákon Boží byl neměnitelný a desky, na které ten zákon napsal, byly z pevného kamene, značící neměnnost jeho pravidel. Skalnatý Oreb se stal posvěceným místem všem, kteří milovali a ctili Boží zákon. ML 259.3

Zatímco Jan přemýšlel o scénách z Oreb, sestoupil na něho Duch Toho, který posvětil sedmý den. Zvažoval Adamův hřích v přestoupení božského zákona a děsivé následky tohoto přestoupení. Nekonečná Boží láska, jež dala jeho Syna, aby vykoupil ztracené lidstvo, se zdála příliš velká, než aby ji mohl vyjádřit jazyk. Když to představuje ve své epištole, vyzývá církev a svět, aby na to patřili. – SL 54 ML 259.4

Všichni, kteří si váží soboty jako znamení mezi nimi a Bohem, ... budou reprezentovat zásady jeho vlády. Zákony jeho království uvedou do denní praxe. Jejich každodenní modlitbou bude, aby na nich mohlo spočinout posvěcení soboty. – 6T 353 ML 259.5

Kristus je pravdou

„Dí jemu Ježíš: Já jsem cesta, i pravda, i život. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne.“ (J 14,6) ML 260.1

Když se Kristus po Svém křtu sklonil na březích Jordánu, otevřela se nebesa a sestoupil Duch v podobě holubice jako vyleštěné zlato a obklopil Ho svou slávou. A byl slyšet hlas z nejvyššího nebe, říkáce: *„Tentoť jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.“* (Mt 3,17) Kristova modlitba za člověka otevřela nebeské brány a Otec odpověděl, přijímajíc prosbu za padlé lidstvo. Ježíš se modlil jako náš prostředník a jistota a nyní může lidská rodina najít přístup k Otci skrze zásluhy jeho tak milovaného Syna. Tato země díky přestoupení byla vyhoštěna z nebeské pevniny. Zastavilo se spojení mezi člověkem a jeho Tvůrcem. Ale byla otevřena cesta, aby se člověk mohl navrátit do Otcova domu. Ježí je *„cesta, i pravda, i život“*. Nebeská brána byla nechána pootevřená a zář z Božího trůnu září do srdcí těch, kteří Ho milují, i když přebývají na této hříchem prokleté zemi. Světlo, které obklopilo božského Syna Božího, bude dopadat na cestu všech, kteří kráčí v jeho šlépějích. Není důvod k pesimismu. Zaslíbení Boží jsou jistá a stálá. ML 260.2

„A protože vyjděte z prostředku jejich a oddělte se od nich, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví Pán všemohoucí.“ (2 K 6,17.18) Toužíte stát se syny a dcerami Nejvyššího? ... Můžete přijít k Otci ve jménu jeho Syna a ať jsou vaše žádosti sebe zlomenější a sebe slabší, Ježíš je přednese před trůn nekonečné moci a světlo, které bylo vylito na Něho, bude odráženo na vás. Budete přijmutí v Milovaném. – RH Feb. 28, 1888 ML 260.3

Pravda posvěcuje

„Posvětiž jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest.“ (J 17,17) ML 261.1

Pravda Boží má posvěcovat duši. *„A dám vám srdce nové a ducha nového dám do vnitřností vašich.“* (Ez 36,26) Posvěcující moc pravdy má přebývat v duši a má být nesena do našeho jednání, aby zde použila své neustálé zkoušky každého životního vyřizování, zvláště pak v našem chování se k bližním. Má přebývat v domácnostech, majíce podmaňující moc nad životem a charakterem všech jejich obyvatel. – RH April 14, 1885 *ML 261.2*

Neustále musím naléhat na ty, kteří tvrdí, že věří pravdě, jaká je důležitost vykonávání pravdy v praxi. Toto znamená posvěcení a posvěcení znamená výchovu a trénink každé schopnosti pro službu Hospodinovu. – RH July 26, 1906 *ML 261.3*

Učte své děti milovat pravdu, protože je to pravda a protože mají být skrze pravdu posvěceni a uzpůsobeni obstát ve velkém třibení, které zakrátko rozhodne, jestli jsou uzpůsobeni vstoupit do vyššího díla a stát se členy nebeské rodiny, dětmi nebeského Krále. – ST Sep. 10, 1894 *ML 261.4*

Pravda, ta vzácná pravda Božího Slova, bude mít posvěcující efekt na srdce a charakter. Je zde dílo, které musí být vykonáno pro nás a naše děti. Přirozené srdce je plné nenávisti k pravdě, stejně jako k Ježíši. Dokud rodiče neučiní prvotní povinností svých životů vést kroky svých dětí od jejich nejranějších let na stezku spravedlnosti, bude vybrána místo dobré cesty ta špatná. – RH April 14, 1885 *ML 261.5*

Dílo posvěcení začíná doma. Ti, kteří jsou křesťany doma, budou křesťany v církvi a ve světě. – ST Feb. 17, 1904 *ML 261.6*

Pravda povznáší

„A již nyní, bratři, poroučím vás Bohu a slovu milosti jeho, kterýžto mocen jest vzdělati vás, a dáti vám dědictví mezi všemi posvěcenými.“ (Sk 20,32) ML 262.1

Vzácná pravda inspirovaná Bohem uděluje charakteru sílu a vznešenost. Když uvnitř přebývá jeho dobrota, milost a láska, bude vnímání pravdy stále zřetelnější a zřetelnější a vyšší a svatější bude touha po čistotě srdce a ostrosti myšlení. Duše, která přebývá v atmosféře svatého myšlení, je přeměněna spojením s Bohem skrze studium jeho Slova. Pravda je tak veliká, tak dalekosáhlá, tak hluboká a široká, že vlastní já ji pustilo z očí. Srdce je měkčí a potlačeno do pokory, laskavosti a lásky. ML 262.2

Přirozené schopnosti jsou rozšířeny díky svaté poslušnosti. Ze studia slov života mohou studenti vyjít s rozšířenou, pozdviženou a povznesenou myslí. ... Budou-li čistého smýšlení, stanou se rozhodnými. Každá intelektová schopnost bude oživena. Mohou se tak vychovat a disciplinovat, že všichni, kteří jsou uvnitř sféry jejich vlivu, budou moci vidět, čím může být člověk a co může konat, když je spojen s Bohem moudrosti a moci. – ST Oct. 17, 1906 ML 262.3

Pravda Boží nikdy nesnižuje přijímatele. Vliv pravdy na toho, kdo ji přijímá, bude neustále působit na jeho povznesení. ... ML 262.4

Ti, kteří jsou skrze pravdu posvěceni, jsou žijícími doporučeními této pravdy a reprezentanty svého vzkříšeného Pána. Náboženství Kristovo očistí chuť, posvětit soudnost, přechistí a povznese duši, činí křesťana více a více způsobilého po společenství nebeských andělů. – RH Dec. 3, 1889 ML 262.5

Bůh nás vyzývá, abychom si naplnili své mysle velkými a čistými myšlenkami. ... Nikdo, kdo má v sobě ducha ocenění biblického učení, nemůže číst ani jedinou pasáž z Bible bez toho, aby z ní neobdržel nějakou užitečnou radu. – ST Sep. 19, 1906 ML 262.6

Pravda očisťuje

„Poněvadž duše své očistili jste poslušenstvím pravdy skrze Ducha svatého, k milování neošmetnému bratrstva, z čistého tedy srdce jedni druhé milujte snažně.“ (1 Pt 1,22) ML 263.1

Blatouch vysílá své kořeny hluboko pod povrch neřádu a kalu a skrze svůj pórovitý stonek táhne tato vlastnictví, která pomohou v jeho rozvoji a přivedou na světlo neposkvrněný květ, aby mohl v čistotě spočívat na hladině jezera. ML 263.2

Odmítá vše, co by zakalilo a zničilo jeho neposkvrněnou krásu. ... Ať se mladí nacházejí ve společenství těch, kteří se bojí Boha a milují Ho. Protože tyto vznešené a pevné charaktery jsou představovány blatouchem, který otevírá svůj čistý květ na hladině jezera. Odmítají být modelováni vlivy, které by je demoralizovaly a shromažďují k sobě pouze to, co jim bude užitečné v rozvoji čistého a vznešeného charakteru. Touží být podřízeni božskému vzoru. – YI Jan. 5, 1893 ML 263.3

V očích Božích je čisté srdce vzácnější než zlato z Ofir. Čisté srdce je chrámem, kde přebývá Bůh, svatyní, kde Kristus ustanovuje svůj příbytek. Čisté srdce je nadevše, co je laciné nebo nízké. Je zářícím světlem, pokladnicí, ze které pocházejí povznášející a posvěcená slova. Je místem, kde je rozeznáván Boží obraz a kde nejvyšší touhou je patřit na jeho podobnost. Je to srdce, které nachází své plné a jediné štěstí a posvěcení v Bohu a jehož myšlenky, úmysly a záměry jsou živé zbožností. Takové srdce je posvěceným místem. Je pokladnicí ctnosti. ... ML 263.4

Myšlenky těch, jejichž srdce jsou čistá, jsou uvedena do podmanění Kristova. Jsou zaměstnána přemýšlením, jak nejlépe mohou oslavit Boha. – Letter 117, 1897 ML 263.5

Potom bude pro nás tak přirozené usilovat o čistotu a svatost, ... jako je pro anděly slávy přirozené vykonávat úkol lásky pro ně určený. – RH Oct. 23, 1888 ML 263.6

Pravda objasňuje

„A tak osvícené oči myslí vaší, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho a jaké bohatství slávy dědictví jeho v svatých.“ (Ef 1,18) ML 264.1

Pravé poznání a skutečné rozvíjení má svůj zdroj v poznání Boha. Ať se obrátíme do fyzické, duševní nebo duchovní oblasti, popatříme-li na cokoliv, kromě zkázy hříchu, ve všem je odhaleno toto poznání. Ať se zabýváme s upřímným úmyslem obdržet pravdu jakoukoliv linií zkoumání, jsme uvedeni ve spojení s neviditelnou a mocnou Inteligencí, která ve všem a skrze všechno pracuje. Mysl člověka je přivedena do společenství s myslí Boží, smrtelné s nesmrtelným. Účinek takového společenství na tělo, mysl a duši je neodhadnutelný. ML 264.2

V tomto společenství se nachází nejvyšší vzdělání. Je to Boží vlastní metoda rozvoje. *„Přivykejž medle s ním choditi,“* (Jb 22,21) je jeho poselství světu. – Ed 14 ML 264.3

Když člověk studuje a uvažuje nad tématy, *„kteréž věci žádostivi jsou andělé patřiti“* (1 Pt 1,12), může mít jejich společenství. ... Může přebývat na tomto světě v atmosféře nebes, poskytujíc pozemským trpícím a pokoušeným myšlenky naděje a touhy po svatosti, sám přicházejíce blíž a stále blíž do společenství s Neviditelným, jako ten, kdo kráčel s Bohem, dosahující víc a více prahu věčného světa, dokud se neotevrou brány a on nevejde dovnitř. Nebude se cítit cizincem. Hlasy, které ho pozdraví, jsou hlasy těch svatých, kteří jako neviditelní byli na této zemi jeho společníky – hlasy, které se zde naučil rozlišovat a milovat. Ten, kdo se naučil skrze slovo Boží žít ve společenství s nebesy, se bude v nebeském společenství cítit doma. – Ed 127 ML 264.4

Veden „duchem pravdy“ bude přiveden ke všelické pravdě. ... Bude vzácný v očích nebes. – 5T 439 ML 264.5

Pravda mění

„Žalm Davidův. Hospodine, kdo bude přebývat v stánku tvém? Kdo bydleti bude na hoře svaté tvé? Ten, kdož chodí v upřímnosti, a činí spravedlnost, a mluví pravdu z srdce svého.“ (Ž 15,1.2) ML 265.1

Musíme představovat zásady pravdy a nechat je pracovat na srdcích lidí. Můžeme trhat listy ze stromů, jak často si jen budeme přát, ale z toho strom neuhyne. Příští sezonu znovu vyraší listy stejně hustě jako dřív. Ale udeřte sekerou do kořene stromu a nejen že opadají listy, ale celý strom zahyne. Ti, kteří přijmou pravdu v lásce k ní, zemřou světu a stanou se tichými a pokornými v srdci, jako jejich božský Hospodin. Jakmile je srdce ryzí, bude i oblečení, rozhovor a život v souladu s Božím Slovem. Všichni se potřebujeme pokořit pod mocnou ruku Boží. Kéž nám pomůže vložit naše šlépěje na stupínek věčné pravdy. – HS 123, 124 ML 265.2

Přeměňující vliv pravdy posvěcuje duši. Takový člověk miluje Boží přikázání. Jeho bázeň a zamítnutí jsou jedním. Kristova láska zjevena v jeho velké oběti zachránit člověka, zlomila veškeré zábrany. Boží láska vtéká do srdce a v srdci, které bylo chladné jako kámen, vytryskne vděčnost. Kristus ukřižovaný a Kristus naše spravedlnost dobije srdce a přivede ho ku pokání. Toto téma je tak jednoduché, že ho může pochopit i dítě, moudří a učení jsou ním okouzleni, zatímco ho spatřují v jeho hloubce moudrosti, lásky a moci, kterou nikdy nemohou vyzkoumat. Chceme představovat tuto vzácnou pravdu lidem, kteří jsou v zajetí hříchu. Ať všichni vidí, že Kristus byl probodnut pro jejich přestoupení, že On je touží zachránit. – GCB Jan. 28, 1893 ML 265.3

Uvědomme si, že je nedostatek posvěcených spisů a jazyků. Když my jako lid žijeme tak, jak Bůh chce, abychom žili, uvidíme hluboké pohyby jeho Ducha. Potom bude vykonáno mnohé pro ty, kteří nikdy neslyšeli pravdu. – Manuscript 91, 1907 ML 265.4

Měli bychom být prostoupeni hlubokým a přebývajícím smyslem hodnoty, posvěcení a autority pravdy. – YI Feb. 2, 1893 ML 265.5

Pravda slavně zvítězí

„Otevřete brány, ať vejde národ spravedlivý, ostříhající všeliké pravdy.“ (Iz 26,2) ML 266.1

Pravda Boží musí být uchovávána v srdci a my musíme být přesvědčeni bojovat Hospodinovy zápasy, pokud chceme vyjít jako dobyvatelé se závěrečným triumfem pravdy, protože pravda slavně zvítězí. ... Pokud se snažíte být pro druhé požehnáním, Bůh vám požehná. Měli bychom do našich životů přivést pokud možno vše dobré, abychom mohli oslavovat Boha a být světu požehnáním. – RH May 5, 1891 ML 266.2

Církev je Boží nástroj k hlásání pravdy. Bůh si ji zmocnil, aby konala zvláštní dílo. Bude-li věrná Bohu a bude-li poslušná všech jeho příkázání, bude v ní přebývat hojnost božské milost. Neupustí-li od své oddanosti, bude-li ctít Pána Boha Izraele, není moci, která by se mohla postavit proti ní. ML 266.3

Horlivost pro Boha a jeho věci podněcovala učedníky, aby nesli svědectví o evangeliu s velikou mocí. Neměla by táž horlivost rozněcovat v našich srdcích odhodlání vypravovat o spásné lásce, o Kristu, o Ukřižovaném? Výsadou každého křesťana je, aby se na příchod Spasitele nejen těšil, ale jej i urychloval. ML 266.4

Kdyby se církev oděla rouchem Kristovy spravedlnosti a kdyby se odřekla všeho, co jí poutá ke světu, nastal by pro ni úsvit skvělého a slavného dne. Zaslíbení, jichž se jí dostalo od Boha, budou vždy platit. Bůh z ní učiní věčnou znamenitost, potěšení mnoha pokolení. Pravda, která obchází ty, kdož jí opovrhují a odmítají ji, zvítězí. I když se zdá, že její postup je někdy pomalý, nikdy se její pokrok nezastaví. Střetne-li se poselství s odporem, propůjčí Bůh církvi novou sílu, aby mohla působit větším vlivem. Obdařená božskou silou si prorazí cestu nejsilnějšími překradami a zvítězí nad každou překážkou. – AA 600, 601 ML 266.5

Celoživotní dílo

„Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, očišťujmež se od všeliké poskvrny těla i ducha, konajíce posvěcení naše v bázni Boží.“ (2 K 7,1) ML 267.1

Utváření správného charakteru je celoživotním dílem a je výsledkem modlitebního úsilí spojeného s velkým záměrem. Vznešenost povahy, kterou vlastníte, musí být výsledkem vaší vlastní snahy. Přátelé vás mohou povzbuzovat, ale nemohou za vás vykonat dílo. Přání si, vzdychání a snění vás nikdy neučiní velkými nebo dobrými. Musíte šplhat. – RH Aug. 26, 1884 ML 267.2

Rozhovory, které máme u krbů, knihy, které čteme, a záležitosti, které vyjednáváme, jsou všechno prostředky k formování našich charakterů a den co den rozhodují o našem věčném osudu. – YI Nov. 23, 1893 ML 267.3

Duševní schopnost a nadanost nejsou charakter, protože jsou často vlastnění těmi, kteří mají pravý opak dobrého charakteru. Pověst také není charakter. Pravá povaha je kvalita duše, zjevující se v chování. – YI Nov. 3, 1886 ML 267.4

Charakter, který je formován v souladu s božskou podobou, je jediným pokladem, který si můžeme vzít z tohoto světa do toho dalšího. Ti, kteří jsou v tomto světě pod radami Kristovými, si vezmou s sebou do nebeských příbytků každé božské dosažení. A v nebi se máme neustále zlepšovat. – MYP 100, 101 ML 267.5

Dobrý charakter je kapitál větší hodnoty než zlato nebo stříbro. Je neovlivněn panikou nebo pády a v ten den, kdy budou smeteny pozemské majetky, přinese bohatou odměnu. Bezúhonnost, pevnost a vytrvalost jsou kvality, které by se všichni upřímně měli snažit pěstovat, protože odívají vlastníka mocí, která je neodolatelná – moc, která ho učiní silným odolat zlu, silným unést nepřízeň. – CT 225, 226 ML 267.6

Povahy otesány ku podobenství chrámu

„Aby synové naši byli jako štípkové zdárně rostoucí v mladosti své, a dcery naše jako úhelní kamenové, tesaní ku podobenství chrámu.“ (Ž 144,12) ML 268.1

Pokud mládež správně oceňuje tuto důležitou věc charakteru, uvidí důležitost konání své práce, aby obstála před Bohem ve vyšetřující zkoušce. Nejpokornější a nejslabší mohou vytrvalou snahou v odolávání pokušení a hledáním moudrosti shora dosáhnout výšek, které se nyní zdají nemožné. Tato dosažení nemohou přijít bez rozhodného záměru být věrný v plnění malých povinností. Vyžaduje to neustálou bdělost, aby nebylo umožněno pokřiveným stezkám se zpevnit. Mladí mohou mít mravní sílu, protože Ježíš přišel do tohoto světa, aby mohl být naším příkladem a dal mladým i všem každého věku božskou pomoc. – YI Nov. 3, 1886 ML 268.2

Tento svět je Boží dílnou a každý kámen, který může být použit na nebeský chrám, musí být otesán a vyleštěn dokud není osvědčeným a drahým kamenem vhodným po své místo v Boží budově. Ale pokud odmítneme být vychováváni a disciplinováni, budeme jako kameny, které se neotešou ani nevyleští a které jsou odhozeny mimo jako neužitečné. – YI Aug. 31, 1893 ML 268.3

Možná musí být vykonána ještě velká práce, protože jste hrubým kamenem, který musí být osekán a vyleštěn, než bude moci zaujmout místo v Božím chrámě. Nemusíte být překvapeni, když Bůh kladivem a dlátem odseká ostré hrany vašeho charakteru, dokud nebudete připraveni zaujmout místo, která pro vás má. Žádná lidská bytost nemůže dokonat toto dílo. Pouze Bohem může být učiněno. A buďte si jisti, že On neudeří ani jednou zbytečně. Každý jeho úder je uhozen v lásce pro vaše věčné štěstí. Zná vaše slabosti a pracuje k obnovení ne ke zničení. – 7T 264 ML 268.4

Povaha otesaná ku podobenství chrámu... může navždy zářit v Božích dvorech. – 9T 37 ML 268.5

Spravedlnost bude živa navěky

„Nebo jako roucho zžíře je mol, a jako vlnu zžíře je červ, ale spravedlnost má na věky zůstane, a spasení mé od národu do pronárodu.“ (Iz 51,8) ML 269.1

Mezi oblečením, které jsem potřebovala, jsem našla nějaké vlněné věci, které se na první pohled zdály v pořádku, ale když byly přineseny na světlo a dobře protřepány, odhalily zničující práci molů. Neučiníme-li dokonalé prošetření, neobjevíme jejich pustošení. Mol je takové maličké stvoření, které se dá stěží pozorovat. Ale stopy jeho existence jsou zjevné a zkáza, kterou činí v kožešinových a vlněných věcech, ukazuje, že je praktickým pracantem, i když mimo dohled a netušen. ML 269.2

Přemýšlíme-li o tajné ale ničící práci těchto molů, připomíná nám to některé lidské bytosti, které jsme znali. Jak často nás zbolela srdce nějakým náhlým odhalením vnějších skutků těch, o kterých jsme doufali lepší věci a takto přivedlo na světlo jejich pravý charakter, který byl předtím skryt veškerému zraku! Když byl tento charakter zvednut do světla Božího Slova, byl nalezen jako molem snědený oděv, který, pokud se dobře protřepe a prozkoumá, odhaluje zničující práci, která se odehrávala tajně po dlouhá léta. ... ML 269.3

Molovi vzalo určitý čas, aby vykonal své dílo zkázy ve tmě tak tiše. A tak to vezme čas, kousek po kousku, dítěti nebo mladíkovi cítit se volně, šťastně a bezpečně ve směru kličkování, ve směru hříchu, skrytému lidským očím. Žádný jediný skutek, ať dobrý či zlý, neutváří charakter, ale uspokojující myšlenky a pocity připravují cestu pro skutky a činy stejného druhu. ... Dávejte si pozor, abyste nenechali svou kročej zaujmout první krok na jakékoliv zlé stezce. Pokud položíte základ pro svůj charakter v čistém a ctném životě, hledajíc pomoc a sílu u Boha, nebude váš charakter jako molem snědené roucho, ale bude pevný a stálý. – YI Dec. 15, 1886 ML 269.4

Bůh nejvíce miluje krásný charakter

„Budiž nám přítomná i ochotnost (krása – KJV) Hospodina Boha našeho.“ (Ž 90,17) ML 270.1

Bůh je milovník krásy, ale to, co nejvíce miluje, je krásný charakter. ... Krása charakteru nezanikne, ale bude trvat přes nekonečné věky věčnosti. – BEcho Feb. 1, 1892 ML 270.2

Velký Mistr-Umělec pamatuje na lilie a vybavuje je takovou krásou, že jí převyšují slávu Šalamounovu. Oč větší péči věnuje pak člověku, jenž je obrazem a slávou Boží! Touží spatřit, jak jeho dítky projevují povahu dle jeho vzoru. Tak jako sluneční paprsek dává květinám rozmanité a jemné odstíny, tak Bůh obdařuje duši člověka krásou své vlastní povahy. ML 270.3

Všichni, kdo si zvolí Kristovo království lásky, spravedlnost a pokoje, kladouce jeho zájmy nad všechny ostatní, jsou spojeni se světem nahoře a dostává se jim všeho požehnání, jež potřebují pro tento život. V knize Boží prozřetelnost, knize života, má každý z nás vyhraněnou stránku. Na této stránce je zachycen celý náš život do všech podrobností, je v ní dokonce spočten každý vlas na naší hlavě. Na své dítky Bůh nikdy nezapomíná. – DA 313 ML 270.4

Světská okázalost, ať je jakkoliv velkolepá, nemá v Božích očích cenu. Nad viditelné a dočasné oceňuje neviditelné a věčné. Dřívější má hodnotu pouze, když vyjadřuje budoucí. Nejvybranější umělecké dílo nevlastní žádnou krásu, která se může porovnávat s krásou charakteru, který je ovocem Ducha svatého pracujícím v duši. ... ML 270.5

Kristus přišel na zem a stál před lidskými dětmi se spoustou láskou věčnosti a toto je poklad, který skrze naše spojení s Ním můžeme obdržet, zjevovat a poskytovat. ... ML 270.6

Máme být odděleni od světa, protože Bůh na nás vložil svou pečeť, jelikož v nás projevuje svůj vlastní charakter lásky. – MH 360 37 ML 270.7

Dokonalost – cíl k získání

„Bud'tež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš nebeský dokonalý jest.“ (Mt 5,48) ML 271.1

Bůh přijme jen takové, kteří jsou odhodláni dosáhnout vysoké cíle. Ukládá každému člověku, aby vykonal to nejlepší, co může. Od všech vyžaduje mravní dokonalost. Nikdy bychom neměli snižovat měřítko spravedlnosti, abychom jej přizpůsobili svým zděděným nebo vypěstovaným sklonům ke zlému. Musíme pochopit, že nedokonalost povahy je hřích. Boží povaha je dokonalým, harmonickým souhrnem všech správných vlastností. Každý, kdo přijímá Krista jako osobního Spasitele, má možnost získat tyto vlastnosti. ML 271.2

A všichni ti, kdo chtějí spolupracovat s Bohem, musí toužit po dokonalosti těla i ducha. Pravá výchova je příprava tělesných, duševních a duchovních schopností ke konání všech povinností. Je to vzdělávání tělesných, duševních a duchovních sil pro službu Boží. Toto je výchova, která vytrvá až do věčného života. ... ML 271.3

Kristus nás ujišťuje, že je snadné získat dokonalou povahu. Vznešenou ušlechtilou povahu nikdo nezdědil. Nepřijde náhodně. Šlechtnou povahu získáváme osobním úsilím, přijímáním zásluh a milosti Kristovy. Bůh dává nadání a rozumové schopnosti; my utváříme charakter. Vytváříme ho tvrdým a usilovným bojem s vlastním já. Proti dědičným sklonům se musí vést zápas za zápasem. Musíme být přísní sami na sebe a nesmíme nechat bez napravení ani jediný nelibý povahový rys. ML 271.4

Nikdo nemá tvrdit, že nemůže odstranit své povahové vady. ... Opravdová těžkost pochází ze zkaženého neposvěceného srdce a neochoty podřídit se Božímu vedení. – COL 330, 331 ML 271.5

Podvolení se Kristově vůli znamená obnovení se k dokonalému mužství. – MH 131 ML 271.6

Oblečen v roucho spravedlnosti

„A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten kment jsouť ospravedlňování svatých.“ (Zj 19,8) ML 272.1

Svatebním rouchem je znázorněna čistá neposkvrněná povaha, kterou budou mít praví následovníci Krista. Církvi je dáno, *„aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí“ a aby byla „bez poskvrny, vrásky a čehokoliv podobného“*. Písmo vysvětluje, že *„ten kment jsouť ospravedlňování svatých (spravedlnost svatých – KJV)“*. Je to Kristova spravedlnost, jeho neposkvrněná povaha, kterou vírou získávají všichni, kdo přijmou Krista za svého osobního Spasitele. ... ML 272.2

Toto roucho, utkané na nebeském stavu, nemá ani jediné vlákno vyrobené člověkem. Kristus jako člověk projevil dokonalou povahu a tuto povahu nám nabízí dát. ... ML 272.3

Odevzdáme-li se Kristu, naše srdce se spojí s jeho srdcem, naše vůle splyne s jeho vůlí, naše mysl se sjednotí s jeho myslí a naše myšlenky se Mu podřídí; žijeme jeho životem. Tím si vlastně oblékneme roucho Kristovy spravedlnosti. ML 272.4

Spravedlnost znamená konat správné věci. Proto budou všichni souzeni podle svých skutků. V našem jednání se projevuje náš charakter. – COL 310-312 ML 272.5

Ať jsou děti a mládež učeni vybírat si pro sebe tento královský šat, tkaný na nebeském stavu – kment, čistota a bělost, kterou budou nosit všichni svatí země. Tento oděv, Kristova neporušená povaha, je zadarmo nabízen každé lidské bytosti. Ale všichni, kteří ji obdrží, ji získají a budou nosit zde. – Ed 249 ML 272.6

Oblečení v slavný oděv Kristovy spravedlnosti mají místo na Králově hostině. Mají právo připojit se ke krvi omytému trůnu. – COL 315 ML 272.7

Svatí budou vlastnit království

„Ale království se ujmou svatí Nejvyššího a budou mít království v držení až na věky, totiž až na věky věků.“ (Da 7,18 – ČEP) ML 273.1

Bůh nikoho jiného nevezme do nebe než ty, kteří jsou nejdříve učiněni svatými v tomto světě skrze milost Kristovu. Jsou to ti, ve kterých je možno vidět Krista doloženého příkladem. Když je v duši přebývajícím zásadou Kristova láska, měli bychom rozpoznat, že jsme skryti s Kristem v Bohu.

... ML 273.2

Jenom nad těmi, kteří modlitbou, bdělostí a láskou konají dílo Kristovo, se může Bůh radovat se zpěvem. Čím více vidí Hospodin charakter svého milovaného Syna zjevovaný v jeho lidu, tím větší je jeho spokojenost a potěšení v nich. Bůh sám a nebesští andělé se nad nimi radují se zpěvem. Věřící hříšník je prohlášen za nevinného, zatímco vina je vložena na Krista. Spravedlnost Kristova je vložena na viníkův účet a proti jeho jménu na konečném účtu je napsáno: Odpuštěno; věčný život. ... ML 273.3

„Božíť jsme zajisté... rolí.“ (1 K 3,9) Jako se někdo raduje z obdělávání zahrady, tak se Bůh raduje ze svých věřících synů a dcer. Zahrada vyžaduje neustálou práci. Musí být odstraněn plevel. Musí se vysadit nové rostlinky. Větve, které se příliš rychle rozmáhají musí být seříznuty zpátky. Tak pracuje Hospodin pro svou zahradu; tak směřuje své plány. Nemůže mít potěšení z žádného rozvoje, který nezjevuje milosti Kristova charakteru. Krev Kristova učinila muže a ženy Božím vzácným svěřencem. ... Některé rostlinky jsou tak slabé, že v sobě mají stěží nějaký život a o ty se Hospodin obzvláště stará. – RH Aug. 24, 1897 ML 273.4

Pouze ti, kteří v době třibení vytvořili povahy, které dýchají nebeský vliv, vejdou do nebes. Svatý v nebi musí být první svatým na zemi. – ST Nov. 14, 1892 ML 273.5

Účastníci skrze Boží zaslíbení

„Odkudžto veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, tak abyste skrze ně Božského přirození účastníci učiněni byli, utekše porušení toho, kteráž jest na světě v žádostech zlých.“ (2 Pt 1,4) ML 274.1

Každé zaslíbení, které je v Boží knize, nám nabízí povzbuzení, že můžeme být spoluúčastníci božské přirozenosti. To je ta možnost – spolehnout se na Boha, věřit v jeho Slovo, konat jeho dílo a toto můžeme dělat, když se chopíme božské Kristovy přirozenosti. Tato možnost je pro nás cennější víc než veškeré světské bohatství. Nic na světě se s tím nemůže srovnávat. Když se uchopíme moci, která je takto umístěna nám na dosah, obdržíme tak silnou naději, že se můžeme plně spolehnout na Boží zaslíbení. A uchopením se možností, které jsou v Kristu, se stáváme synové a dcery Boží. ...

ML 274.2

Ten, kdo opravdově věří v Krista, je učiněn účastníkem božské přirozenosti a má moc, kterou může vlastnit v každém pokušení. Nepadne v pokušení ani nebude zanechán přemožen. V čase zkoušky bude tvrdit zaslíbení a díky tomuto unikne porušením, která jsou ve světě skrze vášeň. ...

ML 274.3

Nebe dalo ten nejcennější poklad, aby nás učinilo účastníky božské přirozenosti. Syn Boží odložil svůj královský šat a korunu a přišel na naši zem jako malé dítě. Zavázal se, že bude žít od dětského až po mužný věk dokonalým životem. Zavázal se stát v padlém světě jako představitel Otce a zemřít za padlou lidskou rasu. Jaké to bylo dílo! ... Těžko vím, jak představit tyto body. Jsou tak obdivuhodné, obdivuhodné. ... *ML 274.4*

Svým životem oběti a smrti hanby nám umožnil pojmout jeho božskost a uniknout porušením, která jsou ve světě skrze vášeň. ... Pokud jste účastníky božské přirozenosti, budete den za dnem získávat vybavení pro ten život, který se přeměřuje s životem Božím. Den co den budete přechítovat svou víru v Ježíše a budete následovat jeho příklad a růst k jeho podobnosti, až do té doby, než budete před Ním stát dokonalí. – Manuscript 99a, 1908 *ML 274.5*

Kristus ve mne přebývá

„I řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pítí krve jeho, nemáte života v sobě. Kdož jí mé tělo a pije mou krev, máť život věčný, a jáť jej vzkřísím v nejposlednější den. Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm.“ (J 6,53-56) ML 275.1

Jíst tělo Kristovo a pít jeho krev znamená přijímat Ho za osobního Spasitele a věřit, že odpouští naše hříchy a že jsme v Něm dokonalí. Právě tím, že poznáváme jeho lásku, přebýváme v ní a ponořujeme se do ní, se stáváme účastníky jeho přirozenosti. Tím, čím je pro tělo jídlo, musí být pro duši Kristus. Pokrm nám není k ničemu, pokud ho nepozřeme a pokud se nestane naší součástí. Stejně tak Kristus nám neprospěje, pokud Ho neuznáme jako svého osobního Spasitele. Neprospěje nám pouhé jeho teoretické poznání. Musíme se Kristem žít, přijmout Ho do srdce tak, aby se jeho život stal naším životem. Jeho láska a milost musí s námi splynout. – DA 389 ML 275.2

Nestačí pouze, že věříme v Krista pro odpuštění hříchu; musíme neustále vírou přijímat duchovní sílu a posilovat se skrze jeho slovo. ... *„Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.“* (J 6,63) Ježíš přijal zákon svého Otce, za svého života vypracoval jeho zásady, ukázal jeho ducha a blahodárnou moc na člověka. ... Následovníci Krista se musejí podílet na jeho zkušenosti. Musejí přijímat a vstřebávat slovo Boží, aby se stalo hnací silou jejich života a skutků. Silou Kristovou se musí změnit k jeho obrazu a odrážet božské vlastnosti. – PP 277, 278 ML 275.3

Pouze obdržením života vylitého za nás na Golgotském kříži můžeme žít život svatosti. A tento život obdržíme získáním jeho slova a konáním těch věcí, které přikázal. Tak se staneme jedno s Ním. – DA 660 ML 275.4

Přebývejte společně v jednotě

„Aj, jak dobré a jak utěšené, když bratři v jednomyslnosti přebývají!“ (Ž 133,1) ML 276.1

Křesťanská jednota je mocným nástrojem. Mocným způsobem hovoří o tom, že ti, kteří ji vlastní, jsou Božími dětmi. Má neodolatelný vliv na svět, ukazujíc, že člověk ve své lidskosti může být účastníkem božské přirozenosti a může uniknout porušení tohoto světa, které je skrze choutky. Máme být jedno se svým bližním a s Kristem a v Kristu jedno s Bohem. Potom o nás mohou být vyřčena slova: „Jste dokonalí v Ném.“ ML 276.2

V plánu vykoupení je každé duši vymezeno místo. Každému člověku je dána jeho práce. Nikdo nemůže být členem Kristova těla a přesto být nečinným. ... Dílo Božího lidu může být a bude rozličné, ale hybatel ve všem je jeden Duch. Všechna práce učiněna pro Mistra má být spojena s velkým celkem. Pracovníci mají pracovat společně ve shodě, každý řízen božskou mocí, vynakládající nerozdělitelnou sílu táhnout ty, kteří jsou kolem nich, ke Kristu. Všichni se musí pohybovat jako součástky dobře sestaveného stroje; každá část závisí na druhé části, přesto mají odlišné činnosti. A každý má zaujmout místo, které je pro něho určené a konat dílo jemu přidělené. Bůh vyzývá členy své církve, aby obdrželi Ducha svatého, shromáždili se v jednotě a bratrské soucitnosti a v lásce spojili své zájmy. ML 276.3

Nic tak zjevně neoslabuje církev jako nejednotnost a svár. Nic tak neválčí proti Kristu a pravdě, jako tento duch. ... ML 276.4

Ten, v jehož srdci přebývá Kristus, rozezná Krista přebývajícího v srdci svého bratra. Kristus nikdy neválčí proti Kristu. Kristus nikdy nevynakládá vlivnost proti Kristu. Křesťané mají konat svou práci, ať je to cokoliv, v jednotě s Duchem pro zdokonalení celého těla. – ST Dec. 19, 1906 ML 276.5

Síla shora

„Ale ti, jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice; běží, a však neumdlévají, chodí, a neustávají.“ (Iz 40,31) ML 277.1

Před mladými lidmi jsou báječné možnosti uchopit se ujištění Božího Slova. Sotva může lidská mysl porozumět duchovním docílením, které mohou být lidmi dosaženy, stanou-li se účastníky božské přirozenosti. Denním napravováním chyb a získáváním vítězství rostou v moudré a silné muže a ženy v Kristu. – YI Feb. 13, 1902 ML 277.2

Ten, kdo se stal účastníkem božské přirozenosti, ví, že jeho občanství je nahoře. Chápe se vnuknutí Kristova Ducha. Jeho duše je skryta s Kristem v Bohu. Takového člověka satan již nemůže déle zaměstnávat jako svůj nástroj, aby se vtlačil do úplné Boží svatyně a znečistil Boží chrám. Takový člověk získává vítězství na každém kroku. Je naplněn šlechetnými myšlenkami. Bere každého člověka jako vzácnost, protože Kristus zemřel za každou duši. ML 277.3

„Ale ti, jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice.“ Člověk, který očekává na Hospodina, je silný ve své síle, dostatečně silný zůstat pevný pod silným tlakem. Přesto je snadno ho poprosit na straně milosrdenství a soucitu, což je strana Kristova. Duše, která je podvolena Bohu, je hotova konat Boží vůli. Takový člověk pilně a pokorně usiluje poznat tuto vůli. Přijímá disciplínu a bojí se kráčet v souladu se svou vlastní smrtelnou soudností. Rozmlouvá s Bohem a jeho rozhovor je v nebi. – Letter 58, 1894 ML 277.4

Připojen k Nekonečnému je člověk učiněn účastníkem božské přirozenosti. Oštěpy zla na něho nemají vliv, protože je oblečen výzbrojí Kristovy spravedlnosti. – CT 51, 52 ML 277.5

Respekt k rodičům

„Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.“ (Ex 20,12) ML 278.1

Nejlepší způsob jak vychovat děti, aby ctily svého otce a matku, je dát jim příležitost vidět otce poskytujícího laskavou pozornost matce a vidět matku vyjadřující respekt a úctu otci. Spatřováním lásky u svých rodičů jsou děti vedeny poslouchat páté přikázání. ... ML 278.2

Závazky vůči našim rodičům nám nikdy nepominou. Naše láska k nim a jejich k nám se neměří na roky nebo na rozlohu a naše zodpovědnost nikdy nemůže být odložena. Když budou před soudnou stolicí Kristovu shromážděny národy, budou představovat dvě třídy – ti, kteří ztotožnili své zájmy s Kristem a lidským utrpením, a ti, kteří ignorovali své Bohem dané závazky, dělali bolest svým bližním a zneuctivali Boha. Jejich věčný osud bude rozhodnut z důvodu toho, co dělali a nedělali Kristu v osobě jeho svatých. – RH Nov. 15, 1892 ML 278.3

Rodiče mají právo na míru lásky a respektu, který není projeven žádné jiné osobě. ... Páté přikázání požaduje od dětí, ne pouze projevovat respekt, podvolení se a poslušnost rodičů, ale také jim dát lásku a něžnost, ulehčit jejich starostem, střežit jejich pověst, pomáhat jim a utěšovat je ve stáří. – YI July 10, 1906 ML 278.4

Zatímco rodiče žijí, mělo by být pro děti radostí, je ctít a respektovat. Měly by přinášet veškerou veselost a sluneční svit do života zestárlých rodičů, jak jen mohou. Měly by uhladit jejich cestu do hrobu. Není lepší doporučení v tomto světě, než že dítě ctílo své rodiče. Není lepšího záznamu v knihách nebes, než že milovalo a ctílo otce a matku. – RH Nov. 15, 1892 ML 278.5

Respekt ke starším

„Před člověkem šedivým povstaň, a cti osobu starého, a boj se Boha svého, nebo já jsem Hospodin.“ (Lv 19,32) ML 279.1

Není možné zachovávat Boží přikázání a přitom se vyhýbat službě bližním, kterou nemůžeme přehlížet. Kdybychom žili, mysleli a pracovali jen pro sebe, staneme se Božími neužitečnými služebníky. ... ML 279.2

V našich řadách je příliš mnoho těch, kteří jsou neklidní, mnohomluvní a povyšující se, a k tomu si vůbec nevážejí těch, kteří jsou starší, zkušenější nebo nadřízení. Dnes je v církvi nedostatek lidí s opačnými vlastnostmi, kteří jsou skromní, tiší a bojící se Boha. Je málo těch, kteří by byli ochotni nést břemeno, které na ně bylo vloženo, ne pro svou slávu, ale proto, aby sloužili svému Mistru, který za ně zemřel. Nikdo si nemusí myslet, že ztratí svou důstojnost, když je uctívá ke starším a šedivým lidem. ... ML 279.3

Bůh jednou povýší ty, kteří se Ho bojí a vzdávají Mu čest. Člověk může být tak povýšen, jako by měl tvořit spojovací článek mezi nebem a zemí. Z rukou svého Stvořitele vyšel s ryzím charakterem, obdařen takovými schopnostmi ke vzdělávání se, že ve spojení Božího vlivu s lidským se může přiblížit úrovni andělů. A přece, i kdyby dosáhl této úrovně, nemá si o sobě myslet, jak je dobrý a velký. – 4T 339, 340 ML 279.4

Bůh se obzvláště těšil z něžného respektu k starším. Pravitel: *„Koruna ozdobná jsou šediny na cestě spravedlnosti se nalézající.“* (Př 16,31) Vypráví o vybojovaných zápasech a získaných vítězstvích; o nesených břemenech a odolaných pokušeních. Vypráví o unavených nohou blížících se k svému odpočinku, o místě brzo prázdném. Pomozte dětem přemýšlet tímto způsobem a potom budou uhlazovat cestu starších svou zdvořilostí a respektem a přinesou si milosrdenství a krásu do svých mladých životů, pokud berou na zřetel příkaz: *„Před člověkem šedivým povstaň, a cti osobu starého.“* – Ed 244 ML 279.5

Respekt k autoritě

„Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále v uctivosti mějte. Služebníci poddáni buďte ve vši bázni pánům, netoliko dobrým a mírným, ale i zlým.“ (1 Pt 2,17.18) ML 280.1

Apoštol jasně stanovil, jak se věřící mají chovat k světským úřadům: *„Poddáni tedy buďte velikému lidskému zřízení pro Hospodina, buďte králi, jako nejvyššímu, buďte vladařům, jako od něho poslaným, ku pomstě zle činících a k chvále dobře činících. Nebo tak jest vůle Boží, abyste dobře činíce, zacpali ústa nemoudrých lidí z neznámosti vám utrhajících. Buďtež jako svobodní, však ne jako zastření majíce své zlosti svobodu, ale jakožto služebníci Boží. Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále v uctivosti mějte.“ (1 Pt 2,13-17) – AA 522 ML 280.2*

Naši povinností je v každém případě poslouchat zákony naší země, dokud však nejsou v rozporu s vyšším zákonem, který Bůh vyslovil slyšitelným hlasem ze Sinaje a potom vyryl do kamene svým vlastním prstem. ... Deset Božích pravidel je základem všech správných a dobrých zákonů. Ti, kteří milují Boží přikázání, se přizpůsobí každému dobrému zákonu země. – 1T 361, 362 ML 280.3

Máme brát lidskou vládu jako ustanovení božského ujednání a jako svatou povinnost učit se ji poslouchat uvnitř jejího zákonného okruhu. Ale když tvrdí rozpor s tvrzeními Božími, musíme poslouchat Boha raději než člověka. Boží Slovo musí být uznáváno nade všechny lidské zákoníky. *„Takto praví Hospodin“* nemá být dáno stranou pro „takto praví církev“ nebo „takto praví stát“. Koruna Kristova má být pozvednuta nad diadémy pozemských vládců. ML 280.4

Není od nás požadováno, abychom se vzpírali úřadům. Naše slova, ať mluvení či psaná, by měla být pečlivě zvažována. – AA 69 ML 280.5

Učte lidi podřizovat se ve všech věcech zákonům jejich státu, pokud to mohou činit bez uvedení se do rozporu se zákonem Božím. – 9T 238 ML 280.6

Úcta k Bohu

„Bůh i v shromáždění svatých strašlivý jest náramně, a hrozný nade všecky vůkol něho.“ (Ž 89,8) ML 281.1

Další vzácný dar, který by se měl bedlivě chránit, je úcta. Pravá úcta k Bohu je vdechnuta vědomím o jeho nekonečné velikosti a poznáním jeho přítomnosti. Srdce každého dítěte by mělo být hluboce ovlivněno tímto vědomím o Neviditelném. Dítě by mělo být učeno vzhlížet na hodinu a místo modlitby a podání veřejných bohoslužeb jako na posvěcené, protože je tam přítomný Bůh. A když je zjevována úcta v postoji a chování, bude prohlouben ten pocit, který toto vzbuzuje. ML 281.2

Bylo by dobré pro mladé i staré studovat, přemýšlet a často si opakovat slova Písma Svatého, která ukazují, jak by se mělo pohlížet na místa označena zvláštní Boží přítomností. ML 281.3

„Szuť obuv svou s noh svých,“ přikázal Mojžíšovi u hořícího keře; *„nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.“* (Ex 3,5) ML 281.4

Jákož poté, co měl vidění o andělech, prohlásil: *„Hospodin jest na místě tomto, a já jsem nevěděl.“* (Gn 28,16) – Ed 242, 243 ML 281.5

Všichni, kdož přicházejí do blízkosti Boží, by se měli chovat pokorně a uctivě. Ve jménu Ježíšově můžeme předstoupit před Boha s důvěrou, nesmíme se však k Němu přibližovat s hrubou opovržlivostí, jakoby nám byl roven. Jsou takoví, kteří oslovují velikého, všemohoucího a svatého Boha, který sídlí v nedostupném světle, jakoby oslovovali sobě rovného nebo dokonce někoho podřízeného. Jsou takoví, kteří se chovají v domě Božím tak, jak by se neodvážili chovat ani v předsíni pozemského vládce. Takoví by si měli uvědomit, že na ně pohlíží Bůh, kterého uctívají serafini a před Nímž si andělé zastírají své tváře. Bůh je hodem nejvyšší úcty. Všichni, kdož opravdu poznají jeho přítomnost, skloní se před Ním v pokoře. – PP 252 ML 281.6

Úcta k Božímu jménu

„Svaté a hrozné jest jméno jeho.“ (Ž 111,9) ML 282.1

Také jménu Božímu by měla být prokazována úcta. Nikdy by se nemělo toto jméno pronášet lacině nebo bezmyšlenkovitě. Dokonce i v modlitbě by se mělo upustit od jeho častého nebo nepotřebného opakování. – Ed 243 ML 282.2

Ti, kteří jsou uvedeni do smluvního vztahu s Bohem, jsou zavázáni hovořit o Něm nejuctivějším způsobem plným respektu. ... ML 282.3

Spílání a všechna slova v podobě klení jsou zneuctěním Boha. Bůh vidí, Bůh slyší a neponechá přestupníka bez viny. Nebude zesměšňován. Ti, kteří berou Boží jméno nadarmo, shledají, že upadnout do rukou žijícího Boha, je děsivá věc. – Manuscript 126, 1901 ML 282.4

Bezmyšlenkovitou zmínkou o Bohu v běžném rozhovoru, odvolávání se na Něho při jednoduchých záležitostech a častým a bezmyšlenkovitým opakováním jeho jména Ho zneuctíváme. – PP 306, 307 ML 282.5

Jakou mdlou představu mají někteří o svatosti Boží a jak mnoho berou jeho svaté a ctihodné jméno nadarmo, aniž by si uvědomili, že je to Bůh, ten velký a hrozivý Bůh, o kterém mluví. Někteří, když se modlí, používají neopatrné a neuctivé výrazy, které zarmucují jemného Božího ducha a způsobují, že jejich prosby nejsou vpuštěny do nebes. – EW 70 ML 282.6

„Svaté a hrozné jest jméno jeho.“ Nikdy nemáme žádným způsobem zacházet lacině s názvy nebo pojmenováním Božství. Modlitbou vcházím do audienční síně Nejvyššího a měli bychom před Něho přicházet se svatou bází. Andělé si zakrývají v jeho přítomnosti své tváře. Cherubíni a zářící a svatí Serafíni přistupují k jeho trůnu s vážnou uctivostí. Čím více bychom měli my, smrtelné a hříšné bytosti, přicházet uctivým způsobem před Boha, našeho Tvůrce! – MB 157 ML 282.7

Úcta k Slovu Božímu

„Poslouchejte hlasu mého, a budu vaším Bohem, a vy budete mým lidem, a chodte po vši cestě, kterouž jsem vám přikázal, aby vám dobře bylo.“ (Jr 7,23) ML 283.1

Vy i já potřebujeme, aby bylo vyčištěno a zostřeno duchovní vidění, abychom spatřili schéma vykoupení tak, jak jsme ho ještě nikdy neviděli. Toužíme, aby naše srdce cítila mocné údery Spasitelovy lásky. V zkoumání Písem, v sycení se slovem života, ach uvažte, to je hlas Boží k duši. Někdy si můžeme poplést hlasy našich přátel; ale v Bibli máme Boží radu pro všechny důležité věci, které se týkají našich věčných zájmů a velmi mnoho se můžeme naučit o dočasných záležitostech. Učení Bible bude vždy přiléhat našim mimořádným podmínkám, bude zamýšlet připravit nás na vytrvání ve zkoušce a uzpůsobí nás pro naši Bohem danou práci. – Letter 94, 1893 ML 283.2

Bible je Boží Slovo hovořené k nám, stejně jako bychom ho mohli slyšet na vlastní uši. Uvědomíme-li si to, s jakou bázní budeme otvírat Boží Slovo a s jakou vážností budeme zkoumat jeho rady. Čtení a zkoumání Písem bude bráno jako společenství s Nekonečným. – ST April 4, 1906 ML 283.3

Máme otvírat Slovo Boží s úctou a upřímnou touhou poznat vůli Boží týkající se nás. Potom budou naše zkoumání řídit nebeští andělé. Bůh k nám promlouvá ve Svém Slově. Jsme v audienční síni Nejvyššího, v naprosté přítomnosti Boží. Kristus vstupuje do srdce. – ST March 28, 1906 ML 283.4

Ukažte, že ctíte svou víru, hovořice uctivě o posvěcených věcech. Nikdy nedovolte, aby z vašich rtů uniklo jediné vyjádření lehkosti nebo nicotnosti, když citujete Písma. Když berete do svých rukou Bibli, vzpomeňte si, že jste na svaté půdě. – FE 194, 195 ML 283.5

Úcta v domově

„Protož praví Hospodin Bůh Izraelský: Řeklť jsem byl zajisté, dům tvůj a dům otce tvého přisluhovati měl přede mnou až na věky, ale nyní praví Hospodin: Odstup to ode mne; nebo těch, kteříž mne ctí, poctím, kteříž pak mnou pohrdají, v pohrdání přijdou.“ (1 S 2,30) ML 284.1

Udělejte domácí život co možná nejvíce podobný nebeskému. – Manuscript 93, 1901 ML 284.2

Domov je pokládán základ prosperity církve. Vlivy, které vládnu domácím životem, jsou vnášeny do církevního života. Proto by měly církevní povinnosti nejdříve začít doma. – ST Sep. 1, 1898 ML 284.3

Ti, kteří řídí své rodiny správným způsobem, přinesou do církve vliv pořádku a úcty. – RH Feb. 19, 1895 ML 284.4

Otcové a matky, kteří dávají Boha ve svých domácnostech na první místo a kteří učí své děti, že počátek moudrosti je bázeň Hospodinova, oslavují Boha před anděly i před lidmi. ... Kristus v jejich domovech není cizincem. Jeho jméno je jméno domácnosti. Je uctíváno a slaveno. Andělé se radují v domovech, kde vládne svrchovaně Bůh a děti jsou vedeny ke ctění náboženství, Bible a svého Stvořitele. Takové rodiny mohou prohlašovat zaslíbení: *„Těch, kteříž mne ctí, poctím.“* – 5T 424 ML 284.5

Posvěcené společenství s Bohem rozjasňuje a ozřejmuje pohled na slavné věci připravené pro ty, kteří milují Boha a ctí jeho přikázání. Potřebujeme do našich denních životů vnést úctu. ... ML 284.6

Příliš mnoho maličností a běžností vnášíme do našich životních povinností a výsledkem je, že selžeme v patření na Toho, který je neviditelný. Takto ztrácíme v naší náboženské zkušenosti mnohá bohatá požehnání. – Letter 14, 1900 ML 284.7

Pravá úcta je projevena poslušností. Bůh nepřikázal nic, co by bylo nepodstatné a není Mu příjemnější žádný jiný způsob projevování úcty, jako poslušnost toho, co vyslovil. – CT 111 ML 284.8

Úcta k Božím reprezentantům

„A když posílal Hospodin Bůh otců jejich k nim posly své, ráno vstává a posílaje, proto že se přívětivě měl k lidu svému a k příbytku svému: Posmívali se poslům Božím, a pohrdali slovy jeho, a za svůdce měli proroky jeho, až se rozpálila prchlivost Hospodinova na lid jeho, tak aby nebylo žádného uléčení.“ (2 Pa 36,15.16) ML 285.1

Měla by být prokazována úcta k Božím reprezentantům – kazatelům, učitelům a rodičům, kteří jsou povoláni hovořit a jednat na jeho místě. Bůh je poctěn respektem, který jim prokazujeme. – Ed 244 ML 285.2

Výchova a vzdělání mládeže by mělo mít takový ráz, který by povznášel svaté věci a povzbuzoval čistou oddanou zbožnost k Bohu v jeho domě. Mnozí, kteří tvrdí, že jsou dětmi nebeského Krále, nevlastní pravé uznání svatosti věčných věcí. ... ML 285.3

Zřídka kdy jsou poučeni, že kazatel je Božím velvyslancem, že poselství, které přináší, je jedním z Božích nástrojů spásy duší a že všem, kteří mají přednost být uvedeni v jeho dosah, bude vůní života k životu nebo smrti k smrti. ... ML 285.4

Mnozí... doma činí bohoslužbu předmětem kritiky, schvalujíc jen některé věci a zavrhuje ostatní. ... Z pohledu služby svatyně, pokud má řečník nějakou vadu, buďte na pozoru se o tom zmiňovat. Mluvte pouze o dobré práci, kterou koná, o dobrých myšlenkách, které představil, kterým byste měli věnovat pozornost jako přicházející skrze Božího služebníka. ... ML 285.5

Nebylo-li sboru vštípeno správné ponětí o pravé bohoslužbě a pravé uctivosti, pak vzrůstá sklon k tomu, aby se svaté a věčné stavělo na stejnou úroveň se všedním. Potom ti, kteří se přiznávají k pravdě, budou urážkou Bohu a hanbou náboženství. Nikdy nemohou se svými nepřestovanými myšlenkami ocenit čisté a svaté nebe a být připraveni se sjednotit s uctívatelem nahoře v nebeských dvorech, kde je všechno čisté a dokonalé a každá bytost má dokonalou úctu k Bohu a jeho svatosti. ML 285.6

Dle Pavlova popisu se má každý člověk působením Božích poslů stát dokonalým v Kristu Ježíši. – 5T 496-500 ML 285.7

Úcta k domu Božímu

„Sobot mých ostříhati budete, a svatyně mé báti se budete: Já jsem Hospodin.“ (Lv 19,30) ML

286.1

Bůh je vznešený a svatý. Pokorné a věřící duši je jeho dům na zemi, místo, kde se jeho lidé scházejí na bohoslužbu, branami nebes. Píseň chvály a slova hovořená Božími služebníky jsou jeho nástroji k přípravě lidu pro sbor nahoře, pro tu nejvznešenější bohoslužbu. – YI Oct. 8, 1896 *ML 286.2*

Když věřící vstupují do místnosti shromáždění, měli by to konat způsobně a tiše se odebrat na svá místa. ... Ani před ani po pobožnosti se nemá trpět, aby přítomní v domě Božím mluvili o všedních věcech, šeptali nebo se smáli. Upřímná a opravdová uctivost by měla charakterizovat všechny uctívatele. *ML 286.3*

Jestliže někdo má několik minut času do začátku shromáždění, pak by měl v tichém rozjímání zachovat ducha pravé zbožnosti a povznést své srdce v modlitbě k Bohu, aby bohoslužba byla pro jeho vlastní srdce zvláštním požehnáním a mohly být přivedeny k přesvědčení a obrácení i jiné duše. Měli by pamatovat na to, že jsou v domě přítomni nebeští poslové. My všichni svým neklidem a nevyužitím okamžiků k rozjímání a modlitbě ztrácíme sladké společenství s Bohem. ... *ML 286.4*

Pozvedněte korouhev křesťanství v myslích svých dětí. Pomozte jim, aby si vetkali Ježíše do svých zkušeností, uče je nejvyšší úcty k domu Božímu a porozumění, že když vstoupí do domu Božího, mělo by se tak dít se srdci měkkými a podvolenými myšlenkám jako jsou tyto: „Bůh je zde. Toto je jeho dům. Musím mít čisté myšlenky a nejsvatější záměry. ... Zde je místo, kde se Bůh setkává se svým lidem a požehnává Mu.“ ... *ML 286.5*

Rodiče by nejenže měli učit, ale také přikazovat svým dětem, aby vcházeli do svatyně s klidem a úctou. – 5T 492-496 *ML 286.6*

Cvičte úctu dokud se nestane součástí vašeho já. – YI Oct. 8, 1896 *ML 286.7*

Úcta k sobotě

„Pomni na den sobotní, abys jej světil.“ (Ex 20,8) ML 287.1

„Pamatuj“ je vloženo na samý počátek čtvrtého přikázání. Rodiče, musíte v sobě pamatovat na sobotní den, abyste ho světili. A pokud to budete činit, dáváte tím i správné poučení svým dětem; budou ctít Boží svatý den. ... Po celý týden mějte na zřeteli Hospodinovu svatou sobotu, protože tento den mám být zasvěcen službě Boží. Je to den, kdy ruce mají odpočinout od světského zaměstnání a kdy má být věnována zvláštní pozornost potřebám duše. – Manuscript 57, 1897 ML 287.2

Sobota – ach! učiňte ji tím nejsladším a nejpožehnanějším dnem celého týdne. ... Rodiče mohou a měli by věnovat pozornost svým dětem, číst jim nejpřitažlivější pasáže biblické historie, vzdělávající je k úctě sobotního dne zachováváním ho v souladu s přikázáními. ... Pokud naberou správný směr, mohou sobotu učinit rozkoší. Děti mohou být zaujaty dobrou četbou nebo rozhovorem o spasení jejich duší. – RH April 14, 1885 ML 287.3

Během dne by všichni měli mít příležitost být venku. ... Ať jsou jejich mladé mysle ve spojení s Bohem v krásné scénérii přírody. Ať je jejich pozornost povolána ke znamením Boží lásky k člověku v jeho stvořeném díle. ... Když sledují krásné věci, které Bůh stvořil pro štěstí člověka, budou vedeni na Něho pohlížet jako na něžného a milujícího Otce. ... Jakmile si Boží charakter navléká výraz lásky, shovívavosti, krásy a přitažlivosti, jsou přitahováni Jej milovat. – 2T 583, 584 ML 287.4

Sobota je zlatou sponou, která spojuje Boha a jeho lid. – 6T 351 ML 287.5

Světít sobotu Páně znamená věčné spasení. – 6T 356 ML 287.6

On je živý Bůh

„Ale Hospodin jest Bůh pravý, jest Bůh živý a král věčný.“ (Jr 10,10) ML 288.1

„Tvář má předcházeti vás bude“ (Ex 33,14), bylo zaslíbení dané během pouti skrze poušť. Toto ujištění bylo doprovázeno zázračným zjevením Božího charakteru, které uschopnilo Mojžíše, aby zvěstoval celému Izraeli dobrotu Boží a poučil je plně o vlastnostech jejich neviditelného Krále. ...

ML 288.2

Až do konce svého dlouhého života trpělivé služby pokračoval Mojžíš ve svém domlouvání Izraeli, aby udržovali své oči upřeny na svého božského Vládce. ... ML 288.3

S jakou důvěrou ujišťoval Mojžíš Izraelity o milosrdných Božích vlastnostech! Často během pobytu na poušti bojoval s Bohem za chybný Izrael a Bůh je ušetřil. ... ML 288.4

Prorok se dovolával v zájmu vyvoleného národa zázračných důkazů a zaslíbení Božích. A pak, jako nejsilnější ze všech proseb, žádal o Boží lásku pro padlého člověka. ... *„Odpust', prosím, nepravost lidu tohoto podle velikého milosrdenství svého, tak jako jsi odpouštěl lidu tomuto, jakž vyšel z Egypta až dosavad.“* (Nu 14,19) ML 288.5

Bůh milostivě odpověděl: *„Odpustil jsem vedlé slova tvého.“* (Nu 14,20) A potom udělil Mojžíšovi ve formě proroctví poznání svého záměru týkajícího se závěrečného vítězství jeho vyvoleného lidu. *„A však živ jsem já,“* prohlásil, *„a sláva má naplňuje všecku zemi.“* (Nu 14,21) ... Boží sláva, jeho charakter, jeho milosrdná laskavost a něžná láska – vše, zač Mojžíš prosil v zájmu Izraele, mělo být lidstvu zjeveno. A toto zaslíbení Boží mělo být dvojitě ujištěno. Bylo potvrzeno přísahou. Tak dlouho, jak Bůh žije a vládne, bude zjevena *„mezi národy sláva jeho, mezi všemi lidmi divy jeho“* (Ž 96,3). – RH March 18, 1915 ML 288.6

Bůh je můj Otec

„Pohled'te, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli. Protoť svět nezná nás, že jeho nezná.“ (1 J 3,1) ML 289.1

Jaká láska. Jaká jedinečná láska, že hříšníci a cizinci, jako jsme my, mohou být přivedeni zpět k Bohu a být přijati do jeho rodiny! Můžeme ho oslovovat něžným jménem: „*Otče náš*,“ což je znamením našich sympatií k Němu a zárukou jeho jemné starostlivé pozornosti a vztahu k nám. A Syn Boží, patřící na dědice milosti, „*nestydí se jich nazývati bratřími*“ (Žd 2,11). Mají ještě posvátnější vztah k Bohu než mají andělé, kteří nikdy nepadli. ML 289.2

Všechna otcovská láska, která se přenáší z generace na generaci skrze kanálky lidských srdcí a všechny zdroje něžnosti, které se otevřely v lidských duších, jsou jako útlé pramínky bezmezného oceánu, srovnají-li se s nekonečnou a nevyčerpatelnou láskou Boží. Jazyk to nemůže vyslovit; pero to nemůže popsat. Můžete nad tím uvažovat každý den vašeho života; můžete pečlivě zkoumat Písma, abyste jim porozuměli; můžete povolat každou moc a schopnost, kterou vás Bůh obdařil, abyste pochopili lásku a soucit nebeského Otce, a přesto je za tím nekonečné neznámo. – BEcho Aug. 15, 1889 ML 289.3

V každém ze svých dětí spatřuje Bůh podobnost svého jednorozeného Syna. Dívá se na ně s větší láskou, než může nějaký jazyk vyslovit. Objímá je náručí své lásky. Hospodin se raduje ze svého lidu. – Letter 30, 1892 ML 289.4

Vykoupil nás z lhostejného světa a vybral si nás, abychom se stali členy královské rodiny, syny a dcerami nebeského Krále. Zve nás, abychom Mu věřili hlubší a silnější důvěrou než má dítě ke svému pozemskému otci. – COL 142 ML 289.5

Bůh je nám něžným a soucitným nebeským Otcem. – Manuscript 1, 1891 ML 289.6

Bůh je se mnou

„Hospodin zástupů jest s námi, hradem vysokým jest nám Bůh Jákobův.“ (Ž 46,8) ML 290.1

„Emmanuel, ... Bůh s námi,“ (Mt 1,23) znamená pro nás vše. Jaký to pokládá široký základ pro naši víru. Jakou naději nadutou nesmrtelností to představuje před věřící duší. Bůh s námi v Kristu Ježíši, aby nás doprovázel na každém kroku naší poutě k nebesům. Duch svatý s námi jako utěšitel, vůdce v našich těžkostech, aby nás konejšil v našich utrpeních a zaštilil nás v pokušení. *„Ó hlubokosti bohatství i moudrosti i umění Božího!“* (Ř 11,33) – Letter 31, 1892 ML 290.2

Bůh přikázal Izraeli skrze Mojžíše: *„I udělajít' mi svatyni, abych bydlil uprostřed nich“* (Ex 25,8) a On přebýval ve svatyni, uprostřed svého lidu. Přes všechno jejich strastiplné putování pouští byl s nimi symbol jeho přítomnosti. Takto Kristus postavil svůj stan vedle stanů lidí, aby mohl mezi námi přebývat a seznámit nás se svým božským charakterem a životem. ... ML 290.3

Od té doby, co přišel Ježíš, aby v nás přebýval, víme, že Bůh je obeznámen s našimi zkouškami a soucítí s našimi zármutky. Každý Adamův syn a dcera mohou porozumět, že náš Stvořitel je přítel hříšníků. ... ML 290.4

„Bůh s námi“ je ujištěním našeho vysvobození z hříchu, ujištěním naší moci poslouchat nebeský zákon. – DA 23-25 ML 290.5

Kristus se snažil vyučovat pro nás tak potřebnou velkou pravdu, že Bůh je vždycky s námi, obyvatelem každého příbytku, a že je obeznámen s každou činností vykonávanou na zemi. Zná myšlenky, které se vytváří v mysli a jsou schvalovány duší. Slyší každé slovo, které padá ze rtů lidských bytostí. Kráčí a pracuje uprostřed všech našich životních jednáních. Zná každý plán a posuzuje každou metodu. – RH May 30, 1899 ML 290.6

Bůh mne vidí

„*Bůh vševidoucí.*“ (Gn 16,13 – ČEP) ML 291.1

Bůh je bdělým pozorovatelem jednání lidských dětí. Nic se nevyskytne na zemi nebo nebi bez vědomí Stvořitele. Nic se nemůže stát bez jeho svolení. Člověk, na kterém může záviset osud říše, je sledován s bdělostí, která nezná odpočinku, Toho, který „dává vítězství králům,“ a kterému patří „*pavézy země*“. A chudý člověk je tak stejně citlivě sledován, jako monarcha na svém trůnu. ML 291.2

Bůh neustále pracuje pro dobro svých stvoření. ... Nesčetněkrát Bůh zakročil, aby odvrátil smrt, aby zachoval muže, ženy a děti v bezpečí, když měl satan v úmyslu závěr celkově ničící. ... ML 291.3

Tento svět byl znamenitě požehnán Bohem. Lidské bytosti jsou přijímateli nespočetných milosrdenství. Prozřetelnost nad nimi dohlíží a chrání je. Jsou na ně vylity nejvybranější dary nebeské pokladnice. – AUCR Jan. 1, 1902 ML 291.4

Bůh tě zná jménem. Zná každou činnost tvé života. – Manuscript 14, 1894 ML 291.5

Bůh zná každou myšlenku, každý záměr, každý plán, každý motiv. ... Tak jako umělec přenáší na plátno rysy tváře, tak jsou rysy každého jednotlivého charakteru přenášeny do nebeských knih. Bůh má dokonalou fotografii charakteru každého člověka. – ST July 31, 1901 ML 291.6

Bůh touží, abyste rozpoznali božskou přítomnost. Jeho pokoj, útěcha, milost a radost změni stín smrti v zářivé ráno a požehnaný sluneční svit. ... Uctivý duch si uvědomuje, že srdce musí být udržováno Boží mocí. Přísluhující andělé otevírají oči mysle a duše, aby mohly být spatřeny obdivuhodné věci božského zákona ve světě přírody a ve věčných věcech zjevených Duchem svatým. – Letter 14,1900 ML 291.7

Bůh se o mne stará

„Nebojž se, nebo jsem já s tebou; nestrachujž se, nebo já jsem Bůh tvůj. Posilním tě, a pomáhati budu tobě, a podpírati tě budu pravici spravedlnosti své.“ (Iz 41,10) ML 292.1

Hospodin je v činném spojení s každou částí svého obrovského panství. Je představen jako lnoucí k zemi a jejím obyvatelům. Naslouchá každému slovu, které je vysloveno. Slyší každý sten. Naslouchá každé modlitbě. Sleduje pohyb každého. ... ML 292.2

Bůh se vždycky staral o svůj lid. ... Kristus učil své učedníky, že velikost božské pozornosti dané jakémukoliv předmětu je úměrná pozici jemu přidělené při Božím stvoření. Upozornil je na ptactvo nebes. Žádný vrabeček, pravil, nepadne na zem bez povšimnutí našeho nebeského Otce. A pokud On bere v ohled malého vrabečka, tak jistotně jsou v jeho očích vzácné duše těch, za které Kristus zemřel. Hodnota člověka, ocenění, které na něho vložil Bůh, je zjeveno v kříži na Golgotě.

... ML 292.3

Boží milost a láska pro padlou lidskou rasu se nepřestala hromadit ani neztratila svůj směr k zemi. – ST Nov. 17, 1898 ML 292.4

Je pravda, že přijdou zklamání. Musíme počítat se souženými, ale máme všechno, velké i malé věci, odevzdat Bohu. Bůh nebude uveden do rozpaků velkým počtem našich stížností, ani nebude přemožen tíhou našich břemen. Jeho bdělá péče se rozprostírá nad každou domácností a obklopuje každého jedince. Zajímá se o každé naše jednání a trápení. Zaznamenává každou slzu. Je dotčen pocitem našich slabostí. Všechna soužení a zkoušky, které nás zde postihují, jsou dovoleny, aby uskutečnili jeho záměry lásky k nám – „*abychom došli účastnosti svatosti jeho,*“ (Žd 12,10) a takto se stali účastníky plné radosti, která se nachází v jeho přítomnosti. – BEcho Sep. 1, 1889 ML 292.5

Bůh je vším ve všem

„Rozpomeňte se na první věci od věků stalé, nebo já jsem Bůh silný, a není žádného více Boha, aniž jest mně podobného.“ (Iz 46,9) ML 293.1

V nebi je Bůh vším ve všem. Zde nejsvrchovaněji vládne svatost. Není zde nic, co by ničilo dokonalý soulad s Bohem. Jestli tam vskutku putujeme, bude v našich srdcích přebývat duch nebes. Ale jestli ani nyní nenacházíme potěšení v přemítání o nebeských věcech, pokud nemáme zájem v hledání poznání Božího ani osvětlení patřením na Kristův charakter a pokud není pro nás svatost přitažlivá, potom si můžeme být jisti, že naše naděje na nebesa je marná. Dokonalá shoda s Boží vůlí je nejvyšší cíl, který by měl být neustále před křesťanem. Rád bude hovořit o Bohu, o Ježíši a o domově blaženosti a čistoty, které Kristus připravil pro ty, kteří Ho milují. Uvažování nad těmito tématy, když se duše kochá s požehnaných Božích ujištění, představuje apoštol jako okoušení „*moci věka budoucího*“ (Žd 6,5). – BEcho Sep. 1, 1889 ML 293.2

Poznání Boha, jak je zjeveno v Kristu, je poznání, které musí mít všichni ti, kteří jsou spaseni. Je to poznání, které koná přetváření charakteru. Toto obdržené poznání, přetvoří duši k Božímu obrazu. Udělí celé bytosti duchovní moc, která je božská. ... ML 293.3

„A pro tu příčinu,“ praví Pavel, „klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista, z něhožto všeliká rodina na nebi i na zemi jmenuje se, aby vám dal, podle bohatství slávy své, mocí posilněnu býti skrze Ducha svého na vnitřním člověku, aby Kristus skrze víru přebýval v srdcích vašich, abyste v lásce vkořenění a založení jsouce, mohli stihnouti se všemi svatými, kteraká by byla šíř, a dlouhost, a hlubokost, a vysokost, a poznati přenesmírnou lásku Kristovu, abyste tak naplnění byli ve všelikou plnost Boží.“ (Ef 3,14-19) – MH 425, 426 ML 293.4

Bůh v přírodě

„Nebesa vypravují slávu Boha silného, a dílo rukou jeho obloha zvěstuje.“ (Ž 19,2) ML 294.1

Bůh nás obklopil překrásnou scénérií přírody, aby přitáhl a zaujal mysl. Jeho plánem je, abychom spojovali nádheru přírody s jeho charakterem. Pokud věrně studujeme knihu přírody, najdeme úrodný zdroj pro přemýšlení o nekonečné lásce a moci Boží. ... ML 294.2

Velký Mistr Umělec nakreslil na přesouvající se a proměnlivé nebeské plátno nádheru západu slunce. Zbarvil a ozdobil nebesa zlatem, stříbrem a karmínem, jakoby brány vysokých nebes byly doširoka otevřené, abychom mohli spatřit jeho zář a naše představivost mohla pochopit vnitřní slávu. Mnozí se bezstarostně odvracejí od tohoto nebeského vyrytého obrazu. Selhávají v sledování nekonečné lásky a moci Boží v neobyčejných krásách, které jsou viděny na nebi, ale jsou téměř v transu, když vidí nedokonalé malby, imitace Mistra Umělce. ML 294.3

Vykupitel světa si zvolil volnou přírodu ve které ukazuje své lekce poučení. ... Vybral si lesíky a pobřeží, kde by mohl mít impozantní pohled na terén a rozličnou krajinu, aby mohl ilustrovat důležité pravdy království Božího pomocí Božích skutků v přírodě. – ST June 4, 1874 ML 294.4

Podívejte se na podivuhodné a překrásné věci v přírodě. Přemýšlejte na jejich úžasné přizpůsobení se potřebám a štěstí nejen člověka, ale veškerého žijícího stvoření. Sluneční svit a déšť, který oblažuje a občerstvuje zemi, kopce, moře a roviny, všechno k nám promlouvá o Stvořitelově lásce. Je to Bůh, kdo uvádí poupátko v květ a květ v ovoce. Je to On, kdo naplňuje denní potřeby všeho jeho stvoření. – BTS November, 1908 ML 294.5

Srdce se zrychlí a tepe novou a hlubší láskou smíchanou s bázní a úctou, když pozorujeme Boha v přírodě. – ST June 4, 1874 ML 294.6

Bohatý život v Kristu

„Já jsem přišel, aby život měly, a hojně aby měly.“ (J 10,10) ML 295.1

Všechny stvořené bytosti žijí vůlí a mocí Boží. Jsou přijímateli života Syna Božího. Ať jsou jakkoliv schopní a talentovaní, ať jsou jejich kapacity sebevětší, jsou zásobeni životem ze zdroje veškerého života. On je zdrojem a fontánou života. Pouze Ten, který jediný měl nesmrtelnost, přebývajíc ve světle a životě, mohl říct: *„Mám moc položit svůj život a mám moc zase vzít jej.“* (Podle J 10,18) ... ML 295.2

Kristus byl oděn právem udělovat nesmrtelnost. Život, který v lidskosti položil, znovu vzal a dal lidstvu. *„Já jsem přišel,“* praví, *„aby život měly, a hojně aby měly.“* ... ML 295.3

Všichni, kteří jsou s Kristem skrze víru jedno, obdržují zkušenost, která je životem k věčnému životu. ... *„Nebo já živ jsem, a i vy živi budete.“* (J 14,19) ML 295.4

Kristus se stal jedno s lidstvím, aby se lidství mohlo stát jedno v Duchu a životě s Ním. Předností této jednoty v poslušnosti Slova Božího se jeho život stává jejich životem. Kajícím praví: *„Já jsem vzkříšení i život.“* Smrt je Kristem brána jako spánek – ticho, tma, spánek. Hovoří o ni, jakoby byla jen na krátký čas. *„A každý, kdož jest živ, a věří ve mne,“* praví, *„neumřeť na věky.“* (J 11,25.26) A pro věřící je smrt jen malou záležitostí. Umřít s ním je pouze spánek. – YI Aug. 4, 1898 ML 295.5

Stejná moc, která pozvedla Krista z mrtvých, pozvedne jeho církev a oslaví ji s Kristem jako jeho nevěstu nad všechna knížectví, moci a nad všechna jména, která jsou jmenována nejen na tomto světě, ale také i v nebeských dvorech, v tom světě nahoře. Vítězství spících svatých bude skvělé v ránu vzkříšení. – YI Aug. 11, 1898 ML 295.6

Kristus je mým dokonalým příkladem

„Nebo i k tomu povolání jste, jako i Kristus trpěl za nás, nám pozůstaviv příklad, abychom následovali šlépějí jeho. Kterýž hříchu neučinil, aniž jest lest nalezena v ústech jeho.“ (1 Pt 2,21.22)

ML 296.1

Kristus je naším příkladem ve všech věcech. Z prozřetelnosti Boží se jeho raný život odehrál v Nazaretu, kde byli takoví obyvatelé, že byl neustále vystaven pokušením a bylo pro Něj nezbytné být střežen, aby zůstal čistý a neposkvrněný mezi tím mnohým hříchem a zlem. Kristus si toto místo nevybral sám. Jeho nebeský Otec Mu vybral toto místo, kde by mohl být jeho charakter zkoušen a osvědčován mnohými způsoby. Raný Kristův život byl vystaven krutým zkouškám, těžkostem a sporům, aby mohl rozvinout dokonalý charakter, který Ho činí dokonalým příkladem pro děti, mládež i dospělé. ... ML 296.2

Kristův život byl určený, aby ukazoval, že čistota, pevnost a neústupnost v zásadě nejsou závislé na životu osvobozeného od těžkostí, chudoby a protivenství. Zkoušky a strádání, na které si tolik mladých stěžuje, snášel Kristus bez reptání. A tato disciplína je tou zkušeností, kterou potřebuje mládež, jenž dá pevnost jejich charakteru a učiní je podobné Kristu a silné v duchu odolat pokušení. Pokud se oddělí od vlivu těch, kteří je vedou na scestí a ke zkáze jejich mravnosti, tak nebudou přemoženi satanovými podvody. Skrze denní modlitbu k Bohu budou mít od Něho moudrost a milost, nést rozpory a strohou životní realitu a vyjdou vítězně. Pevnost a vyrovnanost mysle se může udržet jedině bdělostí a modlitbou. Kristův život byl příkladem vytrvalé energie, které nebylo dovoleno se oslabit výtkami, strádáním nebo těžkostmi. ... A právě v takovém stupni, kterým podporují svou bezúhonnost charakteru pod vlivem zastrašování, se bude jejich statečnost, pevnost a moc vítězit zvětšovat a oni budou silně růst v duchu. – YI March, 1872 ML 296.3

Kristus – můj starší Bratr

„A protože ve všem připodobněn býti měl bratřím, aby milosrdný byl a věrný nejvyšší kněz v tom, což by u Boha k očištění hříchů lidu jednáno býti mělo.“ (Žd 2,17) ML 297.1

Starší Bratr naší lidské rasy je u věčného trůnu. Shlíží na každou duši, která obrací svůj obličej k Němu, jako Spasiteli. Ze zkušenosti ví, co jsou slabosti lidstva, jaké jsou naše potřeby a kde leží síla našich pokušení. ... Dohlíží na tebe, třesoucí se dítko Boží. Jsi pokoušen? On tě vysvobodí. Jsi slabý? On tě posílí. Jsi neznalý? On tě osvítlí. Jsi zraněn? On tě uzdraví. Pán *„sčítá počet hvězd“* a přesto *„uzdravuje skroušené srdcem, a uvazuje bolesti jejich“* (Ž 147,4.3). ML 297.2

At' jsou vaše úzkosti a zkoušky jakékoliv, rozprostřete váš případ před Boha. Váš duch bude povzbuzen k vítězství. Bude před vámi otevřen způsob rozplést se z překážek a těžkostí. Čím více víte, že jste slabší a bezmocní, tím silnější se stanete v jeho síle. Čím těžší jsou vaše břemena, tím požehnanější bude odpočinek ve složeních jich na vašeho Nositele Břemen. ML 297.3

Okolnosti mohou rozdělit přátele. Nepokojné vody širokého oceánu se mohou vlnit mezi námi a nimi. Ale žádná okolnost, ani vzdálenost nás nemůže oddělit od Spasitele. At' jsme kdekoliv, je po naší pravici, aby nás podpořil, podržel, pozdvihl a povzbudil. Kristova láska pro jeho vykoupené je větší než láska matky k jejímu dítěti. Naší předností je spočívat v jeho lásce a říct: „Budu Mu věřit, protože dal za mne svůj život.“ ML 297.4

Lidská láska se může změnit, ale Kristova láska nezná změnu. Když k Němu voláme o pomoc, je jeho ruka natažena k záchraně. – MH 71, 72 ML 297.5

Touží, abychom si uvědomili, že se vrátil do nebes jako náš Starší Bratr a že nám byla dána k dispozici ta nezměrná moc Jemu dána. – 9T 186 ML 297.6

Ježíš jako mládenec

„Dítě pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm.“ (L 2,40)

ML 298.1

Pozoruhodný je svým významem krátký zápis o jeho raném mládí: *„Dítě pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v něm.“* Před tváří svého Otce Ježíš *„prospíval moudrostí, postavou i oblibou u Boha a u lidí“* (L 2,52). Na svůj věk byl mimořádně duševně čilý a bystrý, přemýšlivý a moudrý. Celá jeho povaha byla krásná ve své symetrii. Jeho schopnosti duševní i tělesné se postupně vyvíjely v souladu se zákonitostmi dětského věku. *ML 298.2*

Jako dítě zjevoval Ježíš neobyčejný půvab. Jeho učenlivé ruce byly vždy ochotny pomoci druhým. Projevoval trpělivost, kterou nic nedovedlo narušit a opravdovost, která nikdy neobětuje bezúhonnost. Jeho život zjevoval dar nesobecké zdvořilosti v zásadové pevnosti jako skála. *ML 298.3*

S hlubokou vroucností sledovala Ježíšova matka rozvoj svého dítěte a povšimla si, že jeho povaha vykazuje znaky dokonalosti. Snažila se s radostí povzbuzovat tuto jasnou a bystrou mysl. ...

ML 298.4

Z jejich úst a ze svitků proroctví se Ježíš dovídal o nebeských věcech. Na klíně své matky se nyní učil týmž slovům, která sám vzkazoval Izraeli po Mojžíšovi. Ani když vyspěl z dětských let, nevyhledával rabínské školy. Nepotřeboval vzdělání, jež by tam mohl získat, neboť jeho učitelem byl Bůh. ... *ML 298.5*

Jelikož získal vzdělání, jak ho můžeme získat i my, jeho důvěrné obeznámení se s Písmem ukazuje, jak pilně byly jeho raná léta věnována studiu Božího Slova. ... Od prvních začátků rozumového vnímání ustavičně rostl v duchovní milost a poznání pravdy. – DA 68-70 *ML 298.6*

Kristus byl poslušný

„I šel s nimi, a přišel do Nazarétu, a byl poddán jim. A Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.“ (L 2,51.52) ML 299.1

Nehledě na svaté Kristovo poslání, jeho povznešený vztah s Bohem, kterého si byl plně vědom, se Kristus necítil povznesen nad vykonávání praktických životních povinností. Byl Stvořitelem světa a přesto uznal své povinnosti vůči svým pozemským rodičům a na výzvu povinnosti v souladu s přáními jeho rodičů, se s nimi vrátil z Jeruzaléma po pasce a byl jim podřízen. *ML 299.2*

Podvolil se vládě rodičovské autority a uznal závazky syna, bratra, přítele a obyvatele. Vykonával své povinnosti k pozemským rodičům s uctivou zdvořilostí. Byl Majestátem nebes. V nebi byl velkým Velitelem. Andělé milovali konat jeho rozkazy. A nyní byl ochotným služebníkem, veselým a poslušným synem. *ML 299.3*

Ježíš nebyl dán stranou vlivu věrné služby očekávané od syna. Neusiloval vykonat nic významného, aby vynikl mezi jinými mladými anebo aby dokazoval své nebeské zrození. Dokonce jeho přátelé a příbuzní po celá léta, kdy Kristus prožíval mezi nimi svůj život, neviděli žádnou zvláštní známku jeho božskosti. Kristus byl klidný, sebezapíravý, jemný, veselý, laskavý a vždy poslušný. ... *ML 299.4*

Z mlčení Písma o dětství a mládí Krista se mají rodiče a děti naučit důležitou lekcí. Byl naším příkladem ve všech věcech. V malé zmínce dané o jeho dětství a mladém životě je příklad pro rodiče stejně jako pro děti, že čím tišeji a nepozorovaněji proběhne doba dětství a mladiství a čím je přirozenější a více zbavena umělé zábavy, tím to bude pro dítě bezpečnější a tím příznivější pro formování povahy čistoty, přirozené jednoduchosti a pravé mravní hodnoty. – YI February, 1873 *ML 299.5*

Kristus pokoušen stejně jako my

„Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýž by nemohl čitedlen býti mdlob našich, ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu.“ (Žd 4,15) ML 300.1

Příchod Kristův na tuto zem byl velkou událostí nejen pro tento svět ale pro všechny světy v Božím vesmíru. Přišel, aby na sebe vzal naši přirozenost, aby byl pokoušen ve všech bodech jako jsme my a přesto nám představil příklad dokonalé čistoty a neposkvrněného charakteru. Poněvadž byl pokoušen ve všech bodech jako jsme my, ví, jak s námi soucítit. Ví, jak litovat a jak pomáhat dětem a mládeži, protože On byl také dítětem a rozumí všem zkouškám pokušení, kterými jsou děti obklopeni. ... ML 300.2

Jeho oči zářily výrazem té lásky, která Ho vedla, aby opustil nebeské dvory a přišel na zem zemřít na místě hříšníka. ... Litoval a miloval nejen ty, kteří usilovali být poslušní a milující, ale také ty, kteří byli umínění a zvrácení. Ježíš se nezměnil. Je stejný včera, dnes a navěky a stále miluje a lituje bloudící, usilující přitáhnout si je k sobě, aby jim mohl dát božskou pomoc. Ví, že démonická moc se prodírá do každé duše, usilujíc o nadvládu. Ale Ježíš přišel, aby zlomil satanovu moc a vysvobodil zajaté. ML 300.3

V Kristu byl zjeven Otcův charakter. Když se děti dívaly na jeho tvář, viděly z jeho očí vyzařovat čistotu a dobrotu. V jeho vzezření byla smíšená jemnost, tichost, láska a vědomá síla. Ale ačkoliv každé slovo, každé gesto a každý výraz jeho tváře věstil o jeho božské svrchovanosti, poznávalo lidství jeho chování a postoj. Přišel jen z jediného důvodu a to byla spása ztraceného. – YI June 23, 1892 ML 300.4

Kristus ve mně naděje slávy

„Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest přebývání Krista v vás, kterýž jest naděje slávy.“ (Ko 1,27) ML 301.1

„Přebývání Krista v vás, kterýž jest naděje slávy.“ Vědomí tohoto tajemství poskytuje klíč ke všem dalším. Otevírá duši pokladnici vesmíru, možnosti nekonečného rozvoje. ML 301.2

A tento rozvoj je získán skrze neustálé odhalování nám Boží povahy – slávy a tajemství psaného Slova. Kdyby nám bylo umožněno získat plné pochopení Boha a jeho Slova, nebylo by pro nás již hlubšího odhalení pravdy ani většího poznání či hlubšího rozvoje. Bůh by přestal být nejvyšším a člověk by se přestal vyvíjet. Díky Bohu, že to tak není. Jelikož Bůh je nekonečný a v Něm jsou skryty všechny poklady moudrosti, můžeme po celou věčnost stále hledat, stále se učit a přesto nevyčerpat bohatství jeho moudrosti, dobroty nebo moci. – Ed 172 ML 301.3

Ať hledač Božího spasení vlastní tu stejnou energii a naléhavost, kterou by měl pro světský poklad a cíl bude získán. ... ML 301.4

Všichni, kteří jsou učiněni zde účastníky jeho spasení a kteří doufají, že se budou podílet na nádherách budoucího království, se musí spojit s Kristem. Každý musí cítit, že je zodpovědný za svůj případ. ... Pokud toto podporuje jejich křesťanskou pouť, Ježíš, ta naděje slávy, bude v nich a oni budou milovat vyslovovat jeho velebnost, že mohou být obcerstveni. Případ jejich Mistra bude blízko nich a bude jim vzácný. ... Každý křesťan musí jít dál od síly k síle a zaměstnávat všechny své schopnosti v Boží věci. – 1T 179 ML 301.5

Život opravdového věřícího odhaluje přebývajícího Spasitele. ... Jeho celý život je svědectvím moci milosti Kristovy. – 7T 67 ML 301.6

Můj strážný anděl

„Nebo andělům svým přikázal o tobě, aby tě ostříhali na všech cestách tvých.“ (Ž 91,11) ML 302.1

Ochraňující anděl je ustanoven pro každého Kristova následovníka. Tito nebeští pozorovatelé zaštiťují spravedlivého před mocí zlých. Toto si uvědomil i sám satan, když řekl: *„Zdaliž se Job darmo bojí Boha? Zdaž jsi ty ho neohradil i domu jeho a všeho, což má, se všech stran?“* (Jb 1,9.10) Působení, kterým Bůh ochraňuje svůj lid, je představeno ve slovech žalmisty: *„Vojensky se klade anděl Hospodinův okolo těch, kteří se Ho bojí a vysvobozuje je.“* (Ž 34,8) – GC 512, 513 ML 302.2

Viděla jsem něžnou lásku, kterou má Bůh pro svůj lid a je velmi veliká. Viděla jsem anděly nad svatými, jak měli okolo nich rozprostřena svá křídla. Každý svatý měl svého anděla. Pokud svatí plakali během zastrašování, nebo byli v nebezpečí, tak andělé, kteří s nimi vždy chodili, rychle vzlétli, aby nesli tato poselství, a andělé v městě přestali zpívat. ... Přinesli poselství vzhůru a všichni andělé v městě plakali a potom hlasitým hlasem řekli: „Amen.“ Ale pokud svatí upřeli své zraky na cenu, která byla před nimi a slavili Boha chválením Ho, potom andělé nesli do města radostné zprávy a andělé v městě se dotýkali svých zlatých harf a zpívali hlasitým hlasem: „Haleluja!“ a nebeské klenby zvonili jejich nádhernými písněmi. – EW 39 ML 302.3

Jeho andělé jsou ustanoveni, aby nás hlídali a pokud se dáme pod jejich opatrování, tak budou po naší pravici v každé době nebezpečí. Pokud jsme nevědomě v nebezpečí napětí špatného vlivu, budou andělé po našem boku, vyzývají nás k lepšímu směru, vybírají pro nás slova a ovlivňují naše konání. Takto může náš vliv být tichý, nevědomý, ale mocnou silou v tažení druhých ke Kristu a k nebeskému světu. – RH Feb. 15, 1906 ML 302.4

Andělé v mém denním životě

303.1 „*Vojensky se klade anděl Hospodinův okolo těch, kteříž se ho bojí, a zastává jich.*“ (Ž 34,8) *ML*

I dnes... procházejí nebeští poslové křížem krážem zemí a snaží se potěšit zarmoucené, chránit kajícíky a získat srdce lidí pro Krista. Nemůžeme je spatřit na vlastní oči, přesto jsou s námi, aby nás vedli, poučovali a ochraňovali. ... *ML 303.2*

Tito andělé světla vytvářejí nebeské ovzduší kolem člověka a pozdvihují nás k neviditelnému a věčnému. Svýma očima je nemůžeme spatřit, pouze duchovním zrakem můžeme rozeznat nebeské věci. Pouze duchovním sluchem můžeme zachytit souzvuk nebeských hlasů. ... *ML 303.3*

Znovu a znovu posilují povzbudivá slova andělů umdlévajícího ducha věrných, povznášejí jejich mysle nad věci pozemské a způsobují, že vírou patří na bílá roucha, koruny a vítězné palmové ratolesti, které dostanou ti, kdož zvítězí, až budou stát kolem velkého bílého trůnu. *ML 303.4*

Je úkolem andělů, aby se přibližovali ke zkoušeným, trpícím a pokoušeným. Andělé pracují bez únavy pro ty, za něž zemřel Kristus. – AA 152-154 *ML 303.5*

Andělé jsou vždy přítomni tam, kde jsou nejvíce potřební. Jsou s těmi, kteří mají nejtěžší boje k bojování, s těmi, kteří musí bojovat proti inklinacím a zděděným tendencím, jejichž domácí okolí je nejvíce zstrašující. – RH April 16, 1895 *ML 303.6*

Nebeské bytosti jsou stanoveny, aby konali svou práci služby – vedli, chránili a řídili ty, kteří budou dědici spasení. ... Na stráži jsou věrní strážci, aby řídili duše na správné stezky. – YI Feb. 14, 1901 *ML 303.7*

Andělé se ke mně připojují ve vítězství duše

„Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posíláni bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?“ (Žd 1,14) ML 304.1

Potěšující poselství z Židům 1,14 zní pro všechny. Celá kapitola je nádherným povzbuzením pro každou zkoušenou a pokoušenou duši. *„A kterému kdy z andělů řekl: Sed’ na pravici mé, dokavadž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých? Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posíláni bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?“ (Žd 1,13.14)* Tato poselství sestupují podle linie do naší doby k těm, kteří budou dědici spasení. Andělé skutečně přicházejí na náš svět. Nejsou vždycky viditelní. Někdy zakrývají svůj andělský vzhled a zjevují se jako lidé, rozmlouvají s lidskými bytostmi a osvěcují je. ... ML 304.2

Zatímco někteří jsou v údolí rozhodnutí, andělé se sjednocují s pravými Kristovými celým srdcem služebníky, aby pomohli těmto potřebným duším. – Manuscript 29, 1900 ML 304.3

Kdyby andělé byli na místě lidí v rozšiřování evangelia, nebyl by zanechán ani jediný region v temnotě a stínu smrti. Práce by byla taková, jak je představena andělem letícím prostředkem nebes, hlásajícím věčné evangelium obyvatelům země. Ale Hospodin nečiní ničeho bez spolupráce člověka. Kdyby ten silný zájem, který mají andělé pro člověka, byl vložen do hlasu, který by mohl být slyšen lidským činitelem, jaké výzvy by byly slyšet v hořících slovech, aby bylo zvěstováno ostatním to, co nebesa sdělila jim. – Letter 45, 1892 ML 304.4

Bůh zjevil svou lásku lidstvu tím, že je učinil svými spoluúčastníky v díle spasení. Všem těm, ke kterým přišlo nebeské vnuknutí, je svěřeno evangelium. *„Božíť jsme zajisté pomocníci,“* (1 K 3,9) vyzývá, abychom Ho reprezentovali jako velvyslanci lásky. Máme spolupracovat s dílem nebeských delegátů. ... ML 304.5

Skrze andělskou službu sesílá Bůh svému lidu světlo a skrze jeho lid má být světlo dáno světu. – Manuscript 21, 1900 ML 304.6

Andělé zaměstnávají mé ruce, abych konal jeho dílo

„Dobrořečte Hospodinu andělé jeho, kteříž jste mocní v síle, a činíte slovo jeho, poslušní jsouc hlasu slova jeho.“ (Ž 103,20.21) ML 305.1

Andělská činnost, i když neviditelná, spolupracuje s viditelnou lidskou činností, formující podpornou společnost s lidmi. Není něco stimulujícího a inspirujícího v této myšlence, že lidský služebník stojí jako viditelný nástroj k udělení požehnání andělských sil? Když jsme takto pracovníky spolu s Bohem, nese dílo božský titul. S jakou radostí a potěšením pohlíží celá nebesa na tyto smíšené vlivy, vlivy, které jsou uznávány v nebeských dvorech! Lidské nástroje jsou rukama nebeských prostředků, protože nebeští andělé zaměstnávají lidské ruce v praktické službě. Jejich skutky nesobecké služby je činí spoluúčastníky úspěchu, který je výsledkem nabídnuté pomoci. Toto je nebesky způsob uplatňování zachraňující moci. Poznání a skutky nebeského řádu pracovníků, spojené s poznáním a mocí, které jsou uděleny lidským služebníkům, ulehčují utiskovaným a sklíčeným. ML 305.2

Ti andělé, kteří, když se satan snažil dosáhnout vlády, bojovali boj v nebeských dvorech a zvítězili na straně Boha, ti andělé, kteří ze své vznešené pozice jákali radostí nad stvořením našeho světa a nad stvořením našich prvních rodičů, kteří měli osídlit zemi, jsou nejsilněji zaujati pracovat ve spojení s padlou, vykoupenou lidskou rasou v rozvíjení té moci, kterou dává Bůh, aby pomohl každému člověku, který se spojí s nebeskými inteligencemi, aby vyhledával a zachraňoval lidské bytosti, které hynou ve svých hříších. ... ML 305.3

Služebníci lidstva jsou vyzváni, aby byli příručními pomocníky, aby uskutečňovali poznání a používali schopnosti nebeských andělů. Sjednocením se s těmito silami, jež jsou všemocné, budeme podpořeni jejich vyšším vzděláním a zkušeností. ... Taková spolupráce dokončí dílo, které vydá úctu, slávu a majestátnost Bohu. – Manuscript 65, 1900 ML 305.4

Petr zachráněn andělem

„Tedy Petr přišel sám k sobě, řekl: Nyní právě vím, že poslal Pán anděla svého, a vytrhl mne z ruky Herodesovy, a ze všeho očekávání lidu Židovského.“ (Sk 12,11) ML 306.1

Petr byl uvězněn v kobce vytesané ve skále a dveře kobky byly pevně uzamčeny. ... Závory, zámky a římská stráž sice vyloučily všechny možnosti lidské pomoci, avšak zvýšily jen slávu Boží, když byl Petr vysvobozen. ... ML 306.2

Nastala poslední noc před stanovenou popravou. Z nebe je vyslán mocný anděl, aby Petra zachránil. Vstupuje do kobky a zde leží Petr a spí klidným spánkem dokonalé důvěry. ... ML 306.3

Teprve když ucítí dotyk andělovy ruky a slyší jeho hlas: „*Vstaň rychle!*“ se Petr probouzí a vídí, že jeho cesta je osvětlena nebeským světlem a že vedle něho stojí anděl velké slávy. Mechanicky uposlechne slovo k němu promluvené a když vstává a zvedá své ruce, sotva si uvědomuje, že mu ze zápěstí spadly řetězy. ... ML 306.4

Anděl se pohnul ke dveřím, následován jindy tak hovorným ale nyní údivem němým Petrem. Překročí stráž a přistupují ke dveřím zabezpečeným pevnou závorou, jež se samy od sebe otvírají a hned se za nimi opět zavírají. ... ML 306.5

Přicházejí ke druhým dveřím. ... Otvírají se... bez skřípání v závěsech a bez řinčení železných závor. ... Tak projdou i třetí branou a ocitají se na volné ulici. ... Anděl kráčí vpředu, obklopen světlem oslnivě jasným. ... Takto projdou ulicí a pak anděl náhle mizí, splnil své poslání. ML 306.6

Dnes, právě tak jako za dnů apoštolů, procházejí nebeští poslové křížem krážem. ... Nemůžeme je osobně vidět; přesto jsou s námi, aby nás vedli, poučovali a ochraňovali. – AA 146-153 ML 306.7

Andělé mne připravují pro věčnost

„Aj, já posli anděla před tebou, aby ostrážil tebe na cestě, a přivedl tě na místo, kteréž jsem připravil.“ (Ex 23,20) ML 307.1

Celé nebe je zapojeno do díla přípravy lidí obstát ve dni Hospodinova třibení. Spojení nebes se zemí se zdá velice blízké. ... ML 307.2

Nebeské intelligence čekají téměř s netrpělivou upřímností, aby Boha učinili známým lidským činitelům, aby mohli být pracovníky spolu s těmito nebeskými anděly v představování Ježíše – Vykupitele světa, plného milosrdenství a pravdy. ... ML 307.3

První slza pokání za hříchy vytváří radost mezi nebeskými anděly ve dvorech nebes. Nebeští poslové jsou připraveni být na křídlech, aby sloužili duši, která hledá Ježíše. ... ML 307.4

Velké a slavné věci připravil Bůh těm, kteří Ho milují. Andělé se těší s upřímným očekáváním na závěrečný triumf lidu Božího, kdy serafovi a cherubíni a „tisíckrát deseti tisíce a tisíce tisíců“ budou zesilovat hymnu pořízených a slavných vítězství prostřednických zásluh v obnovení člověka. – Letter 45, 1892 ML 307.5

Ježíš počítal cenu spasení každého syna a dcery Adamovy. Připravil bohaté prostředky, že, jestli by byli podrobeny podmínkám, nikdo by nezahynul, ale měl by život věčný. ... Každá nebeská intelligence pracuje jako jeho služebník, aby pro Něho získala člověka. – YI Sep. 1, 1892 ML 307.6

Andělé slávy nacházejí svou radost v... dávání lásky a neúnavné péče duším, které jsou padlé a nesvaté. Nebeské bytosti usilují o lidská srdce. Do tohoto tmavého světa přinášejí světlo ze svrchovaných dvorů. Jemnou a trpělivou službou povyšují lidského ducha, aby přivedli ztracené do družnosti s Kristem, který je ještě blíže, než oni sami mohou vědět. – DA 21 ML 307.7

Andělé držící čtyři větry

„A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, řka: Neškod'te zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha našeho na čelích jejich.“ (Zj 7,2.3) ML 308.1

Čtyři mocní andělé stále drží čtyři větry země. Strašné zničení má zakázáno plně přijít. Nehody na zemi a moři, ztráty životů se neustále zvyšují; bouře vichřice, železniční neštěstí, požáry; strašné povodně, zemětřesení a větry budou rozněcovat národy k jednomu smrtelnému boji, zatímco andělé drží čtyři větry, zakazují strašné satanově moci, aby byla vykonána ve své zuřivosti do té doby, dokud nebudou služebníci Boží zaznamenáni na svých čelech. – RH June 7, 1887 ML 308.2

Andělé drží čtyři větry, které jsou představeny jako zlostný kůň usilující zlomit uzdu a pádit po celé tváři země, nesouce zničení a smrt na své stezce. – Letter 138, 1897 ML 308.3

Před námi je strašné střetnutí. Blížíme se k zápasu velkého dne Boha Všemohoucího. To, co bylo drženo pod kontrolou, bude uvolněno. Andělé milosti drží její větry, připravují se sestoupit z trůnu a ponechat svět satanově kontrole. Knížectví a moci země jsou v hořkém vzdoru proti Bohu nebes. Jsou naplněny nenávistí proti těm, kteří Mu slouží a brzy, velmi brzy bude bojován poslední velký boj mezi dobrem a zlem. Země bude bojištěm – jevištěm posledního zápasu a konečného vítězství. – RH May 13, 1902 ML 308.4

Zatímco jejich ruce povolovaly a čtyři větry téměř již zafoukaly, upíralo se Ježíšovo oko na ostatek, který nebyl zapečetěn a On pozdvihl svou ruku k Otci a prosil Ho, že ze ně vylil svou krev. Potom jinému andělu bylo přikázáno rychle letět ke čtyřem andělům a nařídít jim, aby zadrželi, dokud Boží služebníci nebudou na svých čelech zapečetěni pečeti živého Boha. – EW 38 ML 308.5

Oblecte se v celé oděnění Boží

„Oblecte se v celé oděnění Boží, abyste mohli státí proti útokům d'ábelským. Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko.“ (Ef 6,11.12) ML 309.1

Když jdeme do boje není pro nás bezpečné odhodit své zbraně. Právě v tu dobu potřebujeme být vybaveni celým Božím brněním. Každá část je podstatná. – 7T 190 ML 309.2

Zatímco se satan neustále snaží zaslepit mysl křesťanů proti skutečnosti, ať nikdy nezapomenou, že jejich *„bojování není proti tělu a krvi, ale proti démonským mocnostem a vrchnostem, proti vládčům světa nynější temnosti, s duchovními silami zla v oblasti nebeské“* (Ef 6,12 – Žilka). Inspirované varování zní po staletí až po naši dobu: *„Střízliví buďte, bděte; nebo protivník váš d'ábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral.“* (1 Pt 5,8) ... ML 309.3

Od dnů Adamových až po naši dobu vykonává náš velký nepřítel svou moc, aby potlačoval a hubil. Nyní se připravuje na své poslední tažení proti církvi. Všichni, kteří se snaží následovat Ježíše, se dostanou do sporu s tímto nelítostným nepřítelem. Čím více napodobuje křesťan božský vzor, tím jistěji se stává cílem satanových útoků. – GC 510 ML 309.4

Musíme mít na sobě celé oděnění Boží a být každou chvíli připraveni na střet s mocnostmi temna. Když se na nás přičítá pokušení a zkoušky, pojďme k Bohu a zápasme s Ním na modlitbě. Nepošle nás pryč s prázdnou, ale dá nám milost a sílu k vítězství a k zlomení moci nepřitele. O kéž by všichni viděli tyto věci v jejich pravém světle a vytrvali v těžkostech jako dobří Ježíšovi vojáci! Potom by se Izrael hýbal vpřed, silný v Bohu a v moci jeho síly. – EW 46 ML 309.5

2. listopadu

Bedra podpásaná pravdou

„A protož vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíce, státi. Stůjtež tedy, majíce podpásaná bedra vaše pravdou.“ (Ef 6,13.14) ML 310.1

Přijímáme větší světlo, pokud kráčíme ve světle, které na nás září, poslouchajíce pravdu, která je otevřená našemu chápání. Nemáme omluvy pokud přijímáme pouze to světlo, které naši otcové měli před sto lety. ... Chceme pravdu v každém bodě a máme ji denně uvádět v praxi. – HS 197 ML 310.2

Celá mysl a duše by měly být prostoupeny pravdou, že můžete být žijícími reprezentanty Krista. ... Bůh by vás naplnil svým Duchem svatým a obdařil mocí z výsosti. Pracujte ne abyste se stali velkými muži, ale pracujte raději abyste se stali dobrými a dokonalými muži, vykazujíc chválu Tomu, který vás povolal z temnosti do svého nádherného světla. Bůh žádá o Kálefa a Jozua, o odvážné muže s prostým srdcem, kteří budou pracovat s vírou a odvahou. – RH Dec. 3, 1889 ML 310.3

Pokud Boží pravda nezakoření hluboce v srdci, nemůžete obstát ve zkoušce pokušení. Existuje pouze jediná moc, která nás může učinit neoblomnými i pod nejnamáhavějšími podmínkami – milost Boží v pravdě. Bezbožní mají šelmovský pohled, aby zaznamenali každou rozporuplnost, a pobízejí k vylití opovržení na slabé a váhající. Ať si mládež vytyčí svůj cíl vysoko. Ať v pokorné modlitbě hledají tu pomoc, kterou Kristus zaslíbil, aby mohli na druhé použít své působení, takže nebudou zahanbeni, setkat se při velkém dni konečného zúčtování a odměnění. Ti, kteří příkladem dokládají nejvznešenější Kristovy zásady v každém obchodním odvětví a náboženském životě, budou mít nepopsatelnou přednost, protože vejdou do Božího Ráje jako dobyvatelé. – YI Nov. 10, 1886 ML 310.4

Pancíř spravedlnosti

„Oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti.“ (Ef 6,14) ML 311.1

Církev má vstoupit do svého závěrečného střetnutí oblečena v brnění Kristovy spravedlnosti. *„Krásná jako měsíc, čistá jako slunce, hrozná jako vojsko s praporcei“* (Pís 6,9) má jít vpřed do celého světa, vítězit a dobývat. – PK 725 ML 311.2

Pouze odění, které sám Kristus připravil, nám může dovolit se setkat, abychom byli v Boží přítomnosti. Toto odění, roucho jeho vlastní spravedlnosti, dá Bůh na každou kající a věřící duši. *„Radím ti,“* praví, *„abys si koupil ode mne... roucho bílé, abys byl oděn a nebyla viděna hanba nahoty tvé.“* (Zj 3,18) ... ML 311.3

„Jako roucho ohyzdné všechny spravedlnosti naše.“ (Iz 64,6) Všecko, co my sami od sebe můžeme učinit, je pošpiněno hříchem. Ale Syn Boží *„se okázal proto, aby hříchy naše sňal, a hříchu v něm není“* (1 J 3,5) Hřích je definován jako *„přestoupení zákona“* (1 J 3,4). Ale Kristus byl poslušný každému požadavku zákona. ... Když byl na zemi, řekl učedníkům: *„Já přikázání Otce svého zachoval jsem.“* (J 15,10) Svou dokonalou poslušností umožnil každé lidské bytosti, aby poslouchala Boží přikázání. Když se poddáme Kristu, ... žijeme jeho život. To je to, co znamená být oděn rouchem jeho spravedlnosti. Potom, když se na nás Hospodin dívá, nevidí fíkovou šat, ani nahotu a zkázu hříchu, ale své vlastní roucho spravedlnosti, což je dokonalá poslušnost Božího zákona. – ST Nov. 22, 1905 ML 311.4

Každému Bůh učinil nabídku, která pomůže podepřít každý nerv a duchovní sval pro dobu zkoušky, která má na nás všechny přijít. Jsem naplněna tímto poselstvím: odějte se v celou výzbroj Kristovy spravedlnosti. ... A když uděláte na své straně vše, co můžete, máte jistotu vítězství. Každé duši je poskytnuta milostivá příležitost stát na Skále Věků. – Letter 32, 1906 ML 311.5

Nohy obuté v hotovost pokoje

„A obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje.“ (Ef 6,15) ML 312.1

Pán brzy přijde. Mluvte o tom, modlete se za to, věřte tomu. Učiňte to součástí svého života. Budete se muset setkat s pochybujícím a namítajícím duchem, ale toto ustoupí před pevnou a stálou důvěrou v Boha. Když se objeví překážky a zábrany, pozdvihněte duši k Bohu v písničkách díkyvzdání. Opásejte se křesťanskou výzbrojí a buďte ujištěni, že vaše nohy jsou obuté „*v hotovost k evangeliu pokoje*“. – 7T 237 ML 312.2

Žijeme uprostřed epidemie zločinnosti, ve které pozorní a Boha se bojící lidé stojí všude zděšení. Zkaženost, která převládá, je mimo dosah lidského pera k pospání. Každý den přináší čerstvá odhalení politických svárů, podplácení a podvodu. Každý den přináší své srdce ničící záznamy o násilí a bezzákonnosti, o lhostejnosti k lidskému utrpení, o brutálním nelidském maření lidského života. Každý den dosvědčuje, že se rozšiřuje šílenství, vraždy a sebevraždy. Kdo může pochybovat, že satanská vojska pracují mezi lidmi se zvyšující se aktivitou, aby pomátli a zkazili mysl a znečistili a zničili tělo? ... ML 312.3

Všude volají srdce po něčem, co nemají. Touží po moci, která jim dá panství nad hříchem. Po moci, která je vysvobodí z pout zla, a moci, která dá zdraví, život a pokoj. Mnozí, kteří kdysi znali moc Božího Slova, přebývali tam, kde není poznání Boha, a touží po božské přítomnosti. ML 312.4

Svět dnes potřebuje to, co potřeboval před devatenácti stoletími – zjevení Krista. – MH 142, 143 ML 312.5

Na pozemský hřích a bídu je jedinou protilátkou evangelium. – MH 141 ML 312.6

5. listopadu

Štít víry

„A zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechtníka toho uhasiti.“ (Ef 6,16) ML 313.1

Víra v Boží Slovo, studované na modlitbě a prakticky aplikované, bude našim štítem proti satanově moci a vyvede nás skrze Kristovu krev jako vítěze. – 1T 302 ML 313.2

Když jsou duše obrácené, není jejich spasení ještě dokončeno. Potom mají k běhu závod. Před nimi je svízelný zápas, aby dělali co? „Bojovali dobrý boj víry,“ tlačili se k znamení ceny vysokého povolání, které je v Kristu Ježíši. V tomto boji není oddechnutí. Zápas je celoživotní a musí být nesen s rozhodnou energií úměrnou k hodnotě předmětu, za kterým se ženete, což je věčný život. Jsou zde zapojeny nesmírné zájmy. Jsem učiněni účastníky Kristovy sebeoběti zde v tomto životě a potom jsme ujištěni, že budeme účastníky všech výhod v budoucím nesmrtelném životě, pokud držíme počátek naší důvěry pevný až do konce. Přemýšlejte o tom. ML 313.3

Zaslíbení zní: *„Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobil s pokušením také i vysvobození.“* (1 K 10,13) Zjevujte až do konce svou křesťanskou bezúhonnost a nereptejte proti Bohu. ... Uvědomte si, že jsou zde zahrnuty věčné zájmy. Nemůžete si dovolit být zmalomyslnění a odstranit svou důvěru. Hospodin vás miluje. Věřte Hospodinu. Pán Ježíš je vaše jediná naděje. Konejte jistou práci pro věčnost. Nesmíte reptat, nebo si stěžovat či se zavrňovat. Nezanedbávejte žádný prostředek milosti. Povzbuzujte svou duši k víře a důvěře v Boha. – Letter 33, 1895 ML 313.4

V Hospodinu máme spravedlnost a sílu. Spolehněte na Něho a skrze jeho moc můžete uhasit všechny ohnivé šípy nepřitele a projít lépe než dobyvatel. – 4T 213, 214 ML 313.5

Lebka spasení

„Nebo oblékl spravedlnost jako pancíř, a lebka spasení na hlavě jeho. Oblékl se v roucho pomsty jako v sukni, a oděl se horlivostí jako pláštěm.“ (Iz 59,17) ML 314.1

Mnozí lidé mají zmatené myšlenky ohledně obrácení. Z kazatelny slyší často opakovaná slova: „Musíme se znovuzrodit, musíme mít nové srdce.“ Tyto výrazy je zmátly. Nemohli pochopit plán vykoupení. ML 314.2

Mnozí byly duchovně rozvráceni příčinou chybných učení, učenými některými kazateli, které se týkaly změn, jež se odehrávají při obrácení. Někteří žili léta ve smutku v očekávání zřetelného důkazu, že byli Bohem přijati. Ve velké míře se oddělili od světa a nacházejí zalíbení ve společenství s Božím lidem. Přesto stále otálejí vyznat Krista z obavy, že by to byla troufalost tvrdit, že jsou dětmi Božími. Tito lidé čekají na neobyčejnou změnu, která je spojena s obrácením, jak byli vedeni. ML 314.3

Po nějaké době někteří z nich získávají důkazy přijetí Bohem a teprve poté se považují za členy Božího lidu. A od této doby počítají své obrácení. Ale... do Boží rodiny byli přijati ještě před tím. Bůh je přijal tenkrát, když se znavení hříchem zbavili vší touhy po světských radovánkách a předsevzali si horlivě hledat Boha. Ale příčinou nesprávného chápání prostoty plánu vykoupení ztratili tito lidé mnoho předností a požehnání, kterých se mohli dožadovat, kdyby byli věřili, že Bůh je přijal tenkrát, když se k Němu poprvé obrátili. ML 314.4

Jiní upadají ještě do nebezpečnějšího bludu. Jsou ovládáni podněty. Jejich sympatie jsou podníceny a oni tento citový vzlet považují za důkaz, že jsou přijati Bohem a jsou obráceni. Ale zásady jejich života se nezměnili. Důkazy pilné práce milosti na srdci se nenacházejí v pocitu ale v životě. – Ev 286, 287 ML 314.5

7. listopadu

Meč Ducha

„A lebku spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží.“ (Ef 6,17) ML 315.1

Víme, že nebezpečství a pokušení, která obklopují v současné době mládež, nejsou ani nemnohá ani malá. ... Žijeme v době, kdy odolat zlému vyžaduje neustálou bdělost a modlitbu. Boží vzácné Slovo je standartou pro mládež, která touží být věrna Králi nebes. Ať studují Písma. Ať si text po textu zapisují do paměti a ať tak získají poznání toho, co řekl Hospodin. ... A ve zkoušce ať si mládež před sebe rozprostře Slovo Boží a s pokornými srdci a ve víře hledá Hospodina pro moudrost, aby našli jeho stezku a pro sílu, aby v ní kráčeli. ... ML 315.2

Ať naši mladí mužové zavádějí boj proti každému zvyku, který má to nejmenší nebezpečí odvést duši od povinnosti a oddanosti. Ať si stanoví dobu pro modlitby a nikdy ji nezanedbávají, pokud se tomu dá dle možnosti vyhnout. Pokud vyjdou bojovat se svými zkaženými zvyky, libujíc si jako předtím než vyznávali společenství s Kristem, brzy upadnou jako snadná oběť satanovým léčkám. Ale budou-li ozbrojeni Božím Slovem, ceníc si ho v srdci, vyjdou bez zranění od všech útoků nepřítele Boha a člověka. ... ML 315.3

Ve jménu Božím pozdvihněte prapor pravdy a spravedlnosti – Boží přikázání a víru Ježíšovu. Nyní potřebujete dokonalou výzbroj pravdy, meč Ducha, jehož ostří se nikdy neztupí, ale proseká si svou cestu hříchem a nespravedlností. – YI Aug. 3, 1887 ML 315.4

Ať vezmou Slovo pravdy jako svého rádce a stanou se zběhlí v používání meče Ducha. Satan je chytrý jako generál, ale pokorný a oddaný voják Ježíše Krista ho může přemoci. – RH Feb. 28, 1888 ML 315.5

8. listopadu

V Kristu je síla

316.1 „*At' se chopí mé záštity a uzavře se mnou pokoj, at' se mnou uzavře pokoj.*“ (Iz 27,5 – ČEP) *ML*

Nepřítel nemůže přemoci pokorného Kristova žáka, který zbožně kráčí před Bohem. Kristus se klade jako útočiště, úkryt před úskoky zlého. Je dáno zaslíbení: „*Když se přivalí jako řeka nepřítel, jejž duch Hospodinův přeč zažene.*“ (Iz 59,19) ... *ML 316.2*

Satanovi bylo dovoleno pokoušet příliš jistého Petra, stejně jako mu bylo dovoleno pokoušet Joba. Ale když toto dílo bylo dokonáno, musel se stáhnout. Kdyby byl satanu připuštěn jeho způsob, nebyla by pro Petra naděje. Učinil by úplné ztroskotání víry. Ale nepřítel nesmí jít ani o vlásek za svou určenou hranici vlivu. V celém satanském vojsku není žádná moc, která by mohla zničit duši, která věří prostou důvěrou v moudrost, která pochází od Boha. – YI Dec. 15, 1898 *ML 316.3*

Kristus je naše věž síly a satan nemůže mít žádnou moc nad duší, která kráčí s Bohem v pokoře mysle. Zaslíbení zní: „*At' se chopí mé záštity a uzavře se mnou pokoj, at' se mnou uzavře pokoj.*“ V Kristu j dokonalá a úplná pomoc pro každou pokoušenou duši. Nebezpečnoství obklopují každou stezku, ale celý nebeský vesmír stráží, aby nikdo nebyl pokoušen víc, než dokáže snést. Někteří mají silné charakterové rysy, které musí být neustále potlačovány. Pokud jsou udržovány pod kontrolou Ducha Božího, budou tyto rysy požehnáním, ale pokud ne, ukáží se být prokletím. ... Pokud se nesobecky odevzdáme do díla, neuchylujíc se ani v nejmenší zásadě, rozprostře Hospodin nad námi svou nekonečnou náruč a ukáže se jako mocný pomocník. Jestliže se budeme dívat na Ježíše, jako na Toho, kterému můžeme věřit, nikdy nás v krizovém stavu neopustí. – YI Dec. 22, 1898 *ML*

316.4

9. listopadu

Skrze Krista existuje vítězství

„Ale Bohu díka, kterýž dal nám vítězství skrze Pána našeho Jezukrista.“ (1 K 15,57) ML 317.1

Kristus má od svého Otce moc dát svou božskou milost a sílu člověku, umožňujíc mu tak zvítězit skrze jeho jméno. ... ML 317.2

Všichni jsou osobně vystaveni pokušením, která Kristus přemohl, ale ve všemohoucím jméně velkého Dobývatele je pro ně zajištěna síla. A všichni musí sami za sebe jednotlivě zvítězit. – RH Sep. 8, 1874 ML 317.3

On zná každou zkoušku a zármutek dětství a mládí. Kdysi byl ve vašem věku. Pokušení a zkoušky, která přicházejí na vás, přicházeli také na Něho. Utrpení, která přicházejí k vám, přicházeli k Němu. Ale nikdy nebyl přemožen pokušením. Jeho život neobsahoval nic, co by bylo nečisté nebo nevznešené. On je váš pomocník, váš Vykupitel. – YI Aug. 22, 1901 ML 317.4

Jeho srdce božské lásky a soucitnosti je podníceno zvláště pro toho, kdo je nejvíce beznadějně zamotán v okách nepřítele. Svou vlastní krví podepsal zrovnoprávňující listiny lidské rasy. ML 317.5

Ježíš netouží, aby ti, kteří byli koupeni za takovou cen, se stali hříčkou satanových pokušení. Netouží, abychom byli přemoženi a zahynuli. Ten, který zkrotil lvy v jejich doupatech a kráčel se svými věrnými svědky uprostřed hořících plamenů, je právě tak hotov konat pro nás, podmanit každé zlo naší přirozenosti. Dnes stojí u oltáře milosrdenství, předkládajíc před Boha modlitby těch, kteří touží po jeho pomoci. Nevyhání pryč plačící a kající. ... Duši, která se k Němu obrátí o útočiště, Ježíš pozvedá nad obvinění a spor jazyků. Žádný člověk ani zlý anděl nemůže obviňovat tyto duše. Kristus je připojuje ke své vlastní božsko-lidské přirozenosti. – MH 90 ML 317.6

Vůle je rozhodující silou

„A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli vaší, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.“ (Ř 12,2) ML 318.1

Není nic jiného, co by tě mohlo odvrátit od Boha, než vzdorující vůle. – YI March 9, 1893 ML 318.2

Vůle je vládnoucí mocí lidské přirozenosti. Pokud je vůle správně sestavena, upadne všechn zbytek bytosti pod její moc. Vůle není chuť nebo tendence. Ale je to volba, rozhodující moc, královská moc, která pracuje v lidských dětech buď k poslušnosti Boha anebo neposlušnosti. ML 318.3

Budete v neustálém ohrožení, dokud nepochopíte pravou sílu vůle. Můžete věřit a slibovat různé věci, ale vaše sliby a víra nemá smysl, dokud neuložíte vůli na správnou stranu. Pokud budete bojovat boj víry s mocí vůle, není pochyb, že zvítězíte. ML 318.4

Vaše část je dát svou vůli na stranu Krista. Pokud poskytnete svou vůli Jemu, okamžitě se vás zmocní a způsobí ve vás, že budete chtít a budete konat jeho dobrá přání. Vaše přirozenost je přivedena pod nadvládu jeho Ducha. Dokonce i vaše myšlenky Mu jsou poddány. Pokud nedokážete ovládat své podněty, své city, tak, jak byste si přáli, může kontrolovat vůli a takto bude ve vašem životě vytepána celková změna. Když odevzdáte Kristu svou vůli, je váš život skryt s Kristem v Bohu. Je sloučena k moci, která je nade všemi mocnostmi nebo knížectvími. Máte sílu od Boha, která vás pevně přidrží u jeho síly a je vám umožněn nový život, dokonce život víry. ML 318.5

Nikdy nemůže být úspěšní v povznesení se, dokud nebude vaše vůle na straně Krista, spolupracující s Božím Duchem. Nepocíťujte, že nemůžete, ale řekněte: „Mohu a učiním to.“ A Bůh se zaručil svým Duchem svatým, aby vám pomohl v každém rozhodném úsilí. – CTBH 147, 148 ML 318.6

11. listopadu

První vítězství získaná doma

„Protož ty, synu můj, zmocniž se v milosti, kteráž jest v Kristu Ježíši. A tak ty snášej protivenství, jako ctný rytíř Ježíše Krista.“ (2 Tm 2,1.3) ML 319.1

Ve všem, co náleží k úspěchu v Božím díle, mají být první vítězství vyhrávána v životě doma. – 6T 354 ML 319.2

Kromě disciplíny doma a ve škole musí se všechno stýkat s pevnou disciplínou v životě. Jak se s tímto moudře seznámit je lekce, která by měla být ujasněna každému dítěti a mladému člověku. Je pravda, že nás Bůh miluje, že pracuje pro naše štěstí a že pokud byl jeho zákon vždy poslouchán, neměli bychom nikdy poznat utrpení. A není o nic méně pravda, že v tomto světě jako následek hříchu přichází do každodenního života utrpení, problémy a břemena. Můžeme dětem a mládeži prokázat celoživotní dobro, když je naučíme odvážně čelit těmto problémům a břemenům. Zatímco jim máme poskytovat soucit, ať to nikdy není podporování sebelítosti. To co potřebují, je to, co spíše povzbuzuje a posiluje než oslabuje. ML 319.3

Měli by být učeni, že tento svět není ráj ale bojiště. Všichni jsou povoláni, aby vytrvali těžkosti jako dobří vojáci. Mají být silní a vyrovnávat se sami se sebou jako muži. Ať jsou naučeni, že pravá zkouška charakteru se nachází v ochotě nést břemena, zaujmout těžší místo a konat dílo, které musí být vykonáno, i když nepřináší žádné pozemské uznání nebo ocenění. – Ed 295 ML 319.4

Není většího prokletí nad domácnostmi, než dovolit mládí, aby si šlo vlastní cestou. – ST April 6, 1888 ML 319.5

Pokušení jednou zdolané dodá síly odolat pevněji podruhé. Každé vítězství získané nad sebou, uhlazuje cestu pro vyšší a vznešenější vítězství. Každé vítězství je semínkem zasetým do věčného života. – 5T 120 ML 319.6

12. listopadu

Bud' pevný, nepohnutelný

„Protož, bratří moji milí, stálí bud'te a nepohnutelní, rozhovňující se v díle Páně vždycky, vědouce, že práce vaše není daremná v Pánu.“ (1 K 15,58) ML 320.1

Ti, kteří stojí na obranu Boží cti a udržují čistotu pravdy za každou cenu, budou mít mnohonásobné zkoušky, jako měl i náš Spasitel na poušti pokušení. Poddajné povahy, které nemají odvahu odsoudit zlo, ale jsou zticha tehdy, kdy je potřeba, aby jejich působení stálo v obraně dobra proti jakémukoliv tlaku, se mohou vyvarovat mnohemu bolení srdce a utéci mnohým těžkostem ale také ztratit velmi bohatou odměnu, pokud ne přímo své duše. ML 320.2

Ti, kteří v souladu s Bohem a skrze víru v Něho získávají sílu odolat špatnému a stát na obraně pravdy, budou mít vždycky kruté spory a často budou muset stát téměř sami. Ale jejich budou vzácná vítězství, zatímco konají Boha svou oporou. Jeho milost bude jejich silou. Jejich mravní smysl bude horlivý, zřetelný a citlivý. Jejich bezúhonnost bude čistého charakteru jako Mojžíšova. – RH July 29, 1873 ML 320.3

Bude to vyžadovat mravní odvahu konat nepovolně Boží dílo. Ti, kteří to konají, nemohou dát místo sebelásce, sobeckým úvahám, ctižádosti, lásce k nicotnosti nebo touze vyhnout se kříži. ... Budeme poslouchat jeho hlas nebo budeme naslouchat měkkému hlasu zlého a budeme ukolébání ve smrtelný spánek zrovna v předvečer věčné skutečnosti? – RH Feb. 7, 1893 ML 320.4

Náš Spasitel touží zachránit mládež. ... Čeká, aby mohl dát na jejich hlavy koruny života a aby mohl slyšet jejich šťastné hlasy spojující se v připisování úcty, slávy a majestátnosti Bohu a Beránku v písni vítězství, která se bude ozývat znovu a znovu skrze nebeské dvory. – RH Aug. 26, 1884 ML 320.5

13. listopadu

Kráčej ve světle

„Sešliž světlo své a pravdu svou, to ať mne vodí a zprovodí na horu svatosti tvé a do příbytků tvých.“ (Ž 43,3) ML 321.1

V těchto nebezpečných dnech bychom měli obzvláště dbát, abychom neodmítli paprsky světla, které nám nebesa v milosti sesílají, protože jimi máme rozlišovat podvody nepřitele. Každou hodinu potřebujeme z nebes světlo, abychom mohli rozlišit mezi posvěceným a běžným, věčným a dočasným. Kdyby to bylo ponecháno na nás, potáceli bychom se na každém kroku. Uchylovali bychom se k světu, vyhýbali bychom se sebezapírání a neviděli bychom důležitost neustálé bdělosti a modlitby a byli bychom zajatci satanovy vůle. Někteří jsou dnes v této pozici. Odmítnutím světla, které jim Bůh seslal, nevědí, o co zakopávají. ML 321.2

Všichni ti, jejichž jména budou nakonec nalezena zapsána v Beránkově knize života, budou mužně bojovat zápasy Hospodina. Budou co nejupřímněji pracovat, aby rozlišili a odstranili pokušení a každou zlou věc. Budou cítit, že je na nich Boží oko a že je vyžadována nejpřísnější věrnost. Jako věrná stráž budou držet průchod zatarasený, aby k nim satan nevníkl přestrojen za anděla světlosti, aby konal své dílo smrti uprostřed nich. ... ML 321.3

Bíle odění, kteří obklopovali Boží trůn, nejsou účastníky té skupiny, kde byli ti, kteří milují potěšení více než Boha a kteří si zvolili nechat se unášet proudem raději než čelit vlnám opozice. Všichni, kteří zůstanou čisti a neposkvřeni duchem a vlivem, který v dnešní době převládá, budou mít kruté boje. Budou procházet velkým soužením. Vyperou si svá roucha povahy a zbělí je v krvi Beránka. Tito budou zpívat píseň vítězství v království slávy. – RH Oct. 16, 1883 ML 321.4

14. listopadu

Drž se toho

„Držiž se toho, co máš, aby žádný nevzal koruny tvé.“ (Zj 3,11) ML 322.1

V jediný okamžik mohou být učiněna rozhodnutí, které upevní něčí podmínky navěky. ... Ale uvědomte si, že by to vzalo práci celého života, aby se obnovilo to, co odmítne chvilka podvolení se pokušení nebo bezmyšlenkovitosti. ... ML 322.2

Chvilkovým skutkem vůle se můžete postavit pod moc satana, ale bude to vyžadovat více než chvilkový skutek vůle, zlomit jeho pouta a dosáhnout vyššího a svatějšího života. Záměr může být vytvořen, práce započata, ale její dokončení bude vyžadovat dřinu, čas a vytrvalost, trpělivost a obět'. Člověk, který úmyslně odejde od Boha v plném jasu světla, když si bude přát otočit svou tvář k návratu, zjistí, že na jeho stezce vyrostlo bodláčí a trní, a nesmí být překvapen nebo zmalomyslněn, jestli je donucen dlouze putovat s rozervanými a krvácejícími nohami. Nejstrašlivější a nejhrůznější důkaz pádu člověka z jeho lepšího stádia je fakt, že to stálo tak mnoho dostat se zpět. Cesta návratu může být získána pouze těžkým bojováním, centimetr za centimetrem, každou hodinu. ... ML 322.3

Ti, kteří získali nebesa, budou vynakládat své nejvznešenější snahy a budou pracovat se vši trpělivostí, aby mohli sklízet ovoce dřiny. Je zde ruka, která otevře široké brány ráje těm, kteří obstáli ve zkoušce pokušení a udrželi si čisté svědomí tím, že se vzdali světa a jeho poct a potlesku pro Kristovu lásku, takto Ho vyznávají před lidmi a trpělivě čekají na Něho, aby se k nim přiznal před svým Otcem a svatými anděly. – NL sv. 1, č. 24 ML 322.4

Uchovávejte si svědomí jemné, abyste mohli slyšet nejslabší šepot hlasu, který mluví tak, jak nikdy člověk nemluvil. – Manuscript 121, 1898 ML 322.5

15. listopadu

Kristovo vítězství tak stejně dokončeno jako Adamův pád

„Neb jakož skrze neposlušství jednoho člověka učiněno jest mnoho hříšných, tak i skrze poslušství jednoho spravedliví učinění budou mnozí.“ (Ř 5,19) ML 323.1

Kristus je nazýván druhým Adamem. V čistotě a svatosti, spojen s Bohem a milován Bohem, začal tam, kde začal první Adam. Ochotně minul půdu, kde Adam padl a vykoupil Adamův pád. ML 323.2

Ale první Adam byl v každém ohledu příznivěji situován než byl Kristus. Krásné zaopatření, jež bylo pro člověka v Edenu učiněno, bylo uděláno Bohem, který ho miloval. V přírodě bylo všechno čisté a neposkvřené. ... Ani stín se nevložil mezi ně (Adama a Evu) a jejich Stvořitele. Znali Boha jako svého dobročinného Otce a ve všech věcech byla jejich vůle v souhlasu s Boží vůlí. ... ML 323.3

Ale satan přišel k obyvatelům Edenu a vloudil pochybnosti o Boží moudrosti. Obvinil Ho, jejich Nebeského Otce a Vládce, ze sobeckosti, protože, aby vyzkoušel jejich oddanost, zakázal jim jíst ze stromu poznání. ... ML 323.4

Kristus byl pokoušen satanem stokrát krutějším způsobem než Adam a pod podmínkami v každém ohledu mnohem namáhavějšími. Podvodník se představil jako anděl světlosti, ale Kristus odolal jeho pokušením. Vykoupil Adamův potupný pád a zachránil svět. ... ML 323.5

Ve své lidské přirozenosti udržoval čistotu svého božského charakteru. Žil Boží zákon a ctil ho ve světě přestoupení, zjevujíc nebeskému vesmíru, satanovi a všem padlým Adamovým synům a dcerám, že skrze jeho milost může lidstvo zachovávat Boží zákon. Přišel, aby poskytl svou vlastní božskou přirozenost, svůj vlastní obraz kající se a věřící duši. – YI June 2, 1898 ML 323.6

Kristovo vítězství bylo tak dokonalé jako byl Adamův pád. Takže my můžeme odolat pokušení a přinutit satana, aby od nás odešel. – Manuscript 15, 1908 ML 323.7

Kristus přemohl svět

„Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě soužení míti budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.“ (J 16,33) ML 324.1

Když měl Kristus před sebou poslední kroky na cestě svého ponížení, když mu jeho duši svíral nejhlubší zármutek, pravil svým učedníkům: *„Jde Kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně.“ „Kníže tohoto světa již jest souzeno.“ „Nyníť vyvrženo bude ven.“ (J 14,30; 16,11; 12,31)* Prorockým zrakem viděl Kristus výjevy, které se odehrají při jeho posledním velkém zápase. Věděl, že až zvolá: *„Dokonáno jest,“* budou jásat celá nebesa. V jeho sluch dolehla vzdálená hudba a vítězoslavné volání v nebeských dvorech. Věděl, že tehdy zazní umíráček satanově říši a že jméno Kristovo bude hlásáno od světa k světu v celém vesmíru. *ML 324.2*

Kristus se radoval, že může pro své následovníky učinit více, než oč mohou žádat nebo nač mohou pomyslet. Mluvil s jistotou, protože věděl, že všemohoucí rozhodnutí bylo učiněno dříve, než byl stvořen svět. Věděl, že pravda vyzbrojená všemohoucností Ducha svatého zvítězí v boji se zlem a že nad jeho následovníky zavlaje krví potřísněná korouhev vítězně. Věděl, že život jeho věrných učedníků bude jako jeho, bude nepřetržitou řadou vítězství, jež se sice zde nebudou za vítězství pokládat, ale v budoucnu budou za taková uznána. ... *ML 324.3*

„Na světě soužení míti budete. Ale vzmužte se. Já jsem přemohl svět.“ Kristus neselhal, ani nezmalomyslněl a jeho následovníci mají projevovat stejně vytrvalou víru. ... I když se jim v cestu stavějí věci, zdánlivě nepřekonatelné, mají jeho milostí kráčet vpřed. ... Mají mít sílu odolat zlu, sílu, kterou nezdolá ani země, ani smrt, ani peklo, sílu, která jim umožní zvítězit tak, jak zvítězil Kristus. – DA 679, 680 *ML 324.4*

Satan se třese a utíká i před tou nejslabší duší, která nachází útočiště v mocném jménu. – Manuscript 15, 1908 *ML 324.5*

Křesťané všech věků přemáhali

„Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a toť jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše.“ (1 J 5,4) ML 325.1

Apoštolé stavěli na bezpečném základě, totiž na Skále Věků. Na tento základ snášeli kameny, které vylámali ze světa. Práce stavitelů nebyla bez překážek. Jejich dílo neobyčejně ztěžoval odpor Kristových nepřítel. Museli bojovat proti fanatismu, zaujatosti a nenávist těch, kteří stavěli na falešném základu. ... ML 325.2

Králové a místodržící, kněží a vládci se pokoušeli zbořit Boží chrám. Avšak přes nebezpečí uvěznění, mučení a smrt nesli věrní mužové dílo vpřed. A stavba rostla, krásná a souměrná. ... ML 325.3

Po založení křesťanské církve přišla staletí zuřivého pronásledování. Nikdy však nechybělo mužů, jimž práce na stavbě chrámu Božího byla dražší než vlastní život. ... ML 325.4

Nepřítel spravedlnosti neopomenul ničeho ve svém úsilí, aby zastavil dílo, jež bylo svěřeno stavitelům Hospodinovým. Avšak Bůh „se nenechal bez osvědčení“. Vystali pracovníci, kteří se zdarem bránili víru, jež byla kdysi dána svatým. Dějiny nesou záznam o pevnosti a hrdinství těchto mužů. Podobně jako apoštolé padli mnozí z nich na svých místech, ale stavba chrámu šla stále vpřed. Dělníci byli zabíjeni, ale dílo pokračovalo. Valdenští, Jan Viklef, Hus a Jeroným, Martin Luther a Zwingli, Cranmer, Latimer a Knox, hugenoti, John a Charles Wesleyové a řada dalších snesli na základ materiál, který přetrvá navěky. ... Pohlédneme-li staletími zpět, můžeme vidět živé kameny z nichž je složen, jež září jako proudy světla tmou bludů a pověr. Po celou věčnost budou tyto drahokamy zářit stále větším leskem a budou svědčit o moci pravdy Boží. – AA 596-598 ML 325.5

Pavlův výkřik vítězství

*„A protože kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Zdali zarmoucení, aneb úzkost, nebo protivens-
ství? Zdali hlad, čili nahota? Zdali nebezpečensví, čili meč? ... Ale v tom ve všem udatně vítězíme,
skrže toho, kterýž nás zamiloval.“ (Ř 8,35-37) ML 326.1*

Pavel trpěl za pravdu a přesto neslyšíme z jeho rtů žádné stížnosti. Když hodnotí svůj život dřiny, péče a oběti, praví: *„Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjeví má na nás.“ (Ř 8,18)* Výkřik vítězství Božího věrného služebníka se dostává až do naší doby: *„A protože kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Zdali zarmoucení, aneb úzkost, nebo protivens-
ství? Zdali hlad, čili nahota? Zdali nebezpečensví, čili meč? ... Ale v tom ve všem udatně vítě-
zíme, skrže Toho, kterýž nás zamiloval. Jist jsem zajisté, že ani smrt, ani život, ani andělé, ani
knížatstvo, ani mocnosti, ani nastávající věci, ani budoucí, ani vysokost, ani hlubokost, ani kterékoli
jiné stvoření, nebude moci nás odloučiti od lásky Boží, kteráž jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.“ ML
326.2*

I když byl Pavel nakonec stísněn v římském vězení – uzavřen před nebeským světlem a vzdu-
chem, odstraněn od svých aktivních pracovníků v evangeliu a momentálně očekávajíc odsouzení k
smrti – přesto se nepoddal pochybování nebo malomyslnosti. Z ponuré kobky vyšlo jeho umírající
svědectví, plné vznešené víry a odvahy, které inspirovalo srdce svatých a mučedníků ve všech
úspěšných věcích. Jeho slova příhodně popisují důsledek... posvěcení. ... *„Nebo já se již k tomu
blížím, abych obětován byl, a čas rozdělení mého nastává. Boj výborný bojoval jsem, běh jsem
dokonal, víru jsem zachoval. Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen
den Pán, ten spravedlivý soudce, a netoliko mně, ale i všechněm těm, kteříž milují příští jeho.“ (2
Tm 4,6-8) – SL 68, 69 ML 326.3*

Rány a jizvy našeho bojování budou pro nás stejně jako pro Pavla vítěznými trofejemi. – HS
130 ML 326.4

Jeremiášovo prohlášení díkuvzdání

„Že veliké jest milosrdenství Hospodinovo, když jsme do konce nevyhynuli. Nepřestávajíť zajisté slitování jeho, ale nová jsou každého jitra; převeliká jest pravda tvá.“ (Pl 3,22.23) ML 327.1

Věrný prorok byl každodenně posilován, aby obstál. *„Hospodin jest se mnou jakožto rek udatný,“* pravil ve víře, *„protož ti, kteříž mě stíhají, zurázejí se a neodolají; styděti se budou náramně, nebo se jim šťastně nepovede, aniž potupa věčná v zapomenutí dána bude.“* *„Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vytrhl duši nuzného z ruky nešlechetných.“* (Jr 20,11.13) Zkušenosti, kterých Jeremiáš nabyl ve dnech své mladosti a také v pozdějších letech svého působení, ho naučily, že *„není v moci člověka cesta jeho, aniž jest v moci muže toho, kterýž chodí, aby spravoval krok svůj“*. Naučil se prosit: *„Kárej mne, Hospodine, však milostivě, ne v hněvě svém, abys nesetřel mne.“* (Jr 10,23.24) ML 327.2

Když byl nucen pít z poháru strastí a starostí a když byl ve své bídě pokoušen, aby řekl: *„Zahynuláť síla má i naděje má, kterouž jsem měl v Hospodinu,“* (Pl 3,18) připomněl si, co pro něho učinila prozřetelnost Boží a vítězoslavně zvolal: *„Veliké jest milosrdenství Hospodinovo, když jsme do konce nevyhynuli. Nepřestávajíť zajisté slitování jeho, ale nová jsou každého jitra, převeliká jest pravda tvá.“* – PK 420, 421 ML 327.3

Mnozí vyznávající křesťané přebývají příliš mnoho na tmavé straně života, když se mohou radovat v slunečním jasnu. Reptají, když by měli být radostní. Hovoří o zkouškách, když by měli předkládat chválu za bohatá požehnání, z kterých se těší. Patří na nelibé věci, hromadí stížnosti a vzdychají nad zármutky a jako výsledek mají obtěžkána srdce a jsou smutní, ačkoliv, kdyby sečetli svá požehnání, našli by jich tolik, že by se zapomněli zmiňovat o svých trápeních. Kdyby si každý den poznačili přízně, které jsou jim prokazované, kdyby si naplnili své mysle vzácnými vzpomínkami obdržených laskavostí, kolik příležitostí by našli k vyjádření díků a chval Dárci všeho dobrého. – ST Feb. 12, 1885 ML 327.4

Job věděl, že jeho Vykupitel žije

„Ačkoli já vím, že vykupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví. A ač by kůži mou i tělo červi zvrťali, však vždy v těle svém uzřím Boha.“ (Jb 19,25.26) ML 328.1

V životě každého přichází období těžkých zklamání a trdomyslnosti, kdy nás zaplavuje jen smutek a žal a kdy je nám těžko uvěřit, že Bůh je stále laskavým dobrodincem svých pozemských dítek; dny, kdy nesnáze sužují duši tak, že smrt se nám zdá lepší než život. Tehdy mnozí ztrácejí víru v Boha, podléhají pochybnostem, upadají v nevěru. Kdybychom v takových obdobích mohli duchovním zrakem pochopit smysl Boží prozřetelnosti, viděli bychom anděly, kteří se snaží nás ochránit před sebou samými, postavit nás na základ pevnější než věčné hory; nová víra, nový život by vytryskly v existenci. ML 328.2

Věrný Job ve dnech svého soužení a temnoty pravil: ...

„Tak že sobě zvoluje... duše má... smrt nad život. Mrzí mne, nebuduť déle živ. Poodstupiž ode mne, nebo marní jsou dnové moji.“ ML 328.3

Ačkoliv byl unaven žitím, nebylo Jobovi dovoleno zemřít. Bylo mu ukázáno, jaké možnosti skýtá budoucnost a bylo mu dáno poselství naděje:

„Budeš nepohnutý, aniž se báti budeš. Nebo se na těžkost zapomeneš, na niž jako na vody, kteréž pominuly, zpomínati budeš. ...“ ML 328.4

Z hloubek malomyslnosti a sklíčenosti povznesl se Job k výšinám neprosté víry v milost a spásnou moc Boží. Vítězoslavně pravil:

*„By mne i zabil, což bych v něho nedoufal?“
(Jb 13,15) – PK 162-164 ML 328.5*

Nikdo větší než Jan Křtiteľ

„Amen pravím vám, mezi syny ženskými nepovstal větší nad Jana Křtitele; ale kdo jest menší v království nebeském, jesti' větší nežli on.“ (Mt 11,11) ML 329.1

Vysoké rákosí, které rostlo kolem Jordánu a které se ohýbalo při každém zavanutí větru, posloužilo jako vhodné přirovnání pro rabíny, kteří chtěli být kritiky a soudci Janova poslání. Byli zmítáni sem a tam větrem veřejného mínění. Nechtěli se pokořit a přijmout poselství Jana Křtitele, pronikající až k srdci, z obav před lidem se však neodvážili postavit se otevřeně proti jeho dílu. Boží posel ale neměl tak zbabělého ducha jako oni. Lidé, kteří se ve velkém množství shromažďovali kolem Krista, viděli na vlastní oči Janovu činnost. Slyšeli, jak nebojácně vystupuje proti hříchu. A se stejnou otevřeností se obracel k pokryteckým farizeům, kněžským saduceům, ke králi Herodovi a jeho dvoru, ke knížatům a vojákům, měšťanům a venkovanům. Nebyl chvějící se třtinou, zmítanou větry lidské pýchy nebo lidských předsudků. Ve vězení byl stále stejně oddaný Bohu a stejně horlivý pro spravedlnost, jako když na poušti hlásal poselství Boží. Ve své věrnosti k zásadám byl pevný jako skála. ... ML 329.2

Před Janovým narozením oznámil anděl Zachariášovi: *„Bude zajisté veliký před obličejem Páně.“* (L 1,15) Co je opravdová velikost v očích nebe? Nic takového, co pokládá za velikost svět. ... Pouze mravní hodnoty si Bůh cení. Láska a čistota jsou hodnoty, v nichž nachází největší zalíbení. Jan byl veliký v očích Hospodina tehdy, když se před posly Sanhedrimu (židovská velerada, pozn. překladatele), před lidem a před svými učedníky nesobecky vzdal pocty pro sebe a ukázal na Ježíše jako na Zaslíbeného. Jeho nesobecká radost ze služby Kristu představuje nejvyšší druh šlechtnosti, jaký se kdy v člověku projevil. – DA 218, 219 ML 329.3

S čestností

„Žádnému zlého za zlé neodplacujte, opatrující dobré přede všemi lidmi.“ (Ř 12,17) ML 330.1

V každém obchodním jednání bude křesťan tím, co chce, aby si jeho bratři mysleli, že je. Směr jeho jednání je řízen základními zásadami. Neplánuje intriky, proto nemá co skrývat, nemá co přerukovat. Může být kritizován, může být zkoušen, ale jeho neochvějná bezúhonnost bude zářit vpřed jako ryzí zlato. Je požehnáním pro všechny, kteří jsou s ním ve styku, protože jeho slovo je důvěryhodné. Je člověkem, který nebude využívat svého bratra. Je přítelem a dobrodincem všech a jeho spolublíží skládají důvěru v jeho radách. ... Opravdový čestný muž nikdy nebude využívat slabosti nebo právní neschopnosti, aby si nacpal svou vlastní peněženku. Přijímá férovou protihodnotu za to, co prodává. Jestli jsou na prodávaném zboží kazy, čestně to řekne svému bratru nebo sousedovi, i když takto může jednat proti svým vlastním finančním zájmům. *ML 330.2*

Ve všech maličkostech života se mají prosazovat nejpřísnější zásady čestnosti. Toto nejsou zásady, jež by vládli naším světem, protože satan, podvodník, lhář a utiskovatel, je mistrem a jeho sluhové ho následují a vykonávají jeho záměry. Ale křesťané slouží pod jiným Mistrem a jejich činnosti musí být opracovány v Bohu, bez ohledu na všechen sobecký zisk. Odchylka od dokonalé poctivosti v obchodních jednáních se může zdát jako maličkost z pohledu některých, ale náš Spasitel to takto nebral. ... *ML 330.3*

Člověk nemusí mít příjemný zevnějšek, v mnohých ohledech může být nedokonalý, ale pokud má pověst přímé poctivosti, bude respektován. ... Člověk, který se pevně drží pravdy, získá důvěru všech. Nebudou mu věřit jen jeho bratři ve víře, ale i nevěřící budou donuceni ho uznat za muže cti. – Letter 3, 1878 *ML 330.4*

23. listopadu

S pravdivostí

„Ostatkové Izraele neučiní nepravosti, aniž mluví budou lži, aniž se nalezne v ústech jejich jazyk lstivý, ale pásti se budou a odpočívati, a nebude žádného, kdo by je přestrašil.“ (Sf 3,13) ML 331.1

Pravdivost a bezúhonnost jsou Božími vlastnostmi a ten, který vlastní tyto kvality, vlastní nepřemožitelnou moc. – Manuscript 139, 1898 ML 331.2

Nikdy se nevymlouvejte; nikdy neříkejte na výmluvu nebo jako příklad lež. ... Buďte rovní a neuchylující se. Ani nejmenší vytáčení se by nemělo být dovoleno. – Manuscript 126, 1897 ML 331.3

Spasitel hluboce opovrhne všemi podvody. Ukazuje to krutý trest, který byl vyměřen Ananiášovi a Safíře. – RH April 13, 1905 ML 331.4

Prolhané rty jsou Mu ohavností. Bůh prohlašuje, že do svatého města „*nevejde nic nečistého, nikdo, kdo se dopouští ohavnosti a lži*“ (Zj 21,27 – Žilka). Držme se pravdomluvnosti pevnou a jistotou rukou. Učiňme ji neoddělitelnou součástí života. Zahrávat si s pravdou podle libovůle a nedbat na ni, když se to hodí vlastním sobeckým plánům, znamená ztroskotání ve víře. ... Ten, kdo mluví lež, prodává lacino svou duši. Může se zdát, že dosahuje v životě úspěchů, jichž by nedosáhl čestným jednáním. Dospěje však nakonec tak daleko, že nebude moci věřit nikomu. Sám jako lhář nebude mít důvěru ke slovům druhých. – AA 76 ML 331.5

Nikdo se nemůže vychloubat svou pravdivostí, protože dokud ji nepřekonal, neví, co pravdivost je. Nikdo nemůže znát sílu své pravdivosti a čestnosti, dokud neprojde ohnivou očišťovnou pokoušením, aby nabyl prostředky spornými způsoby. – Letter 110, 1897 ML 331.6

Ten, jehož srdce je naplněno láskou, která sestupuje od Boha, nedovolí, aby v jeho životě našlo místo sebe vyvyšování nebo nečestnost. Ten, kdo je znovuzrozen z Ducha, zjevuje ve svém denním životě Krista. Je přímý ve všech svých jednáních. Neprovádí úskočnou, mazanou a pokoutní práci. Dobré ovoce, které se projevuje v jeho životě, svědčí o stavu jeho srdce. – RH May 4, 1905 ML 331.7

24. listopadu

S pokorou

„Pýcha člověka snižuje jej, ale chudý duchem dosahuje slávy.“ (Př 29,23) ML 332.1

Člověk se může povyšovat v pýše a vychloubat se ve své moci, ale Bůh ho může v okamžiku uvést v nicotnosti. Je to satanova práce, vést lidi, aby velebili sami sebe se svými svěřenými talenty. Každý člověk, skrze kterého pracuje Bůh, se bude muset naučit, že všudypřítomný a vše konající Bůh je nejvyšší a propůjčil jim k použití talenty – intelekt ke vzniku; srdce, které by bylo sídlem jeho trůnu; city, aby přetékały požehnáním pro všechny, se kterými přijde do kontaktu; svědomí, skrze které ho může Duch svatý usvědčovat z hříchu, spravedlnosti a soudu. – YI March 28, 1905

ML 332.2

Pýcha, nevědomost a poštilost jsou neustálými společníky. Hospodinu se nelíbí pýcha prokazována mezi jeho vyznávajícím lidem. – 4T 634 ML 332.3

Rodiče, ... je pro vás lehčí učit své děti lekci hrdosti než lekci pokory. – 1T 134 ML 332.4

Slávu předchází pokora. Na vysoké místo mezi lidmi volí nebesa takového pracovníka, který... zaujímá nízké postavení před Bohem. Nejlepším pracovníkem v díle Božím je učedník, který se nejvíce podobá dítěti. Nebeské bytosti mohou spolupracovat s tím, kdo neusiluje o vlastní vyvýšení, nýbrž o spásu duší. ... Ze společenství s Kristem vykročí k práci pro ty, kteří hynou ve svých hříších. Takový je pomazán pro své poslání a uspěje i tam, kde selžou i mnozí s učených a moudrých.

... ML 332.5

Prostota, zapomínání na sebe a důvěřivá láska malého dítěte jsou vlastnosti, kterých si nebesa cení. Toto jsou znaky pravé velikosti. – DA 436, 437 ML 332.6

Šalamoun nebyl nikdy tak bohatý, moudrý nebo opravdově veliký, jako když vyznal: *„Já však jsa velmi mladý, neumím vycházeti ani vcházeti.“* (1 Kr 3,7) – PK 30 ML 332.7

Se štědrostí

„Mnohý rozdává štědře, a však přibývá mu více; jiný skoupě drží nad slušnost, ale k chudobě. Člověk štědrý bývá bohatší, a kdož svažuje, také sám bude zavlážen.“ (Př 11,24.25) ML 333.1

Bůh požehná lidem na majetku a činí tak proto, aby mohli dávat na šíření jeho věcí. Bůh posílá sluneční svit a déšť. Dává růst rostlinám. Poskytuje zdraví a schopnost získat obživu. Všechna naše požehnání přicházejí z jeho štědré ruky. Na oplátku chce, aby mužové a ženy projevovali svou vděčnost tím, že mu vrátí část podílu v podobě desátků a obětí – v obětech jako projev díky, v dobrovolných obětech a v obětech usmiřujících. Kdyby do pokladny plynuly prostředky podle tohoto plánu nebem ustanoveného – desátky ze všech příjmů a dobrovolné dary – byla by hojnost prostředků pro šíření díla Hospodinova. ML 333.2

Avšak lidská srdce se zatvrzují sobectvím a jako Ananiáš a Safira jsou lidé pokoušeni, aby si podrželi část svého příspěvku a přitom předstírali, že plní požadavky Boží. Mnozí vydávají plnými hrstmi peníze na uspokojení svých zálib. Muži a ženy si hledí svých zábav a hoví svým choutkám a Bohu přinášejí téměř neochotně své skoupé dary. Zapomínají, že jednoho dne bude Bůh požadovat přesné zúčtování, jak bylo naloženo s jeho statky. – AA 75 ML 333.3

Neustálá a sebezapírající dobročinnost je Božím lékem na zhoubné hříchy sobeckosti a chamtivosti. Bůh ustanovil systematickou dobročinnost, aby vydržoval svou věc a ulehčoval potřebám trpících a potřebných. Ustanovil, že dávání by se mělo stát zvykem, aby to mohlo působit proti nebezpečí a klamnosti hříchu chamtivosti. Neustálé dávání nechá chamtivost k smrti vyhladovět. ... Vyžaduje to neustálé konání dobročinnosti, aby síla zvyku dobrého konání zlomila sílu zvyku opačného směru. – 3T 548 ML 333.4

S láskou

„Láska trpělivá jest, dobrotivá jest, láska nezávidí, láska není všetečná, nenadýmá se.“ (1 K 13,4) ML 334.1

Ti, kteří otevrou svá srdce a domovy k pozvání Ježíše, aby s nimi přebýval, by měli udržovat mravní atmosféru nezkalenou svárem, hořkostí, hněvem, zlobou nebo dokonce nelaskavými slovy. Ježíš nebude přebývat v domově, kde jsou spory, závist a hořkost. ... ML 334.2

Pavel měl zdravou náboženskou zkušenost. Láska Kristova byla jeho velkým tématem a hnací síla, která ho ovládala. ML 334.3

Když byl v zstrašujících podmínkách, které by měly depresivní vliv na polovičatého křesťana, je Pavel v srdci pevný, plný odvahy, naděje a útěchy, tvrdí: *„Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím radujte se.“* (Fp 4,4) Stejná naděje a radostná mysl je viděna, když je na palubě lodi, kolem něho zuří bouře a loď se rozpadá na kusy. Dává rozkazy veliteli lodi a zachraňuje životy všech na palubě. I když je vězněm, je na lodi skutečným mistrem, nejvolnějším a nejšťastnějším mužem na palubě. Když ztroskotál a je přiveden na barský ostrov, je tím nejduchapřítomnějším a nejužitečnějším v zachraňování svých bližních z vodního hrobu. Jeho ruce přinesly dřevo, aby zapálil oheň pro blaho zmrzlých ztroskotaných pasažérů. Když spatřili smrtelnou zmiji visící na jeho ruce, naplnila je hrůza. Ale Pavel ji klidně setřásl do ohně, vědouce, že mu nemůže ublížit, jelikož bezvýhradně věřil v Boha. ML 334.4

Když byl před králi a hodnostáři země, kteří drželi jeho život ve svých rukou, neumdléval, protože odevzdal svůj život Bohu. ... Milost, jako anděl milosrdenství, činí, že jeho hlas je slyšen jemně a zřetelně, jak opakuje příběh kříže, nesrovnatelné lásky Ježíšovi. – RH Aug. 8, 1885 ML 334.5

Činitelé lásky mají překrásnou moc, protože jsou božští. – Ed 114 ML 334.6

S Kristu podobnými slovy a skutky

„Nebo z slov svých spravedliv budeš učiněn, a z řečí tvých budeš odsouzen.“ (Mt 12,37) ML 335.1

Když konáte svou určenou práci bez boje nebo kritiky druhých, navštíví tuto práci svoboda, světlo a moc, jenž dodají charakter a působnost institucím a podnikům, se kterými jste spojeni. *ML 335.2*

Pamatujte, že nikdy nejste na vhodném místě, pokud jste rozháraní a když nesete břemeno napravení každé duše, která se k vám přiblíží. Pokud podléháte pokušení kritizovat druhé, ukazovat na jejich chyby a shazovat to, co dělají, můžete si být jisti, že selžete v hraní své vlastní úlohy ušlechtilé a dobře. *ML 335.3*

Toto je doba, kdy každý člověk v zodpovědné pozici, každý člen církve by měl přivést každý rys své práce do blízké shody s učením Božího Slova. Neúnavnou bdělostí, vroucí modlitbou a Kristu podobnými skutky a činy máme ukázat světu, jak si Bůh přeje, aby vypadala jeho církev. ... *ML 335.4*

Kristus se pokořil, aby stál v čele lidskosti, aby se setkal s pokušeními a přetrval zkoušky, se kterými se lidství musí setkat a vytrvat v nich. Musí vědět, co může lidství očekávat od padlého nepřítelé, aby mohl vědět, jak pomoci těm, kteří jsou pokoušeni. *ML 335.5*

A Kristus byl učiněn našim soudcem. Otec není soudce. Andělé také nejsou. Ten, který na sebe vzal lidství a v tomto světě žil dokonalý život, nás má soudit. Jedině On může být našim soudcem. ... Nikdo z vás nebyl určen, aby byl soudcem druhých. Vše, co můžete udělat, je disciplinovat sami sebe. ... *ML 335.6*

Máme charakter, který máme hájit, ale je to charakter Kristův. ... Kéž nám Hospodin pomůže zemřít sami sobě a znovu se narodit, aby v nás mohl žít Kristus, žijící a činné pravidlo, moc, která nás bude udržovat svaté. – SpT s. B, č. 4 *ML 335.7*

28. listopadu

S pokojem

„Přivykejž medle s ním choditi, a pokojněji se míti, skrze to přijde tobě všechno dobré.“ (Jb 22,21) ML 336.1

Pustili jsme se malou lodičkou, která nás měla přepravit přes kanál k Dánskému pobřeží. Zde mi byl poskytnut státní pokoj, který obsahoval dvě pohovky a byl obklopen těžkými závěsy – zařízení, o kterém jsme si tehdy mysleli, že je stěží potřebné pro denní výlet na pouhých šest hodin. Ale měli jsme příležitost změnit svůj názor, ještě než jsme dosáhli pevniny. První hodinu jsme na palubě strávili ve veselých a dobře zařízených dámských kajutách. Počasí bylo příjemné, moře hladké a my jsme předvíдали příjemný výlet. Ale brzy nám kapitán procházející kajutami poradil, abychom šli dolů a hned si lehli, protože vplouváme do bouřlivých vod. Vyhověli jsme mu, i když spíše neochotně. Za malou chvíli se loď začala divoce kymáčet, že jsme téměř nemohli uležet na pohovkách. Udělalo se mi moc špatně, navíc v silném pocení se jakoby každý orgán bojoval proti strašné chorobě a potom byl přemožen smrtelnou mořskou nemocí. ... ML 336.2

Smrt se zdála velmi blízká, ale cítila jsem, že mohu přilnout s pevným uchopením víry k Ježíšově ruce. Ten, který udržuje vody ve své dlani, nás mohl udržet v bouři. Velmi hluboké vlny poslouchají hlas: *„Až potud vycházeti budeš, a dále nic, tu, pravím, skládati budeš dutí vlnobití svého.“* (Jb 38,11) Přemýšlela jsem, jak Ježíš utišil obavy svých učedníků, když uklidnil rozbouřené Galilejské jezero. Měla bych se snad bát věřit v ochranu Toho, který mi udělil mé dílo? Moje srdce bylo drženo v dokonalém pokoji, protože stálo na Něm. Lekce důvěry, kterou jsem se naučila za těch pár hodin, byla velice cenná. Zjistila jsem, že každá životní zkouška je dána proto, aby mne naučila novou lekcí mé vlastní závislosti na mém nebeském Otci a důvěry v Něho. Můžeme věřit, že Bůh je s námi na každém místě, a v každé namáhavé hodině se můžeme pevně držet té ruky, která má všechnu moc. – HS 221 ML 336.3

Ani jediné slovo jeho zaslíbení neselhalo

„Požehnaný Hospodin, kterýž dal odpočinutí lidu svému Izraelskému vedlé všeho, což mluvil. Nepochybilo ani jedno slovo ze všelikého slova jeho dobrého, kteréž mluvil skrze služebníka svého Mojžiše.“ (1 Kr 8,56) ML 337.1

Byli jsme upřednostněni, že jsme mohli spatřit nejnádhernější západ slunce, jaký jsem měla kdy přednost vidět. Jazyk je nedostačující k vypsání této krásy. Poslední paprsky zapadajícího slunce, stříbrné a zlaté, růžové a jantarové a karmínové, vyzařovaly své nádhery napříč oblohou, rozjasňujíc se více a více, stoupajíc výše a výše do nebes, až se zdálo, že brána Božího města byla ponechána pootevřená a vyzařovaly jí paprsky vnitřní slávy. Dvě hodiny trvala tato podivuhodná nádhera ve svém osvěcování chladné severní oblohy – obraz namalován velkým Mistrem Umělcem na posunující se plátno nebes. Vypadalo to jako Boží úsměv nad všemi nebeskými domovy, nad kamennými rovinami, drsnými pohořími, osamocenými lesy, skrze které vedla naše cesta. ML 337.2

Vypadalo to, jakoby andělé milosti šeptali: „Vzhlédni. Tato sláva je pouhým paprskem světla, které proudí od trůnu Božího. Nežij jen pro samotnou zem. Vzhlédni a popatři vírou na příbytky nebeského domova.“ Tato scéna byla pro mne jako duha pro Noeho, uschopňujíc mne k pochopení ujištění Boží neselhávající péče a také abych se těšila na nebesa odpočinku, která čekají na věrné pracovníky. Od té doby jsem vždycky cítila, že Bůh nám udělil toto znamení své lásky pro naše povzbuzení. Jak se mé vzpomínky táhnou, nemohu zapomenout toto vidění krásy, útěchy a pokoje, které sebou přineslo. – HS 220, 221 ML 337.3

Pro mysl je nemožné porozumět bohatství a velikosti byť jen jediného Božího zaslíbení. Jedno zachytává slávu z jednoho pohledu, druhé krásu a milost z pohledu jiného a duše je naplněna nebeským světlem. – TM 111 ML 337.4

V těchto zaslíbeních k nám jednotlivě promlouvá. ... Právě v nich k nám Kristus hovoří o svém milosrdenství a moci. – MH 122 ML 337.5

Zaslíbení Boží jsou pro mne

„Žalmy zpívejte Hospodinu svatí jeho, a oslavujte památku svatosti jeho. Nebo na kratičko trvá v hněvě svém, všecken pak život v dobré líbeznosti své; z večera potrvá pláč, ale z jitra navrátí se prozpěvování.“ (Ž 30,5.6) ML 338.1

Vyškrtnout Boží zaslíbení ze Slova by bylo jako vyškrtnout slunce z nebes. Nebylo by tady pak již nic, co by oblažovalo naši zkušenost. Bůh vložil do svého Slova zaslíbení, aby nás vedl k tomu, abychom měli víru v Něho. V těchto zaslíbení stahuje závěs věčnosti, dávající nám letný pohled daleko více neobyčejnější a navěky hodnotné slávy, která čeká na vítěze. Opřeme se tedy o Boha. Chvalme Ho, že nám dal takové nádherné zjevení svých záměrů. ML 338.2

Všude podél naší stezky umisťuje Bůh květy zaslíbení, aby rozjasnily naši pout'. Ale mnozí odmítají shromažďovat tyto květy, volíce si místo toho raději bodláčí a trní. Na každém kroku nařikají a truchlí, když by se mohli radovat v Hospodinu, protože On učinil cestu do nebes tak příjemnou. ML 338.3

Když se díváme na Boží zaslíbení, nacházíme útěchu, naději a radost, protože nám vyprávějí slova Nekonečného. Abychom mohli správně ocenit tato vzácná zaslíbení, měli bychom je pečlivě studovat, zkoumajíc je do detailů. Kolik radosti bychom si mohli přinést do života, kolik dobroty do své povahy, kdybychom si jenom tato zaslíbení přivlastnili! Když putujeme směrem vzhůru, hovořme o požehnáních, kterými je stezka vystlána. Zdá se, že dýcháme atmosféru nebeského kraje, ke kterému spějeme a jsme konejšeni a utěšováni. ... Ctěme Boha tím, že budeme do našich životů vplétat více Ježíše a nebes. – YI Jan. 23, 1902 ML 338.4

Neselhávající Boží zaslíbení budou udržovat tvé srdce v dokonalém pokoji. – Letter 27, 1886 ML 338.5

1. prosince

Učiň své povolání a vyvolení pevné

„Protož, bratří, raději snažte se pevné povolání své i vyvolení učiniti; nebo to činíce, nepadnete nikdy. Takt' zajisté hojně způsobeno vám bude vjití k věčnému království Pána našeho a Spasitele Jezukrista.“ (2 Pt 1,10.11) ML 339.1

Zde je nám nabídnuta život pojišťující taktika, která nám zajišťuje věčný život v Božím království. Žádám vás, abyste studovali tato slova apoštola Petra. V každé větě je porozumění a moudrost. Uchopením se Životodárce, který za nás dal svůj život, získáváme život věčný. – Manuscript 99s, 1908 ML 339.2

Každý z nás se rozhoduje o věčném osudu a na nás plně spočívá, jestli obdržíme věčný život. Budeme žít lekce dané v Božím Slově, Kristově velké učebnici? Je to největší přesto nejjednodušeji uspořádaná a lehce srozumitelná kniha, vždy připravena dát vzdělání v správném chování, v řeči, ve způsobech a v citech. Je jedinou knihou, která připraví lidské bytosti pro život, který je srovnáván s Božím životem. A ti, kteří činí toto Slovo svým denním studiem, jsou jediní, kteří jsou hodni obdržet diplom, opravňující je ke vzdělání a výchově dětí pro vstup do vyšší školy, aby byli korunováni jako vítězni přemožitelé. ML 339.3

Ježíš Kristus je jediným soudcem způsobilostí lidí k obdržení věčného života. Brány svatého města se otevrou těm, kteří byli jeho pokornými, tichými a skromnými následovníky, kteří se naučili od Něho své lekce a obdrželi od Něj svou život zajišťující postup, formující charaktery podle božského podobenství. – Manuscript 3, 1906 ML 339.4

Když jsou vykoupení vykoupeni ze země, otevře se vám Boží město. ... Potom vám bude do ruky dána harfa a váš hlas bude pozvednut v písni chvály Bohu a Beránkovi, jehož velkou obětí jste byli učiněni spoluúčastníky jeho přirozenosti a obdrželi jste nesmrtelné dědictví v Božím království. – Manuscript 99a, 1908 ML 339.5

2. prosince

Zachovávej přikázání

„Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho, aby měli právo k dřevu života a aby branami vešli do města.“ (Zj 22,14) ML 340.1

Spor je před námi. Jediným nynějším bezpečím pro každého z nás je být jedno s Kristem v Bohu. Musíme se snažit vejít úzkou branou. Ale tato brána se nehoupá volně ve svých pantech. Nevypustí pochybující povahy. Nyní musíme usilovat o věčný život s horlivostí, která je srovnatelná s hodnotou ceny, jež je před námi. Brány ráje nám neotevrou peníze, pozemky či majetek, ale vlastnictví Kristu podobného charakteru. Korunu nesmrtelnosti pro nás nevyhraje důstojnost nebo vymoženosti intelektu. Pouze tišší a skromní, kteří učinili Boha svou schopností, obdrží tento dar.

... ML 340.2

Dílem samotné Všemohoucnosti je stvořit znovu duši, vydat světlo ze tmy, lásku z nenávisti, svatost z nečistoty. Dílo Nekonečného, jež se zapojuje se souhlasem lidské bytosti, aby život učinil dokonalým v Kristu a uvedl dokonalost povahy, je vědou věčnosti. ML 340.3

Jaká je pocta udělena Kristu? Bez použití jakéhokoliv nucení, bez používání násilí, vmíchává lidskou vůli do vůle Boží. Toto je věda všech pravých věd, protože díky tomuto je vtepána změna do mysle a charakteru – změna, která musí být vytepána do života každého, kdo vejde branami Božího města. – Letter 155, 1902 ML 340.4

Potom ti, kteří zachovávali Boží přikázání, budou vdechovat nesmrtelnou ráznost ze stromu života a skrze nekonečné věky budou obyvatelé bezhříšných světa spatřovat v té zahradě (Eden) světla vzoru dokonalého díla Božího stvoření, nedotčeného prokletím hříchu – vzor, jakým by se stala celá země, kdyby člověk naplnil Stvořitelův nádherný plán. – PP 62 ML 340.5

3. prosince

Kráčej neustále s Bohem

„A chodil Enoch stále s Bohem a nebyl více vidín; nebo vzal ho Bůh.“ (Gn 5,24) ML 341.1

Když Bůh vezme členy své nebeské církve do nebes, bude to proto, že s Ním kráčeli na této zemi a obdrželi sílu a moudrost shora, která je uschopnila Mu správně sloužit. Ti, kteří jsou vzati k Bohu, budou mužové a ženy, kteří se nyní modlí v pokoře a kajícínosti, jejichž srdce nejsou pozdvižena k marnostem. V jejich jednání s věřícím i nevěřícím je reprezentován Kristus. – Manuscript 11, 1901 ML 341.2

Ti, kteří nemají v tomto životě potěšení v přemýšlení a hovoření o Bohu, se nebudou radovat ze života, který má přijít, kde bude všude přítomen Bůh, přebývající mezi svým lidem. Ale ti, kteří rádi přemýšlejí o Bohu, budou ve svém živlu, vdechujíc atmosféru nebes. Ti, kteří na zemi milují myšlenku na nebesa, budou šťastni v jejich svatém společenství a potěšeních. ... ML 341.3

Když byli ve světě, netvrdili, že je jejich vlastní, a Bůh položil svou pečeť, že jsou jeho. Nebesa budou pro ty, kteří po nich touží horlivou toužebností, kteří vynakládají úsilí v poměru k hodnotě věci, kterou hledají. Myšlenky těch, kteří získají nebesa, budou o nebeských věcech. – RH May 13, 1890 ML 341.4

„Blahoslavení čistého srdce; neboť oni Boha viděti budou.“ (Mt 5,8) Tři sta let usiloval Enoch o čistotu duše, aby mohl být v souladu s nebesy. Tři století kráčel s Bohem. Den co den toužil po užším spojení. Blíže a blíže rostlo společenství, dokud si ho Bůh nevzal k sobě. Stál na prahu věčného světa, pouze krok mezi ním a požehnanou zemí. A nyní se brány otevřely, chození s Bohem, na zemi tak dlouho pěstované, pokračovalo a on prošel branami Svatého Města – první z lidí, který tam vešel. – PP 87 ML 341.5

4. prosince

Kráčej vírou

„Nebo skrze víru chodíme, a ne skrze vidění.“ (2 K 5,7) ML 342.1

Máme žít ne proto, abychom se vyvyšovali, ale abychom jako Boží malé děti konali s co nejlepšími schopnostmi dílo, které nám odevzdal. Naší prací je udělat na druhé správný dojem. Připravujeme se pro věčnost, pro ozdravovnu nahoře, kde Velký Lékař setře všelikou slzu z očí a kde listy ze stromu života jsou k uzdravení národům. ML 342.2

Držme se Ježíše Krista žijící vírou a choďme v pokoře mysle. Potom v nás bude zjevena milost Boží a uvidíme jeho spasení. Budeme zdravit svatou rodinu vykoupených. ... Budeme se dotýkat našich zlatých harf a nebe bude zvučet bohatou hudbou. Budeme vrhat své třpytící koruny k jeho nohám a vzdávat slávu Tomu, kdo pro nás zvítězil. ML 342.3

Mohou zde být některé věci, kterým nerozumíme. Některé věci v Bibli, se mohou zdát záhadné, protože jsou mimo naše omezené chápání. Ale když nás Spasitel povede podél živých vod, ujasní našim myslím, co předtím nebylo zřetelně pochopeno. ML 342.4

Přemýšlím o budoucí slávě nebes a cítím silnou touhu, aby o tom věděla každá živá duše. ... Toužím Ho pozvednout jako mocného Lékaře. ... ML 342.5

Hodně pro nás znamená, jestli se honíme za nebeskými věcmi, nebo za pozemskými. Pozemské brzy pominou. V dnešní době se odehrává velké ničení pozemských pokladů. Jsou zde na rozličných místech zemětřesení a na každé ruce jsou spatřeny nesnáze a těžkosti. Ale naším privilegiem je připravovat se stát se členy nebeské rodiny, dětmi nebeského Krále. – RH Aug. 8, 1907 ML 342.6

5. prosince

Bud' připraven a v očekávání

„Pročež řekne v ten den: Aj, Bůh náš tento jest, očekávali' jsme na něj, a vysvobodil nás. Ont' jest Hospodin, jehož jsme očekávali; plésati a veseliti se budeme v spasení jeho.“ (Iz 25,9) ML 343.1

Když slyším o strašných kalamitách, které se odehrávají týden co týden, ptám se sama sebe: Co tyto věci znamenají? Ty nejhroznější pohromy následují jedna z druhou v rychlém sledu. Jak často slyšíme o zemětřeseních a tornádech, o zkázách ohně a povodních s velkými ztrátami jak na životech tak majetku! Zřejmě jsou tyto kalamity vrtošivými vypuknutími zdánlivě dezorganizovaných a neovládaných sil, ale může být v nich čten Boží záměr. Jsou jedním z prostředků, jimiž se snaží probudit muže a ženy k vědomí jejich nebezpečí. ... ML 343.2

Soudové Boží jsou na zemi. Hovoří vážným varováním, praví: *„Protož i vy bud'te hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde.“* (L 12,40) ... ML 343.3

Žijeme v závěrečných scénách historie této země. ... Nemáme čas ani chvílku k promrhání. Ať nejsme nalezeni na stráži spící. ... Přesvědčujme všude muže a ženy, aby činili pokání a unikli tak hněvu, který má přijít. Probud'me je k okamžité přípravě, protože jen málo víme o tom, co je před námi. ... ML 343.4

On (Hospodin) brzy přijde a my musíme být připraveni a čekat na jeho objevení se. O, jak nádherné bude Ho vidět a být vítáni jako jeho vykoupení! ... Pokud budeme moci pouze vidět Krále v jeho kráse, budeme navěky požehnáni. Cítím, jako bych musela nahlas křičet: „Hranice domova!“ Blížíme se k době, kdy Kristus přijde v moci a velké slávě, aby vzal své vykoupené do jejich věčných domovů. ... ML 343.5

Ve velké závěrečné práci se setkáme s překážkami, se kterými si nebudeme vědět rady. Ale nezapomeňme, že tři velké nebeské mocnosti pracují, že božská ruka je na kormidlu a že Bůh přinese svá zaslíbení, abychom přešli. Ze světa shromáždí lidi, kteří Mu budou sloužit v spravedlnosti. – 8T 252-254 ML 343.6

6. prosince

Boží lid vysvobozen

„Vykoupení, pravím, Hospodinovi navrátí se, a přijdou na Sion s prozpěvováním, a veselé věčné bude na hlavě jejich; radosti a veselé dojdou, zámutek pak a úpění uteče od nich.“ (Iz 35,10)

ML 344.1

Bude to uprostřed noci, kdy Bůh zjeví svou moc, aby vysvobodil svůj lid. Objeví se slunce a rozzáří se v plné síle. Znamení a divy budou následovat rychle za sebou. Bezbožní hledí s hrůzou a úžasem na to, co se děje, zatímco spravedliví patří s povznesenou radostí na znamení svého vysvobození. Zdá se, jakoby se celá příroda vyšinula z obvyklého pořádku. ... Těžká temná mračna stoupají vzhůru a narážejí na sebe. Uprostřed rozbouřeného nebe se objevuje jasné místo nepopsatelné slávy a z něho vychází hlas Boží jako hlas mnohých vod, který praví: *„Stalo se.“* *ML 344.2*

Hlas otřásá nebesy a zemí. Nastává *„prudké zemětřesení, jakého nebylo od té doby, co člověk žije na zemi, tak veliké a prudké zemětřesení“* (Zj 16,18). Zdá se, jakoby se obloha otvírala a zavírala a jako kdyby jí probleskovala sláva od trůnu Božího. Hory se otřásají jako třtina ve větru a rozeklané skály jsou rozmetávány do všech stran. ... *ML 344.3*

Hroby se otevírají a *„mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druzí pak ku pohanění a kup potupě věčné“* (Da 12,2). Všichni, kteří zemřeli ve víře v poselství třetího anděla, vyjdou z hrobu oslaveni, aby slyšeli Boží smlouvu pokoje spolu s těmi, kdož zachovávali jeho zákon. ... *ML 344.4*

Z nebe je slyšet hlas Boží, jenž oznamuje den a hodinu Ježíšova příchodu a odevzdává lidu Božímu věčnou smlouvu. Jako dunění nejsilnějšího hromu se po zemi rozléhají jeho slova. Izrael Boží stojí a naslouchá s očima upřenýma vzhůru. Jejich tváře jsou osvětleny slávou Boží a září tak, jak zářila tvář Mojžíše, když sestoupil ze Sinaje. Bezbožníci na ně nemohou pohlédnout. A když se dostane požehnání těm, kteří ctili Boha zachováváním jeho svaté soboty, ozve se vítězoslavné volání. – GC 636-640 *ML 344.5*

Sám Kristus přijde pro nás

„Nebo Pán náš s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví, kteříž jsou v Kristu, vstanou nejprve. Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětrí, a tak vždycky se Pánem budeme. A protož potěšujtež jedni druhých těmito slovy.“ (1 Te 4,16-18) ML 345.1

Ježíš přichází. Přichází s oblaky a velkou slávou. Budou Ho doprovázet zástupy zářících andělů. Přijde poctít ty, kteří Ho milovali a zachovávali jeho přikázání, a přijde je vzít k sobě. Nezapomněl na ně ani nezapomněl na svá zaslíbení. – RH Nov. 22, 1906 ML 345.2

Zakrátko se na východě objeví malý černý oblak. ... Lid Boží ví, že je to znamení Syna člověka. V posvátném tichu jej lidé sledují, jak se přibližuje k zemi..., až je to velký bílý oblak, jehož základem je sláva jako stravující oheň a nad nímž je duha úmluvy. Ježíš přijíždí jako mocný dobyvatel. ... ML 345.3

Když se živý oblak přiblíží, spatří všichni Knížete života. Jeho svatou hlavu již netrýzní trnová koruna; na jeho svatých skráních je diadém slávy. Jeho tvář září oslňujícím jasem poledního slunce. *„Na šatě na bedrech má své jméno napsané: Král králů a Pán pánů.“* ... Nebesa se stáčí jako svitek papíru, země se před Ním chvěje a všechny hory a ostrovy se začínají pohybovat. ... ML 345.4

Zatímco se kymácí země, blesky šlehají a hromy duní, volá hlas Syna Božího spící svatě. ... Ve všech končinách země uslyší mrtví tento hlas a kdo jej uslyší, bude žít. ... Všichni však vstávají se svěžestí a silou věčného mládí. ... ML 345.5

Žijící spravedliví jsou proměněni „rázem, mrknutím oka“. Při zaznění hlasu Božího jsou oslaveni; nyní jsou učiněni nesmrtelnými a se vzkříšenými svatými jsou uchvázeni, aby se setkali s Hospodinem ve vzduchu. – GC 640-645 O jak nádherné setkání. – EW 287 ML 345.6

8. prosince

Kristův korunovací den

„Velicí a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi všech svatých.“ (Zj 15,3) ML 346.1

V ten den budou svatí vyzařovat slávu Otce a jeho Syna. Andělé nebes, dotýkajíc se svých zlatých harf, budou vítat Krále a ty, kteří jsou trofejemi jeho vítězství – ty, kteří byly vyprání a zbělení v krvi Beránka. Píseň vítězství bude burácet vpřed, naplňujíc celá nebesa. Kristus zvítězil. Vstupuje do nebeských dvorů doprovázen svými vykoupenými, svědectví toho, že jeho úkol utrpení a oběti nebyl marný. – RH Nov. 24, 1904 ML 346.2

Vysoko nad městem na podkladě ze zářícího zlata je vidět velký a vznešený trůn. Na tento trůn dosedá Syn Boží a kolem Něho jsou poddaní jeho království. Moc a majestát Kristův nemůže vyjádřit lidská řeč ani popsat pero. Sláva věčného Otce zahaluje Syna Božího. Lesk jeho přítomnosti naplňuje Město Boží, proniká branami a zaplavuje celou zemi svou září. ML 346.3

Nejblíže trůnu jsou ti, kteří byli kdysi horliví pro věc satanovu, kteří však vychvázeni jako hlaveň z ohně následovali svého Spasitele s hlubokou vnitřní oddaností. Vedle nich jsou ti, kteří si vypěstovali dokonalou křesťanskou povahu v prostředí klamu a nevěry, ti, kdo ctili zákon Boží i tehdy, když jej křesťanský svět prohlašoval za neplatný. A dále miliony těch, kteří ve všech dobách byli pro svou víru mučeni. A za nimi „četný zástup, jehož nikdo nemohl sečíst, ze všech národů, kmenů, lidu a jazyků. ... Před trůnem a před Beránkem, oděni bílými rouchy a v rukou palmy“. Jejich boj skončil, zvítězili. Běželi závod a získali cenu. ... ML 346.4

Před shromážděnými obyvateli země a nebe se koná závěrečná korunovace Syna Božího. – GC 665, 666 ML 346.5

9. prosince

Kristus mne obdaří korunou a harfou

„Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen den Pán, ten spravedlivý soudce, a netoliko mně, ale i všechněm těm, kteříž milují příští jeho.“ (2 Tm 4,8) ML 347.1

Před vstupem do Města Božího propůjčuje Spasitel svým následovníkům odznaky vítězství a přiodívá je znamením jejich královského stavu. Blyštící řady se šikují do tvaru otevřeného čtverce kolem svého Krále, jehož postava se majestátně tyčí nad svatými a anděly a z jehož tváře vyzařuje na všechny nezměrná láska. Nespočetné zástupy vykoupených upírají na Něho svůj pohled. Každé oko patří na slávu Toho, jehož tvář *„zohavena byla nad jiné lidi, způsob jeho nad syny lidské“* (Iz 52,14). Na hlavy vítězů vkládá Ježíš vlastní rukou korunu slávy. Pro každého je tu koruna, nesoucí jeho „nové jméno“ a nápis Svatost Hospodinu. Do rukou každého je vtisknuta palma vítěze a blyštící se harfa. A pak, když velicí andělé udají tón, vyloudí každá ruka obratně ze strun harfy líbeznou hudbu bohatou na melodie. Každé srdce uchvátí nevýslovné vytržení a každý hlas zazní vděčností a chválou: *„Kterýž zamiloval nás a umyl nás od hříchů našich krví svou a učinil nás krále a kněží Bohu a Otcí svému, jemužto bud' sláva a moc na věky věků.“* (Zj 1,5.6) – GC 645, 646 ML 347.2

O jaká nevyslovitelná radost, vidět Toho, koho jsme milovali – vidět Toho ve jeho slávě, který nás tak miloval, že dal sebe samého za nás – vidět ty ruce kdysi probodené pro naše vykoupení, jak jsou otevřené k nám v požehnání a uvítání! – ST Nov. 2, 1882 ML 347.3

--- RH June 15, 1905 ML 347.4

10. prosince

Dostanouce bílé roucho spravedlnosti

„To jsou ti, kteříž přišli z velikého soužení, a umyli roucha svá, a zbilili je ve krvi Beránkově.“
(Zj 7,14) ML 348.1

Slavná bude udělená odměna, když se věrní pracovníci shromáždí okolo trůnu Božího a Beránkova. ... Budou stát před trůnem, přijati v Milovaném. Všechny jejich hříchy byly překryty, všechna jejich přestoupení odstraněna. Nyní se mohou dívat na nezkalenou slávu Božího trůnu. ... V ten den budou vykoupení vyzařovat slávu Otce a jeho Syna. Andělé nebes, dotýkající se svých zlatých harf, budou vítat Krále a ty, kteří jsou trofejemi jeho vítězství – ty, kteří byly vyprání a zbělení v krvi Beránka. – RH June 15, 1905 ML 348.2

Všichni budou šťastnou jednotnou rodinou, oděnou rouchy chvály díkuvzdání – rouchy Kristovy spravedlnosti. Celá příroda ve své nepřekonatelné nádheře vzdává Bohu neustálý hold chvály a úcty. Svět se bude koupat v záři nebes. Léta budou plynout v radosti. Zář měsíce bude jako zář slunce a zář slunce bude sedmkrát větší než je nyní. Nad celou scénou budou společně zpívat jitřní hvězdy a synové Boží budou radostně volat, zatímco Bůh a Kristus se sjednotí v tvrzení: „Hříchu tam již více nebude, ani tam již více nebude smrti.“ ... – 8T 42 ML 348.3

Spor je ukončen. Všechna soužení a boje jsou u konce. Písně vítězství naplňují nebesa, když vykoupení stojí okolo trůnu Božího. Všichni zachycují radostnou melodii: *„Hodent' jest ten Beránek, který byl zabitý a znovu žije, vítězný dobyvatel.“* (Zj 5,12) ML 348.4

„Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by žádný přečísti nemohl, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení jsouce v bílé roucho, a palmy v rukou jejich. A volali hlasem velikým, řkouce: Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka.“ (Zj 7,9.10) – RH Nov. 26, 1903 ML 348.5

Vítězství nad smrtí

„A setřet' Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly.“ (Zj 21,4) ML 349.1

Máme žijícího vzkříšeného Spasitele. On zlomil pouta hrobu poté, co tam ležel tři dny, a ve vítězství nad pronajatou Josefovou hrobkou prohlásil: *„Já jsem vzkříšení i život.“* A On přichází. Připravujeme se na Něho? Jsme připraveni, že kdybychom usnuli, mohli bychom tak učinit s nadějí v Ježíše Krista? ... ML 349.2

Brzy přijde Životodárce ..., aby zlomil pouta hrobu. Má vyvést zajaté. ... Poslední myšlenky, které měli, byly o hrobu a hrobce, ale nyní prohlašují: *„O smrti, kde je tvůj osten? O hrobe, kde je tvé vítězství?“* Zde stojí a je na ně vložen konečný dotek nesmrtnosti a oni jdou vzhůru setkat se se svým Hospodinem ve vzduchu. Brány Božího města se otvírají ve svých veřejích, ... a vykoupení Boží vcházejí skrze cherubíny a serafíny. Kristus je vítá a vkládá na ně své dobrořečení. *„To dobře, služebníče dobrý a věrný. ... Vejděž v radost pána svého.“* Jaká je to radost? Vidí těžkou práci své duše a je spokojen. ... Zde je ten, kdo v nočních hodinách bojoval za sebe s Bohem. Je zde ten, se kterým jsme hovořili na jeho smrtelné posteli a on pověsil svou nadějí na Ježíše. Je zde ten, kdo byl ubohým pijanem. Snažili jsme se upřít jeho oči na Toho, který má moc zachránit a říkali jsme mu, že mu Kristus může dát vítězství. Na jejich hlavách jsou koruny věčné slávy. – Manuscript 18, 1894 ML 349.3

Tam, tam není zklamání ani utrpení, či hřích, nikdo kdo by řekl: „Jsem nemocný.“ Tam, tam není pohřební průvod, ani pláč, smrt, odloučení, zlomená srdce. A je tam Ježíš. Je tam pokoj. ... V jeho přítomnosti je plnost radosti, po jeho pravici jsou věčná potěšení! – ST Feb. 8, 1892 ML 349.4

12. prosince

Už žádný hřích

„A ničeho zlořečeného již více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou. A tvář jeho viděti budou, a jméno jeho budeť na čelích jejich.“ (Zj 22,3.4) ML

350.1

Každá stopa prokletí je smazána. ... Toliko jediná připomínka zůstane: Náš Vykupitel vždy ponese známky svého ukřižování. Na jeho raněné hlavě, v jeho boku, na jeho ruku a nohou zůstanou jediné stopy krutého díla, jež působí hřích. Prorok, patřící na Krista v jeho slávě, praví: *„Blesk byl jako světlo, rohy po bocích svých měl, a tu skryta byla síla jeho.“* (Abk 3,4) Probodený bok, odkud vytékal proud krve, jež usmířila člověka s Bohem – tam je Spasitelova sláva, *„tu je skryta síla jeho“*. *„Mocný k spasení“* je proto skrze výkupnou oběť silný, aby mohl vykonat spravedlnost nad těmi, kdo pohrdli milostí Boží. A známky jeho pokoření jsou jeho nejvyšší poctou, nekonečnými věky budou rány Golgoty ukazovat chválu Kristovu a hlásat jeho moc. ... ML 350.2

Tehdy nastane doba, kterou praví věřící toužebně vyhlíželi od chvíle, kdy plamenný meč vyhnal první lidský pár z ráje, doba vykoupení těch, *„což jím dobyto jest“* (Ef 1,14). Země, daná původně člověku jako jeho království, vydaná jím zradou do rukou satanových, a tak dlouho držená mocným nepřítelem, byla přivedena zpět velkým plánem vykoupení. Vše, co bylo ztraceno hříchem, bylo napraveno. *„Tak praví Hospodin, ... kterýž sformoval zemi a učinil ji, kterýž utvrdil ji, ne na prázdno stvořil ji, k bydlení sformoval ji.“* (Iz 45,18) Splnil se původní Boží úmysl, když stvořil zemi, tím, že je nyní učiněna věčným příbytkem vykoupených. *„Spravedliví ujmou zemi dědičně a na věky v ní přebývati budou.“* (Ž 37,29) – GC 674 ML 350.3

Potom se s Ním budeme po nekonečné věky věčnosti těšit všem nádherám světa, který má přijít. ... V Božím království není nic, co by rušilo nebo obtěžovalo. Toto je život, který je zaslíben vítězi – život štěstí a pokoje, život lásky a krásy. ... Není zde žádný hřích, ani zneklidňující péče, nic, co by kazilo pokoj obyvatel. – ST June 1, 1886 ML 350.4

13. prosince

Jako dědicové zdědíme království

„Pojďte požehnání Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.“ (Mt 25,34) ML 351.1

Před zástupem vykoupených je Svaté Město. Ježíš doširoka otevírá bránu z perel a národy, které zachovávaly pravdu, vstupují. Tam spatřují ráj Boží, domov Adama v jeho nevinnosti. Pak je slyšet hlas, bohatší než všechna hudba, kterou kdy slyšelo ucho smrtelníka, jenž praví: „Váš boj je u konce.“ *„Pojďte, vy, požehnání mého Otce, dědici království, připraveného pro vás od stvoření světa.“ ML 351.2*

Nyní se splňuje to, oč prosil Spasitel pro své učedníky: *„Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já.“ (J 17,24) „Před obličejem slávy své bez úhony s veselím“ (Ju 24)* představuje Pán Ježíš Otci ty, které vykoupil svou krví, a říká: *„Aj, já a děti, kteréž mi dal Hospodin.“ „Já jsem jich ostříhal ve jménu tvém, kteréž jsi mi dal.“ (Iz 8,18; J 17,12)* O, zázrak vykupující lásky! Kouzlo oné hodiny, kdy věčný Otec, pohlížeje na vykoupené, spatří svůj obraz, kdy zmizí nesoulad způsobený hříchem, kdy nebude prokletí hříchu a lidské bude opět v souladu s božským! – GC 646 ML 351.3

Pak budou vykoupení uvítáni v domově, který pro ně Ježíš připravuje. ... Budou se družiti s těmi, kdo přemohli satana a Boží milostí dospěli k dokonalosti charakteru. Každý sklon k hříchu, každá nedokonalost, kterou měli na zemi, je smyta krví Kristovou a dostane se jim vznešenosti jeho slávy, která zdaleka překonává skvělost slunce. Bude z nich vyzařovat mravní krása, dokonalost povahy Kristovy, překonávající ještě tuto vnější nádheru. Bezchybní stanou před velkým bílým trůnem a budou sdílet důstojnost a výsady andělů. – SC 131, 132 ML 351.4

Rodiny budou znovu sjednoceny

„Zdrž hlas svůj od pláče, a oči své od slz, nebo budeš míti mzdu za práci svou, praví Hospodin, že se navrátí z země nepřátelské. Jest, pravím, čaka, žeť se potom, dí Hospodin, navrátí synové do svého kraje.“ (Jr 31,16.17) ML 352.1

Kristus přichází s oblaky a velkou slávou. ... Přijde, aby vzkřísil mrtvé a přetvořil žijící svaté ze slávy v slávu. ... Bude zde znovu sjednocování rodinného řetězce. – DA 632 ML 352.2

O jak podivuhodné vykoupení! Jak dlouho se o něm mluvilo, jak dlouho a s jakou dychtivostí se v něho doufalo. ... ML 352.3

Žijící spravedliví jsou proměněni „rázem, mrknutím oka“. Při zaznění hlasu Božího jsou oslaveni; nyní jsou učiněni nesmrtelnými a se vzkříšenými svatými jsou uchvázeni, aby se setkali s Pánem ve vzduchu. Andělé *„shromáždí vyvolené své ode čtyř větrů, od končin země až do končin nebe“* (Mk 13,27). Nemluvnata přinesou svatí andělé do náručí jejich matek. Přátelé, které smrt dávnou rozloučila, se scházejí, aby se od sebe již nikdy neodloučili, a s radostným zpěvem spolu vystupují do Města Božího. – GC 645 ML 352.4

S nepopsatelnou radostí vidí rodiče koruny, roucha a harfy dané jejich dětem. Dny naděje a strachu jsou ukončeny. ... Jejich děti byly vykoupeny. – ST July 1, 1886 ML 352.5

Na každé straně budeme vidět krásné stromy ráje a uprostřed nich strom života. Zde budeme spatřovat nezkaleným zrakem krásy obnoveného Edenu. Zde budeme metat k nohám našeho Vykupitele koruny, které vsadil na našeho hlavy a dotýkajíc se našich zlatých harf, budeme vzdávat chválu a díkuvzdání Tomu, který sedí na trůnu. ... Kéž byste mohli všichni být mezi těmi, kteří vejdou perlovou branou do města našeho Boha. Kéž byste, jako nerozpadlé rodiny, mohli navěky přebývat v tom nebeském odpočinku. Až do tohoto konce, kéž vám Bůh pomůže bojovat pro korunu života. – RH Sep. 3, 1903 ML 352.6

15. prosince

Poznáme jeden druhého

„Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu.“ (1 K 13,12) ML 353.1

Ve svrchovaných příbytích se setkáme, abychom se již více nemuseli rozdělit. V našem nebeském domově poznáme jeden druhého. – ST June 20, 1911 *ML 353.2*

Vykoupení se setkají s těmi a poznají ty, jejichž pozornost směřovala k jejich vyvýšenému Zachránci. Jakou požehnanou rozmluvu mají s těmi dušemi! „Já byl hříšník,“ bude řečeno, „bez Boha a bez naděje ve světě a ty jsi přišel ke mně a potáhl si mou pozornost ke vzácnému Spasiteli jako mé jediné naději. ...“ Jiní řeknou: „Byl jsem pohanem v pohanské zemi. Ty jsi opustil své přátele a pohodlný domov a přišel jsi, abys mne učil, jak najít Ježíše a jak v Něho uvěřit, jako jediného pravého Boha. Zničil jsem své modly a uctíval Boha a nyní Ho vidím tváří v tvář. Jsem zachráněn, věčně zachráněn, vždycky patřící na Toho, koho miluji. ...“ *ML 353.3*

Jiní budou vyjadřovat svůj dík těm, kteří krmili hladové a oblékali nahé. „Když beznadě spoutala v nedůvěře moji duši, poslal mi Pán tebe,“ řeknou, „abys mi řekl slova naděje a útěchy. Přinesl jsi mi jídlo pro mé tělesné nedostatky. Jednal jsi se mnou jako s bratrem. Soucítil jsi se mnou v mých trápeních a uzdravil mé modřiny a ošetřil duši, abych se mohl chytit Kristovy ruky, která byla natažena k mé záchraně. V mé nevědomosti jsi mne trpělivě učil, že mám v nebi Otce, který se o mne stará. Četl jsi mi vzácná zaslíbení Božího Slova. Vnukl jsi do mne víru, že On by mne zachránil. Moje srdce změklo, podvolilo se, zlomilo, když jsem uvažoval nad obětí, kterou pro mne učinil Kristus. ... Jsem zde, zachráněn, navždy zachráněn, abych věčně žil v jeho přítomnosti a chválil Toho, který za mne dal svůj život.“ *ML 353.4*

Jaká tam bude radost, když se tito vykoupení setkají a budou zdravit ty, kteří za ně nesli jejich břemeno! A těm, kteří žili, ne aby měli z toho sami potěšení, ale pro požehnání nemajetných, kteří mají tak málo požehnání, jak budou jejich srdce zářit uspokojením! – RH Jan. 5, 1905 *ML 353.5*

16. prosince

Krásná vlast

„A jistě, kdyby se byli na onu rozpomínali, z kteréž vyšli, měli dosti času zase se navrátiti. Ale oni lepší vlasti žádají, to jest nebeské. Protož i sám Bůh nestydí se slouti jejich Bohem; nebo jim připravil město.“ (Žd 11,15.16) ML 354.1

Pravdy o tom, že se na své dědictví máme dívat jako na svůj nový domov, si mnozí vykládají jen v duchovním slova smyslu z obavy, že by se budoucí dědictví mohlo jevit jako příliš hmotné. Kristus dal ujištění svým učedníkům, že odchází připravit pro ně příbytky v Otcově domě. Ti, kdož přijímají učení slova Božího, nejsou o nebeských příbytcích zcela nevědomí. A přece *„čehož oko nevidalo, ani ucho slýchalo, ani na srdce lidské vstoupilo, co jest připravil Bůh těm, kteříž jej milují“* (1 K 2,9). Lidská řeč nestačí k tomu, aby popsala odměnu, která čeká spravedlivé. Jen ti ji poznají, kdož ji spatří. Rozum smrtelníka nemůže pochopit slávu Božího ráje. ML 354.2

Bible označuje dědictví spasených slovem *„vlast“* (Žd 11,14-16). Tam nebeský Pastýř zavede své stádo k pramenům živých vod. Strom života dává své ovoce každý měsíc a listí stromu slouží zdraví národů. Jsou tam věčně proudící toky, průzračné jako křišťál a na jejich březích vrhají ševelící stromy své stíny na cesty, připravené pro vykoupené Hospodinovy. – GC 674, 675 ML 354.3

Tráva bude živě zelená a nikdy nezvadne. Budou tam růže a lilie a všechny druhy květin. Nikdy se nezničí, nevyblednou, ani neztratí svou krásu nebo vůni. ML 354.4

Lev, kterého se zde tak děsíme a bojíme, tam bude ležet s jehňátkem a všechno na Nové Zemi bude pokojné a harmonické. Stromy Nové Země budou rovné a vysoké, bez pokroucení. – YI October, 1852 ML 354.5

Na Nové Zemi nejsou chladné větry ani nepříjemné změny. Všude je správná a zdravá atmosféra. – Diary March 24, 1859 ML 354.6

17. prosince

Jíst ze stromu života

„Uprostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a listí své k zdraví národů.“ (Zj 22,2) ML 355.1

Z trůnu vytéká čistý proud potoka a na obou stranách potoka byl strom života. ... Ovoce bylo nádherné, vypadalo jako zlato smíchané se stříbrem. – EW 17 ML 355.2

Ovoce stromu života v zahradě Eden vlastnilo nadpřirozenou ráznost. Jíst ho znamenalo navěky žít. Ovoce toho stromu bylo protilátkou proti smrti. Jeho listy byly k udržení života a nesmrtnosti. ... Po vejíti hříchu nebeský Hospodář přenesl strom života do svrchovaného Ráje. – 8T 288 ML 355.3

Vykoupení svatí, kteří milovali Boha a zde zachovávali jeho přikázání, vejdou branami města a budou mít právo ke stromu života. Budou z něho volně jíst jako naši první rodiče před jejich pádem. Listy tohoto nesmrtelného do široka rozprostírající ho se stromu budou ke zdraví národům. Všechny jejich žaly budou již pryč. Nikdy již nepocítí nemoc, trápení a smrti, protože listy tohoto stromu života je vyléčily. Ježíš potom spatří dřinu své duše a bude spokojen, když vykoupení, kteří byli podrobeni trápení, dřině a utrpení, kteří vzdychali prokletím, jsou shromážděni kolem tohoto stromu života, aby jedli z jeho nesmrtelného ovoce, na které naši první rodiče ztratili právo tím, že porušili Boží přikázání. Nebude zde již nebezpečí, že někdy opět ztratí právo ke stromu života, protože ten, který pokoušel naše první rodiče k hříchu, bude zničen druhou smrtí. – YI October, 1852 ML 355.4

Na stromě života bylo nejkrásnější ovoce, ze kterého si svatí mohli svobodně brát. ... Nejvznešenější jazyk selhává v popsání slávy nebes nebo nesrovnatelných hloubek Spasitelovy lásky. – EW 289 ML 355.5

18. prosince

Na svatební večeři

„Blahoslavení, kteříž jsou k večeři svadby Beránkovy povoláni.“ (Zj 19,9) ML 356.1

Jak ve Starém, tak i v Novém zákoně se manželského vztahu používá k znázornění něžného a svatého svazku, jenž spojuje Krista s jeho lidem. Veselí svatební slavnosti vyvolávalo v mysli Ježíšově představu veselí, jež nastane v onen den, kdy přivede svou nevěstu do domu svého Otce a kdy vykoupení zasednou s Vykupitelem ke svatební večeři Beránkově. Kristus praví: *„Jakou má radost ženich z nevěsty, tak se radovati bude z tebe Bůh tvůj.“ „Nebudeš více slouti opuštění, ... ale nazývána budeš rozkoší, ... nebo rozkoš mítí bude Hospodin v tobě.“ Radovati se bude z tebe velice, přestane na milování svém tebe, plésati bude nad tebou s prozpěvováním.“ (Iz 62,5.4; Sf 3,17)* Když apoštolu Janovi bylo dopřáno spatřit ve vidění nebeské věci, napsal: *„Uslyšel jsem jakoby hlas četného zástupu a jakoby hlas mnohých vod a jako hlas mocných hromů: Halleluja! Království se ujal Pán Bůh náš vševládný. Radujme se, jásejme, dejme mu slávu; neboť nastala svatba Beránkova, jeho choť se přichystala.“ „Blaženi ti, kdož jsou pozváni k večeři Beránkovy svatby.“ (Zj 19,6.7.9) ML 356.2*

Ježíš viděl v každé duši toho, komu musí být dáno pozvání do jeho království. – DA 151 ML 356.3

Obdrževše království přijde ve své slávě, jako Král králů a Pán pánů pro vykoupené svého lidu, kteří mají sedět „s Abrahamem a Isákem a Jákobem“ u jeho stolu v jeho království, aby byli účastni na svatební večeři Beránka. – GC 427 ML 356.4

19. prosince

Nádhery našeho nebeského domova

„A bylo stavení zdi jeho jaspis, město pak samo zlato čisté, podobné sklu čistému. A základové zdi městské všelikým kamenem drahým ozdobeni byli.“ (Zj 21,18.19) ML 357.1

Nádherné Boží město má dvanáct bran posázených nejkrásnějšími perlami. Také má dvanáct základů různých barev. Ulice města jsou z ryzího zlata. V tomto městě je Boží trůn a čistý a krásný potok průzračný jako křišťál z něho vytékající. Jeho jiskřivá čistota a nádhera rozveseluje Boží město. Svatí budou volně pít z hojivých vod potoka života. ... ML 357.2

Všechny tváře budou odrážet obraz jejich Vykupitele. Nebudou zde již starostlivé, znepokojené tváře, ale všechny budou jasné a smějící se v neposkvrněné čistotě. Budou tam andělé, také vzkříšení svatí s mučedníky a to nejlepší ze všeho a to, co nám bude způsobovat největší radost, bude, že tam bude náš úžasný Spasitel, který trpěl a zemřel, abychom se mohli radovat z tohoto štěstí a volnosti. Jeho zářivá tvář bude zářit jasněji než slunce a bude osvěcovat město a odrážet všude kolem slávu. ML 357.3

Budou tam děti. Nikdy se nezapojí do hádek nebo sváru. Jejich láska bude vroucí a svatá. Také budou mít zlatou korunu na svých hlavách a ve svých rukou harfu. A jejich malé obličejíčky, které zde tak často vidíme zkormoucené a ustarané, budou zářit svatou radostí, vyjadřujíc jejich dokonalou svobodu a štěstí. ... ML 357.4

Svatí budou mít na svých hlavách koruny slávy a zlaté harfy ve svých rukách. Budou hrát na zlaté harfy a vyzpívávat vykupující lásku a budou prozpěvovat Bohu. Jejich bývalé zkoušky a utrpení budou v tomto světě zapomenuty a ztraceny mezi nádherami Nové Země. A vždycky budou nad sebou mít schvalující úsměv Ježíše a jejich štěstí bude kompletní. ... Budoucí příbytek svatých bude nádherný. – YI October, 1852 ML 357.5

Pracovat pro radost a potěšení

„Nastavějí též domů, a bydliti budou v nich, i vinice štěpovati budou, a jísti budou ovoce jejich. Nebudou stavěti tak, aby jiný bydlil, nebudou štěpovati, aby jiný jedl; nebo jako dnové dřeva budou dnové lidu mého, a díla rukou svých do zvětšení užívati budou vyvolení moji.“ (Iz 65,21.22)
ML 358.1

Široce rozlehlé planiny se budou vzdouvat v pahorky krásy a Boží hory budou vyzdvihovat své mohutné hřebeny. Na těchto pokojných planinách, vedle těch živoucích říček, najde Boží lid, ti dlouhodobí poutníci a pocestní, domov. ML 358.2

„Bydliti bude lid můj v obydlí pokojném, totiž v příbytcích nejbezpečnějších a v odpočívání nejpokojnějším.“ (Iz 32,18) – GC 675 ML 358.3

Na zemi nově udělané se budou vykoupení zabývat a těšit tím, co přinášelo štěstí Adamovi a Evě na počátku. Bude to opět rajský život, život v zahradě a na poli. *„Nastavějí též domů, a bydliti budou v nich, i vinice štěpovati budou, a jísti budou ovoce jejich. ...“* ML 358.4

Tam se rozvine každá síla a každá schopnost. Budou se tam provádět nejvelkolepější díla, dosáhne se tam splnění nejvyšších tužeb a uskuteční se největší cíle. A stále se budou objevovat nové výšiny k dobývání, nové divy k obdivování, nové pravdy k pochopení, nové věci ke zkoumání, jež probudí síly těla, ducha a duše. – PK 730, 731 ML 358.5

V nebi jistotně je a vždycky bude zaměstnání. Celá rodina vykoupených nebude žít ve stádiu snivé zahálky. Zde setrvává odpočinek Božího lidu. V nebesích nebude činnost vyčerpávající a tíživá. Bude odpočinkem. Celá rodina vykoupených nalezne své potěšení v sloužení Tomu, jehož jsou stvořením a vykoupením. – Letter 11, 1899 ML 358.6

Pro obtížené a vyčerpané, pro ty, kteří bojovali dobrý boj víry, to bude nádherným odpočinkem, protože budou vlastnit mládí a ráznost nesmrtelnosti a nebudou již muset déle bojovat proti hříchu a satanovi. – CTBH 99 ML 358.7

21. prosince

Harmonický společenský život

„Provazcové padli mi na místech veselých, a dědictví rozkošné dostalo se mi.“ (Ž 16,6) ML 359.1

Milování a sympatie, které Bůh vložil do srdce, tam najdou pravé a sladké užití. Čisté společenství se svatými bytostmi, harmonický společenský život s požehnanými anděly a s věrnými všech dob, kteří si vyprali svá roucha a zbělili je v krvi Beránka, posvěcené svazky, které svazují dohromady „celou rodinu v nebesích a na zemi“ – tato napomáhají zřídit štěstí vykoupených. – GC 677 *ML 359.2*

Mezi vykoupeným zástupem jsou Kristovi apoštolé, hrdinský Pavel, horlivý Petr, milovaný a milující Jan a jejich bratři s upřímnými srdci a s nimi obrovský dav mučedníků. – GC 667 *ML 359.3*

Nebe je plné radosti. Ozývá se chválou Toho, který učinil tak obdivuhodnou oběť pro vykoupení lidské rasy. Neměla by být církev na zemi plná chvály? Neměli by křesťané hlásat přes celý svět radost ze sloužení Kristu? Ti, kteří se v nebesích připojí k andělským chorům v jejich hymně chvály, se musí na zemi naučit píseň nebes, základní notu kterou je díkuvzdání. – 7T 244 *ML 359.4*

V nebi je všechno vznešené a vznosné. Všichni hledají zájem a štěstí druhých. Nikdo se neoddá hledění na sebe a starání se o sebe. Nejvyšší radostí všech svatých bytostí je svědčit radost a štěstí těm, kteří jsou kolem nich. – 2T 239 *ML 359.5*

Pokud zde máte zkoušky a cítíte se osamělí, odvráťte pohled od tohoto temného světa do zářících nádher nebes. Upněte své city na nebeské radosti a potom nebude tak hluboce pociťovat zkoušky a zklamání tohoto života, protože budete cítit, že tam máte domov v slávě, korunu, harfu a milujícího Spasitele. Usilujte o toto blahoslavené dědictví, které Bůh zaslíbil těm, kteří Ho milují a zachovávají jeho přikázání. – YI October, 1852 *ML 359.6*

22. prosince

Po věčnost studovat Boží moudrost

„Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal vám Ducha moudrosti a zjevení, v poznání jeho, a tak osvěcené oči mysli vaší.“ (Ef 1,17.18) ML 360.1

Věda vykoupení je vědou všech věd, věda, která je předmětem studia andělů a všech inteligencí nepadlých světů, věda, která zahrnuje pozornost našeho Pána a Spasitele, věda, která vchází do smyslu zamýšleného v mysli Nekonečného – udržovaná v tichosti po všechny věčné věky, věda, která bude předmětem studia Božích vyvolených po nekonečné věky. Je to to nejvyšší studium, do kterého se může člověk zapojit. Jak to jiné studium nedokáže, toto studium oživí naši mysl a povznes duši. ... ML 360.2

Téma vykoupení je tím, do kterého andělé touží nahlédnout. Bude to vědou a písni vykoupených po celé nepomíjitelné věky věčnosti. Není-liž to hodné pečlivého studia již nyní? ... ML 360.3

Tento předmět je nevyčerpatelný. Studium vtělení Krista, jeho usmířující obět' a prostřednické dílo bude zaměstnávat mysl pilného studenta tak dlouho, jak jen bude trvat čas. A vzhlédnuvši k nebesům s jejich nespočetnými léty, prohlásí: „Velké je tajemství zbožnosti.“ ML 360.4

Na věčnosti se budeme učit, jestli jsme obdrželi osvěcení, které bylo možno získat již zde, tomu, co by otevřelo naše porozumění. Témata vykoupení zaměstná srdce, mysle a jazyky vykoupených po celé nekonečné věky. Porozumí pravdám, které Kristus toužil otevřít svým učedníkům, ale k jejichž pochopení neměli dostatečné víry. Navěky a navěky se budou zjevovat nové pohledy dokonalosti a slávy Krista. Přes nekonečné věky bude věrný Hospodář vynášet nové a staré věci ze své pokladnice. – ST April 18, 1906 ML 360.5

Jelikož je Bůh nekonečný a v Něm jsou všechny poklady moudrosti, můžeme být celou věčnost stále hledající, učící se a přesto nikdy nevyčerpáme bohatství jeho moudrosti, dobroty nebo moci. – ST April 25, 1906 ML 360.6

23. prosince

Kristus bude učit vykoupené

„A budou všickni učeni od Boha.“ (J 6,45) ML 361.1

V Kristově škole studenti nikdy nepromují. Mezi žáky jsou staří i mladí. Ti, kteří budou dbát rad Božského Učitele, budou neustále dělat pokroky v moudrosti, vytríbenosti a vznešenosti duše a takto jsou připraveni vejít do vyšší školy, kde bude rozvoj pokračovat po celou věčnost. ... ML 361.2

Přebývat navěky v tomto požehnaném domově, nést v duši, tělu a duchu tmavé stopy hříchu a prokletí, ale nést dokonalou podobu našeho Stvořitele a skrze nekončící věky se rozvíjet v moudrosti, poznání a ve svatosti, stále objevujíc nová pole myšlení, stále nacházejíc nové divy a nádhery, stále rozšiřujíc kapacitu poznání, radování se a milování a vědouce, že je nad námi radost, láska a nekonečná moudrost – takový je cíl, ke kterému směřuje křesťanská naděje. – GH August, 1882 ML 361.3

Ve světě, který přijde, povede Kristus vykoupené podél potoka života a bude je učit podivuhodné lekce pravdy. Bude jim odkrývat tajemství přírody. Budou vidět, že mistrovská ruka drží svět ve formě. Budou spatřovat umění předvedené velkým Umělcem v barvení polních květin a naučí se záměrům milosrdného Otce, který vydává každý paprsek světla a se svatými anděly uznají vykoupení v písních vděčné chvály Boží nejvyšší lásky k nevděčnému světu. Potom bude porozuměno, *„že tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný“*. – RH Jan. 3, 1907 ML 361.4

(Kristus) poskytne bohaté zásoby poznání. Odhalí v Boží prozřetelnosti tajemství, které nemůžeme v tomto životě pochopit. – Letter 242, 1908 ML 361.5

Musíme zde dostat takové vzdělání, které nás uschopní žít s Bohem po věčné věky. Vzdělání, které začínáme zde, bude dokonáno v nebi. Pouze jenom vejdemo do vyšší třídy. – Manuscript 16, 1895 ML 361.6

Cestovat do vzdálených světů

„Totoť jsou ti, kteříž s ženami nejsou poskvrněni; nebo panicové jsou. Tiť jsou, jenž následují Beránka, kamž by koli šel; tiť jsou koupeni ze všech lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi.“ (Zj 14,4) ML 362.1

Všechny poklady vesmíru budou volně přístupné, aby je vykoupení Boží mohli studovat. Neomezí pocitu smrtelnosti poletí letem, který je neunaví, do vzdálených světů, jež trpěly pohledem na lidskou bídu a jež jásají štěstím při zprávě o jedné vykoupené duši. S nevýslovnou rozkoší budou děti země sdílet radost a moudrost nepadlých bytostí. Budou sdílet vědění a poznání, jež byly shromážděny po věky hloubáním o tvůrčí moci Boží. Nezkaleným zrakem budou patřit na slávu stvoření a na slunce a hvězdy a hvězdné systémy, jak všechny v ustanoveném pořádku krouží kolem trůnu božství. Na všech věcech, od nejmenšího po největší, je napsáno jméno Stvořitele a ve všech se projevuje bohatství jeho moci. ML 362.2

A léta věčnosti, jak budou plynout, budou přinášet stále bohatší a nádhernější zjevení Boha a Krista. Jak se bude rozšiřovat poznání, tak poroste láska, úcta a štěstí. Čím více budou lidé poznávat Boha, tím více budou obdivovat jeho povahu. A když jim Ježíš ukáže bohatství vykoupení a úžasné činy vykonané ve velkém sporu se satanem, budou srdce vykoupených plát ještě žhavější láskou a s ještě větší radostí uchopí zlaté harfy a deseti tisíce deseti tisíců a tisíce tisíců hlasů se spojí v mohutném chvalo zpěvu. ... ML 362.3

Velký boj skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celé nezměrném stvoření panuje soulad a štěstí. Z Toho, jenž stvořil všechno, plyne život a světlo a štěstí ve všech oblastech prostoru, jenž nezná hranic. Od nejmenšího atomu až po největší světy... v nezkalené kráse a dokonalé radosti prohlašují všechny věci, že Bůh je láska. – GC 677, 678 ML 362.4

25. prosince

Naslouchat andělskému chóru

„A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského, chválicích Boha a řkoucích: Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle.“ (L 2,13.14) ML 363.1

Nikomu, kdo se zrodil do tohoto světa, ani tomu nejvíce obdarovanému z dítek Božích, nebylo projevena taková radost jaká uvítala Děťátko narozené v Betlémě. – RH April 5, 1906 ML 363.2

Andělé... se zjevili pokorným pastýřům, kteří hlídali v noci svá stáda na Betlémských rovinách. ... Přišel k nim anděl Páně a pravil: *„Nebojtež se; nebo aj, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. Nebo narodil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v městě Davidově. A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvnětko plénkami obvinuté, a ležící v jeslech.“ (L 2,10-12)* Sotva si jejich oči přivykli na slavnou přítomnost jednoho anděla, hle! Celá rovina byla ozářena úžasným světlem zástupu andělů, jenž zalidnili roviny Betlémské. ... Všichni andělé chválili Boha, řkouce: *„Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle.“ ML 363.3*

Tehdy byla nebeská hudba slyšena smrtelným sluchem a nebeský chór, když ukončil svou navždy památnou hymnu, se odebral zpět do nebes. Světlo vybledlo..., ale v srdcích pastýřů zůstal nejjasnější obraz, na jaký kdy pohlédl smrtelník. Požehnané zaslíbení a ujištění příchodu Spasitele lidí na náš svět, které naplnilo jejich srdce radostí a potěšením, se mísilo s vírou a úžasnou Boží láskou. – RH Dec. 9, 1884 ML 363.4

O, kéž by v dnešní době mohla lidská rodina rozeznat tuto píseň! Tvrzení, tehdy učiněné, význam, tehdy udělený, se bude zvětšovat až do konce času a bude se rozléhat až do konce země. Když povstane Slunce Spravedlnosti se zdravím na svých křídlech, bude se tato píseň ozývat hlasem velkého zástupu, jako hlasem vod mnohých, řkouce: *„Halleluja! Království se ujal Pán Bůh náš vševládny.“ (Zj 19,6) – DA 48 ML 363.5*

Společně uctívat

„Nebo jakož ta nebesa nová, a země ta nová, kterouž já učiním, stane přede mnou, praví Hospodin, tak stane símě vaše a jméno vaše. I stane se, že od novměsíce do novměsíce, od soboty do soboty přicházeti bude všeliké tělo, aby se klanělo přede mnou, praví Hospodin.“ (Iz 66,22.23) ML 364.1

Na počátku odpočíval Otec a Syn v den sobotní po dokončeném díle stvoření. Když *„dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich“* (Gn 2,1), zahleděl se Stvořitel a všechny nebeské bytosti na slavné dílo a potěšili se. *„Prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní a plésali všickni synové Boží.“* (Jb 38,7) ... ML 364.2

„Až do časů obnovy všech věcí, jak o tom od věků mluvil Bůh ústy svých svatých proroků“ (Sk 3,21), bude stvořitelská sobota, den, v němž Ježíš v klidu odpočíval v Josefově hrobce, stále dnem odpočinku a radosti. Nebesa a země se spojí v chvále, až se *„od soboty do soboty“* národy spasených budou v radosti a úctě klanět Bohu a Beránkovi. – DA 769, 770 ML 364.3

Národy spasených nebudou znát jiný zákon než zákon nebeský. Všichni budou šťastnou a svornou rodinou, oděnou rouchem chvály a díkůvzdání. Nad nimi budou prozpěvovat hvězdy jitřní a synové Boží budou jásat radostí. ... ML 364.4

„I stane se, že od novměsíce do novměsíce, od soboty do soboty přicházeti bude všeliké tělo, aby se klanělo přede mnou, praví Hospodin.“ „Zjeví se sláva Hospodinova, a uzří všeliké tělo spolu.“ „Panovník Hospodin vyvede spravedlnost a chválu přede všemi národy.“ „V ten den bude Hospodin zástupů korunou ozdoby, a korunou okrasy lidu svého.“ (Iz 66,23; 40,5; 61,11; 28,5) – PK 732, 733 ML 364.5

Tak dlouho jak budou trvat nebesa a země, bude pokračovat sobota jako znamení Stvořitelské moci. A když na zemi opět rozkveté Eden, bude Boží svatý den odpočinku ctěn všemi pod sluncem. – DA 283 ML 364.6

27. prosince

Přednost otevřeného společenství s Bohem

„Ale chrámu jsem v něm neviděl; nebo Pán Bůh všemohoucí chrám jeho jest a Beránek.“ (Zj 21,22) ML 365.1

Lidé Boží mají privilegium udržovat otevřené společenství s Otcem a Synem. *„Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství.“* (1 K 13,12) Spatřujeme obraz Boží odrážený jako v zrcadle v díle přírody a v jeho jednání s lidmi, ale potom Ho uvidíme tváří v tvář, bez tmavé roušky mezi Ním a námi. Budeme stát v jeho přítomnosti a spatřovat slávu jeho vzezření. – GC 676, 677 ML 365.2

Budeme Ho moci oslovovat něžným jménem: „Otče náš,“ což je znamení našich citů pro Něho a zárukou jeho něžné pozornosti a vztahu k nám. A Syn Boží, když bude patřit na dědice milosti, *„není zahanben nazývati je bratřími“* (Žd 2,11). Mají ještě svatější vztah k Bohu, než mají andělé, kteří nepadli. ML 365.3

Všechna otcovská láska, která se přenáší z generace na generaci skrze kanály lidských srdcí, všechny zdroje něžnosti, které se otevíraly v lidských srdcích, jsou pouze tenkými pramínky proti bezbřehému oceánu, když se srovnávají s nekonečnou a nevyčerpatelnou Boží láskou. – RH Nov. 22, 1908 ML 365.4

Nebe je neustálé přibližování se k Bohu skrze Krista. Čím déle jsme v nebeské blaženosti, tím víc a více nebeské slávy nám bude otevřeno. A čím více známe Boha, tím silnější bude naše štěstí. – DA 331 ML 365.5

A jaké je jiné nebeské štěstí než vidět Boha? Jaká větší radost by mohla přijít k hříšníkovi, který byl zachráněn milostí Krista, než vzhlízet na tvář Boží a znát Ho jako Otce? – 8T 268 ML 365.6

Kolik útěchy to dodává, když se díváme na Něho zrakem víry, že můžeme patřením být učiněni jako On, ale jaké to bude patřit na Něho takového, jaký je, bez tmavé roušky mezi námi? – BE-cho Jan. 15, 1892 ML 365.7

Opona bude odestřena

„Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdáž tváří v tvář.“ (1 K 13,12) ML 366.1

Když bude odstraněna opona, která zatemňuje naše vidění, a naše oči spatří ten svět krásy, ze které nyní zachytíme pouze záblesky skrze mikroskop; když se podíváme na nebeské nádheru, nyní snímané zdaleka teleskopem; když bude odstraněna zkáza hříchu, potom se celá země zjeví „v okrase Pána našeho Boha“, jaké pole bude otevřeno pro naše studium! Zde může student vědy číst záznaky stvoření a nerozeznat přitom žádné pozůstatky zákona zla. Může naslouchat hudbě hlasům přírody a nezachytit ani notu kvílení nebo podtón utrpení. Ve všech stvořených věcech může vystopovat jedno písmo – v ohromném vesmíru spatřuje „Boží jméno široce naspáno“, a ani na zemi nebo moři či nebi nevidí jediné známky pozůstalé nemoci. ... ML 366.2

Tam bude studentovi otevřena historie nekonečného rozsahu a nepopsatelného bohatství. Zde, z výhodné pozice Božího Slova, je studentovi umožněn pohled rozlehlého pole historie a může získat nějaké poznání zásad, které řídí směr lidských událostí. Ale jeho pohled je stále zatemněn a jeho poznání nedokonalé. Dokud nebude stát ve světle věčnosti, neuvidí všechny věci zřetelně. ... ML 366.3

Opona, která je vsunuta mezi viditelný a neviditelný svět bude odestřena a budou odhaleny úžasné věci. ... ML 366.4

Tam všichni ti, kteří byli zpracováni nesobeckým duchem, budou patřit na ovoce své práce. Budou vidět dokončení každé zásady a vznešených skutků. ... Jak málo z výsledku světové nejvznešenější práce je v tomto životě odhaleno člověku, který jedná. ... Rodiče a učitelé ulehají ke svému poslednímu spánku, jejich životní práce se zdá být uvedena v nic. Neví však nic o tom, že jejich věrnost má otevřené zdroje požehnání, které nikdy nemohou přestat téct... a působení se tisíckrát zopakuje. ... V budoucnu budou viděny skutky a reakce toho všeho. – Ed 303-306 ML 366.5

Setkám se se svým strážným andělem

„Viztež, abyste nepotupovali ani jednoho z maličkých těchto. Neboť pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky vidí tvář Otce mého, kterýž v nebesích jest.“ (Mt 18,10) ML 367.1

Dokud nebude viděna Boží prozřetelnost ve světle věčnosti, neporozumíme, co dlužíme péči a zásahům jeho andělů. Nebeské bytosti zaujaly činnou roli v lidských událostech. Zjevovali se v oděvech, které zářili jako blesk; přicházeli jako lidé v oděvu poutníků. Přijímali pohostinnosti lidských domovů. Jednali jako vůdcové pro opozdilé poutníky. Kazili záměry kazisvěta a odvraceli úder ničitele. ML 367.2

I když to vládcové tohoto světa nevěděli, často andělé byli na jejich koncilech jako řečníci. Lidské oči na ně vzhlíželi. Lidské uši naslouchali jejich výzvám. Na radnici a v soudní síni obhajovali nebeští poslové případ pronásledovaných a utlačovaných. Porazili záměry a zastavili zla, které by přinesli křivdu a utrpení Božím dětem. ... ML 367.3

Každý vykoupený porozumí službě andělů ve svém vlastním životě. Anděl, který byl jeho strážcem od jeho nejranějších chvil. Anděl, který střežil jeho kroky a zakrýval jeho hlavu ve dnech nebezpečí. Anděl, který s ním byl v údolí stínu smrti, který označil místo jeho odpočinku a který jako první ho zdravil v ránu vzkříšení – jaké to bude vést s ním rozhovor a učit se historii božského zásahu v životě jednotlivce, učit se spolupráci, která byla pro lidstvo v každém díle! ML 367.4

Potom budou ujasněny všechny překážky životní zkušenosti. Kde se nám jevil pouze zmatek a zklamání, zlomené cíle a zmařené plány, uvidíme velký, vládnoucí a vítězný smysl, božský soulad. – Ed 304, 305 ML 367.5

Proč byl dovolen velký spor

„A vysvětlil všechněm, kteraké by bylo obcování tajemství skrytého od věků v Bohu, kterýž všechno stvořil skrze Ježíše Krista, aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na nebesích skrze církev rozličná moudrost Boží.“ (Ef 3,9.10) ML 368.1

Proč bylo dovoleno, aby velký spor po věky pokračoval? Proč nebyla satanova existence ukrácena hned na počátku jeho vzpoury? – Bylo to proto, aby mohl vesmír být přesvědčen o Boží spravedlnosti v jeho jednání se zlem, aby hřích mohl obdržet věčné odsouzení. V plánu vykoupení jsou výšky a hloubky, které sama věčnost nikdy nemůže vyčerpat, divy, do kterých touží nahlédnout andělé. Pouze vykoupení, ze všech stvořených bytostí, poznali ve své vlastní zkušenosti skutečný konflikt s hříchem. Pracovali s Kristem a vešli, jako dokonce nemohou ani andělé, do společnosti utrpení jeho. ... ML 368.2

Ten, který *„spolu s ním vzkřísil, i posadil na nebesích..., aby ukázal v věku budoucím nepřevýšené bohatství milosti své, z dobroty své k nám v Kristu Ježíši“* (Ef 2,6.7). – Ed 308 ML 368.3

Když se národy zachráněných dívají na svého Vykupitele a spatřují věčnou slávu Otce, která září z jeho tváře; když patří na jeho trůn, který je od věčnosti do věčnosti a ví, že jeho království nemá konce, propukají v nadšený zpěv. ... ML 368.4

Milost, něžnost a otcovskou lásku lze vidět spjatou se svatostí, spravedlností a mocí. Zatímco patříme na majestát trůnu Božího, vysokého a úctyhodného, poznáváme jeho charakter v jeho milostivých projevech a chápeme, jako nikdy předtím, význam onoho něžného jména „Náš Otec“. ML 368.5

Výsledkem Spasitelova zápasu s mocnostmi temna je radost vykoupených, přispívající po věčnost k slávě Boží. – GC 651, 652 ML 368.6

Běžím k cíli

„Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši.“ (Fp 3,14) ML 369.1

Dnes se uzavírá další rok tvého života. Jak se můžeš na něho ohlédnout? Udělal jsi pokrok v božském životě? Zlepšil ses v duchovnosti? Zapíral si své já spolu s pocity a choutkami? Rozšířil se tvůj zájem o studium Božího Slova? Získal jsi rozhodná vítězství nad svými pocity a rozmarnostmi? O, jaký je záznam tvého života pro rok, který nyní uplynul do věčnosti a nikdy se již nevrátí? ML 369.2

Nyní, když vstupuješ do nového roku, čiň tak s odhodláním jít vpřed a výše. Ať je tvůj život mnohem vznešenější, než jak tomu bylo dosud. Tvým cílem nechť je nehledat své vlastní zájmy, ale růst v díle svého Spasitele. Nesetrvávej ve stavu, kde bys stále sám potřeboval pomoc a kde by jiní museli bdít nad tebou, aby tě zachovali na úzké stezce. Můžeš být dost silný, abys na jiné působil posvěceným vlivem. Můžeš být tam, kde bude probouzen zájem tvé duše konat dobro jiným, potěšovat zarmoucené, posilňovat slabé a nést své svědectví pro Krista, kdekoliv se naskytne příležitost. Snaž se ctít Boha ve všem, vždy a všude. Vnášej do všeho své náboženství. – 2T 261, 262 ML 369.3

Připravuj se na věčnost s takovou horlivostí, jakou jsi ještě neprojevil. Vzdělávej svou mysl, aby milovala Bibli, milovala modlitební shromáždění, hodinu přemýšlení a nade vše, hodinu, kdy duše hovoří s Bohem. Staň se nebesky smýšlející, jestli se chceš spojit s nebeským chorem ve svrchovaných příbytích. ... ML 369.4

V knize zaznamenávajícího anděla je otočen nový list. ... Ať je tam zaznamenán záznam, za který se nebudeš stydět, aby byl odhalen zraku lidí a andělů. – 2T 268 ML 369.5